ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΟΚΡΙ
του εἰδύλλια. ἐκ διαφόρων ἀν
τιγράφων συλλεχθέντα.

COMMEN.

TARIA VETERA IN THEO
criti Eglogas, ex diuersis exem
plaribus collecta.

Sopra ogn' uso mortal *M'è dato albergo.*

VENETIIS *apud Salamandram.*

M D XXXIX.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ,

εἰς τὰ τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλια. ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων ἐπιμελῶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν συλλεχθέντα, παρὰ Ζαχαρίου καλλιέργου τοῦ κρητός.

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. ἁδύ τι, ψιλοῦται τὸ ά. οἱ γὰρ δωριεῖς τρέποντες τὸ ή. τὸ δασὺ, εἰς ά. ψιλούμενον τρέπουσιν, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. τὸ γὰρ ή. τὸ ἄρθρον τρέπειν εἰς ά, οὐ ψιλοῦσιν. ἀλλὰ δασύνουσιν. ἐν ἄλλῳ, οὕτω. τὸ ἁδὺ, τινὲς λέγουσιν ὅτι ψιλοῦται τοῦ ή. τρεπομένου εἰς ά. δωρικῶς. καὶ εἰ μὲν οὗτοι ἀληθεύουσι, ψεύδεται ὁ θεόκριτος πάνθ' ἅλιος γράφων, καὶ οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα. καὶ τί ποθ' ἁδὺ, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι. ψιθύρισμα. ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων σχιζόμεναι. ψιθύρισμα δὲ, ἢ τὸ μέλισμα ἢ τὸ σύριγμα, ἢ τὸ κροῦμα. ἄλλως. ψιθύρισμα, τὸ μινύρισμα, ὀνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα, κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. ψιθύρισμα. μέλισμα. λάλημα. ὅθεν καὶ ψίθυρος ὁ λάλος. ἡ δὲ φωνὴ, τὸ κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. ὅμηρος.

κατειβόμενον κελαρύζει. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ψίω τοῦ λεπτύνω. ἐξ οὗ καὶ ψιὰς παρ' ὁμήρῳ. κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν, τὸ ἐν τοῖς ὠσί τινα λεπτὸν ἦχον ἠχεῖν. παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις, ἤγουν, ταῖς ἀκοαῖς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς ὅταν ἐμπιαθῶσι, τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς. ὡς ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἦρος χαίρων, ὁπόταν πλάτανος ψιθυρίζῃ. ἡ δὲ διάνοια καὶ τὸ ἑξῆς, ἔχει οὕτως. αἰπόλε, καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη ἥτις ἐστὶ περὶ ταῖς πηγαῖς, ἡδεῖάν τινα μελίζει. ἤγουν, μετὰ μέλους καὶ ῥυθμοῦ τινὸς ἀφίησι τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀπήχησιν. τοῦτο γὰρ νῦν τὸ ψιθύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἡδὺ δὲ μέλος καὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλπεις αἰπόλε. ἄλλως. ἡδὺ μὲν τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ᾀδούσης. ἡδὺ δὲ καὶ σὺ ὦ αἰπόλε ψιθυρίζεις. ἄλλως. τὸ ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαί φασιν. ὡς τὸ κρίκε ζυγὸν, καὶ τὸ, σίζε δὲ ὀφθαλμός. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψιθυριζόντων, τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσι. ψίθυρ ψίθυρος, ὡς μάρτυρ, μάρτυρος καὶ ψίθυρος ψιθύρου, ὡς μάρτυρος μαρτύρου. τὸ δὲ ψίθυρ, παρὰ τὸ ψίθος, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν. ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω, καὶ τὸ θύρα. σημαίνει δὲ τὰ χείλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψίθος, ἀπὸ τοῦ ψόγος (?). ἀποβολῇ τοῦ ο. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι. καὶ τοῦ δ εἰς θ. ψίθος. αἰπόλοι δέ εἰσιν, οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι τουτέστιν ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι τὰς αἶγας νέμοντες. οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῶον. τῆνα. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. ὡς

Sensus primi carminis.

αἰπόλος ...

τῆνα.

γὰρ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος, τῆνος λέγουσι καὶ τὸ ἐκείνη τῆνα ἀναλόγως τὰ θηλυκά. καὶ ἄλλως· τῆνα. δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀντὶ τῆς ἐκείνη. οἱ γὰρ δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ ὡς ἐνταῦθα. ποτὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ· ἐκείνη γὰρ ἐστὶ· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, κείνη ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ η εἰς α τῆνα. μελίσδεται. αἰολικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ μελίζει. ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ᾄδει. μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. ὡς καὶ πίνδαρος τὸν πᾶνα φάσκων, τὸ σαυτοῦ μέλος πλάζεις. τουτέστιν, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. συρίσδες, ἀντὶ τοῦ συρίζεις δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων τὰ εἰς εις λήγοντα, εἰς ες ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκθλίβοντες. τὸ συρίζεις γὰρ συρίσδες γράφουσι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν, συρίσδεν. διαλύουσι δὲ τὸ ζ, εἰς τὰ ἐξ ὧν ἐστὶ συγκείμενον στοιχεῖα.

μελίσδεται

συρίσδες

συρίσδεν pro συρίζειν.

ἄλλως. συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ὥσπερ σαλπίζειν τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν. καὶ αὐλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν, ὡς ἀπὸ τούτων δῆλον. χ' ὡ μὲν τῷ, σύριγγα. ὁ δὲ τῷ, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. αὔλει δαμοίτας. σύρισδε δὲ δάφνις ὁ βώτας. συρίζω καὶ τὸ κατὰ σύρους λέγω, ἢ φρονῶ. συρίττω δὲ ἀντὶ συρισμοῦ, τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως. καὶ συρίττω ἀντὶ χλευασμοῦ μεταβατικῶς. οἷον, συρίττω τινά, ἀντὶ τοῦ χλευάζω. καὶ τῶν συριττομένων ἐστὶν, ἤγουν τῶν ἐμπαιζομένων. διαφέρει τὸ ᾄδειν, τοῦ συρίζειν καὶ τῶν αὐλεῖν καὶ τῶν τοιούτων, τῷ τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον. τὸ δὲ ᾄδειν, ἀντὶ λόγου λέγεται ἐμμελοῦς. μετὰ πᾶνα

τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποίσῃ. ἤγουν ἀπολαβὼν οἴσεις. τουτέστιν τῇ μολπῇ τῇ διὰ τῆς σύριγγος, τὰ δευτερεῖα τοῦ πανὸς ἕξεις. τῶν δὲ ἄλλων, τὰ πρωτεῖα. τὸν πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστόρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα. ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ, διὸς καὶ καλλιστοῦς, πᾶνα καὶ ἀρκάδα διδύμους. ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ ἀρκαδιακῷ διὸς καὶ νύμφης οἰνηΐδος. οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο πὰν, ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον. τουτέστι, τοῦ παντὸς ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται πάν. συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι. καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα, ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ μηνίσκους φασὶν εἶναι. τὸ δὲ πέρδαλιν ἠλῆφθαι, τῆς γῆς φαντασίας ἕνεκα. τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων. τὴν δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγωπὸν, τῶν καταιγίδων τὰς ἀφνιδίους ταραχὰς, καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. καὶ τὰ κάτω. τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους. καὶ τὰ κάτω βραχέα, σημαίνοντα, τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν ἐργασίαν. τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.

τὸ δὲ δεύτερον. ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται, ἐνίοτε ἐπὶ ἀριθμήσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον, κατὰ τὸ πρότερον σημαινόμενον, λέγεται.

ἀποίσῃ, κομίσῃ. ὡς τὸ λαψῇ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ. τοὺς γὰρ με

λοντας προπερισπῶσιν οἱ δωριεῖς. δεξῆ. λαφῆ. γραφῆ καὶ τὰ ὅμοια. Αἴκα. τὸ αἴκα ἀντὶ τοῦ εἴκεν ἐστί. τὴν γὰρ ει δίφθογγον τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὴν αι. τὸ δὲ ε ψιλὸν, εἰς α βραχύ. οἷον, εἴκεν, αἴκα. ἄρτεμις, ἄρταμις. κακῶς γοῦν ὁ θεόκριτος ὀξύτονε τὸ α νῦν. τῶν γὰρ δωριέων εἰς α βραχὺ τὸ ε τοῦ δυνητικοῦ συνδέσμου τρεπόντων, οὗτος ὀξύτονεν. ὃ καὶ παρακατιὼν συνέστειλε. λαφῆ. ἐκτέταται τὸ λα. διὰ τὸ εἶναι δωρικὸν ὥς φησιν ἀσκληπιάδης. ἔτι φησὶν ὅτι καὶ βραχύ ἐστιν. Αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος. ἤγουν, ἐὰν μὴ ἔχῃ τις τράγον διδόναι τῷ θεῷ, καὶ δώσῃ αἶγα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον. ἤτοι θηλυκοῦ. χίμαρος γὰρ ἀρρενικῶς μὲν ὁ τράγος. θηλυκῶς δὲ, ἡ ἐνιαυσιαία αἶξ. ἡ ἑνὸς χειμῶνος ἰοῦσα. μᾶλλον δὲ ἀδύνατον μὴ ἔχειν τινὰ τράγον, ἀλλ' εἰ θελήσει ὁ θεὸς αἶγα λαβεῖν, σοὶ δοθήσεται χίμαρος. τὸ δὲ καταρρεῖ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ. Ἔστε κ' ἀμέλξῃς. ἀντὶ τοῦ ἀνάμελκτος. ἐκ δὲ τούτου, τὴν μήπω τετοκυῖαν δηλοῖ. ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυίας τὸ κρέας ἥδιόν ἐστι, φησὶ καὶ ἡσίοδος. Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίας. γράφεται καὶ ἔς τ' ἂν ἀμέλξῃς. ἐν ἄλλῳ. Αἴκα τῆνος. ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κερασφόρον τράγον, κεραὸς γὰρ καὶ κερασφόρος. τὸ αὐτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν ποιητικόν ἐστι. τὸ δὲ κερασφόρος, κοινόν. αὐτὰ σὺ λήψῃ. ἐὰν δὲ αἶγα λάβῃ ἐκεῖνος γέρας, εἰς σὲ καταρρεῖ καὶ καταρρεύσει, ἤγουν ἀποτελεύσεται ἡ χίμαρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος. τὸ σύντονον

δὲ τῆς δύσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ. χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς. τῇ χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας ἐστὶν, ἕως δ' ἂν ἀμέλξῃς αὐτήν. ἔριφος, μέχρι τριῶν καὶ τεττάρων μηνῶν. χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ. τουτέστιν, ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν. ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαιρα, ἢ αἴξ. ταυτὸν γὰρ αἴξ, καὶ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, ἔριφος, καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος, τὸν αἶγα λέγουσι. καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ. ὡς ἔλαφος. ἄνθρωπος. ἵππος. ὃ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες. καὶ ἀμνοί. καὶ ὃ αἶγες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων ὄϊες. ὃ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων κριός. νομεῖς δὲ οἱ τῶν προβάτων, καλοῦνται ποιμένες. οἱ δὲ τῆς ἑτέρας μερίδος, αἰπόλοι. θεοῖς δὲ ἐχρῶντο οἱ νομεῖς, τῷ πανὶ καὶ ταῖς μούσαις, καὶ ἔτι ταῖς νύμφαις. καὶ ταῖς μὲν νύμφαις καὶ τῷ πανὶ, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες ἀγρόταις θεοῖς καὶ ἄλλοις οὖσι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσι. τῷ δὲ πανὶ, ὡς χρωμένῳ σύριγγι, καὶ ἐπιστήμονι καὶ ἐφόρῳ αὐτῆς ὄντι, ἧς καὶ αὐτοὶ ἐπιμελοῦνται. ταῖς δὲ μούσαις, διὰ τὸ μέλειν αὐτοῖς ᾠδῶν, ὧν αὗται ἔφοροι. ἢ, τὸ καταχές. κατωφερές, ἢ ἠχοῦν. ἢ καταχὲς, τὸ καταχεόμενον, ἢ ὑπηχοῦν, καὶ ὑποροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι. ἐν ἄλλῳ. ἢ, τὸ καταχές. εἰ μὲν μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπῆγε τὸ τὸ, ταυτὸ δυνάμενον τῷ ὅ, εἶχεν ἂν ὁ λόγος σαφέστερον οὕτω, ἡδύτερον ὦ ποιμὴν, τὸ σὸν μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ ὅπερ ὑψόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας καταφέρεται μετὰ ἤχου. νῦν δὲ

προστάττει αὐτὸ, καὶ δυσνόητον ποιεῖ τὸν λόγον, τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ συνεπαγόμενον. σύνηθες δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ. αἴ κα ταὶ μῶσαι. παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ πανί. ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς μούσαις. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐὰν αἱ μοῦσαι τὴν ὄϊδα, ἤγουν τὴν ὄϊν τὸ θῆλυ πρόβατον δῶρον ἄγωνται, ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἄρνα σὺ σακίταν λήψῃ γέρας. σακίται δὲ ἄρνες, οἳ ἔτι γάλακτος δεόμενοι, οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζοντες, ἰδίᾳ βόσκουσι, καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ κλείουσιν. ἐὰν δὲ ἀρέσκῃ ἐκείναις ἄρνα λαβεῖν, σὺ δὲ τὴν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς. λαβὼν οἴσεις. τουτέστιν, ἐν τῇ ᾠδῇ τὰ δευτερεῖα τῶν μουσῶν ἕξεις. λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν. ἀντὶ τοῦ βούλει, καὶ θέλεις. ἀπὸ θέματος τοῦ λῶ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελὲς, ὃ πάντες θέλομεν. ἢ δωρικὸν τὸ λῇς, κατ' ἀφαίρεσιν τῆς θε συλλαβῆς. ὁ θύρσις δὲ τοῦτο λέγει. τῇδε, ἐνθάδε ἢ ἐκεῖσε. τὸ δὲ καθίξας δωρικόν. τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας τῆς ληγούσης εἰς ζ διὰ τοῦ ξ ἐκφέρουσιν. ἄλλως. λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν. θέλεις ὦ αἰπόλε πρὸς τῶν νυμφῶν ὧδε ἐλθεῖν, καὶ καθίξας εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον τόπον καὶ κάταντη, ἤγουν ὀξὺν, ὅπου αἱ μυρῖκαι τῇ σύριγγι μέλπειν, τὰς δὲ αἶγας ἐγὼ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ βοσκήσω; τὸ κάταντες, τὸ κατωφερές. ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τῷ ἄναντες. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀνάντης τόπος, ὁ αὐτὸς δήπου ἐστὶ καὶ κατάντης. καὶ ἀνωφερὴς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ κατωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα. καὶ κατάντη, τὰ ἄνω φερόμενα καὶ κάτω. καὶ ἀνωφορῆ καὶ κατωφορῆ, ἐπὶ τῶν

γεώλοφον. cur prima syllaba diphthongo notatur. αι.

αὐτῶν. γεώλοφον δὲ, ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑπερανεστηκὼς ὄχθος· ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. πῶς τῆς γαίας διφθογγογραφουμένης, ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφον. ὡς τὸ ἀνώγεων, καὶ κατώγεων; καὶ φαμὲν ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ γαῖα, ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦντες, οὐκ ἠθέλησαν τὴν παλαιὰν συνήθειαν τελείως ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καὶ τινὰ ψιλογραφούμενα.

ἅτε μυρῖκαι. τὸ μεσημβρινόν.

ἅτε μυρῖκαι. ὅπου αἱ μυρσίναι· ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἰώθασι. τὸ μεσημβρινὸν, ἐκ τοῦ μεσημερινοῦ. ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ προσθέσει τοῦ β.

οὐ θέμις.

οὐ θέμις ὦ ποιμάν. οὐ πρέπον ἐστὶν ὦ ποιμὴν, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τῇ σύριγγι χρῆσθαι. τὸν πᾶνα δεδοίκαμεν. οὕτως γὰρ πικρός ἐστιν. ἀντὶ τοῦ βαρὺς καὶ ὀργίλος, ἡνίκα ἀπὸ τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπαύεται, κεκοπιακὼς ἐν αὐτῇ δηλονότι.

ποτὶ ῥινὶ .i. ἐν τῇ ῥινί.

καὶ ἀεὶ πρὸς τῇ ῥινὶ αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῇ ῥινὶ δριμεῖα χολὴ κάθηται. τουτέστι, καὶ ἀεὶ ὀργίλος ἐστίν.

Ἀλλὰ τὺ γάρ.

ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι, τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες. ἤγουν, τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ δάφνιδός μοι λέγε. τὸ ἄλγε' ἄδδε, εἰ χῶς εὕρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις δηλονότι, ἄλγε' ἀείδες. καὶ λέγει τὸ ἀείδες, ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν δεξιῶς καὶ ὅτι τὸ γὰρ περιέλκει. καὶ ἄλγε' ἄειδε, ἀντὶ τοῦ λέγε καὶ ἄλγεα εἶδες, ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως. ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι. τὸ σὺ καὶ τὸ γὰρ ἤδη τὸν δεύτερον ἀφορᾷ στίχον. ὀφείλει δὲ τὸ σὺ, καὶ ἤδη τοῦ προτέρου λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ὁ λόγος ἀκόλουθος, ἔχων οὕτως. ἀλλὰ σὺ ὦ θύρσι, ἄδε τὰ ἄλγη τοῦ δάφνιδος. σὺ γὰρ ἀφίκου καὶ ἤδη τὸ πλέον

τῆς βουκολικῆς μούσης. οὐκ ἀντιπίπτει δὲ ἑαυτῷ, μὴ πρέπειν αὐτὸν συρίζειν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας διὰ τὸν πᾶνα, εἶτα, τὸν θύρσιν προτρεπόμενος ᾄδειν. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι τὸ συρίζειν τῷ ᾄδειν. ἀλλὰ συρίζειν μέν ἐστι, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ᾄδειν δὲ, τὸ κοινῶς ῥαψῳδεῖν. τὸ τῇ σύριγγι δὲ χρῆσθαι, φησὶ μὴ πρέπον εἶναι κατὰ τὸ μεσημβρινὸν, διὰ τὸν πᾶνα τῇ σύριγγι χρώμενον. αὐτὴν τὴν ᾠδὴν δὲ προτρέπεται, ὡς ἄλλο, τι οὖσαν, καὶ οὐ μέλλον ὂν αὐτῆς τὸ πανί.

Τῶ τε πριήπω. τὸν πρίηπον νύμφης ναΐδος, ἢ χιόνης καὶ διονύσου φασὶν υἱόν. ὃν καὶ κτίσαι περὶ λάμψακον, ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασί. παρ' ἐνίοις δὲ, ὁ αὐτός ἐστι τῷ διονύσῳ. ἐκ τῆς ἐτυμολογίας γὰρ φαίνεται. ἔστι γὰρ οἷον, ἡ βρειήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις καὶ μέθαις ἐκβοήσεις ἢ πρίηπος, ὁ προϊέμενος τὸ σπέρμα. τὸ δὲ κρανιάδων, ἀντὶ τοῦ κρηνῶν. ἢ μήπου τὰς νύμφας κρηνίδας λέγει, ὡς τῶν νυμφῶν συγκαθεζομένων τῷ πριήπῳ. τινὲς δὲ τὸ κρανιάδων, κρανείας ἀπεδέξαντο. ἅ ἐστι δένδρα οὕτω καλούμενα. Διδυματόκοι. διδυματοκοῦσαν, ὥστε δὶς ἀμέλξαι. πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματόκοι. ὅθεν φησὶν, ἡ αἶξ περιουσιάζεται τῷ γάλακτι. ὥστε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων τροφὴν καὶ δύο πέλλας πιμπλησι. τὰς δὲ ἀμολγοὺς πέλλας καλοῦσι, παρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐλοῖς, ὅ ἐστι, γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.

ἐν ἄλλῳ Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν. ἄγε ὑπὸ τὴν πτελέαν ἑσδώμεθα. ἀντὶ τοῦ καθεζώμεθα, ἢ καθίσωμεν, ἀπεναντίας τοῦ ἀγάλματος τοῦ πριάπου, καὶ τῶν

τὸ συρίζειν / τὸ ᾄδειν } οὐ ταυτά

Πρίηπος.

βρειήπυον. Lu sonans.

κρανιάδων.

Διδυματόκοι

Δεῦρ' ὑπὸ τὴν πτελέαν.

πηγῶν, ὅπου ἡ καθέδρα ἐκείνη ἡ ποιμενική, καὶ αἱ δρῦς. ἐὰν δὲ ᾄσης ὥσπερ ᾖσας ποτὲ ἐρίζων πρὸς τὸν χρόμιν τὸν λιβύαθεν, τουτέστι τὸν ἀπὸ τῆς λιβύης, αἶγα τέ σοι δώσω δίδυμα τετοκυῖαν, ὥστε μέχρι τρὶς του ἀμέλξαι αὐτήν· ἥτις δύο ἔχουσα ἐρίφους, προσαμέλγεται, καὶ ἀμελχθήσεται εἰς δύο πέλλας. ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἡ πέλλα. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ μέλαινα. καὶ βαθὺ κισσύβιον· κισσύβιον, ποτήριον. παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χισσύβιον ὄν. ἢ ξύλινον ἔκπωμα κεκοσμημένον γόμφοισι πολλοῖς. ἢ καικίον ξύλινον ποιμενικόν, τὸ οἱονεὶ χισσύβιον. ἄλλως. κισσύβιον, ποτήριον ἀγροικικὸν ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται. παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἷον χύω, χύσω. χυσίβιον, καὶ κισσύβιον. ἡσίοδος. ὀλίγον δὲ εἴσεται κισσυβίῳ ἢ κισσύβιον, ποτήριον, παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσίπιόν τι ὄν. κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ. ἤγουν, λελυμένον κηρῷ. κεχρισμένον ὃ καὶ κεκονισμένον οἱ κοινοί φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω λέγεται δὲ τὸ κλύζειν, ἐπὶ δύο. ἐπί τε τοῦ διὰ κλυστῆρος ἰατρεύειν, καὶ ἐφ᾽ ὑγρῶν, ὅταν τι ἐπέρχονται καὶ ἐπικαλύπτωσι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Ἀμφῶες, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχων ὠτία τινά. διὰ δὲ τούτου τὸ μέγεθος παρίστησιν. νεοτευχές. νεωστὶ κατεσκευασμένον. ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον. ἀντὶ τοῦ προσόζον, ὀσμὴν πέμπον, καὶ μυρίζον. γλυφάνοιο δὲ, τουτέστι γλυφῆς. ὥσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφα

νος, καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος ποιητικῶς. τοῦ, περὶ μὲν χείλη. οὗτινος περὶ μὲν τὰ χείλη ὑψόθι κιασὸς μαρύεται, ἀντὶ τοῦ πέπλεκται. κιασὸς ἑλιχρύσω. ὁ ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ. οὗ τὸ ἄνθος, ὅμοιον κρόκω καὶ οἷον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν ἑλίχρυσον, βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χνοίζουσαν. κεκονισμένος. κονία, ἡ ἄσβεστος. ἀφ' οὗ, κονιάω κονιῶ, τὸ ἀσβέστω χρίω. καὶ κεκονιαμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστω κεχρισμένος. ἐνταῦθα δὲ τὸ κεκονισμένος ἴσως, ἀντὶ τοῦ κεχρισμένος ἁπλῶς, ἀπὸ τοῦ κεκονιασμένος κατὰ συγκοπήν. ἡ δὲ κατ' αὐτὸν. τοῦ κιασὸν δηλονότι ἕλιξ, ἤγουν πλοκὴ εἰλεῖται, τουτέστι, στρέφεται τὴν ἑαυτῆς στροφήν. ἀγαλλομένα, ἀντὶ τοῦ θάλλουσα, καρπῷ κροκόεντι. ἤγουν, κρόκου χροιὰν ἔχοντι. ἔντοσθεν δέ. ἀντὶ τοῦ ἔνδον, γυνά τις κατεσκεύασται θεῶν δαίδαλμα. τουτέστιν ἔργον οὕτω ποικίλον, ὡς μὴ δοκεῖν ἄνθρωπον αὐτὸ κατασκευάσαι. ἢ ποικίλαι, ἀλλὰ θεούς. τινὲς τὴν πανδώραν φασὶν εἶναι. γράφεται καὶ γυνά, τὸ δὲ τό, πρὸς τὸ δαίδαλμα. ἀσκητὰ πέπλω τε, καὶ ἄμπυκι. ἀσκητὴ, ἡ κεκοσμημένη. πέπλω, τουτέστιν ἐνδύματι, καὶ περικεφαλαία, τοῦτο γὰρ τὸ ἄμπυκι. ἡ ἄμπυκι, τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας. ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν.

παρ δὲ οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. ἤγουν, κόμην φέροντες, κομᾶν γὰρ καὶ ἐθειράζειν ταυτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν ἐστὶ κοινὸν, τὸ δὲ ἐθειράζειν ποιητικόν. ἄλλως. ἐθειράζοντες, κομῶντες. εὔθειχοι. ἔθειραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθους γινόμεναι τρίχες. ἡ ἐθειράδες, καὶ

καθιέντες τὰ γένεια, ἢ κομῶντες. ἔθειρα δὲ ἡ θρὶξ, ἡ ἐξ ἔθους τημελουμένη. ἄλλως κομῶντες τὰς τρίχας. οὐ γενειῶντες ὥς τινες, ἔθειρα γὰρ ἡ τῆς κεφαλῆς θρὶξ. ὅθεν ἀριστοτέλης ἐν ὁμήρῳ ἔγραψεν. κυάνεαι δ᾽ ἐγένοντο γένει ἀμφὶ γένειο.. οὐκ ἐθειράδες.

...μοιβαδὶς

ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος. ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. ἀμοιβαδὶς νεικείουσιν ἔπεσιν. ἤγουν, λόγοις ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀμοιβὴν. περὶ αὐτῆς τὴν ἔριν δηλονότι ποιούμενοι. τᾶς δ᾽ οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς. ταῦτα δὲ ἃ αὐτοὶ φιλονεικοῦσιν. ἤγουν, αἱ φιλονεικίαι δὲ αὗται καὶ ἔριδες ἃς αὐτοὶ φιλονεικοῦσι περὶ αὐτῆς, τῆς φρενὸς αὐτῆς οὐχ ἅπτεται.

...εικειουσιν.

ἄλλοκα

ἄλλοκα μὲν τῆνον. τὸ μέντοι, νοήσεως ἐστί. τὸ δὲ, ὁράσεως. ἀδύνατον γὰρ ὁμολογουμένως ἐν γραφῇ, κίνησιν εἶναι ζωτικὴν, ἀλλὰ τῶν ἀλυπήτων ἀγώνων. καὶ τὰ ἄλληλοι ἦσαν τοῖς λελεγμένοις. ταῦτα καθ᾽ ὑπερβολὴν ὅμηρος εἴλεγεν ἀληθέστερον. χρύσειαι ζωῆσι νεανίσιν εἰοικυῖαι. ἄλλως. Ἄλλοκα μὲν τῆνον. ἄλλο τε μὲν πρὸς ἐκεῖνον βλέπει τὸν ἄνδρα γλῶσσα, ἄλλο τε δὲ πρὸς τοῦτον ἔπει τὸν νοῦν. ἤγουν ῥέπει.

κυλοιδιόωντες

Κυλοιδιόωντες. οἰδοῦντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κοῖλα. ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι᾽ ἔρωτα πάσχουσι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ κοῖλα οἰδαίνειν. κοῖλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν.

ἐτώσια.

μοχθίζοντι.

Ἐτώσια μοχθίζοντι. αὐτὶ τοῦ μάτην κάμνουσι. τίς γὰρ δὴ, ἄγαλμα πεῖσαι δυνήσεται. ἄλλως. ὁ νοῦς. Οἱ δὲ ὑπ᾽ ἔρωτος καὶ πολὺ κυλοιδιόωντες, ἤγουν κυλοιδιῶντες, τουτέστι τοὺς ὀφθαλ-

μοῦς ἐξογκούμενοι, ἐπώσια καὶ μάταια μοχθίζοντι, ἀντὶ τοῦ μοχθίζουσι καὶ κοπιῶσι. μοχθίζω ποιητικόν. μοχθῶ, κοινόν. Γριπεύς τις γέρων. γριπεὺς, ὁ ἁλιεύς. καὶ γρῖπος τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. λεπρᾶς. τραχεῖα. ἢ λευκή. ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λευκαινομένη. ἢ ὑψηλή. ἐπεὶ καὶ λέπας, τὸ ὄρους τὸ ἄκρον φασίν. ἢ λευκὴ, καὶ λέπρα ἐοικυῖα. τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν ἔφασαν. τὴν ἐκ λεπρωθεῖσαν καὶ ἐκ πηλωθεῖσαν οἷον, καὶ βρωθεῖσαν. ἄλλως. ὁ νοῦς γριπεύς τις γέρων. ἤγουν, δικτυοθήρας, καὶ πέτρα λεπρᾶς, τουτέστι βρύα ἔχουσα. ἐφ᾽ ᾗ καὶ ἐν ᾗ πέτρα σπουδῶν ὁ πρέσβυς, μέγα δίκτυον ἕλκει ἐς βόλον. ἤγουν, ὡς ἄγραν εἰς τὸ εἶψαι περὶ ἄγραν, ὁμοιωμένος ἀνδρὶ μοχθοῦντι κατὰ τὸ καρτερόν. ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἰσχύν. ἢ τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως, ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων. Φαίης κεν γυίων νιν. εἴποις δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἁλιεύειν ἢ ἐκ πάσης δυνάμεως ἧς ἔχει. ἐλλοπιεύειν δέ ἐστι, τὸ ἔλλοπας ἤγουν ἰχθῦς ἀγρεύειν. ἔλλοπες γάρ οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτοὺς τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπῆς καὶ φωνῆς. ἄλλως. εἴποις ἂν ἐλλοπιεύειν αὐτὸν, ἤγουν, ἰχθυᾶσθαι περὶ τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν μοχθεῖν. ὅσον σθένος ἤγουν, ὅση δύναμις τῶν μελῶν. ὁ σχηματισμὸς οὗτος, καὶ τοῖς κοινοῖς καὶ συνήθης. οἷον, συλλαβοῦ, ὅση δύναμις. ἐκκλίνω τόδε ὅση μοι ἰσχύς. ἐλλειπῶς δὲ ταῦτα λέγεται. τὰ γὰρ ἐντελῆ, συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν, ὅση σοι ἐστί· καὶ ἐκκλίνω τόδε κατὰ τὴν ἰσχύν,

ὅσημοι ἐστὶν. εἶχε δ' αὖ τοῦτο ὁμοίως τῷ, τὸ οἳ νῦν βροτοί εἰσι. καὶ σαφέστερα τὴν, ἢ οὕτως δὴ ἐλέγετο. συλλαβοῦ κατὰ τὴν ὅση σοι δύναμίς ἐστι. καὶ ἐκ κλίνω τόδε, κατὰ τὴν ὅση μοι ἰσχύς ἐστι. τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ τὴν, ἀρξάμενα εἶτα οὐκ ἀποδεδωκότα τὸν λόγον πρὸς αὐτὸ, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ μεταμελείας εἰς ἕτερον μεταπεσόντα σχηματισμὸν, δῆλα γίνεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οἷα ἔτεινεν. εἶτα ὅπη μετακλιθέντα ἀποδίδοται. νῦν δὲ ἐλλιπέστερον λέγεται, καὶ τὸ τὴν ἀπόντος, καὶ ταῦτά ἐστιν ἐλλιπὲς, καὶ τὸ ὅσος ὄχλος ἄμμιν ὑπερρεῖ. τὸ γὰρ ἐντελὲς βαβαὶ τοῦ ὄχλου, ὅσος ἡμῖν ἐμπίπτει. Ὠδήκαντι, δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ᾠδήκασιν. ἤγουν γεγαυρισμένος, ἢ πεφυσιωμένος καὶ ἐξωγκωμένος ὤν. οἰδῶ γὰρ οἰδήσω τὸ ἐξογκοῦμαι. Ἶνες δὲ, τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ υἱὸς ἶνις. ἀπὸ γὰρ ἁπάντων τῶν μελῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. Τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἥβας. ἤγουν ἄξιόν ἐστι νέῳ τινὶ εἶναι. ἢ ἡ δὲ δύναμις, ἀξία τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ συνῆλιξ ἐγένετο τῷ κασυβίῳ. συμμήκης τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν. ἢ ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς, τὸ σθένος αὐτοῦ. ἄλλως ὁ νοῦς. ὦ δὲ οἱ ᾠδήκαντι, οὕτως εἰσὶν ὠγκωμέναι κατὰ τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντοθεν αἱ ἶνες, ἤγουν τὰ νεῦρα. καίπερ ὄντι πολιῷ, ἤγουν λευκῷ τὰς τρίχας. ἡ δὲ ἰσχὺς, ἀξία ἥβης. ἤγουν ἀκμῆς. Τυτθὸν δ' ὅσον. τυτθὸν κυρίως, τὸ ὑπὸ τύτθιον βρέφος. παρὰ τὸν τυτθὸν ὅση μαίνει τὸν μαζόν. ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσι τὴν ὀλίγην. ἢ μικράν. Κῶρος. ἢ κοῦρος.

νέος ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης. οἱονεί. χώρη τις οὖσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ὑπερφυὴς καὶ τρυφερά, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν. ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰ καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν. ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κείρω. ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κῶρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς. ἄλλως. Τυτθὸν δ' ὅσον ἄποθεν. ἄποθεν δὲ τοῦ γέροντος μετὰ τὸν γέροντα τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ὀλίγον. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ὀλίγον ὅσον, προτασσόμενον ἔχον τὸ ὀλίγον τὸ ὅσον. καθὰ τὸ, ὅστις ἀντὶ τὸ ὅς, τοῦ τίς προτασσόμενον. ἃ ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ λόγου, ὕστερον ἐξ ἀνάγκης ἀποδίδοται. οἷον, τίς ὃς τάδε ἐποίησε. καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τόδε τοῦδε, ὅσον ὀλίγον. ἐν ᾧ τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου διαστήματος, ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαιτεῖ τὸν λόγον δείκνυσθαι. εἶτα ὥσπερ μὴ προχείρου τούτου ὄντος, τὸ ὀλίγον ἀποδίδοται καθολικῶς, ὑφ' ᾧ τόδε τὸ διάστημα καὶ τόδε ἐστίν. ὥσπερ εἴ τις πρὸς τὸ τίς ὅδε ἐστί, τὸ ἄνθρωπος ἀποδοίη. τοῦ τίς τὴν ὑπόστασιν ἀπαιτοῦντος, καὶ τὸ ἄτομον. ὥσπερ δὲ τὸ ὅσον ἐν τοῖς τοιούτοις ὑποτάττεται, κατὰ τὰ ἄλλα ταῦτα καὶ τὸ οἷον, ἀκολουθίαν ἀντὶ ὑποτάξεσθαι. Τυτθὸν δ' ὅσον. τὸ πᾶν, οὕτως. μετὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον, ἀλωαί, ἤγουν ἄμπελος βαρεῖα τέθηλε καλῶς σταφυλαῖς πυρνέαν. ἤγουν πυρ

σαῖς. ἤδη πεπείροις δηλονότι, ἣν μικρός τις παῖς φυλάσσει αὐτῇ τοῖς φραγμοῖς καθήμενος. Πυρναίαις, ὡρίμοις· περκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὥραν ἐχούσας τροφῆς. πύρνον γὰρ ἔνιοι, τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναίαις ταῖς τρωξίμοις. ἐπάγει οὖν ἑξῆς, φοιτᾷ συνομένα τὰν τρώξιμον. ἢ ταῖς περκαζούσαις, παρ' ὅσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου πυροῦσθαι. ἄλλως. πυρναίαις ταῖς περκαζούσαις, ἢ τρωξίμοις. πύρνος γὰρ ὁ σῖτος καὶ ἡ τροφή. Ἀλωά, σημαίνει τέσσαρα. κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. ὡς κατὰ πολὺ λώων τοῦ ἁπλοῦ πεδίου. λέγεται ἀλωά, καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος. ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς λώων τοῦ τῆς ἁπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανηφόρος τόπος, ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἀλωὴ δὲ, καὶ ἡ ἅλως. Ἐφ' αἱμασιαῖσι. παρ' ὅσον πλήρεις αἵματος γίνονται, οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς, διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι. ἥμενος δὲ, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι ἧμαι. καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι. ἡ μετοχὴ, ἑέμενος, ἥμενος. Ἀν' ὄρχους. ὄρχος, ὀρχάτου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα. ὄρχατον δὲ, τὴν αὐτόστιχον φυτείαν, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς γεωργοῖς. καὶ ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὴν αὐτόστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν. Φοιτᾷ, ὁρμᾷ. ὡς παρὰ τὸ πάρος πορῶ τὸ πορσύνομαι· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ. φοιτῶ τοῦ δ, εἰς τ, ὁ τρόπ. πλεονασμῷ τοῦ φ,

πυρναίαις

ἀλωᾶ

ἐφ' αἱμασιαῖσι.

ἀν' ὄρχους.

φοιτᾷ

καὶ ἐφοίτω· τὸ πορεύομαι καὶ ὁρμῶ. ἢ ἀν' ὄρχως, τὰς διδύμους τῆς ἀμπέλου. ἤγουν, τὰς κλάδους. Πάντα δόλον τεύχοισα· κατασκευάζουσα. γράφεται, καὶ κεύθουσα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον. Πρὶν ἢ ἀκράτιστον. πρὶν ἢ ἀκρατισμοῦ ξηρὸν ποιήσει αὐτό. ἀκρατισμὸν δὲ νῦν ὡς οἶμαι φησὶ, τὸν ἀπὸ τῶν βρωμάτων κόρον τε, καὶ μέθην. ἄλλως. οἱ μέλλοντες πολεμεῖν, πρωΐας ἔτι οὔσης, ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον. ὡς θερμοὶ ὦσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ ἀκράτιστον, ἀντὶ τοῦ ἄγευστον. Καθίξῃ. τὸ καθίξῃ· γράφεται βαρυτόνως. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὁμοίως οἱ δωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν. ἄλλως. ἀμφὶ δέ μιν δύο ἀλώπεκες. ἁ μὲν ἀν' ὄρχως φοιτῇ. ὅμοιον τῷ, Δύο σκόπελοι. ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα οὐκ ἔστι κίνδυνον. οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου προσώπου ἐφ' ἕτερον ἡ μετάβασις γίνεται ἵνα δέηται πλαγιασμοῦ, ἀλλὰ τὸ ὅλον εἰς μέρη. ταυτὸν δὲ τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν. ἔστι δὲ τὸ πᾶν οὕτως. δύο δὲ ἀλώπεκες περὶ αὐτόν. ἡ μὲν, ἀνὰ τοὺς ὄρχους. ἤγουν τὰς συστοιχίας τῆς ἀμπέλου στρέφεται, βλάπτουσα τὴν σταφυλὴν τὴν εἰς βρῶσιν ἐπιτηδείαν. ἡ δὲ ἐπὶ τῇ πήρᾳ. ἤγουν, κατὰ τῆς πήρας τῆς τὸν ἄρτον τοῦ παιδὸς ἐχούσης πάντα δόλον κατασκευάζουσα, τὸ παιδίον οὐ πρότερον ἐάσειν φησὶ, πρὶν δὴ καθίσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῖς ξηροῖς. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνύδρων τόπων. ἢ ἀκράτιστον, ἤγουν οὐδενὸς ἐγκρατές. ἐπὶ δὲ

τεύχοισα.
ἀκράτιστον.
ἀκέντιστον.
ἄγευστον.
καθίξῃ
ἀλώπεκες
ὄρχων

ἀπὸ τοῦ κράτω συνετέθη τὸ ἀκράτιστον, δῆλον μὲν ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ κρᾶ. Τὸ δὲ πρὶν, ἐνίοτε μὲν μετὰ ἀπαρεμφάτου λέγεται. οἷον, πρὶν γενέσθαι τόδε, ἐγένετο τόδε. ἐνίοτε δὲ μετὰ ὁριστικοῦ. οἷον πρὶν ποιήσω τόδε, ἐποίησα τόδε. δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι, ἐπὶ τοῦ ποιουμένου πράγματος. μετὰ ὁριστικοῦ δὲ, ἐπὶ τοῦ ποιοῦντος αὐτό. Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀνθερίκεσσιν. ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς ἧς τὰ φύλλα ὡς πράσου ἀγρίου. μείζονα δὲ καὶ πλατύτερα. ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέριξ καλεῖται. ὅσον πηχυαῖος ὢν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δέ φησι καὶ θεόφραστος. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ δωριεὺς φησὶν οὐ λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος, γελοίως ᾤηθη, τὸν ἀνθέρα τοῦ στάχυος. ἄλλως. αὐτὰρ ὅγε. ὁ δὲ πλέκει καλὴν ἀκριδοθήραν δι᾽ ἀνθερίκων. ἀντὶ τοῦ διὰ καλάμης. ἣν οἱ κοινοὶ, καλαμαίαν φασίν. Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. ἀντὶ τοῦ συναρμόζων. συνδῶν σχοῖνος δὲ, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Καλαί. ἐπίθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάζω ῥῆμα ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ. ὁ μέλλων κάσω. ἀφ᾽ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, καλός. τὸ θηλυκὸν, καλή. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα, ἐγένετο καλός. διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον. ὡς τὸ ἀγαθὸν, ἐφ᾽ ὃ ἄγαν θέομεν. Μέλεται δέ οἱ. ἀντὶ τοῦ μέλει. φροντίς ἐστιν αὐτῷ. οὔτε ἐπὶ πήρης. τουτέστιν, οὐδὲν οὔτε τῆς πήρας οὔτε τῶν φυτῶν. ἤγουν τῆς ἀμπέλου, καὶ τοσοῦτον. τόσσον γὰρ τὸ τοσοῦτον. καθ᾽ ὅσον γαθεῖ. ἤγουν γήθεται καὶ χαίρει περὶ τῷ πλέγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πλέγματι.

πάντα δ' ἀμφὶ δέπας. πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον. περιπέπλεκται καὶ περικέχυται ὑγρός τις ἄκανθος καὶ μαλακός. ὅπερ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ. ἀκανθῶδες χαμαίζηλον, ὡς μῆκος ἐξανθοῦν λίαν. ἢ ὑγρὸς ἄκανθος, ὁ εὔκοπος, καὶ εὔτονος. Αἰπολικόν τι θάημα. ἤγουν θαῦμα οἷον αἰπόλος ἂν θαυμάσῃ διὰ τὸ κάλλος. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ π. αἰολικὸν, τὸ ἀπατητικόν. αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ. καὶ ἱεροκλῆς. Μὴ δ' αἰόλιζε ταῦτα. τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. ἢ αἰολικὸν τὸ αἰτωλικόν. αἰολεῖς γὰρ οἱ αἰτωλοί. ἐξ αἰτωλίας δέ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι. ἢ αἰολικὸν, ἀπατηλὸν ποικίλον. ἐκπληκτικόν. καὶ ὃ αὖτις διὰ κάλλος θαυμάσῃ. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται. ἄλλως. πάντῃ δὲ περὶ τὸ δέπας ἤγουν τὸ ποτήριον, περιτέταται ἁπαλὸς ἄκανθος. εἶδος φυτοῦ φασὶν ὁ ἄκανθος. αἰπολικόν τι θάημα ἤγουν θαῦμα. ἀπὸ τοῦ θεέω θεῶ, θεήσω. θέημα καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, δωρικῶς θάημα. Τέρας, καί τυ θυμὸν ἀτύξαι. ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆξαι δυνάμενον. καὶ ὅμηρος. πρὸς ὄψιν ἀτυχθείς. ἢ τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον ὂν, τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν, ἢ ἀτύξαι. καταπλῆξαι σου τὴν ψυχήν. καὶ δι' ὑπερβολὴν κάλλους, ἐραστὸν ἐστὶ νομισθείη. ἢ ἀτύξαι ἐστὶ, τουτέστι σεῖσαι, ἐκπλῆξαι σε κατὰ τὴν ψυχήν, Τοῦ μὲν ἐγώ. ἕνεκα μὲν τούτου ἐγώ. αἶγά τε ἔδωκα ὦνον τῷ πορθμεῖ τῷ ἀπὸ τῆς καλυδῶνος, καὶ τυρόεντα. ἀντὶ τοῦ τυρὸν μέγαν ἀπὸ γάλακτος λευκοῦ. ὤνια, τὰ πωλούμενα. ὦνος

πάντα. Αἰπολικόν τι θάημα. Τέρας.

δὲ, ὃ δίδωσί τις ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. Πορθμεῖ καλυδωνίῳ. ἢ ὄνομα κύριον, ἢ τῷ ἀπὸ καλυδῶνος εἰς πελοπόννησον αὐτὸ μετακομίσαντι. ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλαις τὰ χωρία. ἢ πορθμεῖ, ἴσως διαπορθμεύοντι ἐξ αἰτωλίας εἰς πελοπόννησον. γράφουσι δέ τινες καὶ καλυδνίῳ. ἀγνοοῦντες ὡς καλύδνοι ἐγγύς τῆς κῶ εἰσίν. ὅμηρος. Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε καλύδνας. Καὶ τυρόεντα. τυρός. τυρόεις παράγωγον τυρόεντα τὸ τυ, μακρόν. ρόεντα μέ, συνίζησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνουσιν αὐτό. οἷον, πυρός πυρός, ὁ σῖτος. τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρός, βραχύ. Οὐδέτι πω ἥγουν, οὔπω δὲ, οὐδαμῶς εἰς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται ἄχραντον. ἥγουν, ἄψαυστον. ἀμόλυντον. Τῷ καί τυ μάλα. γράφεται καὶ, τῷ, κέντοι. δι' οὗ καί σε μάλα ἀρεσαίμην. ἀντὶ τοῦ ἀρέσω. εὐάρεστος δεξαίμην. τὸ δὲ πρόφρων, ἐπιρρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ προθυμίας αὐτὸ διδοὺς δηλονότι. Αἴκεν μοι τὺ φίλος. ἐάν γε σὺ ὁ φίλος. ἢ σὺ ὦ φίλε ἀείσῃς τὸν ὕμνον τὸν ἐφίμερον, τὸν γλυκὺν ἀντὶ τοῦ τὴν ᾠδὴν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐμοί, λέγει δὲ τὴν ἐπὶ δάφνιδος ᾠδήν. Τὸ ἀρέσκω, οὕτως. ἀρέσκω τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι. ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς. ὡς παρὰ πλάτωνι. Ἀλλ' εἰ μή αὖ σε ταῦτ' ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δέ τινι, ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν. καὶ ἀπαρέσκομαι, τὸ οὐκ ἀποδέχομαι. Κοὔτι τοι φθονέω. καὶ οὐδαμῶς σοι φθονῶ. πρόβαγε σαυτὸν ὦ ἀγαθέ.

ἤγουν, πρόσελθε. εἶξον. γράφεται καὶ, κοῦπι, τὺ κὸρτομέω. Ταὶ γὰρ ἀοιδάν. τὴν γὰρ ᾠδὴν, οὐδαμῶς φυλάξεις εἰς τὸν ἅδην τὸν ἐκλελάθοντα. ἀντὶ τοῦ, τὸν λήθης ποιητικόν. καὶ αἴτιον. ἐκλανθάνονσι γὰρ πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, τὸ τῆς λήθης ὕδωρ πίνοντες. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω, ἐνεστὼς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαθον, λελάθω. Ἄρχετε βωκολικᾶς. τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς, ἄρξασθέ με ποιήσατε ὡς ποιήσεται. ᾠδὴ ὁ καλεῖται γὰρ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. τοῦτο δὲ λέγεται προάσμα, καὶ ᾠδὴ μελῴδημα, καὶ ἐπῳδή. τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε, ἐπῳδοῦ τάξιν ἔχει. μνασίας δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρώπης, πανὸς υἱὸν φησὶ βουκολίωνα, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν. ἄλλως. ἄρχετε βωκολικᾶς, ἄρχετε ὦ μοῦσαι ἤγουν προηγεῖσθε τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς, ἄρχετε. Θύρσις ὅδ᾽ ὡξ αἴτνας. δεικτικῶς. ἤγουν, ἐγὼ ὁ ἐξ αἴτνης, καὶ θύρσιδος ἡδεῖα ἡ φωνή. ὁ ποιμὴν θύρσις, ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ αἴτνη, σικελίας ὄρος ἐστὶν, ἀπὸ αἴτνης τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὥς φησιν ἄλκιμος. σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ σικελίας, αἴτνην φησὶ κρῖναι ἥφαιστον καὶ δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. δημήτριος δὲ ὁ καλλατιανὸς, τοῦ βριάρεω ἐνὸς τῶν κυκλώπων παῖδας γενέσθαι, σικανὸν καὶ αἴτνην. ἀφ᾽ ἧς τὸ ὄνομα. ἄλλως. ὡς σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος, καὶ κατὰ τὴν αἴτνην νέμοντος. μέλλει δὲ ᾄδειν, ὃν τρόπον ὁ δάφνις μὴ δυνάμενος φέρειν τὸν τῆς ξενέας τοὔνομα νύμφης ἔρωτα, ἀπέλιπε τὸ ζῆν. Τὰ ποκ᾽ ἀρ᾽ ἧσθ᾽ ὅκα δάφνις ἐτάκετο. ὁ δάφνις σικελιώτης ὑπάρχων, ἐν σικελίᾳ ἦν ὅτε τὰ λοίσθια

ἔπνεεν. ὅτι γοῦν νύμφης ἤρα ὁ δάφνις, ἡ δὲ νύμφη ἀπεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναῖκας ὁμιλίαν, αἰνίσσεται ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν σικελίᾳ ἦσαν ὅτε ὁ δάφνις ἔθνησκεν. Ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα. πηνειὸς, ποταμὸς σικελίας. τέμπη δὲ, γενικῶς μὲν τὰ ἄλση. νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς ὄσσης καὶ τοῦ ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλές. καὶ ὥσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πρὸς διόρυξιν διῃρημένον. δι᾽ ἧς ὁ πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. λέγεται δὲ τοῦτο τὸ χωρίον, τέμπεα θετταλικά. Ἢ κατὰ πίνδω. πίνδος ὄρος τῆς ἀρκαδίας. ἢ ποταμός. κατὰ δέ τινας, ὄρος τῆς περβοίας ἐγγὺς θαλάσσης. τὸ δὲ εἴχετε, ἀντὶ τοῦ κατοικεῖτε. Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο. οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥεῦμα εἴχετε. ὅ ἐστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε. ὁ δὲ ἄναπος ποταμὸς ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας. ἄναπος δὲ εἴρηται, ὡς ἄνευ πόσεως ὤν, καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διαβατὸς εἶναι. Οὐδ᾽ ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ. ἄκις, ποταμὸς σικελίας. ὁ δὲ νοῦς αἱ νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ σικελίαν ὅτε ὁ δάφνις ἀπώλετο. ἴσως διὰ τὸ νύμφης ἐρᾶν ὑπερηφανευούσης αὐτὸν αἰνιττόμενος ὡς οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἀλλόθι οὐσῶν. ἄκις δὲ, παρὰ τὸ ἀκίδι ἐοικέναι τὰ ῥεύματα. νυμφόδωρος ἐν τῷ περὶ συκελίας. θαυμάζομεν φησὶν, ὅτι δάφνιδος ἄκις ποταμὸς σικελίας ἐστίν. ἄλλως, ὁ νοῦς. πᾶ ποκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθα. ποῦ ποτε ἄρα ἦτε; ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πηνειοῦ ἦτε. ποταμὸς οὗτος θετταλίας. ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πίνδου. ποταμὸς καὶ οὗτος θετταλίας. οὐ γὰρ δὴ εἴ-

χετε, ἤγουν ᾠκεῖτε τὸν μέγαν ῥόον ποταμοῦ τοῦ ἀνάπου. τῆς σικελίας οὗτος ποταμός. οὐδὲ τὴν σκοπιὰν τῆς αἴτνης. περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ τὴν ὑψηλὴν αἴτνην. οὐδὲ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ ἄκιδος. ποταμὸς καὶ οὗτος σικελίας. ἤγουν, οὐ γὰρ τὴν σικελίαν ᾠκεῖτε τότε. λέγει δὲ ἀπεῖναι τὰς νύμφας, ἐπεὶ νύμφης ἤρα ὁ δάφνις. ἧς ἀπούσης μετὰ τῶν ἄλλων δηλονότι, ἐτελεύτα. εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανε. Τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα. γράφεται καὶ, χὠκ δρυμοῖο λέων ἂν, ἔκλαυσε. τινὲς αἰτιῶνται τὸν θεόκριτον ἐν σικελίᾳ λέγοντες μὴ εἶναι λέοντα. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβὴ, λύει τὴν αἰτίαν. ἵνα ᾖ. τῆνον ἂν ἔκλαυσεν εἰ ἐν σικελίᾳ ἦν, καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ. ἢ καὶ εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν σικελίᾳ λέων, κἀκεῖνος αὐτὸν ἐθρήνησεν. ἄλλως. τῆνον μὰν θῶες. ἐκεῖνον οἱ θῶες. ἐκεῖνον οἱ λύκοι ὠρύσαντο. ἤγουν ὠρυόμενοι ἐθρήνησαν. ἢ ἐκεῖνον οἱ θῶες ἐγυρήσαντο δηλονότι. οὐ γὰρ τὸ ὠρύσαντο δύναται καὶ ἐπὶ τῶν θώων λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. συνυπακουέσθαι γοῦν τὸ οἰκεῖον κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος. ἐκεῖνον καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἀνέκλαυσε θανόντα. Ἄρχετε βωκολικᾶς. ὅρα τὴν ἡδονήν. ἀντῳδὴ δὲ τὸ σχῆμα. ἥτις γίνεται οὕτως, ὅταν λαλῇ ᾠδὴν ἄλλην, καὶ ἄλλην ἀποκρίνεται. Δαμάλαι μὲν, αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι. πόρτιες δὲ αἱ μορφαὶ αἱ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. ἄλλως. πολλαὶ οἱ πὰρ ποσσί. πολλαὶ δὲ βόες παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ. πολλοὶ δὲ ταῦροι. πολλαὶ δὲ δαμάλαι, ἀντὶ τοῦ δαμάλεις. καὶ

πόρτιες πολλαί. ἀπὸ κοινοῦ ὠδύραντο. ἤγουν, ἐθρή-
νησαν βόες, αἱ τέλειαι. δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ
Δαμάλεις. μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μὴ δὲ ὀχευθεῖσαι. αἱ πόρ-
Πόρτιες. τιες δὲ, καὶ ἔτι ἀπλέστεραι τῶν δαμάλεων. ἐπὶ δὲ
τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνὰ, καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μη-
Μόσχοι. τράσιν ἔτι. ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι. ἔστι δὲ, ἡ δάμαλις τῆς
δαμάλεως. οἱ ποιηταὶ δὲ, καὶ ἡ δαμάλη τῆς δαμά-
λης λέγουσιν ἀφ᾽ οὗ ἐνταῦθα, αἱ δαμάλαι. Ἦνθ᾽
Ἑρμᾶς. ἑρμᾶς. ἦλθεν ὁ ἑρμῆς πρώτιστος. ἢ ὡς φίλος δάφνι-
δος, ἢ ὡς ἐραστής. τὸ δὲ λ εἰς ν τρέπουσιν οἱ δωριεῖς οὐ
πάντοτε, ἀλλ᾽ ὅταν αὐτὸ τὸ θ, ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται. οἷ-
ον, βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος, οὕτως οὖν
καὶ τὸ ἦνθ᾽ ἑρμᾶς. Ἦνθ᾽ ὁ πρίαπος. οἰκείως. ἀγροῖ-
Πρίαπος. κος γὰρ ἦν ὁ πρίαπος ὡς καὶ ὁ δάφνις. ἴσως δὲ διὰ τὸ
κάλλος υἱὸς ἀφροδίτης. ἄλλως. ἢ ἐρωμένου τοῦ
Κῆφα. δάφνιδος. ἢ ὡς υἱὸς ἀφροδίτης. Κῆφα. καὶ ἔφη.
ἔστι δὲ τὸ πάθος, ἔκλειψις καὶ κρᾶσις. Α δεῖλε κώ-
ρα. τὸ ἑξῆς. ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὴν κρήνην ζητοῦ-
σά τε. διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τὸ ἄρχετε βωκολικᾶς.
Ποσὶ φορεῖται. μανιωδῶς φέρεται. καθόλου τὰ εἰς
ται λήγοντα ῥήματα ὅταν ἔχῃ τὸ ν παραληγόμε-
νον καὶ προπερισπώμενον παροξύνουσιν οἱ δωριεῖς.
ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν.
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι. γράφεται, μοῖσαι πά-
λιν. τὸ πάλιν ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιούμενος, φη-
σὶν αἱ παραγραφαὶ δὲ συστέλλουσι τὰς ὠδάς. τὸ δὲ ἄρ-
χετε βωκολικᾶς, λέγεται ἐπῳδῆς τάξιν ἔχειν.
Ζατεῦσα. Ζατεῦσα. αἰολικόν. συναπτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω.

ταύτῃ δὲ πλανᾶται ζητοῦσά σε. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτὸν τοῦτο. αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει. διὰ τοῦτο καὶ δύσερως. τινὲς δέ φασιν ὅτι οὐ διὰ τὴν νύμφην ἀλλὰ διὰ τὴν βασιλέως θυγατέρα δι' ἣν ἐπηρώτα. ἄλλως. ζατεῦσα. εἰρωνεύεται δέ. ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς νύμφης. ἢ καὶ παρηγοριτικὸς ὁ λόγος. Δύσερώς τις ἄγαν. δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμήχανον. ζητοῦσα γὰρ ἡ νύμφη περιέρχεται. παρηγορῆσαι θέλων, τοῦτό φησι πρὸς αὐτόν. ἄλλως. τὸ πρὶν. ἦλθεν ὁ ἑρμῆς πρώτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους· εἶπε δὲ τῷ δάφνιδι· τίς σε κατατρύχει ἤγουν, δαπανᾷ. φθείρει; τίνος εἵνεκα ὦ ἀγαθὲ καὶ πρὸς τοσοῦτον ἔρασαι, ἀντὶ τοῦ ἐρᾷς; ἦλθον οἱ βουκόλοι, μετὰ τὸν ἑρμῆν δηλονότι. ἦλθον οἱ ποιμένες οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνηρώτων τί κακὸν ἔπαθεν. ἦλθεν ὁ πρίαπος καὶ ἔφη ὦ δάφνι τάλαν. ἤγουν ἄθλιε. τί σὺ τήκῃ ἤγουν, διαρρέῃ φθείρῃ; ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν πηγήν, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλση, φέρεται τοῖς ποσὶ ζητοῦσά γε δηλονότι. παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν τοῦτο λέγει. δύσερώς τις ἄγαν εἶ· ἤγουν οὐκ ἀδεῶς ἐρᾷς. οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν σαυτοῦ ἔρωτα δυνάμενος. καὶ ἀμήχανος ἤγουν, ὑπ' οὐδεμιᾶς μηχανῆς μετριώτερος περὶ τὸν ἔρωτα, γενέσθαι δυνάμενος. Βούτας μὲν ἔλεγευ. βουκόλος ὢν φησίν, οὐ κατὰ τοὺς βουκόλους ἐρᾷς. ἐπεὶ ὅσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς. οἱ δὲ αἰπόλοι, λάγνοι. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι κατωφερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες, δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους. ἄλλως. παροιμία τοῦτο, ἐπὶ τῶν ἡσυ

χῶν μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων. ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες, ἥμεροί εἰσιν. ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι. παρόσον καὶ εἰς τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν, καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι, τοιοῦτοι λέγονται. Ὡἰπόλος. ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ α εἰς ω μεγα. μένοντος προσγεγραμμένου τοῦ ι. οἷον, ὁ αἰπόλος. ὡἰπόλος. οἱ αἰπόλοι ὡἰπόλοι. ἄλλως. βούτας μέν. ὁ νοῦς. βουκόλος μὲν ἐλέγου. νῦν δὲ ὡμοίωσαι ἀνδρὶ αἰπόλῳ. τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἀξίως τῆς σαυτοῦ τάξεως διετέθης. βουκόλος γὰρ ὤν, ὤφειλες μεγαλοπρεπής τις εἶναι. καὶ γενναίως τοὺς ἔρωτας καὶ τὰ συμπίπτοντα δύνασθαι φέρειν. νῦν δὲ ὡς ἔοικεν ἐλέγου μόνον βουκόλος. τῇ ἀληθείᾳ δὲ οὐκ εἶ μικροπρεπῶς διακείμενος, καὶ τοιαῦτα πάσχων, οἷα ἂν αἰπόλος ἀνὴρ ἔπαθε. πρὸς ὃ ἐπάγει. ὁ αἰπόλος ὅτε ὁρᾷ τὰς μηκάδας, ἤγουν τὰς αἶγας οἷα ἀντὶ τοῦ ὅπως ἀθυρρηματικῶς βατεῦνται, ἤγουν βατεύονται, τοῖς τράγοις μίγνυνται, τήκεται κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. ἤγουν, διαρρεῖται φθείρεται. ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγένετο. καὶ σὺ ἐπειδὰν ὁρᾷς τὰς παρθένους ὅπως γελῶσι, τήκη τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐ σὺν αὐταῖς χορεύεις. Τὼς δ' οὐδέν ποτε λέξαθ' ὁ βουκόλος. πρὸς τούτοις δὲ ὥς τινας ἄνωθεν εἴπομεν, ἤτοι τοὺς βούτας τοὺς ποιμένας. καὶ τοὺς αἰπόλους, τὸν πρίαπον καὶ τοὺς λοιποὺς, οὐδὲν ἐφθέγξατο ὁ βουκόλος. ἤτοι ὁ δάφνις. Ἀλλὰ τὸ

αὐτῷ. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπαίραινε, καὶ διήνυε μέχρι καὶ τῆς μοίρας. τὸ τὸ διχῶς. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκτείνωμεν τὸ ας, σημαίνει γενικὴν πτῶσιν. ἐὰν δὲ συστέλωμεν αὐτό, αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου, διὰ τοῦ ου ἐκφέρουσιν. ἄλλως. τὼς δ' οὐδέν. πρὸς τούτοις. ἤγουν τοῖς νομεῦς καὶ τὸν πρίαπον, οὐδὲν ἔλεξεν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀπεκρίνατο ὁ βουκόλος. ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ ἀπεκρίνου ἀλγεινὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τὸ τέλος ἤνυε, ἤγουν ἔσπευδε τὸ τῆς μοίρας. ἤγουν, ὃ ἡ μοῖρα αὐτῷ ἀπεκλήρωσεν. Ἦνθε γε μὰν ἁδεῖα. ἦλθε καὶ ἡ ἡδεῖα κύπρις γελῶσα καὶ ἔφη. βοῦτα ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίσθης ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης; λάθρη δὲ ἤτοι μυκτηρισμῷ λεληθυῖα φησὶν ἡ κύπρις. ὕπολις. οἷον λογίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα. ἄλλως. τὸ ἁδεῖα, καὶ ἁδία ποιητικῶς λέγεται. ἐὰν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ι ἁδία ἡ διὸς θυγάτηρ ἐναντίως βούλεται. θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσα· λανθάνειν δὲ βαρυνομένην ἤτοι τῷ δάφνιδι. λάθρη ἤτοι μυκτηρισμῷ λέγει ἡ ἀφροδίτη. ἄλλως. Ἦνθε γε μὰν ἁδεῖα. ἦλθε γε μὴν, καὶ ἡ κύπρις ἡ ἡδεῖα γελῶσα. λάθρα μὲν γελῶσα, βαρὺν δὲ θυμὸν, ἤγουν, βαρεῖαν ὀργὴν, ἀνέχουσα. τουτέστιν, ἀναδεδεγμένη. βαρεῖα δὲ ὀργὴ, ἣν οὐκ ἄν τις ῥαδίως ἐνέγκαι. καὶ εἶπε. σὺ δή ὦ δάφνι κατεύχου ἀντὶ τοῦ εὔχου. ἐγκαυχῶ λιγυξεῖν, ἤγουν λυγίσειν, καταπαλαίσειν τὸν ἔρωτα. ἆρ' οὐκ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ἐλυγίχθης; τοῦ

τὼς δ' οὐδ
ἦνθε γε μὰ
ἦνθε γε μὰ

ἐς τὸ

δυσειδέων δὲ τὸ τί ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ οὗτοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐνεργητικοῦ, λυγιξῶ λέγουσιν ὡς πλέξω, ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐλιγύχθης λέγουσιν ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου ὡς ἐπλέχθης. ἄλλως. λυγιξεῖν. καταδῦσαι. τουτέστι, περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος ἐγκαυχῶ. ἴσως γὰρ ὁ δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεὸν, ταύτην ὑπέσχετο τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν. ἢ λυγιξεῖν, τοῖς βεργίοις δῆσαι. ἤτοι δῆσαι λύγοις, παρὰ τὸ δεσμεύειν. καὶ ὅμηρος. Δίδη μόσχοισι λύγοισιν. ἢ θλάσεο. ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρώσειν δηλοῦν. λυγρὰ γὰρ τὰ σκοτεινά. ἢ λυγιξεῖν, κάμψειν δεσμεύειν. λυγίσω. καὶ δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βεργίον καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ δάφνις περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος μεγαλορρημονήσας, ταύτην ἔπαθε τὴν ποινὴν. Ταν δ' ἄρ χ' ὦ δάφνις ποταμείετο. πρὸς ταύτην καὶ ὁ δάφνις ἠμείβετο. ἀντὶ τοῦ ἠμείψατο. ἤγουν, ἀπεκρίνατο. ὦ κύπρι βαρεῖα. ἤγουν ἐπαχθής. βαρὺ ἐπὶ ὄγκου. ὦ ἐναντίον τὸ κοῦφον. ἀφ' οὗ βαρὺς, ὁ δυσκίνητος καὶ ὁ ἐπαχθής. Κύπρι νεμεσητή. ἤγουν, ἀξία μέμψεως. κύπρι ἀπεχθής ἤγουν μεμισημένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἤδη γὰρ ὁ ἥλιος φράσδει ἡμῖν πάντα, ἤγουν δείκνυσι φανερὰ ποιεῖ. διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἄρεος αὐτῆς μῖξιν λέγει, ἣν ἔδειξεν ὁ ἥλιος. δεδύκει ὁ δάφνις. ἤγουν ἐκλείπει. ἀποσβέννυται, καὶ ἐν ᾅδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται τοῦ ἔρωτος, ὥσπερ ἐν τῇ ζωῇ δηλονότι. δοκεῖ γὰρ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ἔρωτα. διὸ καὶ ταύτην αὐτὸς αὑτῷ τὴν δίκην ἐπήνεγκε. τὸ δὲ ἄμμιν, ἡμῖν ἐστι. καὶ φοπῶ

τοῦ α εἰς η δωρικῶς καὶ προσθέσει τοῦ μ αἰολικῶς, καὶ
ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἄμμιν. Οὗ, λέγεται τὰν οὐ λέγεται.
κύπριν. τὸ οὗ δασύνεται. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου. λεί-
πει δὲ τὸ καταισχῦναι. ἵν' ἦ τὸ ὅλον, ὅπου ὁ βουκό-
λος ἀγχίσης, τὰν κύπριν, καὶ τὴν ἀφροδίτην, κατ-
αισχῦναι λέγεται. ἀγχίσης γὰρ ὁ αἰνείου πατὴρ,
κατὰ τὴν ἴδην ἐμίγη ἀφροδίτῃ, καὶ αἰνείαν ἐγέννησεν.
ὡς ἑξῆς αὐτὸ φέρει ἕρπε ποτ' ἴδαν, ἕρπε ποτ' ἀγχίσαν
ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὸ βουκόλον ἀγχίσαν βουκόλον
δὲ καὶ ὅμηρος τὸν ἀγχίσην φησίν. Ἣ μὲν ὑπ' ἀγ- Homerus [illegible]
χίσῃ τέκε βουκολέοντα. ἄλλοι δὲ, οὐ προσυπακούου- [illegible]
σι τὸ, καταισχῦναι. ἡ δὲ ἴδη, ὄρος τροίας. δύνανται
δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη, τῆς ἴδης τῇ προσηγορίᾳ καλεῖ-
σθαι, ἀπὸ τοῦ ἴδη ἡ βοτάνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσα-
σθαι. ἀφ' ὑψηλοῦ γάρ τις ἐφιστάμενος, δύναται πόρ-
ρω ἰδεῖν. καλεῖται δὲ ἴδη, καὶ ὄρος κρήτης. Τη- Τηνεὶ δρύες
νεὶ δρύες. ὥστε σκέπτειν τὸν ἀγχίσην συνερχόμενον
αὐτῇ. ἢ ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ ἀγχί-
σῃ. ἐνταῦθα δὲ κύπειρον. ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυ-
ναμένη σκέπτειν σε. κύπειρον δέ τινες λέγουσι τὸ παρ'
ἡμῖν βούτομον. Ὧδε καλὸν βομβεῦντι. ἀντὶ τοῦ βομβεῦντι.
κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας εὑρήσεις τὰς μελίσσας
αἳ πρὸς ἡμᾶς ἥκεις, διὰ τοῦ βόμβου τοῖς ὁδοιπόροις ἐ-
παγομένας. Σμῆνη δὲ, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγ- Σμήνη.
γεῖα, ὡς ἡσίοδος. Ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι κατηρε-
φέεσσι μέλισσαι. ἄλλως ὁ νοῦς. Ερπε ποτ' ἴδαν.
ἕρπε ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου πρὸς τὴν ἴδην. ὅπου λέγεται
ὁ βουκόλος τὴν κύπριν γνῶναι. δηλονότι αἰσχῦναι.

ἀπέρχου πρὸς τὸν ἀγχίσην. οὗτος ἦν ὁ βουκόλος, ὃν λέγουσι συγγενέσθαι αὐτῇ ἐν τῇ ἴδῃ. Τηνεὶ δρύες. ἐκεῖ δρύες κρύπτειν σε δηλονότι δύνανται. ὧδε ἤγουν ἐνταῦθα, κύπειρος. βοτάνη τίς ἐστιν αὕτη μακρὰ καὶ εὐώδης. ὧδε μέλισσαι βομβοῦσιν ἐμμελῶς ποτὶ σμήνεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις. ἐπαγόμεναι δηλονότι τοὺς ὁδίτας. Ὡραῖος χ᾽ ὥδωνις. ἀντὶ τοῦ τρυφερός. ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι, ὡραΐζεσθαι φησὶ μένανδρος. Ὡραΐζεθ᾽ ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων. ὡς καὶ ἡσίοδος. Ὡραίαν δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι. ἄλλως. ὁ νοῦς. Ὡραῖος χ᾽ ὥδωνις. ἤγουν, ἀκμάζων καὶ εὐειδής. νέμει καὶ μῆλα ἤγουν πρόβατα βόσκει. καὶ πτῶκας ἤγουν λαγωοὺς τοξεύει. τοῦτο γὰρ τὸ βάλλει. καὶ πάντα τὰ θηρία. ἢ καὶ θηρίας τἆλλα. γράφεται γὰρ καὶ οὕτω. διάκει τουτέστιν ἀγρεύει. σκόπει δὲ ἐκεῖνο ὡς ἐρῶσαν τοῦ ἀδώνιδος. τὸ δὲ πτῶκας τὸ ας μακρόν. οἱ γὰρ δωριεῖς τὰς εἰς ευ ληγόντων εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοίως παροξύνουσι καὶ μακρὰν ἔχουσι τὸ α. θόας, φῶας. ὅτι τὰς παρ᾽ ἡμῖν εἰς ευ ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, ἐκεῖνοι διὰ τῆς ας προφέρουσιν. Ὡραῖος χ᾽ ὥδωνις. Ἱστορία. κινύρου τοῦ ἀπόλλωνος καὶ σμύρνης θυγάτηρ μύρρα. ἥτις κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός. ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας. ἐλάνθανε δὲ τὸν πατέρα στολιζομένη, καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονοῦσα, καὶ γεννῶσα τὸν ἄδωνιν, ἐφωράθη. ἐφ᾽ οἷς αἰδουμένη, ἢ αἰσχυνομένη,

Hesiodus. ὡραίαν δὲ γυναῖκα τεὸν

Sensus.

Cinyrae et Mirrhae histo.

Ἄδωνις.

ηὔξατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. Αὖθις, ὅπως σῶσι. τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὡς φησὶ λεπτίνης. ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ δωριεῖς. ἄλλως. αὖθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα, στῆσῃ πλησίον τοῦ διομήδους. καὶ λέγει ὅτι τὸν δάφνιν νικᾷ τὸν βουκόλον. ἀλλὰ σὺ μώραινε, καὶ μάχου μοι. Ὦ λύκοι. ὦ θῶες. ὦ ἀνὰ ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι. οὐ μάτην φωλάδας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι ὥς φησι θεόφραστος καὶ σώπατρος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων, φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται. καὶ πολὺν φωλεύουσι χρόνον. ἢ ὅτι μόναι τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσι, καὶ φωλεοῖς ἐνθα καθέζονται. ἢ φωλάδες, αἱ κατάστικτοι. Χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν. ὡς ἀποδημῶν τῆς ζωῆς τοῦτο φησί. τὸ γὰρ χαίρειν, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημίας λέγεται. ἐνίοτε δὲ προσαγορεύουσιν ἁπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ δάφνις, οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην ἀναστραφήσομαι δηλονότι. οὐκέτι κατὰ τοὺς δρυμοὺς, οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται ὕλη καὶ ἄλσος. δρυμὸς δὲ, ὃς καὶ δρυμὼν λέγεται. Χαῖρ' ἀρέθοισα. πηγὴ ἐν συρακούσαις τῆς σι- Ἀρέθοισα
κελίας εἰς ἣν εἰς ῥέει ὁ ἐξ ἀρκαδίας ἀλφειὸς ποτα- Ἀλφειός
μός. ἢ ἀρέθουσα κρήνη ἐν συρακούσαις. ἢ ἐν σικελίᾳ. ἥν φασι διὰ πελάγους ἀλφειὸν ἥξειν. ὡς φησιν ἴβυκος παρεισορῶν περὶ τῆς ὀλυμπίας φιάλης. ἄλλως. ὅτι ἀρέθουσα σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον. δοκεῖ δ' ὑπ' ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν εὐβοίᾳ ἀρέθουσα. καὶ ἄλλη ἐν σάμῳ. περὶ κόρακος πέτρη, καὶ ἐπὶ κρήνῃ ἀρεθούσῃ. χαριέντως δὲ καὶ ἐπαφρόδιτός φησιν, ὅτι ἀρε-

θούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. ἄλλως. ἀρέθουσα πηγὴ ἐν σικελίᾳ. ἧς ἔλεγον ἀρχὴν τὸν ἀλφειὸν τὸν ποταμόν. Καὶ ποταμοὶ οἳ τινῶν χεῖτε καλὸν ὕδωρ. ἢ καθαρὸν, ἢ μετὰ κάλλους ῥέον. κατὰ θύμβριδος. ποταμὸν σικελίας εἶναι φασὶ καὶ τοῦτον. ἄλλως. θύμβρις κατά τινα γλῶσσαν ἡ θάλασσα. τινὲς δὲ σικελίας ποταμόν. ἔφησαν θύμβριδα. ἢ θύμβρις, ποταμὸς σικελίας. ἐφ᾽ ᾧ, μυθεύεται ἡρακλῆς τὰς ἐκ τῆς ἐρυθείας βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο. γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου, χῶσαι τὸν ποταμὸν, καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι. ἐφ᾽ ὃν οἱ κέφαλοι διαδείκνυνται κατοικοῦντες. ἀσκληπιάδης δὲ ὁ μυρλεανὸς, διὰ τοῦ δ γράφει δύμβρις. ἢ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τύμβριδος. ἔστι δὲ καὶ οὗτος, ποταμὸς σικελίας. Δάφνις ἐγὼν ὅδε. κατ᾽ ἐπανάληψιν τοῦτο λέγεται, πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὔμμιν ἀποδιδόμενον. ἡ γὰρ συνέχεια τοῦ λόγου, οὕτως ἔχει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ δάφνις οὐκέτι ἀναστραφήσομαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυμοὺς, καὶ τὰ ἄλση. ὁ δάφνις ἐγὼ οὗτος ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς ἐνταῦθα βόσκων. ὁ δάφνις ὁ τοὺς ταύρους, καὶ τὰς δαμάλεις ἐνταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ χαῖρε ἀρέθουσα καὶ τὸ ἑξῆς μέχρι τοῦ δάφνις ἐγὼ, διὰ μέσου. Ὦ πὰν πάν. ποιητικὴ ἐπανάληψις. ἵνα μή τις πιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος. ὦ τὸ πᾶν σὺ ὦ πάν. ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῇ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτονηθῇ. τὸν δὲ πᾶνα, οἱ μὲν πηνελόπης καὶ ὀδυσσέως, ἢ ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ, διὸς καὶ καλλιστοῦς. ἕτεροι δὲ αἰθέρος καὶ οἰνηΐδος, ἢ νηρηΐδος. ἔνιοι δὲ,

οὐρανοῦ, καὶ γῆς. Λυκαίου. ὑπὸ τῷ λυκαίῳ φησὶ χωρίῳ, καλουμένῳ καλλιστοῦς. ὅς ὁ ἐλθοῦσαν τὴν λυκάονος καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν, ὑπὸ ἑρμοῦ ταφῆναι. ἣν φησὶν ἄρκτος ἐν οὐρανῷ ἱστορεῖσθαι. Μέγα μαίναλον. μαίναλον, ὄρος ἀρκαδίας ἀπὸ μαινάλου τοῦ λυκάονος υἱοῦ ἑρμοῦ. ἔνθα ἡ ἀταλάντη τῷ ἰάσονι παρέχετο δόρυ ξένιον. Δεξιτερῇ δ᾽ ἔλεν ἔγχος ἑκηβόλον ὅ ῥ᾽ ἀταλάντη. Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν. Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον. τοῖς ὄροις τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ ἐπιρρεῖσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν ὄμβροις, καὶ πηγῶν ὕδασιν ἢ ὄνομα πόλεως, πρὸς τῷ ὁρίῳ τῷ ἀχαϊκῷ ὁ αἰπύτου τάφος κεφαλή. καὶ ὅμηρος. Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ὅς ὃν φασὶ τὰ εἰσερχόμενα ζῶα ἄγονα γίνεσθαι. ἀγαθὸν δὲ, ἤγουν ἔκπληξιν ἔχον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα. ἄλλως ὁ νοῦς. ὦ πὰν πάν. εἴτε εἰς κατὰ τὰ ὄρη τὰ μακρὰ, ἤγουν, τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα τοῦ λυκαίου. ὄρος δὲ ἀρκαδίας τὸ λύκαιον, εἴτε σύγε περιέρχῃ τὸ μέγα μαίναλον, ὄρος καὶ τοῦτο ἐν ἀρκαδίᾳ. ἐλθὲ ἐπὶ τὴν νῆσον τὴν σικελήν, ἀντὶ τοῦ τὴν σικελικήν. τὸ ἑλίκης δὲ τὸ ῥίον κατάλιπε καὶ τὸ ὑψηλὸν μνῆμα ἐκεῖνο τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκάονος· ἤγουν τοῦ μαινάλου. ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος μαίναλον. ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστὶ θαυμαζόμενον. τὸ δὲ ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς πελοποννήσου. ἐναντίως τῷ καλουμένῳ ἀντιρρίῳ τετραμμένον. Ἴτε λήγετε. ὥσπερ ἤρξασθε. οὕτω καὶ λήγειν ποιήσατε. παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Ἔνθ᾽ ὦ ἄναξ. ἐλθὲ ὦ ἄναξ. καὶ τὴν δὲ τὴν καλὴν σύ

ειγγα τὴν γλυκύφωνον, περὶ γὰρ τὸ μελίπνουν ἐν κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν περὶ τὸ χεῖλος ἑλικτὴν ἤγουν περιειλημμένην, φέρε. ἀντὶ τοῦ λάβε. ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἤδη ἕλκομαι εἰς τὸν ᾅδην. εὔπηκτον δὲ λέγει τὸν κηρὸν, ὡς εὐκόλως πηγνύμενον. καὶ μελίπνουν, τὴν ὀδωδυῖαν διὰ τὸν κηρόν. ἄλλως. τὸ ἑξῆς. λάβε τὴν σύριγγα τὴν ἐκ κηροῦ εὐπήκτου περὶ τὸ χεῖλος εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν. Φορέοιτε βάτοι. ἡ βάτος θηλυκῶς λέγεται. ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ ἀριστοφάνει, ἀρσενικῶς λέγεται. Υπὸ ἀρκεύθοισι κομάσαι. ἄρκευθος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. τὸ δὲ κομάσαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι. τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν. ἄλλως. νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε. νῦν δ' ἴα μὲν αἱ βάτοι φορέοιτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε, τουτέστι, γεννᾶτε. ἐκφέρετε. φέρετε δὲ αἱ ἄκανθαι. ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος, κομάσαι ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω ἐπὶ ταῖς ἀρκεύθοις. ἀκανθῶδες φυτὸν ἡ ἄρκευθος. τὸ δὲ κομάσαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ κομέω κομῶ. ὃ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φυτῶν. πάντα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω. καὶ τὸ ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί. καὶ ἡ πίτυς ὄχνας, ἤγουν ἄπια ἐνείκαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω. γεννησάτω. ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ δάφνις ἀποθνήσκει. Ὄχνας. ἀπίους. καὶ ἀχράδες, ἢ καὶ ἀχλάδες. ἀχλάδες μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν οἱονεὶ ἐμποιεῖν. ὀχλάδες τινας οὔσας. ὄχνας δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄρχειν δοκεῖν. ἀπίους δὲ, ὅτι πρῶτον ἐν πελοποννήσῳ δοκοῦσι φῦναι, ἢ ἐλέγετο ἄπια. Κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες. ἀλέξαν

δρός φησι τοὺς σκῶπας οὐκ εἶναι τερπεῖς τῇ φωνῇ·
διὸ καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι·
Σκῶπές τ᾽ ἴρηκές τε. οὐ δεῖ γάρ φησι γράφεσθαι χω-
ρὶς τοῦ σ. οἱ γὰρ σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι. καλλίμα-
χος δέ φησι φθέγγεται, ὥσπερ εἶναι σκώπτων τῇ φω-
νῇ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. τυραννίων δέ φησι σκῶ-
πας τοὺς νυκτικόρακας· οἷον, σκιόπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔ-
χοντας τὴν ὄπα. ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φω-
νήν. ἄλλως. καὶ τὰς κύνας ὥλαφος ἕλκοι. ἀντὶ ἕλκοι.
τοῦ, καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν κυνῶν, ὁ ἔλαφος ἑλκέτω. καὶ
ἐκ τῶν ὀρῶν οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδόσι γαρύσαιντο.
ἀντὶ τοῦ εἰς ἔριν φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶπας δὲ λέ-
γουσιν εἶναι τοὺς νυκτικόρακας. Χ᾽ὡ μὲν τόσσ᾽ εἰπὼν
ἀπεπαύσατο. ἢ ἀνεπαύσατο. εὐφήμως τὸ ἀποθα-
νεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη. καὶ ὅμηρος. Ὣς ὁ μὲν αὖ-
θι πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Τά γε μὰν
λίνα πάντα λελοίπει. ἐπεπλήρωτο τὸ χρεών. καὶ ὅ-
μηρος. Γεινομένου ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μή-
τηρ. λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντὶ ἐλίου συνάπτουσιν ἐπεὶ
τὸ λίνον ἐκ γῆς. καὶ αὗται δὲ αἱ μοῖραι, ἐκ γῆς εἶναι
κλώθουσι τοῖς ζώοις τὴν ἐκ γῆς ἀνάλυσιν. Ἔβα
ῥόον. τουτέστιν, ἀπέθανε καὶ τὸν ἀχέροντα διῆλθε.
Τὸν μοίσαισι φίλον. καθὸ πρῶτος εὕρατο βουκολι-
κήν. φίλον ἄνδρα. εἶναι πάσας οἰκείως διέτριβε. ἄλ-
λως. ὁ νοῦς. καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο.
ἤγουν, ἀπέπνευσεν. ἐτελεύτησε τὸν βίον. τοῦτον δὲ ἡ
ἀφροδίτη ἤθελεν ἀνορθῶσαι. ἤγουν, ἀνακαλέσα-
σθαι. ἀναζωῶσαι. τά γε μὴν λίνα, τουτέστι τὰ νοήματα

τα τὰ ὑπὸ τῶν μοιρῶν ἐπ᾿ αὐτῷ κλωθόμενα, πάντα λελοίπει. ἤγουν, ἐξέλιπον, ἐπαύσαντο. καὶ ὁ δὲ δάφνις διέβη τὸν ῥοῦν τοῦ ἀχέροντος. δηλονότι ἔκλυσεν ἤγουν ἐκάλυψεν ἡ δίκη. τουτέστιν ἡ συστροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ ἀχέροντος, τὸν ἄνδρα τὸν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλούμενον. ὡς τῶν ᾠδῶν δηλονότι τῶν προσφιλῶν αὐταῖς ἐπιμελούμενον. Τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ. ἤγουν μὴ μισούμενον ταῖς νύμφαις, ἀλλὰ καὶ ὑπ᾿ αὐτῶν δηλονότι φιλούμενον. Καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα καὶ τὸ σκύφος. ἤγουν, τὸ ποτήριον. ὡς δὴ ἀμέλξας, σπονδὴν ποιήσω ταῖς μούσαις. εἶτα ἀποτείνει πρὸς τὰς μούσας καὶ φησὶν ὦ μοῦσαι, χαίρετε πολλάκις. τουτέστιν, ἀσπάζομαι ὑμᾶς πολλάκις. ἐγὼ δὲ χάριν ὑμῶν καὶ ἐσύστερον, ἤγουν εἰς τὸ ἐπιὸν, ᾄσω ἡδύτερον. Πλῆρές τοι μέλιτος. ἀντωνυμία τὸ τοι. εἴθε γένοιτο τὸ καλόν σου στόμα ὦ θύρσι, μέλιτος πεπληρωμένον, Πλῆρές τοι χαδύνων. γράφεται καὶ πλῆρες δὲ. χαδύνα δὲ τὰ ἐκ τῶν κηφήνων κηρία, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. θεαίτητος δὲ, τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους. οἱ τινὲς ἡδὺ ποιοῦσι βρῶμα. οἱ δὲ, κοινότερον ἐπὶ τῶν κηρίων, ὧν τὸ μέλι ἐσθίεται. Καὶ ἀπ᾿ αἰγίλω ἰσχάδα. αἴγιλος, δῆμος τῆς ἀττικῆς ἀπό τινος φυλῆς ἥρωος αἰγίλου. ὅτι δὲ αἱ ἀττικαὶ ἰσχάδες ἡδεῖαι. καὶ δίων μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ λακωνικὸν χωρίον αἴγυλον. τινὲς δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ κρήτης καὶ λακωνικῆς οὕτω καλουμένη. ἄλλως. πλῆρές τοι χαδύνων. ἤγουν μέλιτος κηρίου. περισσὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ τοί. καὶ ἀπ᾿ αἰ-

γίλου εἶθε φάγοις ἰσχάδα ἡδεῖαν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς
αἰγιλικῆς. αἴγιλος γὰρ δῆμος ἐν ταῖς ἀθήναις. ἐπεὶ σύ
γε ᾄδεις φέρτερον. ἤγουν βέλτιον τέττιγος. Ἠνὶ
δέ τοι. ἤγουν ἰδοὺ τὸ δέπας. θάσαι φίλος ὅπως καλὴν
ὀσμὴν πέμπει. Ἐπὶ κρανέεσιν. ἐπὶ κρήναις
ταῖς τῶν ὡρῶν δόξεις ἀπὸ πεπλύσθαι. ἀντὶ τοῦ ἔασι.
ἐπεὶ ἀνθεῖ πάντα τότε. ἄλλως. δοκασεῖς. ἤγουν
δόξεις. νομίσεις πεπλύσθαι αὐτό, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τῶν
ὡρῶν. οὕτως ἐστὶ δηλονότι ὡραῖον. Ὧδ᾽ ἴθι. ἤγουν
δεῦρο ἐλθὲ κισσαίθα, ὄνομα αἰγὸς ἡ κισσαίθα. ἢ ἡ
πρὸς τὸ γενναῖν διάπυρος καὶ θερμή. ἀπὸ τοῦ κισ-
σῶ τὸ γεννῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. οἱ δὲ κιναίθα γρά-
ψας, κιναίθα ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος. ἤγουν,
ταχεῖα αἴξ. ἀπὸ τοῦ κινῶ, καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω.
ἄλλως. κισσαίθα ὄνομα αἰγός, ἐκ τοῦ κισσῶ καὶ τοῦ
αἴθω ἡ κισσὸν λευκὸν καταvεμομένη. αἶθον γὰρ τὸ
λαμπρόν. ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπτικῶς
τὸ λευκόν. Τὺ δέ. σὺ δὲ ἄμελγε αὐτήν. αἱ δὲ χίμε-
ραι, οὐ μὴ σκιρτήσετε, τῆς συννόμου δηλονότι στερού-
μεναι. μὴ ὁ τράγος. τὸ οὐ, ἀπὸ κοινοῦ. ἤγουν, οὐ μὴ
ἐπιβῇ δηλονότι ὁ τράγος ὑμῖν.

Σχόλια εἰς τὸ β΄, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον φαρμακεύτρια. κέχρηται δὲ ὁ θεόκριτος ἐν τούτῳ δωρίδι διαλέκτῳ. προλογίζει δὲ σιμαίθα. Πᾶ μοι ταὶ δάφναι· φέρε θέστυλι· πᾶ μοι τὰ φίλτρα. στέψον τὰν κελέβαν. στεφάνωσον τὴν κελέβην. κελέβη δέ ἐστιν ὄνομα πόλεως. ἔστι δὲ καὶ ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες. εὐφορείων ἐν ποτηρίοις λύπτη. Ὅς τις ἐμὴν κελέβην ἀλυβνίδα μοῦνον ἀπηύρα. οἰὸς ἀώτῳ. προβάτου ἄνθει. ἀντὶ τοῦ ἐρίῳ. ὡς συνεργοῦντος δὲ τούτου πρὸς τὰς φαρμακείας θεραπεύεται. ἄλλως. στεφάνωσον τὴν κελέβην, τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ τοῦ προβάτου τῷ φοινικῷ. ἤγουν τῷ κοκκίνῳ. ξύλινον δὲ ποτήριον φασὶν εἶναι κελέβην. Ὡς τὸν ἐμὸν βαρυωεῦντα. ἵνα τὸν ἐμὸν φίλον ἄνδρα βαρυώοντά με, καταθύσομαι. ἤγουν καταγοητεύσω. ἢ καταγοητεύουσα, ἐν πυρὶ καίουσα τὰ εἴδη τὰ πρὸς τοῦτο συντείνοντα φάρμακα. ὥσπερ τὸ λείβειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ σπένδειν, λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἁπλῶς, οὕτω καὶ τὸ θύειν. λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῶν παρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν. οὗτοι γὰρ, οὐκ εἶδον τοῦ σφάττειν τοῦ ποτε τίθουσιν ὡς οἱ

νεώτεροι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν παρόντων. τὸ ἔρδειν δὲ καὶ τὸ ῥέζειν, ἔλεγον ἐπὶ τῶν σφαγίων. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ ἐν πυρὶ τι θεῖναι τι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Ἵνα καταθύσο μαι. ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. ὡς ἐν τῷ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. βαρυνοῦντα, ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα. μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. οὕτω γὰρ συνεφώνει τῷ μέτρῳ. βραχὺ ἔχων τὸ ρυ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν νω ῥήματα. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀεὶ, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. οἷον κρίνω κρινῶ. εὐρύνω, εὐρυνῶ. πλατύνω πλατυνῶ. Ἄρραξεν. ἔκρουσεν. ἀράσσω, δι' ἑνὸς ρ. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτι ἔχουσι χρείαν ἐκτεῖναι τὸ α καὶ ἕτερον ρ προστιθέασιν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ ἐκκλίνοντες, τὸ κοινὸν ἄρρασσον λέγουσι τῇ προσθήκῃ τοῦ ρ τὸ ἄρχου αὔξοντες. Παλαίστραν. παλαίστρα ὁ τόπος ἔνθα παλαίουσι, καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγεται σημαινομένου. Ἀλλὰ σελάνα. πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων. ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες ἐπεύχονται τὸν ἥλιον. αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην. ἄλλως. τὰς ἔρωτι κατεχομένας τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηθες. ὡς καὶ εὐριπίδης ποιεῖ φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ. τί δὲ τοῦτο ἔπραττον, ἔνιοι φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ σιγηλή ἐστιν ἡ νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. μένανδρος. ὦ νύξ. σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον ἀφροδίτης. ἢ ὅτι καὶ ἡ σελήνη περὶ ἐρωτικὴν τινὰ νενόσηκε, παρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχρημέναις, συμπράσσει. ἢ ὅτι διάπυρος ἡ θεός,

καταθύσομαι

καὶ τόδε πάθος τοιοῦτο. Τὶν γὰρ ποταείσομαι. σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὦ σελήνη. Τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ. τὴν ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ σώφρων. ἥραν μιχθεῖσαν διὶ γεννῆσαι παρθένον. ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ὑπὸ ταῖς νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ διὸς φέρεσθαι. αὐξηθεῖσαν δὲ κλέψαι τὸ τῆς ἥρας μύρον, ᾧ τὸ πρόσωπον αὐτῆς αὖθον ἦν χριόμενον, καὶ δοῦναι εὐρώπῃ τῇ φοίνικος θυγατρί. αἰσθομένην τὴν ἥραν καὶ ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι, τηνικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον, εἰς γυναικὸς τετοκυίας οἶκον καταφυγεῖν. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν ἥραν ἀποστῆναι, τὸν δὲ δία τοῖς καβείροις κελεῦσαι ἀναλαβόντας καθᾶραι. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην ἀπαγαγόντας ἁγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρῶσθαι τοῖς τεθνεῶσι, καὶ καταχθονίαν φασίν. ἄλλως. τῇ δήμητρι μιχθεὶς ὁ ζεὺς, τεκνοῖ ἑκάτην. διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πρὸς περσεφόνης ἀναζήτησιν. καὶ νῦν, ἄρτεμις καλεῖται, καὶ φύλαξ. καὶ δᾳδοῦχος. καὶ φωσφόρος, καὶ χθονία. Ταὶ, καὶ σκύλακες. διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ ἑκάτῃ. ἀριστοφάνης ἐν δαιταλεῦσι. Τὸ δὲ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ εἰς τὰς εἰσόδους. ἄλλως. σκύλακες τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν. ὑποκοριστικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. ἐνταῦθα δὲ σκύλακες, ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν ἑκάτην φασὶ, τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ περσεφόνῃ. τὴν ἑκάτην δὲ καὶ τὴν σε-

λήνην ἤδη καλεῖται, ὡς νυκτιφαεῖς θεὰς, καὶ τὰ κατὰ τὴν νύκτα περιπολόμενα ἐφορώσας. Ἀνάτ' ἠρία. ἠρία, οἱ τάφοι. παρὰ τὸ ἐνηρεῖσθαι τῇ γῇ. ἢ παρὰ τὴν ἤδη ἐρχομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν. ἤγουν γῆν. ἢ ὅτι ἐστὶν ἱερά. Ἑκάτα δασπλῆτι. ἣν οὐκ ἄν τις διαπελάσειεν ἢ τὸ δα ἤδη τατικὸν, πολυπέλαστε. ἢ αἰτία τοῦ πολεμική. ἵν' ἐγκῆται ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη. ἢ προσπελάζουσα ταῖς δαϊσί. τουτέστι φωσφόρος. ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. ἄλλως. νεκύων ἀνάτ' ἠρία. ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων, καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. δασπλῆτι δὲ, σφόδρα πλησιάζουσα. καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει. ἤγουν μέχρι τέλους παράμενε. τὰς μαγείας ταύτας ποιοῦσα χείρους οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς κίρκης, οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς μηδείας, οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς ξανθῆς περιμήδης. Μήτέ τι κίρκης. μήτε τι κίρκη ἔστι καὶ νῦν ἐν τῷ σεληναίῳ ὄρει, ὅρμοις δεικνύουσι τῆς μηδείας, καὶ κίρκης, ἐν οἷς ἔκοπτον τὰ φάρμακα. Περιμήδας. αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' ὁμήρῳ ἀγαμήδη λεγομένη. ἣ τόσα φάρμακα ἴδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν. ἴυγξ, ὄρνεον ἀφροδίτης. Ἴυγξ. ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλον τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνόντος ζῶον ἴυγγα ὥς φησι πίνδαρος, καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων μορίων. μεῖζον σπίννης αὐτὸ λέγων, ἢ κινάδος. ἡ παρὰ ῥωμαίοις σεισοπυγὶς καλουμένη, διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν τὸν αὐχένα. ἢ τὴν πυγήν. ἢ τὴν ἴυγγα ὥς φησι καλλίμαχος, ἠχοῦς θυγατέρα. φαρμακεύειν δὲ τὴν δίαν ὅπως ἔλθῃ αὐτῇ με-

χθῆ. ὅθεν ὑπὸ Ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μεταβαλεῖν καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις. ἄλλως. Ἴυγξ ἕλκε. ἴυγξ, ἡ λεγομένη σεισοπυγίς· ἣν φασιν ἐν τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικήν τινα πειθώ. ἀφ' ἧς καὶ πάντα ἁπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα, ἴυγγας λέγουσι. καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἄλλως καὶ χαρίεντα, κατὰ μεταφοράν. ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὴν σεισοπυγίδα λέγει ἣν ἐν κατασκευῇ τινὶ ἡρμόσθαι ἔχουσα, ταύτην ἐπᾴδει. Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται. ὡς τῶν μαγευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν. ταῦτα δὲ θυλήματα ἔλεγον. τάκεται δὲ, τύφεται. θυμιᾶται. ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται, ἔτι, καὶ καίεται. ῥόμβος δὲ ὃν οἱ ἀττικοὶ κέρυμβον καλοῦσι, παρόσον τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς. ἀρχὴ ὢν, καὶ μέση καὶ τέλος. καὶ ἔστι φύσει τρίγωνος. τὸ δὲ τάκεται ἐπὶ κηροῦ, καὶ χιόνος, καὶ τῶν τοιούτων λέγεται τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται, καὶ φθείρεται. Γα τὰς φρένας. ποῖ ἔχεις τὸν νοῦν ἐκτετοπισμένον οὕτως βδελυρὰ, καὶ σὺ γέλως γεγένημαι. Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν ἤγουν, ἐλύπησε. καὶ ἐγὼ κατὰ τοῦ δέλφιδος δάφνην καίω. καὶ ὡς λακήσει μεγάλως πυρακτωθεῖσα καὶ ἐξαίφνης ἀναφθήσεται, καὶ οὐδὲ τέφραν εἴδομεν αὐτῆς· οὕτω καὶ ὁ Δέλφις ἐν τῇ φλογὶ τοῦ ἔρωτος τήκοιτο. Σάρκ' ἀμαθύνοι. ἄμαθον ποιήσας, ἀφανίσοι. ἄμαθος γὰρ ἡ κόνις. Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. καθὰ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ ἐγὼ τοῦτον τὸν κηρὸν ἀναλίσκω, οὕτως εἴθε διαρρέοιτο εὐθὺς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος,

ὁ μυώδιος δέλφις. σὺν δαίμονι δέ, τῇ σελήνῃ ἢ φέρω τι, ἢ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι, ὡς μένανδρός φησι. Δαίμων αὐδεὶ πείσαται εὐθὺς γινομένῳ. περιβόητον δὲ τὸ σωκράτους δαιμόνιον. τὸ δὲ μυώδιος, ἀπὸ τόπου. μυῶδος γὰρ ἀρκαδίας ἔνθα ἦν ὁ νεανίας. οἱ δέ, χαρίας φασὶ τὸν μυῶδον. Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος. καὶ καθὰ στρέφεται οὗτος ὁ χάλκεος ῥοχὸς ἐξ ἀφροδίτης, οὕτως ἐκεῖνος στρέφοιτο παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' ἄρτεμι. θυσῶ, πυρὶ καύσω. ἣν δὲ πρὸ τούτου ἑκάτην ἐκάλεσε, ταύτην νῦν ἄρτεμιν λέγει, διὰ τὸ ὑπομεῖναι τινὰ κοινωνίαν ταῖς θεαῖς. Κινήσαι, ῥ' ἀδάμαντα. τινὲς ἀδάμαντα τὸν λίθον, ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον. βέλτιον δὲ τὸν ῥαδάμαντα, ἤγουν τὸν πλούτωνα λέγειν, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος. τοῦτο δὲ ἀναφέρει αὐτῇ τὸν δέλφιδα καί φησι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόκα, καὶ εἴ τι περ στέρεμνον ἐπὶ τοῦ σώματος. ἄλλως. καὶ εἴει περ ἀσφαλὲς ἄλλο. καὶ εἴ τις ἐστὶν ἐν τῷ ἅδῃ ἀδάμας σκληρότερος ὢν δηλονότι τοῦ παρ' ἡμῖν ἀδάμαντος. καὶ κατὰ μηδεμίαν μηχανὴν μαλάττεσθαι δυνάμενος, καὶ τοῦτον κινήσαις ἄν. ἀντὶ τοῦ μαλάξαις. καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο. ἤγουν σκληρὸν καὶ μὴ δυνάμενον μαλάττεσθαι. ἄρτεμις δέ, ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ. Θέστυλι ταὶ κύνες ἄμμιν. πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρομένη ὡς ἐκ τῶν ὀρυγῶν τῆς θεοῦ καὶ τὰς εἰσόδους πεφηνυίας. διὸ προστάσσει καθόσον τάχος τὸ χάλκωμα ἠχεῖν. ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. Ἁ θεὸς ἐν τριόδοισιν. ἱδρύοντο δὲ τὴν ἑκάτην

ἐν τοῖς τριόδοις, ὅτι αὕτη τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων ἡ θεός. ἔνιοι δέ φασι, φεραίας τῆς αἰόλου, καὶ διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι. καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τρίοδον αὐτὴν ἐρρίφθαι. τῶν δὲ φέρητος βουκόλων ἀνελομένων καὶ ἀναλαμβανομένων ἐκθρέψαι. διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ὥς φησιν αἰσχύλος. Δέσποιν' ἑκάτη, τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Τὸ χαλκεῖον ὡς τάχος ἄχει. τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπῇδον, ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης, καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο. ὥς φησι καὶ ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. τὸ ἄχει, ἀντὶ τοῦ ψόφει. κρούε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς κατοιχομένοις. φησὶν ἀπολλόδωρος ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς κόρης ἐπικαλουμένης, ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἠχεῖον. καὶ παρὰ λάκωσι βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασι κρούειν λέβητα.

Ὅς με τάλαιναν. ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἔχειν γυναικὸς, ἐποίησεν εἶναι ἀγενῆ καὶ ἄσεμνον. τὸ δὲ ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι, ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου, ἦμεν.

Ὅσον ποκα θασέα φαντὶ ἐνδία. θησεὺς γὰρ ἁρπάσας ἀριάδνην τὴν μίνωος, καὶ ἀπάρας εἰς δίαν τὴν νῦν καλουμένην νάξον κατὰ διονύσου βούλησιν, λήθῃ τινὶ χρησάμενος, ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δὲ καὶ ἕτεραι εἰσὶ νῆσοι δίαι καλούμε-

ται. ἥτε πρὸ τῆς κρήτης. ἐν ᾗ, ὡσκ ἀκὸς μόνη συμβῆ-
ναι τὰ περὶ τὴν ἀριάδνην, ἡ μετονομασθεῖσα νάξος.
καὶ ἡ περὶ μῆλον. καὶ ἡ περὶ ἄμοργον. καὶ ἡ τῆς κέω
χερρόνησος, καὶ ἡ πελοποννήσου. Ἱππομανὲς φυ-
τόν ἐστι. ὁ μὲν θεόκριτός φησι φυτὸν εἶναι τὸ ἱππομα-
νές. οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ πολυπράγμονες, οὔ φασι φυ-
τὸν εἶναι ἀλλὰ τοῖς ἀποτικτομένοις πώλοις ἔχειν τι
σαρκίον φυόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου μελανῶδες, ἔλατ-
τον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές. ἀποτρώγουσι
δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ ἐὰν τοῦτο
ποιήσουσι, φιλοστοργοῦσι τὰ ἔκγονα. ἐὰν δὲ μή, ἀπε-
χθαίρουσι, καὶ οὐ προσίενται, διὰ τὸ φυσικῶς τοῦτο
συμβάλλεσθαι πρὸς φιλοστοργίαν, οἱ ἱπποφορβοὶ ἀ-
φαιροῦσιν αὐτό. καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐ-
τῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι ἐὰν αἴσθοιντο τῆς ὀ-
σμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐ-
τό. διὸ καὶ οὗτος μέμνηται τοῦ ἱππομανοῦς. ὅπερ
συντελεῖ πρὸς τὰ φίλτρα, ὥς φησιν ἀριστοτέλης καὶ
θεόφραστος. ἄλλως. κρατεύας φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν
καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου μελάντερον δὲ τὸ φύλλον
ὥσπερ μήκωνος ἀκανθῶδες. οὐ μέντοι προστίθησιν ἐὰν
πρὸς φίλτρα συμβάλληται, ἢ συμμάχεται. ἴσως φυ-
τὸν αὐτὸ ἔφη ὁ θεόκριτος. οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύε-
σθαι ἐν τοῖς πώλοις, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ
καὶ ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν. Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην
οἶδα τοιούτου φυτοῦ εἴκασιν. ἀντὶ τοῦ, φύματος. ὁ νοῦς.
φυτόν ἐστι παρὰ τοῖς ἀρκάσιν ἱππομανές. ἐπὶ
τούτῳ πᾶσαι αἱ πῶλοι μαίνονται κατὰ τὰ ὄρη, καὶ

αἱ ταχεῖαι ἵπποι. τοῦτο ὥσπερ ἑρμηνευτικὸν ἐπάγει τοῦ, ἱππομανές. οὐ δίκην δὲ τινὰ μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτῷ τὰς ἵππους καὶ τὰς πώλους. ἴσως ἕλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ ἐνθουσιᾶν ποιεῖ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ὀσφρώμενον. Ὣς καὶ Δέλφιν. οὕτω καὶ τὸν Δέλφιν ἴδοιμι μαινόμενον δηλονότι. καὶ ἐς τόδε τὸ οἴκημα εἴθε ἔλθοι ἐκ τῆς λιπαρᾶς παλαίστρας. λιπαρὰν δὲ λέγει παλαίστραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφοντο εἶτα ἐπάλαιον. Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον. τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ἄκρου τῆς ἑαυτοῦ χλαίνης δηλονότι ἀπέβαλεν, ὃ ἐγὼ νῦν ξαίνουσα καταβάλλω ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀγρίῳ. ἤγουν τῷ δραστηρίῳ. ὃ πῦρ, καὶ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει. κράσπεδον, τὸ ἄκρον τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ κράσπεδον λέγει, ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦ κρασπέδου. Αἲ αἶ. ἔρως ἀνιαρέ. φεῦ φεῦ. ὦ ἔρως ἀλγεινέ. διατί μου τὸ μέλαν αἷμα πᾶν ἐκπέπωκας ἐμφὺς με. ἤγουν κατασχών με ὡς βδέλλα λιμνῆτις. Βδέλλα. αἱ βδέλλαι ἐν λίμναις γίνονται καὶ ἐν ποταμοῖς. προσαγόμεναι δὲ, τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσι. εἴρηται δὲ βδέλλα, παρὰ τὸ βδάλλειν ὅ ἐστιν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν, ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. νίκανδρος. Καὶ συνέβδελμαι ἐὸν πλάγος. Σαῦρακότοι ῥίψασα. τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. διαλγοῦσα γὰρ καὶ ἐνθυμουμένη, τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν ὑπισχνεῖται αὐτοῦ ἄμεινον δώσειν. ἔστι δὲ αὕτη δυσχερές. ἥτις ἀποκτανθεῖσα καὶ ξηρανθεῖσα καὶ

συντριβεῖσα, σὺν ἀλφίτῳ δίδοται. μεμύηνται γὰρ ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων ἐστὶν ἕν. Τὰ θρόνα. θρόνα θετταλοὶ μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι κλείταρχος. ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. τὸ, φλιᾶς, γράφεται. καὶ φιλίας. τουτέστι πρὸς φιλίαν. Ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν, ἐκ θυμῶ δέδεμαι. ἤγουν, ἐκδέδεμαι. ἐκκρεμής εἰμι. τουτέστι τῇ ψυχῇ. αὐτὸς δὲ, οὐδεμίαν φροντίδα ποιεῖταί μου. Ἐπιφθύζουσα. ἤτοι ψιθυρίζουσα. ἡσύχως ἐπάδουσα. Τίς μοι κακῶν ἄγαγε τοῦτο. ἤγουν, προυξένησεν. Ἦν θ' ἀ τῶ 'ὐβούλοιο κανηφόρος. ἄρχεται διηγεῖσθαι ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα. φησὶ δὲ οὕτως. ἦλθεν ἡ τοῦ εὐβούλου θυγάτηρ ἀναξὼ κανηφοροῦσα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομπὴν ἀγομένη τῇ θεῷ. εἰώθασι γὰρ τῇ ἀρτέμιδι κανηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι, ἤτοι ἀφοσιώσει τῆς παρθενίας. ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς. τὰ δὲ μυστήρια τούτου, ἀθήνῃσι πολιτεύονται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ ἀρτέμιδι, αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμου, ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τὸ λοιπὸν φθείρεσθαι καὶ παρὰ μεναίδρῳ. Αἱ κνίσκουσαι ἤτοι καλεῖσθε τὴν ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγνώμης, ὅτι διεκορήθη τε. ἄλλως ὁ νοῦς. Ἦν θ' ἀ τῶ 'ὐβούλοιο. ἦλθεν ἡ ἀναξὼ ἡ τοῦ εὐβούλου ἡμῖν θυγάτηρ δηλονότι ἡ κανηφόρος, εἰς τὸ ἄλσος τῆς ἀρτέμιδος. ἤγουν εἰς τὸ τέμενος τῆς ἀρτέμιδος. εἰς τὸν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τόπον. ἄλσος δὲ λέγει αὐτὸν, ὡς δενδρώδη ὄντα.

τᾶ δὴ πόκα. ταύτῃ δὴ τῇ ἀναξοῖ δηλονότι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα θηρία συνεπόμπευε περισταδόν. ἤγουν κατὰ κυκλικὴν στάσιν. κύκλωθεν. ἐζωγραφημένα δὲ ταῦτα ὡς ἔοικεν ἐπομπεύετο. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ λέαινα, ἐπόμπευε. Καί μ' ἁ θευχαρίλα. καί με ἡ τροφὸς θεοχαρίλου ἡ ἀπὸ τῆς θράκης ἡ μακαρῖτις. ἐτελεύτησε γὰρ τὸν βίον δηλονότι, ἀγχίθυρος, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον ναίοισα καὶ οἰκοῦσα. Κατεύξατο. τουτέστιν, ὅρκοις μοι ἐπέθηκε. πρὸς θεῶν λέγουσα καὶ τοιαῦτά τινα, καὶ ἱκέτευσεν ὥστε ἀπελθεῖν με θεάσασθαι τὴν πομπήν. Ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος. ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἡ μεγάλως δυστυχὴς, ἠκολούθουν. οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν δεινόν. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἐπειδὴ προσελθεῖν αὐτὴν τὴν θέαν. Ἤδη δ' εὖσα. ἤγουν, οὖσα. τὸ γὰρ εὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐοῦσα γίνεται. κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας, ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ λύκωνος, εἶδον τὸν δέλφιν καὶ τὸν εὐδάμιππον ὁμοῦ πορευομένους. τούτοις δὲ ἦν γενειάδες μὲν ξανθότεραι ἑλιχρύσου. στήθη δὲ λάμποντα καὶ τὰ πολὺ πλέον ἢ τὸ στῆθος τῆς σελήνης δηλονότι ἢ τὸ φῶς. Ξυστίδα. ξυστὶς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. ἄλλως. περιβόλαιον λεπτὸν ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ τὴν χροιὰν ξύεσθαι. ἢ ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα. Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο. καθὰ ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἐξελθοῦσιν αὐτίκα τότε καλὸν πόνον λιποῦσι. τουτέστι, τοὺς γυμναίους ἀγῶνας τῆς πάλης λιποῦσιν. Καὶ οὐκέ-

τι πομπᾶς. καὶ οὐδαμῶς οὔτε τῆς πομπῆς ἐκείνης αἴσθησιν ἔσχον, οὐδὲ ὅπως εἰς τὸν οἶκον ἐπανέστρεψα. τοῦτο γὰρ ὁμοῦ, τὸ πάλιν ἀπῆνθον ἔγνων. Ἀλλά με τίς. ἀλλὰ πυρώδης τις νόσος, τουτέστι πυρετὸς ἐδαπάνησεν. ἢ ἐξαλάπαξε, διέφθειρεν ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. γράφεται καὶ ἐξάλαξεν, ἤγουν ἐξήλησε. ἄλλως. ἀλλάπαθα παρ' ἀττικοῖς τὰ κενώματα. καὶ λάπαθος βοτάνη τις κενωτική. Κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι. καὶ ἐκείμην ἐν τῇ κλίνῃ ὧδε δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ τὸ σῶμά μου ὅμοιον ἐγένετο κατὰ πολὺ θάψῳ τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ. Πολλάκι θάψῳ. χλωρὸς, ἢ ξανθός. θάψος γὰρ ἐστὶ ξύλον τι ὃ καλεῖται σκυθάριον. ἤγουν, σκυθικὸν ξύλον ὥς φησι καὶ σαπφώ. τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι, καὶ ποιοῦσι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον. ἀσκληπιάδης δὲ, φυτόν τι χλωρὸν ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ἐπώπια. βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης, τὰ κροκοειδῆ. Ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. ὀστᾶ ἀκμὴν ἦσαν ὑπόλοιπα. καὶ εἰς τίνος γραίας δόμον οὐκ ἀπῆλθον. ἥτις ἐπῳδαῖς ἠπίστατο χρῆσθαι ἀλλ' οὐδεμία ἦν ἀνάπνευσις. οὐδ' ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος. καὶ ὁ χρόνος διήρχετο ῥέων. Χ' οὕτω τᾷ δούλᾳ. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ πράγματος ἔχοντος δηλονότι, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δούλῃ, οὕτως εἰποῦσα. εἶα ἄγε ὦ θέστυλι μοι ὧδε νόσου, τινὰ μηχανὴν ἔξευρε, ἕνεκα τῆς χαλεπῆς μου καὶ βαρείας νόσου, ὅτι με ὁ ἔρως τοῦ μυνδίου πολλὰ βαρυνεῖ. ἀλλὰ ἀπελθοῦσα πρὸς τὴν παλαίστραν

τοῦ τιμαγήτου, σκόπησον. ἐκεῖ γὰρ ἀναστρέφεται. καὶ
ἐκεῖ αὐτῷ ἡδὺ καθέζεσθαι. Φράζεό μευ. συνε-
χῶς ἤδη καλεῖ τὴν σελήνην ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς
τὰς μαγείας, ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν ἐνδυμίω-
νος. Κἤπει κέ νιν. καὶ ἐπειδὰν αὐτὸν μόνον ὄντα
εἴδῃς κεχωρισμένον δηλονότι τῶν ἄλλων. ἥσυχα ἤ-
γουν ἡσύχως νεῦσον. καὶ εἰπὲ ὅτι ἡ σιμαίθα σε καλεῖ,
καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ὧδε. τὸ ἥσυχα, μωμᾶταί τις παρα-
ξύων, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι τὰ εἰς α οὐ-
δέτερα πληθυντικὰ, ἀντὶ ἐπιρρημάτων πολλάκις
λαμβάνεται. οἷον φίλα, ἀντὶ τοῦ φίλως. καὶ ὅσια, ἀν-
τὶ τοῦ ὁσίως. Ὣς ἐφάμαν. οὕτως ἔφην. αὐτῇ δη-
λονότι τῇ δούλῃ. Ἁ δ' ἦλθεν. αὐτὴ δὲ ἀπῆλθε καὶ
ἤγαγε τὸν εὐραφῆ δέλφιν δηλονότι εἰς τὸν ἐμὸν οἶ-
κον. Ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα. ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν
ἤδη τὴν φλιὰν τῆς θύρας ὑπεραμειβόμενον, ἤγουν
ὑπερβαίνοντα ποδὶ ἐλαφρῷ, πλέον χιόνος ἅπασα ἐ-
ψυχράνθην. Ἱδρὼς δὲ κοχύεσκε. κατέρρεε. κατε-
φέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει, ὁμοίως καὶ κατ' ἴσον ταῖς
καθύγροις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. ὀνο-
ματοπεποίηται δέ. Οὐδέ τι φωνᾶσαι. οὐδὲ φωνῆ-
σαί τι ἐδυνάμην. οὐδ' ὅσσον. ἐν ὕπνῳ κνυζῶνται τὰ
τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ
κνυζᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κυνῶν λέγεται κυρίως, ὅτε προ-
σερχόμενοί τινι, φωνήν τινα ἀπὸ χαρᾶς ἀφιᾶσιν. ἐν ὑπὸ
ταῦθα δὲ, ἐπὶ τῶν βρεφῶν τοῦτο τίθηλι μεταφορικῶς.
ὁμοίως τὸ φωνεῦντα ἀντὶ τοῦ φωνοῦντα, κυρίως ἐπὶ
τῶν ὀρνέων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῆς ἡσυ-

χου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν. Ἀλλ' ἐπεὶ ζῆν δαγῦδι καλὸν χρόα. ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέγονα ὁμοία δαγῦδι, ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται. δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην. οἱ δὲ πλάγγονα. ὡς ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ πεπλᾶσθαι ἐκ κηροῦ. ἄλλως. δαγὺς κόσμος ἐγκάρδιός ἐστι γυναικῶν. καὶ στέφανος περισφίγγων τὴν κεφαλὴν, καὶ πεπηγὼς ἐπ' αὐτῇ. Καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος, καὶ ἐσιδών με ὁ σκληρὸς καὶ ἐπὶ φιλίᾳ ἀβέβαιος, τὰς ἀκτῖνας τῶν ὀφθαλμῶν ἐρείσας, ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ στρωμνῇ. καὶ καθεζόμενος ἔφη. Ἦ ῥά με σιμαίθα. ὄντως ὦ σιμαίθα τοσοῦτον προέλαβες εἰς τὸ σὸν τοῦτο οἴκημα καλέσασα, ὅπου με παρεῖναι ἐκάλεσας δηλονότι ἀπὸ κινοῦ, ὅσον ἐγὼ πρώην ποτὲ τρέχων προέλαβον τὸν φιλῖνον τὸν χαρίεντα. Ἦνθον γὰρ κἠγών. ἦλθον γὰρ δὴ ἐγὼ νὴ τὸν γλυκὺν ἔρωτα. ἦλθον φίλος ὤν. ἢ μετὰ δύο ἄλλους, ἢ μετὰ τρεῖς αὐτίκα ἐπὶ τῆς νυκτός. ἤγουν κατὰ τὴν παροῦσαν νύκτα. Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν. μῆλα ἔχων ἐν κόλποις τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά. λέγοι δ' ἂν ταῦτα καθὸ ὑπὸ ἀφροδίτης διδόμενα τῷ ἱππομένει μῆλα ἐκ διονύσου, οἷς στεφανοῦνται. τούτοις δὲ εἰς ἔρωτα τὴν ἀταλάντην ἐκίνησεν ὡς φησι φιλητᾶς.

Τά οἱ ποτὲ κύπρις ἑλοῖσα μῆλα διονύσοιο δῶκεν ἀπὸ κροτάφων. ἄλλως. μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν. ἐν τῷ κόλπῳ μὲν φυλάσσων μῆλα τοῦ διονύσου. ἴσως ἀπὸ τόπου τινὸς ἀφιδρωμένου τῷ διονύσῳ.

Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν ἡρακλέος. ὀλυμπιόνικος φησὶ

τὸν ἡρακλέα κατελθόντα εἰς ᾅδου εὑρεῖν παρὰ τῷ
ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην, καὶ εἰς ἀνθρώπους κο-
μίσαι. ἣν ὅμηρος ἀχερωΐδα καλεῖ. ὡς ἐν τῇ κεφα-
λῇ δὲ ἔχων τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς λεύκης τοῦ φυτοῦ τοῦ
ἡρακλέος, πανταχόθεν περιειλημμένον περιζώ-
σταις πορφυραῖς. ἐστεφανωμένος δέ φησι λεύκῃ ἐλη-
λύθει ὁ δέλφις, ὅτι ἀθλητικός ἐστιν ὡς καὶ ἡρακλῆς.
οἱ γὰρ ἀθλητικοὶ τούτῳ ἐστεφανοῦντο ὡς ἱερῷ. ἱερὸν δὲ
ἦν τοῦ ἡρακλέος τοῦ πολλοὺς ἄθλους διενηνοχότος·
ἐπεὶ αὐτοῦ ἔλεγον ἀπὸ τοῦ ἀχέροντος τοῦτο εἰς ἀνθρώ-
πους κομίσαι. Ἀνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ
τὰ ἐρωτικά, ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀπο-
στρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια, μῖσος ἀπεργά-
ζεται· μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγου μᾶλλον ἐνίοτε χρή.
καί πως ὑποφαίνειν αὐτὸν ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παν-
τελῶς ἀποστρέφεσθαι, κατάλυσίς ἐστι τοῦ ἔρωτος. ἐκ δὲ
τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα μί-
ξεως καὶ ἔρωτος, αὔξησιν μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον
δή τινα καὶ τὸν δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡμῖν
λόγος. Καί μ' εἰ μέν. καὶ ἐὰν μὲν ἐδέχεσθέ με, ἦν
ἂν τοῦτο προσφιλές. καὶ γὰρ εὔστροφος καὶ εὐειδὴς
παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. ἀνεπαυόμην ἐὰν
καὶ μόνον τὸ καλόν σου στόμα ἐφίλησα. εἰ δὲ ἀλλα-
χόσε ἀπωθεῖσθε, καὶ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἦν τῷ
μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ καταπηγίῳ, ἐκπάν-
τως καὶ πελέκεις καθ' ὑμῶν, καὶ λαμπάδες ἦλθον.
ἤγουν, κατὰ τοῦ οἴκου ὑμῶν. Ἔρως δ' ἄρα, καὶ λιπα-
ραίου. ὁ ἔρως γὰρ φλόγα ἀνάπτει, κατὰ πολὺ καὶ στ-

κωτέραν τοῦ πυρὸς τοῦ λιπαραίου. ἤγουν, τοῦ ἐν τῇ λιπάρᾳ τῇ νήσῳ. Καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο. καὶ παρθένον δὲ ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν ἐποίησε. σὺν κακαῖς μανίαις. ἤγουν κακῶς μαινομένην. καὶ νύμφην, ἤγουν γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ τοῦ θαλάμου φυγεῖν ἐποίησεν, ἔτι θερμὴν λιποῦσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κοίτην. Ὣς ὁ μὲν. οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. ἐγὼ δὲ ἡ ταχεῖα εἰς τὸ πείθεσθαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἁψαμένη, τὸ γὰρ αἱ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνεται, ἔκλινα αὐτὸν ἐπὶ τῆς μαλακῆς στρωμνῆς. καὶ ταχέως ἐμαλαχίζετο. καὶ ἡσύχως διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς. Χ' ὡς καί τοι. καὶ ὡς ἂν σοι μὴ ἐπὶ πολὺ παρατεινομένοις λόγοις λέγουσα ἐνοχλοίην ὦ φίλη σελήνη, ἐπράχθη τὰ μέγιστα ἤγουν τὰ τῆς μίξεως. καὶ εἰς πόθον ἀλλήλων δηλονότι ἤλθομεν ἀμφότεροι. καὶ οὐδὲν, οὔτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐμέμψατο, ἤγουν ἐνεκάλεσε μέχρι ἐχθὲς τὸ πλησίον δὲ, διὰ τοῦ ἐχθὲς θέλει δηλοῦν, οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ ἐνεκάλεσα, ἀλλ' ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον, ἥτε τῆς φιλίστας μήτηρ τῆς ἐμῆς γείτονος καὶ ἡ τῆς μελιξοῦς, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος τὰ δύο ἄρθρα. καὶ ἐν ἄλλοις τοῦτο γίνεται πολλοῖς. Σάμερον ἁνίκα πέρ τε. σήμερον, ἡνίκα πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔτρεχον οἱ ἵπποι τοῦ ἅρματος δηλονότι τοῦ ἡλίου, φέρουσαι ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἡμέραν τὴν ῥοδόπηχυν. ἤγουν, τὴν λαμπρὰν, τὴν τερπνήν. τουτέστι, κατὰ τὸν ὄρθρον. καὶ εἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὅτι ἄρα ὁ δέλφις ἔραται. ἀντὶ τοῦ ἐρᾷ ἤγουν, ἔρωτί τινος κατέχεται, καὶ εἴτε γυναικὸς πόθος ἔχει αὐτὸν

εἶπε καὶ ἀνδρὸς, ἐκ ἔφη ὥστε εἰδέναι ἐμὲ ἀφρενὲς,
ἀντὶ τοῦ ἀφρενῶς. ἤγουν φανερῶς. τοσοῦτον δὲ ἔφη, ὅτι
ἀεὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἀκράτω ἔρωτος ἐπεχεῖτο. ἤ-
γουν συνεχῶς ἔπινεν οἶνον ἔρωτος, οἶνος δὲ ἔρωτος
ὃν πίνει τις μεμνημένος τῆς ἐρωμένης. ἢ τοῦ ἐρωμένου
εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων πλείο-
νας κυάθους ἐπιχεῖσθαι. καλλίμαχος. Ἔγχει, καὶ
πάλιν εἶπε διοκλέος, οὐδ' ἀχελῶος τῶν ἱερῶν αἰσθά-
νεσθαι κυάθων. Καὶ ἐς τέλος. ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ
τοῦ τελευταῖον, ᾤχετο φεύγων. ἀντὶ τοῦ φέρων ἀπῆλ-
θε καὶ ἔφη στεφάνοις κοσμεῖν αὐτῷ τῷ ἐρωμένῳ δηλο-
νότι. ἤγουν χαίρειν αὐτοῦ, ἐκεῖνα τὰ δώματα. ταῦτά
μοι ἡ φίλη εἶπε καὶ ἔστιν ἀληθὴς καὶ ἰδοῦ. ὄντως γὰρ
πρὸς ἐμὲ καὶ τρὶς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας ἤρχετο.
καὶ εἰς τὸν οἶκον μου πολλάκις ἐτίθει τὴν δωρίδα ὄλ-
παν. ἴσως τὴν λήκυθον. τὴν ἔχουσαν τὸ ἔλαιον ᾧ ἐ-
χρῶντο ἐν ταῖς παλαίστραις. ἄλλως. ὄλπη κυ-
ρίως, ἡ δερματίνη λήκυθος δι' ἧς ἔστιν ὀπίσασθαι τὸ ἔ-
λαιον. νῦν δὲ ἴσως, τὴν χαλκῆν φησι λήκυθον. διὰ
τὸ δωρίδα φάναι ἀντὶ κορινθίας. τὰ γὰρ κορίνθια
χαλκώματα, διαβεβόηνται. Ἦ ῥ' ἐκ ἄλλο τι. ἢ
πῶς ἐπαπορούσα φησί. ἆρα ἐκ ἔχει τι ἄλλο τερ-
πνὸν, καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται. Νῦν μὲν τοῖς φίλ-
τροις καταθύσομαι. τοῖς φαρμάκοις τοῖς εἰς φιλίαν
κινοῦσι, καταγοητεύσω. ἐὰν δέ με ἔτι λυπήσῃ, νὴ τὰς
μοίρας τὴν τοῦ ἅδου κρούσει πύλην. τουτέστιν, ἀποθανεῖται. τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ. τοιαῦτα κακὰ φάρμακα
φημὶ κατ' αὐτοῦ φυλάσσειν ἐν κίστῃ. ἤγουν ἐν κιβω-

ρίῳ ὦ δέσποινα. πρὸς τὴν σελήνην τοῦτο λέγει. πα
ρὰ τοῦ ἐμοῦ φίλου τοῦ ἀσσυρίου τοιαῦτα μαθοῦσα.
ἀσσύριοι δὲ, ἔθνος περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν. με
ταξὺ ὂν τίγριδος καὶ εὐφράτου. μέχρι δὲ τούτων τῶν
πραγμάτων, σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὅρια. Ἀλλὰ
σὺ μὲν. ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ σέβας μία σελήνη χαίρουσα
πρὸς ὠκεανὸν τρέπε τὸ ἅρμα ἤγουν πρὸς δύσιν. δο
κεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν σελήνην διὰ τὰς μαγείας. ἐγὼ
δὲ ὑπομενῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἀνεδεξάμην αὐ
τόν. χαῖρε σελήνη λαμπρά. Χαίρετε ἄλλοι ἀστέ
ρες εὐκήλοιο. τὸ ἑξῆς χαίρετε δὲ ἄλλοι ἀστέρες ἀκό
λουθοι τῆς νυκτὸς τῆς εὐκήλου. ἤγουν, τῆς ἡσύχου. κατὰ
τὴν ἄντυγα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἅρμα αὐτῆς. ἀπὸ τοῦ ἕ
κηλος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, εὔκηλος. ὁ χωρὶς μὲν τοῦ
υ, δασύνεται. ὅτε δὲ προσλάβῃ αὐτὸ ψιλοῦται.
Νυκτὸς ὀπαδοί. ὅτι δὲ ἐφ' ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ,
εὐριπίδης. Ὦ νὺξ ἱερά· ὡς μακρὸν ἵππευμα.
διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσα. ἀστέρες δὲ, ὅτι
ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, φαίνονται οἱ ἀστέρες. ποιη
τικὸν δὲ τὸ τὴν νύκτα ἐφ' ἅρματος ὀχεῖσθαι καὶ πα
ράγειν ἡνιοχοῦσαν.

Σχόλια εἰς τὸ γ΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἀμαρυλλίς. ἢ αἰπόλος. ἢ κωμαστής. Δωρίδι.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα. τὸ πρόσωπον οὐκ ἔστι φανερὸν τὸ προλογίζον. οἱ μὲν φασιν αὐτὸν θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν αὐτὸν καταφαίνεσθαι. οἱ δὲ βάττον αἰπόλον τινά. ὃν ἐν ἑτέρῳ εἰσάγει τῆς ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸν θεόκριτος τῆς ἀγρώας ἐρᾶν, ὥστε ἐν ἀγροῖς διάγειν. Καὶ ὁ τίτυρος. τοὺς ἀργὸις, τιτύροις λέγοισι. νῦν δὲ ὄνομα ἐστὶν αἰπόλου, κατ' ἔμφασιν τοῦ χαρακτῆρος. ἄλλως. ὄνομα κύριον ὁ τίτυρος. τινὲς δέ φασιν ὅτι σειληνός τις. οὐ σικελιώτης. ἄλλοι δὲ τοὺς τράγοις. ἕτεροι τοὺς σατύροις. ἔνιοι, ὄνομα πόλεως κρήτης. ἄλλοι δὲ τοὺς προπόλους τῶν θεῶν. τινὲς δὲ καὶ κάλαμον. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. ἄλλως. κωμάσδω. τὸ κωμάζειν λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένων. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ἀπέρχομαι πρὸς τὴν ἀμαρυλλίδα ἀποπειρασόμενος αὐτῆς, δι' ᾠδῶν καὶ λόγων τῶν ἐπὶ

τοῦτο συντεινόντων. τίτυρος δὲ, ὁ πίθηκος ὁ μικρὰν ἔ-
χων οὐράν. ἐνταῦθα δὲ, ὄνομα κύριον. μὶν τὸ
καλὸν πεφιλαμένε. ἤγουν διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ πε-
φιλημένε ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἢ διὰ τὸ κα-
λόν. ἤγουν, διὰ τὸ καλὸς εἶναι. ἢ διὰ τὸ καλόν σε
εἶναι πεφιλαμένε. ἢ καλῶς ἀγαπώμενε. ὅ ἐστιν ἄ-
ξιε ἀγαπᾶσθαι. ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ἢ κατὰ τὴν ἀ-
διάβλητον φιλίαν. Καὶ ποτὶ τὰν κράναν. οὐκ ἔ-
λαττον τῆς τροφῆς ὀνίνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. ὅ-
μηρος, πίομεν ἐκ βοτανῶν, Καὶ τὸν ἐνόρχαν. τὸν
ὄρχεις μεγάλοις ἔχοντα. τὸν τέλειον. ἢ ἡμιτομίαν.
καὶ ὅμηρος. Πεντοέτη δ' ἐνόρχα, παρ' ἀλλόθι.
Κνάκωνα. τὸν κνήκου χροιὰν ἔχοντα, ἔκφυγε ἵνα μὴ
σε κερατίσῃ. ἄλλως· κνάκωνα, τὸν λευκὸν φάγον.
ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος. ἢ λά-
γον. Μή τυ κορύψῃ. μή σε κερατίσῃ. τὸ γὰρ κερα-
τίζειν κορύσσειν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ὡς συντρεχόντων
ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ τὰς κορυφὰς πληττόντων
καὶ ῥηγνυμένων. τὸ δὲ κορύψῃ, οὐ περισπαστέον. τὰ
γὰρ ὑποτακτικὰ, ὁμοίως ἡμῖν οἱ δωριεῖς προφέρου-
σι. Τὸν ἐρωτύλον τὸν ἐραστήν. τὸν ἐρωτικὸν, ὑπο-
κοριστικῶς· οὐχ ὡς τινὲς κύριον. παροξύνονται δὲ
τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ ὄξωος. καὶ τοῦ παιδὸς ὀλοφυρο-
μένην ἴτυλλον. οἷον. ἐρωτύλος. αἰσχύλος. ἑρμύλος.
σιμύλος. Ἦρχε γέ τοι σιμός. τινὲς διὰ τοῦ σιμοῦ,
τὸν θεόκριτον φασὶν εἰπεῖν καὶ ἐν τοῖς θαλυσίοις, σιμι-
χίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐκ αὐτὸς ὁ θεόκριτος.
οὐδὲ σιμιχίδας ἀπὸ τοῦ σιμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ σιμίχου

εἰς τὸ
παρωνυμικόν, ἠνὶ, ἀντὶ τοῦ ἰδού. δασύνεται δὲ καὶ ὀξύνεται τὸ ἠνὶ, καὶ παρ' ἀττικοῖς οὕτω προφέρεται. Τηνῶδε καθεῖλον. ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. ἐκεῖνος γὰρ ἰωνικῶς· οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνος φασίν. Ἐκέλευ. ἐκέλευσας ἰωνικῶς· καὶ κατ' ἀποκοπὴν δωρικῶς, ἐκέλευ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάττω· ὁ παρατατικὸς, ἐκελόμην, ἐκέλου· καὶ αἰολικῶς, ἐκέλευ· οἱ γὰρ αἰολεῖς τὴν ου, εἰς ευ τρέπουσιν. ἄλλως. Ἦ ῥά τοι. ἆρά σοι ὦ νύμφη σιμὸς φαίνομαι εἶναι ἀπὸ τοῦ πλησίον; ἤγουν συνιζηκυῖαν ἔχων τὴν ῥῖνα. καὶ προγένειος; ἤγουν, προμήκης τὴν γενειάδα; νύμφην δὲ λέγει αὐτὴν, ὡς ὡραίαν καὶ καλὴν, καὶ νύμφαις ἐοικυῖαν. νύμφαι δέ εἰσι, τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. Ὧ μ' ἐκέλευ. ἤγουν, ἐφ' οὗ τόπου ἐκέλευσεν. κέλομαι γὰρ ποιητικῶς, τὸ κελεύω ἢ προστάττω. ἀφ' οὗ, τὸ ἐκέλου. καὶ ἐκέλευ. Θᾶσαι μάν. θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μου ἀλγεῖν ποιεῖ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα ὅμηρος. Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλόν. Ἁ βομβεῦσα μέλισσα. εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα κεντήσας ἐν τῷ ὀδυνήσῃ, ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσέλθῃ. μέλισσα δὲ, παρόσον ἐπὶ τῶν μήλων ἱζάνει· μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. ὅμηρος. Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεσι μήλων. ἄλλως. Ἱστορία. Ῥοῖκός τις κνίδιος τὸ γένος, ἐν νίνῳ τῇ ἀσσυρίων ἰδὼν εὐφυές τι δένδρον κεκλιμένον, καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου καταπίπτειν μέλλον, χάραξιν ἐνστηρίξας, ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν. ἡ δὲ νύμφη θεασαμένη, χάριν αὐτῷ

ὡμολόγησεν. ἡλικιῶτις γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν εἴ τι δέοι ἐθέλῃ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ, τὴν συνουσίαν αὐτῆς ᾐτήσατο. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα ἐρεῖ. μήποτε τοῦ τῆς ἱστορίας ταύτης μέμνηται ὁ θεόκριτος, διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τοὺς ἔρωτας. πτέρις δὲ εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθοκαμήλου. ἀφ᾽ ἧς καὶ στιβάδες ἀντὶ κλίνης ἐγένοντο τῶν ἀρχαϊκῶν διὰ τὴν μαλακότητα, καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις. καλεῖται δὲ καὶ βληχρόν. Ἠρᾶ λεαίνας. οὐκ ἀφ᾽ ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον. καὶ γὰρ ἀχιλλεὺς, θέτιδος καὶ πηλέως. ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον φησὶν ὅμηρος, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα. ἄλλως. ὄντως λεαίνης μαζὸν ἐθήλαζε, καὶ ἐν τῷ δρυμῷ ἀνέτρεφεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ δραστήριον, διὰ τούτων θέλει δηλοῦν. ἄγριος δὲ λέγεται ὁ ἔρως καὶ ἀνήμερος, ἐπεὶ οὓς ἂν κατάσχῃ, ἀγρίους ποιεῖ καὶ ἀνημέρους. Καταμύχων. σμύχω τὸ καίω, ψιλόν. σμήχω δὲ τὸ καθαίρω, ἤ. ἐξ οὗ καὶ σμῆγμα τὸ σαπώνιον. τὸ καλὸν ποθορεῦσα. ἤγουν, ὦ ἡ τὸ καλὸν ὁρῶσα. τουτέστιν ὦ ἡ καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. τὸ πᾶν λίθος. ἤγουν, σκληρὰ καὶ ἄτεγκτος, ἢ μόνον οὐχὶ τοὺς ὁρῶντας ἀπολιθοῦσα τῷ κάλλει, οἷον περὶ γοργόνος λέγουσιν. ἢ λευκὴ ὅλη οἷον ἄγαλμα μαρμάρεινον. ἐὰν δὲ γράφηται λίπος διὰ τοῦ π, ἔσται οὕτως. ὡς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα. ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρά. ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ λευκόν. ὡς ὅμηρος. λευκοὶ, ἀποστίλβοντες τ᾽ ἀλοιφῇ. ἢ σκληρὰ

καὶ ἀδάμαντινε, διὰ τὸ ἀνηλεὲς καὶ ἀνένδοτον. ἄλλως. τὸ πᾶν λίθος ἐπιρρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ διόλου. τουτέστι, σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος. Τὸν στέφανον τίλαι με. τὸ ἑξῆς ἤτοι κατατίλαι, καὶ κατακνήψαιμε ποιήσεις, εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις ὥς φησιν ἀριστοτέλης, εὐθυμίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι φορῶν. στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι παρ᾽ ὁμήρῳ. Κοῦροι δὲ κρατῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. ἄλλως ὁ νοῦς. ποιήσεις με ἀμέλει καὶ τίλαι εἰς λεπτά. ἤγουν διασπαράξαι καὶ τεμεῖν τὸν στέφανον. ὃν χάριν σου ὦ ἀμαρύλλι φίλη φυλάσσω. ἐμπλέξας αὐτὸν, κάλυξι κισσοῦ. ἀντὶ τοῖς κορύμβοις, καὶ εὐώδεσι σελινοις. τί ὁ δύσοος. ὁ δυσκόλως σωζόμενος. ἢ ὁ δυσχερῶς διωκόμενος. λαοσσόος γὰρ ἡ ἀθηνᾶ. ἡ λαὸν διώκουσα, ἢ σώζουσα. δύσσοον γὰρ οἱ μὲν τὸ κακοδαίμονα. οἱ δὲ, τὸ δυσχερῶς σωζόμενον, παρὰ τὸ σόος καὶ ὅμηρος. Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί. Τὰν βαίταν. τὸ μηλωτὴν, ἢ τὴν διφθέραν. φησὶν ἀποδύσας, καὶ ἐκδυσάμενος, εἰς τὴν θάλασσαν ἁλοῦμαι. ὅ δεῖ πηδήσω. ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω. ὅθεν ὁ ὄλπις ὁ ἁλιεὺς σκοπιάζει, ἤγουν ἀπὸ μετεώρου τόπου σκοπεύει. ἢ ἀγρεύει τοῖς θύννοις τοὺς ἰχθύας. τὸ δὲ ὄλπις, ἀπὸ τοῦ λέπω. λοπίς. καὶ καθ᾽ ὑπερθέσει τοῦ ο ὄλπις. ὁ τοῖς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων. ἢ τοῖς ἔλλοπας. ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα, ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. ἄλλως. ὄλπις, τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν. ὄλπιν γὰρ φασὶ τὴν λήκυθον. ὡς εἶναι παρ

ρα τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. ἢ ὄλπις ὁ τὰς ἔλλοπας
ἀγρεύων κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ καὶ
ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι. Κἤκα μα-
ποθανῶ. καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω φησὶν, ὅμως εὐφρανθή-
σῃ ὅτι ἔρριψα ἐμαυτόν. ἢ τέως τὸ πρᾶγμα ὅ, τι περ
πει γεγένηται. ἔγνων πρίν. ὁ νοῦς. πρὸ ὀλίγου. ὅτε
σημεῖον δηλοῦντός μου λαβεῖν εἰ φιλεῖς, τὸ φύλλον δι'
οὗ ἡ φιλία δηλοῦται, ὑπὸ τῶν χειρῶν πληττόμενον οὐκ
ἀφῆκε τὸν ψόφον. Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα. ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ οὕτω.
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξάμενον, ἐπλατάγησεν.
τηλέφιλον δέ ἐστι, τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ
βοτάνιν ἑτέραν λέγουσιν εἶναι ἀλλ' ὁ εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε
ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων
τὸ τηλέφιλον. καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει,
ἐδίδου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν
ἐρωμένων. εἰ δ' οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. εἴρηται
δὲ τηλέφιλον, κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ. οἱονεὶ δη-
λέφιλόν τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὸν φίλον. ἄλλως, τὸ
τηλέφιλον, εἴδιόν τι θαμνῶδες. κάτωθεν δὲ ἀνα-
βαίνει φίκλωνον. τὰς δὲ κλῶνας ἔχει δραχμῆς μεί-
ζονας σπιθαμιαίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοικε, τῷ σφαιρο-
μένῳ λωτῷ. λωβὸν δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ. ἐν ᾧ τὸ σπέρ-
μα. οὗ ἐπὶ χριομένου, ὁ χρὼς ἐξαιμάττεται, καὶ τύ-
πους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ
τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες, ἔσθ' ὅ-
τε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἐπεπειρῶντο τοῦ ψόφου.
ἄλλως. τινὲς τῶν ἐρωτικῶν τὸ τηλέφιλον ἐπὶ τοῦ ὤ-

μον τιθέντες, ἢ τὸν καρπὸν ἐπικρούουσι· καὶ ἐὰν μὲν ἐρυθρὸν γένηται καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον, νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. τοῦ χρώματος δὲ ἐμπρησθέντος, ἢ ἑλκωθέντος, μισεῖσθαι. πλατάγημα δὲ τὸ πλαταγώνιον. ποτεμάξατο δὲ, ἤγουν, προσήκατο τὸν ὀξὺν αὐτοῦ τυπτόμενον ψόφον. Ἀλλ᾽ αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πήχεος. τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος. καὶ φησὶ πρὸς τὸν πῆχυν ὀξὺ μαρανθῆ ψόφον μὴ ποιῆσαν. ἢ τὸ αὔτως οὕτως μηδὲν ἀνύσαν παρὰ τῷ ἁπαλῷ πήχει, ἀντὶ τοῖς ἁπαλοῖς δακτύλοις. Ἀγροιὼ τἀλαθέα. ἀγροιὼ, ὄνομα κύριον. οὐδέ πω γὰρ τὴν γραῖαν οὕτω φασίν. ἢ τὴν ἀγροικικήν· τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν φερομένην. ἢ κοσκινόμαντις. ἤγουν, ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη.

Ἁ ποιολογεῦσα. ἡ πτωχὴ σταχυολογοῦσα. ἤγουν τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη. ποίαν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατ᾽ ἐξοχήν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν. ποιὸς γὰρ κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἡ βοτάνη. ἢ ἡ πρὶν καλάμην συλλέγουσα, καὶ σταχυολογοῦσα. Παραιβάτις. ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ ἑπομένη καὶ παρακολουθοῦσα τοῖς θερισταῖς. ἀπὸ τοῦ εἶδος ἡ ἀκόλουθος. Ἐριθακίς. ἤγουν, μισθώτρια ὑποκοριστικῶς. ἢ ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄνομα. Ἐν δὲ θρύπτη. ἀπονοῇ, καὶ ἐμβλακεύῃ. σπαταλᾷς. θρυπτῇς. Ἄλλεται ὀφθαλμός μευ. δοκοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ὄψεσθαι τινὰ τῶν οἰκείων, δι᾽ ὧν ἄλλονται. ὁ δεξιός μου ὀφθαλμὸς ἅλλεται καὶ πῆ δὲ ἄρά γε θεάσομαι αὐτήν. Ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν. ἐκνεύσας.

τραπεὶς

φαπεῖς ᾄδε πρὸς τὴν πίτυν. ᾄσομαι δηλικῶς. ἤ ἀ-
γουν ᾄσομαι. τὸ κοινῶς, ῥαγῳδήσω. Καί μ᾽ ἴσως
ποτίδη. καί με ἴσως ἂν προσίδη, ἢ εἰ τίς ἐστιν ἀδα-
μαντίνη. ἤγουν, ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατεσκευα-
σμένη. ἀλλ᾽ ἄνθρωπός ἐστι δηλονότι, συμπάθειαν δέ-
ξασθαι δυναμένη. Ἱππομένης ὃ καὶ δή. ἱστορία.
ὁ ἄργειος ἱππομένης τῆς σχοινέως ἀταλάντης τῆς δρο
μαίας ἐρασθεὶς, ἀφροδίτης συνεργούσης ἔδραμεν
ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζόμενον τῷ δρό
μῳ ἡττηθέντα θνήσκειν, ἢ περιγινόμενον δρόμῳ λαμ
βάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς θεᾶς μῆλα
χρυσᾶ τοῦ τῶν ἑσπερίδων κήπου, τῷ δρόμῳ ἔρρι-
πτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτω δὲ ἀσχολουμένης τῆς κό-
ρης ἐπὶ τῇ τῶν μήλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λαβὼν δὲ
αὐτὴν γυναῖκα μετεμορφώθη εἰς λέοντα, ἐν ἱερῷ τό
πῳ συνελθὼν αὐτῇ. ἄλλως. ἀδ᾽ ἀταλάντα. δύο
ἀταλάνται εἰσίν. ἡ μὲν, ἐν ἀρκαδίᾳ. ἡ δὲ, ἐν βοιωτίᾳ,
ἡ σχοινέως θυγάτηρ. ἡ μὲν οὖν ἀρκαδικὴ ἀταλάντη,
τοξότις ἦν δεινή. ἡ δὲ βοιωτικὴ δρομαία οὖσα, προ-
σέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴτις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ
λαβεῖν αὐτήν. καὶ πολλοὺς θελήσαντας νικῆσαι, ἀ-
νεῖλεν. ἱππομένης οὖν συνεργὸν ἔχων τὴν ἀφροδί
την, καὶ λαβὼν παρ᾽ αὐτῆς μῆλα χρυσᾶ, καὶ πα-
ραγινόμενος τῷ δρόμῳ, ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς
τοὐπίσω. ἡ δ᾽ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων ἐ-
γένετο, καὶ ἐλείφθη. ὁ δὲ δι᾽ αὐτῶν ἐνίκησε, καὶ γυναῖ
κα αὐτὴν ἔλαβε. Ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη. τὸ ὡς ἀντὶ
τοῦ εὐθέως. καὶ ὅμηρος. Ὡς ἴδεν, ὥς μιν μᾶλλον

ἔδυ χόλος. οἱ δὲ οὕτως. ὄντως ὡς εἶδε τὰ μῆλα. λίαν ἐμάνη. ἐπίτασις γὰρ ἔχει τὸ ὡς ἐπ᾽ αὐτοῖς. Ὡς ἐς βαθὺν ἔρωτα. αὐτῶν δηλονότι τῶν μήλων ἅλλετο, ἀντὶ τοῦ ἥλατο. τουτέστιν, ἐνέπεσε. βαθὺν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἄγε μελάμποις. Ἱστορία. Νηλεὺς ὁ τυροῦς ἔχων θυγατέρα οὐκ ἐδίδου ἄλλῳ τινὶ γυναῖκα, εἰ μὴ τῷ συντιθεμένῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς ἰφίκλου βοῦς ἐκ φυλάκης. βίας δὲ ὁ μελάμποδος ἀδελφὸς, ἤρα αὐτῆς σφόδρα. μελάμποις δὲ θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ βίαντι τὴν κόρην δοῦναι, τὸν κίνδυνον ὑπέστη. συλληφθεὶς γὰρ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ ἰφίκλου, ἐδεσμεύθη. ἤτοι εἰς φυλακὴν ἐβλήθη. μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἦν πίπτειν, μάντις ὢν προεμήνυσεν. ἐν ᾧ καταπληχθεὶς ὁ ἴφικλος ἔλυσε. καὶ ἤρετο αὐτὸν ὡς μάντις, πῶς δὴ παῖδας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. ἐκτέμνοντί ποτε τῷ πατρὶ φυλάκῳ δένδρον ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ χώρα φυλάκη ἐκαλεῖτο, ὁ ἴφικλος παῖς ὢν παρειστήκει. ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατὴρ, ἣν εἶχε μάχαιραν εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὥρμησε. καὶ συνέβη ἐπενεγκεῖν ἄλλην τοῖς μορίοις τοῦ παιδός. ἐπεὶ γὰρ ἄγονος ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἦν ὁ ἴφικλος, ὁ μελάμποις ἀνερευνήσας εὗρε τὴν μάχαιραν. καὶ ἐκέλευσε τὸν ἴφικλον, ἀποξέσαντα τὸν ἰὸν αὐτῆς πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα παίδων ποιήσας, ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ τῷ νηλεῖ ταύτας δίδωσι. καὶ διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ βίαντι, τὸν τῆς πειροῦς γά-

μον περιεποιήσατο. μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ τῆς μητρὸς ῥοδόπης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ· παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου, μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὅθεν καὶ μελάμπους ἐκλήθη. Ἀλφεσιβοίης. αἰόλου, τοῦ ἕλληνος, σαλμωνεύς. ἐξ οὗ, τυρώ. ἐξ ἧς καὶ κρηθέως, νηλεύς. ἐξ οὗ, πηρώ. ἐξ ἧς ἀλφεσίβοια. ἄλλως. ὁ νοῦς. Ταὶ ἀγέλαι χ᾽ ὦ μάντις κ.τ.λ. ὁ μάντις ὁ μελάμπους, τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν τοῦ ἰφίκλου ἦγεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν ἀπὸ τοῦ ὄθρυος εἰς τὴν πύλον. ἔστι δὲ ὁ ὄθρυς, ὄρος θετταλίας. ἐν ᾧ πόλις ἡ φυλάκη, ἧς ἦρχεν ὁ ἴφικλος, οὗ ἦσαν αἱ βόες. ἡ δὲ πηρὼ ἡ χαρίτων πλήρης, ἡ μήτηρ τῆς περιττῆς τὴν φρόνησιν ἀλφεσιβοίας ἐκλίνθη. ἤγουν, ἀνεπαύσατο, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ βίαντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μελάμποδος. Ταὶ δὲ καλαὶ κυθέρειαν. ὁ νοῦς τὴν δὲ περικαλλῆ ἀφροδίτην ὁ ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν τοῖς ὄρεσιν, οὐχ οὕτως ἤδη πολὺ ἤγαγε μανίας ἐρωτικῆς, ὥστε οὐδὲ ἀποθανόντα αὐτὸν, χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς τίθησιν. Ὥστ᾽ οὐδὲ φθίμενόν μιν. ὥστε οὐδὲ τελευτήσαντα τὸν ἄδωνιν, τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαζοῦ χωρίζει. ἀλλ᾽ ἀεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ ἄδωνις μῆνας ἓξ παρὰ περσεφόνῃ ποιεῖν, ὡς καὶ παρ᾽ ἀφροδίτῃ κἀκεῖ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ προσομνίζεσθαι. λέγουσι δὲ περὶ τοῦ ἀδώνιδος ὅτι καὶ ἀποθανὼν, ἓξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀφροδίτης, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς περσε-

Melampus unde dictus.

Σαλμωνεύς

Τυρώ.

Νηλεύς.

Πηρώ.

Ἀλφεσίβοια.

φόνης. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς. ὅτι ὁ ἄδωνις. ἤγουν ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος, ἕξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ὑπὸ τῆς σπορᾶς, καὶ ἕξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ ἀφροδίτη. τουτέστιν, ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος. καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων ἐνδυμίων. ἄτροπον. ἀμετακίνητον. αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. ἱστορία. φασὶ γὰρ ὡς τοῦ ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη. καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ λάτμιον τῆς καρίας κυνηγετοῦντι ἐμίγη. καὶ ἀλληγοροῦσιν ὡς φιλοκύνηγος ὤν, τῇ σελήνῃ συνεθήρα νυκτός. ἡμέρας δὲ ὕπνωττεν. ἄλλως. τοῦ ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη. ἦν δὲ οὗτος κατὰ τὸ λάτμιον ὄρος τῆς καρίας. φιλοκυνήγος δὲ ὤν, ἡμέρας ὕπνωττε. κατὰ δὲ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς σελήνης, ἐξῄει πρὸς θήρας, ἤγουν ἐθήρευε. διὰ τὸ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξιέναι. μακαρίζω φησὶ, διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ σελήνης, ἐμὲ δὲ μισεῖσθαι. ἄλλως. ἐνδυμίων φασὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων, ἠράσθη ἥρας. ἐφ᾽ ᾧ χαλεπήνας ὁ ζεὺς, ἐποίησε καθεύδειν διὰ παντὸς ἀθάνατα. τὸ δὲ ἄντρον ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν λάτμῳ τῆς καρίας ἦν. Ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα. ἱστορία. Ἰασίων ὁ κρὴς, κρήτης βασιλεὺς, υἱὸν ἦν μίνωος, καὶ φρονίας νύμφης. τούτῳ ἐν λειμῶνι κοιμωμένῳ, ἡ δημήτηρ συνῆλθε, καὶ ἔτεκε τὸν πλούτωνα. Βέβαλοι. τουτέστιν ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἀμύητοι ἀμυστηρίαστοι. μυστήρια μὴ ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα ἰασίονος καὶ δημήτρος. Τίν δ᾽ οὐ μέλει. σοὶ

δὲ οὐ φροντὶς ἐστὶ τοῦ Ἱππολείδου. δηλονότι. μέλει μοι τοῦδε καὶ μέλει μοι τόδε ποιητικῶς. ἀφ' οὗ σημαινομένου, καὶ πρῶτον ἐστὶ πρόσωπον, καὶ δεύτερος ὡς ἐν τούτοις. Οὐ γὰρ πιεζόμενοι τόσον μέλω, ὅσον ἔρωτι. ἀπὸ δὲ τοῦ προτέρου σημαινομένου. οὔτε πρῶτον ἐστὶ πρόσωπον, οὔτε δεύτερον. ὡς τὸ δεῖ, τὸ σημαῖνον τὸ πρέπει. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ λείπεται, ἐστὶ πρῶτον πρόσωπον, τὸ δέω. Ὥς μέλι τοι γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. βρόχθος λέγεται, τὸ ἀπαλακηνὸν μέλος. τὸ μετὰ τὸν τράχηλον ποιὸν ἦχον ἀπὸ τελοῦν. ἤγουν, ὅπως ἐστὶ τό σοι γλυκὴ ὡς κατὰ βρόχθου μέλι γένηται. τουτέστι τῆς φάρυγγος.

Σχόλια εἰς τὸ δ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί, νομεῖς, βάττος καὶ κορύδων. ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐν τῷ προσήκοντι προετυπώθη τόπῳ. Βάττος.

Εἰπέ μοι ὦ κορύδων τίνος αἱ βόες. ἢ ῥα φιλώνδα; Κ. οὔκ. ἀλλ' αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε. Β. ἦ πᾳ ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα ἤγουν· ὄντως αὐτὰς λάθρα κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ἀμέλγεις; τὸ γὰρ ψὲ οἱ δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ σφὲ χρῶνται. ἐώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοὺς δεσπότας ἀμέλξαι τὸ γάλα, ὕστερον καὶ αὐτοὶ λάθρα ἀμέλγειν. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία. οὐδαμῶς δηλονότι. ὅτι ὁ γέρων ὑποβάλλει τὰ μοσχία. οὗτος δὲ τάχα δὴ εἴη πατὴρ τοῦ αἴγωνος. πῶς φησὶ δύναμαι λάθρα ἀμέλγειν. ὅπου γε ὁ πατὴρ τοῦ αἴγωνος, ὑποβάλλει τὰ ἴδια. Αὐτὸ δέ. ὁ δὲ βουκόλος φησὶν αἴγων, εἰς ποίαν χώραν ᾤχετο, ἀφανὴς γενόμενος ἤδη; Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφειόν. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὀλυμπίαν. παραρρεῖ γὰρ ἐκεῖ σε ὁ ἀλφειός. τοὺκ ἀναγέγραπται δὲ ὁ αἴγων νενικηκὼς ὀλύμπια. Μίλων τὸν κροτωνιάτην. μίλωνα φη-

σῖν, ὃν καὶ ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων, ἢ κυνῶν. ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βαλόντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. Καί ποκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει. καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶδεν. ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸν ἀγῶνα θέλει δηλοῦν. ἢ ἔλαιον ᾧ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἔλαιον, τὸ ἀγριέλαιον ὅ ἐστι κότινον. ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται. ἄλλως. καὶ πότε ἐκεῖνος ἐλαίῳ ἐχρίσατο. ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. ἥκιστα γὰρ οἱ ἀθλητικοὶ ἐλαίῳ χρῶνται. οὐχ ὥς τινες ἀναγινώσκουσιν ἐλαιὸν, ὡς ἀραιόν. ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀγριέλαιον. ἐξ οὗ ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὗτος ἐκ τῆς καλλιστοῦς ἢ καλλιστεφάνου ἐλαίας γενόμενος δίδοται. ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτὼ, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. Βίην καὶ κάρτος. κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος. ἢ γοῦν τὴν ἰσχύν. ἐκ παραλλήλου ἐείσδειν καὶ ἰσοῦ παρ. ἄλλως. βίην καὶ κάλλος. ὃ καὶ κάλλιον. ἵνα μὴ διασολογήσῃ, βίην καὶ κράτος λέγων. Κἤμ' ἔφα θ' ἁ μάτηρ. καὶ ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου, τοῦ πολυδεύκεος εἶναι ἀμείνονα κατὰ τὴν ἰσχύν. ἄλλως. τοῦτο ἀμφίβολον. ἢ τὸν ἀγῶνα ἔφη κρείττονα τοῦ πολυδεύκεος, ἢ ἐμὲ τὸ γὰρ, κἤμ' ἔφαθ'. δύναται εἶναι καὶ ἐμοὶ ἔφη. Σκαπάναν τε. σκαπάνη ἐστὶ, δίκελλα. σκαφίον. τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. ὃ οἱ ἀττικοὶ, ἄμην. χρῶνται δὲ αὐ-

πῶς πάντες μὲν οἱ ἀθληταί. μάλιστα δὲ οἱ πύκται. ἄλλως. Σκαπάνην, ἤγουν, δικέλλαν. ἢ λισγάριον. ἢ σκάφιον. ὃ οἱ ἀττικοὶ, ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασταὶ, τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας. τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες, καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναρρωννῦντες. Καὶ ἔνεστι τουτόθι μᾶλα, μῆλα. τὰ πρόβατα. τὰ θρέμματα. ἐκ δὲ τούτου, τὰ κρέατα τούτων φησίν. ἵνα ἔχῃ κρεοφαγεῖν. ἢ μᾶλα ἐνταῦθα τὸν καρπὸν τῶν μήλων λέγει. καθὰ καὶ μίλων, ῥοιὰν ἔχων ἠγωνίζετο. μῆλα δὲ τὰ θρέμματα λέγονται καὶ τὰ τούτων κρέατα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν. ὅτι δὲ μῆλα οὐ μόνον τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα λέγει ὅμηρος. Ἀνθρώποις δὲ ἔπαυσεν ἐπὶ χθονὶ μῆλα δεκήδει. τὸ δὲ τουτόθι ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. Πείσαί τι μίλων καὶ τὼς λύκως αὐτίκα λυσσῆν. διεγεῖραι δεινὸς ὁ μίλων καὶ τοὺς λύκους τάχιστα μαίνεσθαι. τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν. ἀλλ᾽ ἴσως λέγει ὅτι πείσειν δεινὸς καὶ τοὺς λύκους, τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομεῖναι. ἢ ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμήνῃ αὖ ὁ μίλων. ὅπου καὶ τὸν αἴγωνα τὸν αἰπολικὸν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι ἠνάγκασε. Ταὶ δαμάλαι. αἱ δαμάλαι δὲ αὐτὸν ἐνταῦθα βοῶσαι ζητοῦσι. δαμάλαι, αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπιτήδειαι. Οὐκέτι λῶντι. οὐ δαμῶς θέλουσι βόσκεσθαι. δηλονότι, ζητοῦσαι τὸν αἴγωνα. Σᾶς πόρτιος. πόρτιας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς. ἐφ᾽ ἃς οἷόν τε τοὺς ταύρους στείχεσθαι ἤγουν πορεύεσθαι. ἢ τὰς ἐν τῷ πόρσῳ, τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ ἰούσας. Μὴ πρώκας σπίξεται. τὴν σταγόνα

τῆς δρόσου πρωῒ καὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρωῒ πέμπεσθαι. καὶ καλλίμαχος. Ὤσκεν ἐκεῖναι πρωκὸν ὕραζε πεσοῦσαι, περίοικον ἐκδικέως εἶδαρ ἔδων. Οὐ δεῖν. μὰ τὴν γῆν. ἄλλοτε μὲν αὐτὴν περὶ τὸν αἴσαρον βόσκω. Ἐπ' αἰσάροιο. αἴσαρος, ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ποταμὸς σικελίας αἴσαρος. Κώμυθα. κώμυς, ἡ δέσμη, ἤτοι τὸ δεμάτιον. κρατῖνος. Ὁ δὲ μετ' εὐδήμου φέρων κώμυθος τὴν λοιπὴν τὴν ἀπὸ στεφαίῳ. ἡ κώμυς, δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς τροφήν. κώμυς, κώμυθος, ὡς κόρυς, κόρυθος. Σκαίρει. σκαίρειν κυρίως, τὸ σκιρτᾶν. ἀφ' οὗ καὶ σκαρὸς. νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθα καὶ σκαρθμὸς παρ' ἀράτῳ. Λάτυμνον. ὄρος κρότωνος. βαθύσκιον δέ, τὸ ἄγαν σύνδενδρον. ἄλλως. σκαίρει. σκιρτᾷ. ἀναστρέφεται. ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς δὲ, τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν. περὶ τὸ λάτυμνον τὸ ὑπὸ συνεχῶν δένδρων συσκιαζόμενον. τοῦτο γὰρ τὸ βαθύσκιον. τὸ δὲ λάτυμνον, τινὲς ὄρος τῆς λακωνικῆς φασι. Πύρριχος. ἀπὸ τοῦ πυρὸς, πύρριχος κατὰ παραγωγήν. τινὲς παροξυτόνως λέγουσι πυρρίχος. ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν αἰολικῶς. τὸ γὰρ καθ' ἡμᾶς πύρριχος, ὀσκάειος. τινὲς δὲ τὸν πύρριχον, ἠπειρωτικὸν ἤκουσαν. ἀπὸ πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι, λείψανον εἶναι τῶν γηρυονείων. ἦν δὲ καὶ πύρρος ποιητὴς ἐρυθραῖος, ὥς φησι λυγγεύς. ἢ πύρριχος κατά τινας, ὁ εὐκίνητος. ἀπὸ τοῦ πυρὸς εὐκινήτου ὄντος. ἢ τὸν πυρρὸν κατὰ τὴν χροιάν. Τοὶ ἀπὸ λαμπριάδα. ὁ τοῦ λαμπρια

δῶν δῆμος ἀπό τινος λαμπρείου. ὡς δυσμενῶς ἔχοντ-
ὁ βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοῦ λαμπριάδου φησὶν, εἴ-
θε ὅταν θύωσι τῇ ἥρᾳ καὶ κρέα νέμωνται οἱ δημόται
τοῦ λαμπριάδου, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν. ἵνα μὴ
προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς θεοῦ δηλονότι, καὶ
ζημιωθῇ ὁ δῆμος. Κακοχράσμων γὰρ ὁ δῆμος. ἢ
ὁ ταῦρος. ὁ τοῦ λαμπριάδου δηλονότι. ὡς κακοῦ ὄν-
τος τούτου τοῦ δήμου. ἢ ὁ λάμπριος ἐξ οὗ ὠνομάσθη
ὁ δῆμος. ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος. ἢ ὁ
δῆμος. ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ τινά. ἴσως γὰρ
τάχα κεράστης. ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτὸν, δηλονό-
τι τὸν ταῦρον. ἢ λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυρρός.
εἴθε τοιόνδε λάχοιεν οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου. ἤ-
γουν, οἱ ἀπὸ τοῦ λαμπριάδου καταγόμενοι ὅτε θύου-
σι τῇ ἥρᾳ. ἵνα δηλονότι μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑ-
πὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσιν. Ες τὸ μάλιμνον.
τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φασί. τοῦ-
το γὰρ ἴσως στόμα λίμνης περὶ τὴν κρότωνα. καὶ τὸ ἐν ῥοίᾳ
γὰρ στόμα λίμνης. πιθανῶς γὰρ τοῦτο ὠνόμασται. Ε'ς τε
τὰ φύσκω μέρη δηλονότι. ὄνομα γὰρ ὄρους ὁ φύσκος.
τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ φύσκου ὄρους νομὰς ἐπιτηδείας
τοῖς βουσὶν ἔχοντος. Τὸν νήαιθον. νήαιθος ποτα-
μὸς κρότωνος ὠνόμασται γὰρ, παρόσον ἐν αὐτῷ, νῆας
ποτὲ κατακαῦσαι ἑλληνικάς. Αἰγίπυρος. ἐστιν
ἀκανθῶδες φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης. τὸ γὰρ φύλλον ἔχει
πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ γλαυκίζουσα. εἰς ἕλκη
φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Καὶ κνίζα. κνίζα φυτὸν
χορτῶδες. ὃ αἱ θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν στ-

ῥαδιοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυχρὰ οὖσα, ἀ-
πέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. νόμος γὰρ ἦν ἀθη-
ναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ θεσμοφόρια ἑορτὴν, παρ-
θένοι γυναικῶν, καὶ τὸν βίον σεμναί. καὶ κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τῆς τελετῆς, τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱερὰς ὑ-
πὲρ τῶν κορυφῶν αὐτῶν ἀνετίθεσαν, καὶ ὡσανεὶ λιτα-
νεύουσαι, ἐπήρχοντο εἰς ἐλευσῖνα. ἡ δὲ ἐλευσὶς, ἔστι λι-
μὴν τῆς ἀττικῆς. Μελίτεια. εἶδος καὶ αὕτη βοτά-
νης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον. τὸ δὲ φύλ-
λον ἔχει πλατύ. Φεῦ. φεῦ. προείρηται ὅτι κωμι-
κὴ ἡ διασκευή. οὐκ οὖν ἀληθῶς εἴρηται. καὶ κωμι-
κοῖς ἁρμόζουσα, καὶ τραγικοῖς. Εὐρῶτι παλύνεται.
εὐρὼς κυρίως ἡ πρασινώδης ὁμίχλη. παλύνεται δὲ,
λεπτύνεται ὑπὸ εὐρῶτος. πάλιν γὰρ ἔλεγον, τὸ λε-
πτότατον τοῦ ἀλεύρου. παρὸ καὶ φόλιον λέγεται
τὸ λευκόν. Ἡ δὲ δὴ φάλιον ἀλεύροις ἐν ᾧ ἐσθίε-
σθαι. Ἄν ποτ' ἐπάξα. τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ
πρώτου μέσον ἀορίστου, οἱ συρακούσιοι διὰ τοῦ α προ-
φέρονται. ἐνόησω, ἐνόησα. ἐγράψω, ἐγράψα. οὕτω
καὶ τὸ ἐπάξα. ἀντὶ τοῦ ἐπήξω. ὁ νοῦς. φεῦ ὦ αἴγων.
πορεύσονται καὶ αἱ βόες εἰς ὄλεθρον. ἐπεὶ ἐπιθυμή-
σας νίκης εἰς κακὸν ἀποβαινούσης. καὶ ἡ σύριγξ ἣν
ποτε ἐπήξω καὶ κατεσκεύασας καλάμοις δηλονό-
τι, ὑπὸ εὐρῶτος παλύνεται. ἤγουν λεπτύνεται. καὶ
φθείρεται. Οὐ τήνας γ' οὐ, νύμφας. ἐκείνη φησὶν
ἡ σύριγξ ἤδη ἐφθάρη. οὐδὲ μεμέληνται μὰ τὰς νύμ-
φας. ἐπεὶ ὁ αἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν ὀλυμπιάδα ἐμοὶ
δῶρον αὐτὴν κατέλιπεν. ἐγὼ γὰρ δυνατός εἰμι με-

λωδεῖν. Ποτὶ πίσαν. ἡ νῦν ὀλυμπιάς. ἢ ἀπὸ πίσου τοῦ ἀφορέως, ἢ ἀπὸ πίσης τῆς ἐνδυμίωνος θυγατρός. ἔνθα καὶ πισαίου διὸς ἱερὸν ἦν. μελικτὰς δὲ ὁ μέλη ᾠδῶς ἐργάζεσθαι. ῥαγῳδητής. μελίζω γὰρ τὸ ῥαγῳδῶ. Κὴν μὲν τὰ γλαύκας ἡ γλαύκα· χία τὸ γένος. κρουματοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. ἣν φησὶν ὁ θεόφραστος ἐρασθῆναι κριοῦ. ὁ δὲ πύρρος ἐρυθραῖος, ἢ λέσβιος. μελῶν ποιητής. Τάν τε κρότωνα. ἄλιμος, καὶ κρότων αἰακοῦ υἱοί. καὶ ὁ μὲν, ἐβασίλευσε τῶν κερκυραίων. ὁ δὲ, ἐν σικελίᾳ ἔκτισε κρότωνα. Καὶ τὸ ποταῶον. τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς κροτωνιάδος. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρώρειά τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν ἥρας. ἄλλως. τὸ λακίνιον. ἀκρωτήριόν ἐστιν οὕτω, ἀπό τινος λακίνου κερκυραίου τοῦ ὑποδεξαμένου κρότωνα φεύγοντα. ἄλλως. τὸ πᾶν. καὶ εὖ μὲν τὰ τῆς γλαύκης ἀνακρούομαι. εὖ δὲ τὰ τοῦ πύρρου. ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων λέγεται τὸ ἀνακρούεσθαι. ἐνταῦθα δὲ ἀνακρούομαι, ἀντὶ τοῦ μέλπω ἁπλῶς. Κρότων καὶ ζάκυνθος, ἡ αὐλή. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· ἐπαινῶ τήν τε κρότωνα, καὶ τὸ ποταῶον. τὸ λακίνιον. τὸ δὲ καλὴ πόλις ἡ ζάκυνθος, διὰ μέσου λέγεται μετ᾽ ἐπιτείσεως. τὸ ποταῶον, ποιητικῶς οὕτω λέγεται. δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἕω λέγεσθαι, ἵν᾽ ᾖ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον, ἢ τὸ ἑῷον χωρὶς τῆς προθέσεως. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρωτήριόν ἐστιν, ἀπό τινος λακίνου ὠνομασμένον. διέφερε δὲ ἡ κρότων τῶν ἐπὶ ἰταλίᾳ πόλεων ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Μάταια

τ᾽ ἄλλα περὶ κρότωνα τάστεα. Αὐτὰρ ὁ πύκτας αἴγων ὀγδώκοντα μόνος. τοῦτο οὐκ ἐπὶ αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἀστυάνακτι τῷ μιλησίῳ. ὁ δὲ θεόκριτος τὰ περὶ τοῦ μιλησίου αὐτοῦ ἀστυάνακτος ἱστορούμενα, εἰς αἴγωνα μετήνεγκε. φασὶ γὰρ τοῦτον ἴσθμια νικήσαντα, καὶ οἴκοι παραγενόμενον, ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τῆς μεγίστου λαβέσθαι βοός. καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα, τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει, τὴν χηλήν. καὶ ἡσίοδος. Οὔθ᾽ ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλήν, οὐδ᾽ ἀπολείπει. τὸ δὲ κατεδαίσατο, ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. ὡς ἔοικε, διὰ τὴν ἀδηφαγίαν ὁ μίλων τὸν αἴγωνα ἐπὶ ἄθλησιν προτέτραπται. μάζα δὲ τὸ νεόμακτον, καὶ νεόφυρτον ψώμιον. Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ αἴγων ἐπὶ τοῦ λακινίου, καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκὼν ἀπό τινος ὄρους, καὶ παρασπάσας τῆς ὁπλῆς. καὶ αἱ παροῦσαι γυναῖκες μεγάλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βουκόλος ἐγέλασεν. Ὦ χαρίεσσ᾽ ἀμαρυλλί. ἐπεὶ ὁ κορύδων ἐμνήσθη τῆς ἀμαρυλλίδος. ἀνεμνήσθη καὶ ὁ βάττος αὐτῆς. ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ, πρὸ τοῦ θανεῖν. Μώνας σέθεν, ἐλλειπτικῶς. ἔδει εἰπεῖν, ἐπεὶ ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ, διετέλεσα ἀεὶ ἐν λύπῃ εἶναι, ἢ ἐπὶ παντός μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος. Ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσον ἀπέσβας. ἐνταῦθα σαφῶς αἰπόλος ἦν ὁ βάττος. ὃν εἰκὸς ἦν ἐραστὴν τῆς ἀμαρυλλίδος, καὶ οὐ θεόκριτον. φησὶ δὲ ὑπερβολικῶς ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι, τοσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὦ ἀμαρυλλὶ τελευτῆ

σασα. ἢ τοσοῦτον ἡμῖν οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβας. ἤγουν ἀπέθανεν. οὕτως αὖ νουθετεῖ καὶ ὁ κωμάζων πρὸς αὐτὴν ὅτι φησὶν ὁ θεόκριτος, κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα. ἄλλως. ὅσσον ἀπέσβας. τὸ ὅσσον ἀντὶ τοῦ πόσον. ἤγουν, τοσοῦτον. τὸ δὲ πᾶν, οὕτως. ὅσσον αἵ αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς, τοσοῦτον σὺ φίλη οὖσα δηλονότι, ἀπέσβας. ἤγουν, ἐξέλιπες. ἀπέθανες. Θαρσεῖν χρὴ τοῦτο ὁ κορύδων φησὶ παραμυθούμενος τὸν βάττον, ἵνα μὴ ἀθυμῇ, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀμαρυλλίδος. Ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. ἀνέλπιστον, ὃ οὐκ ἐλπίζει τις λαβεῖν, ἢ κατορθῶσαι, ἢ τοιοῦτό τι. ἀνέλπιστον, καὶ τὸ ἐλπίδος ἐστερημένον. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ, ἀνέλπιστοι. Χ' ὡ ζεὺς ἄλλοκα. τὸν δία λέγει τὸν αἴτιον τῶν ὑετῶν, ἀντὶ τοῦ ἀέρος, ἐν ᾧ συνάγονται αἱ νεφέλαι. Τὸν θαλλὸν φώγοντι. θαλλὸς ἁπλῶς λέγεται, πᾶν τὸ τεθηλός. κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. Τὰ δύστοα. τὰ δυσδίωκτα. ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν διὰ τὸ εἶναι πτωχαί. Σίττ'. ὁ λέπαργος. ἐπίφθεγμα βουκολικόν. ὅπερ λέγουσιν οἱ βουκόλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. λέπαργος δὲ ὁ λευκός. ἢ ὁ λευκοποίκιλος. ἢ ὁ λευκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν καὶ τοῦ ἀργόν. ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκὸν εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. ἢ λέπαργος, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν. ἤγουν, δέρμα λευκὸν ἢ λευκὸν, κατὰ τὴν λαπάραν. Κυμαίθα, ὄνομα βοός, καὶ αἰγός. παρὰ τὴν κώμυθα. ἢ παρὰ τὸ αἴθη, καὶ τὸ κόμη, ἢ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα. τουτέστι, ξανθὰς ἢ ἐρυθ

μων· ἴδ' αὖ πάλιν. ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς φυτοῖς. Ἴθ' ἦν μοι ῥοικόν. ῥοικὸν τὸ καμπύλον. ἀρχίλοχος. Ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. λαγωβόλον δέ, ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. ἢ ὅτι ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν, ἐπεύχεσθαι γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν βλάψῃ τὴν βοῦν. Θᾶσαι μου ὦ κορύδων. ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. κατὰ γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀπερχόμενος ὁ βάττος ἀπελάσαι τὴν δάμαλιν, ὑπὸ ἀκάνθης ἐτύπη καὶ δεῖται τοῦ κορύδωνος ἐξελεῖν αὐτήν. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον καὶ φησί. θέασαί με πρὸς τοῦ διός. ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν. Ἁρμοῖ μου ὦ δ' ἐπάταξεν. αἱ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως καὶ νεωστὶ σημαίνει. αἱ δὲ δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένως. τὸ δὲ βαθεῖαι. ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις. καὶ μετέωροι. ταὶ ἀτρακτυλίδες ἀντί ἀτρακτυλὶς, εἶδος βοτάνης. ἢ ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς, ἀγροικικὰς γυναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας, τὰ ἀγροιολάχανα φασίν. Ἔχω τέ μιν. ἅδε καὶ αὐτά. κρατῶ αὐτὴν, τὴν ἄκανθαν δηλονότι. τὸ δὲ ἅδε, ταυτὸ δύναται τὸ ἴδε. ὁ καὶ, περισσός. ὥσπερ καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ὢν, ἁμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν. ἐκβαλὼν γὰρ τὴν ἄκανθαν, δείκνυσι τῷ βάττῳ καὶ φησὶν ἅδε καὶ αὐτή. Ὅσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα. βαβαὶ. ὅσον ἐστὶ τὴν πληγὴν ποιοῦν. δεικτικῶς ἐμφαίνει τό, τε μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν σμικρότητα τῆς ἀκάνθης. τὸ ἡλίκον πρὸς τὸν ἄνδρα. ἵν' ᾖ, μικρὸν

ὂν τὸ τύμμα, ἠλίκον ἄνδρα, τουτέστι μέγα ἢ ἀνδρεῖον δαμάζει. ἢ τὸ ἡλίκον ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ὁποίως δαμάζει τὸν ἄνδρα. Μὴ ἀνάλιπος. ἤγουν ἀνυπόδητος. ἐξ οὗ καὶ πέδιλον. τὸ ὑπόδημα. ἢ λιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα. ἀνήλιπος δὲ, οἱονεὶ, ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα. Καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι. κομόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν. ἀκάνθας ἔχουσι. κόμαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀσπαλάθου, αἱ ἄκανθαι. ἀσπάλαθος δὲ εἶδος ἀκάνθης. ἣ πληγέντες αἱ ἔλαφοι, ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος εἴρηται, διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ὑπὸ τῶν πληγέντων ἀποσπᾶσθαι. ἤτοι, ἀφαιρεῖσθαι. Εἶπ' ἄγε μοι κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει. ἄγε εἰπέ μοι ὦ κορύδων, τὸ γερόντιον. τὸν πατέρα λέγει τοῦ αἴγωνος. ἆρα ἔτι ἐλαύνει. ἤγουν φιλεῖ ἐκείνην τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τὴν μέλανας ὀφρῦς ἔχουσαν, ἧς ἐν καί ποτε ἐρωτικὸν πάθον ἐδέξατο, μύλλει δὲ, ἐλαύνει. ὠθεῖ. περαίνει. ἀπὸ τῶν ἀλοιώντων. καὶ τῇ κόπῃ τοῖς μύλοις ὠθούντων. Ακμὰν ὦ δειλαῖε. οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος, καὶ ὑποκεινόμενος τοῦτο λέγει. πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελθὼν, καὶ πρὸς τὴν μάνδραν. ἢ μάκραν, ἢ βάκραν. τριχῶς γὰρ φέρεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, κατελάμβανον ὁπηνίκα ἐναργεῖ. τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μῖξιν. Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν. τὴν τῶν προβάτων ὀρκάνην. ἢ μάκραν. ἢ βάκραν. ἢ ὅτι σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδὲς, οὗ φυρῶσι τὰ ἄλφιτα. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ μάττειν καὶ φυρᾶν ἐν αὐταῖς τὰς μάζας. Φιλοίφα. τό τοι γένος. ἤγουν, ὁ φιλῶν τὸ

συνουσιάζειν. φιλοσυνουσιαστά. οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ ἀλεξανδρεῦσιν κόροιφος λέγεται, ὁ κόρην οἰφώμενος. ἢ οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπιπτεύειν. ἔνθα καὶ οἰφωλὴς γυνή. ὅθεν καὶ παροιμία. ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ. ἣν φασὶ διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι, συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν ῥυῆναι, ἤτοι διαδοθῆναι. αἱ ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον αὐτῶν γένηται. καὶ τούτοις ἀνδροθεῖσι συνίασι. σκυθῶν τῶν λεγόντων καλὸν συνεῖναι αὐτὰς ἑαυτοῖς, ἐκεῖναι ἔφασαν. ἄριστα χωλοὶ οἰφοῦσιν. Ἢ σατυρίσκοις. τοὺς σατύρους οἱ πλείονές φασιν ὡς καὶ τοὺς σειληνούς, καὶ πᾶνας. ὡς αἰσχύλος μὲν ἐν γλαύκῳ. σοφοκλῆς δὲ ἐν ἀνδρομέδᾳ. οἱ σάτυροι καὶ οἱ πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεποίηται ὁ σάτυρος. σάθη δὲ ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. ἄλλως. ἢ σατυρίσκοις. ἀκρατεῖς οἱ σάτυροι ἐρώτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη. σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. ὅπερ, καὶ πέος λέγεται. Κακοκνάμοισιν ἐείσδει. ἐπειδὴ αἱ αἶγες ἔχουσι λασίους πόδας. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κρημνῶν. κακοδέρμοις.

Aeschylus in Glauco Tra
Sophocles in Andromeda

Σχόλια εἰς τὸ ε΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ παρὸν εἰδύλλιον, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. οἱ δὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ, κομάτας, καὶ λάκων. Δωρίδι. Αἶγες ἐμὲ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν. Ἰστέον ὅτι, τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομά ἐστι κομάτας. ὃς καὶ εὐμάρου τοῦ συβαρίτου νέμει αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος. λάκων. ὃς θουρίου συμβαρίτου, νέμει θρέμματα. Τὸν συβαρίταν. σύβαρις, καὶ πόλις ἰταλίας. ἢ ἀπὸ οἰκιστοῦ τινὸς, ἢ ἀπὸ σιβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ καλεῖται θούριον. ταυτὸν ὂν θούριον καὶ σύβαρις. λέγουσι γὰρ ὅτι ὑπὸ τῶν κροτωνιατῶν καθῃρέθη ἡ σύβαρις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι, αὐτὴν ᾤκησαν, καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν θούριον, ἀπὸ θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος. καὶ θούριος, ὄνομα κύριον καὶ ὁ ὀρμητικός. Τὸν λάκωνα. λάκων ὄνομα κύριον. ἐκτείνει δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. σύρον καρίωνα. οὕτω καὶ τὸν λάκωνα. δωριεὺς γὰρ ἦν. Τό μευ νάκος. ὅς μου τὸ νάκος. ξηνόδοτος τὸ κώδιον. τὸ μαρσύπιος. καὶ νάκος

τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. ὅμηρος. Νάκος ἔλεν αἰγὸς δειρόφου. καὶ θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς, αἰγός φησι. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κραίας σίττ' ἀμνίδες. περδίκα. ἀγρίππα. σίττα. ψίττα. ποιμενικά. αἰπολικά. καὶ βουκολικὰ ἐπιφθέγματα. εἰσὶ δὲ ἐπιρρήματα. ἔλεγον δὲ τοῦτο διώκοντες. ἀποστήσεσθε ὤφελεν εἰπεῖν. ἢ φεύξεσθε ἤ τι τοιοῦτον. ὁ δὲ τοῦτο ἀφεὶς, τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμνοῖς τῷ σίττα χρῆται. ἔστι δὲ τοῦτο παρακέλευσις. ἀμνίδες τὰ μικρὰ προβάτια οἱονεὶ ἀμνικά.

περδίκα. ἀγρίππα. ψίττα. σίττα.

Τόν μευ τὰν σύριγγα. τὸν τὴν σύριγγά μου πρὸ ὀλίγου κλέψαντα κωμάταν. Δῶλε συβαρῖτα. δωρικῶς κατὰ τὴν γενικὴν, ἀντὶ τοῦ συβαρίτου. δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ δοῦλε. Δοῦλος δὲ καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς φησι χρύσιππος. οἰκέτης μὲν, ὁ ἔτι ὑπὸ κτῆσιν ὤν. δοῦλος δὲ, ὁ ἀπελεύθερος. συβαρίτας δὲ, ὡς περδίκας ἀγρίππας. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀνάλογον, συβαρείτης. κατὰ δὲ δωριεῖς, συβαρίτης. Τί δ' οὐκ ἔτι σὺν κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν. ὁ κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς. οὐκ ἀρκεῖ σοι φησὶ σὺν κορύδωνι ἐν τῷ καλάμῳ φυσᾶν καὶ συναυλεῖν αὐτῷ. τοῦτο δὲ χλευαστικόν. ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν, εἰ μὴ ποππύσδειν καὶ μόνον. καλάμη δέ ἐστι, τὸ καταλειπόμενον ἢ περιλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου καλαμώδες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν, ὑποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. ποππύζειν δὲ, τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινὰ φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν. ἄλλως. τί δὲ, οὐδαμῶς ἀρκεῖ σοι. ἤγουν, ἱκανόν ἐστι σοι αὐλὸν ἔχοντι ἀπὸ καλά

μης, ἤτοι ἀπὸ καλαμαίας ἐμπνεῖν αὐτῷ; τοῦτο γὰρ τὸ ποππύζειν σὺν κορύδωνι τουτέστιν ὁμοίως τῷ κορύδωνι. Τί μοι ἔδωκε λύκων. πρὸς τὸ ποίαν ἀποτίνει ἡ ἀπάντησις. τὸ δὲ ὦ λῷστε κατ' εἰρωνείαν εἴρηται. Οὐδὲ γὰρ συμάρα σῷ δεσπότῃ. πρὸς ὑπερβολὴν τοῦτο ἔφη. λέγει δὲ μὴ δὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην συμάραν ἐπικεκομίσθαι. ἤγουν, δέρματι. ἄλλως. τὸ συμάρα δέρματί φασιν εἶναι καὶ οὐ κύριον ὄνομα ὥς τινες. ἵν' ᾖ, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῷ δεσπότῃ τῷ σῷ συμάρα καὶ δέρματι, λοιπὸν ὥστε ἐνδύειν. Βασκαίνων. ἀντὶ τοῦ φθονῶν λυπούμενος. κυρίως δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Οὐ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον. ἀντὶ τοῦ, τὸν κυνηγόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοὶ ὥς φησιν ὀππιανός, ἢ ὥς φησι φιλοστέφανος. ἔστι πανὸς ἱερὸν πλησίον κράθιδος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν. ἢ τὸν περὶ τοὺς πετρώδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα. ἤγουν, τὸν κυνηγόν. ἢ ἄκτιον κατά τινας, τὸν ἀττικόν. Τὰν βαίταν. τὴν διφθέραν. τὴν σισύραν. βαίταν γὰρ λέγουσι τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια. ἀττικοὶ δὲ ταύτην καὶ σισύραν φασί. καὶ ἀριστοφάνης. Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἡμεῖς δ' ἄλλα, σισύρνια φαμέν. Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος. οἰκέτης δηλονότι, ἢ υἱός. πότερον γὰρ οἰκέτης ἢ υἱός, οὐ λέγει. διὸ οἱ μὲν δοῦλον, οἱ δὲ υἱόν φασιν. Ἢ κατὰ τήνας. ἢ ἃ τοῦτο ἐποίησα. ἢ ἃ ἐπιορκῶ, ἀνθ' ὧν ἀπὸ τῆς

πέτρας ἐκείνης ὦ ἄνθρωπε εἰς μανίαν ἐμπεσὼν εἰς
κρᾶθιν τὸν ποταμὸν πηδήσαιμι. ἢ φθαροίμην. γρά
φεται γὰρ ἁλοίμην, καὶ ὀλοίμην. εἰώθασι γὰρ ἐκπληξίας
τινὲς ἢ μανίας, κατακρημνίζειν ἑαυτούς. κρᾶθις δὲ,
ποταμὸς περὶ σύβαριν τῆς σικελίας. ἡ δὲ κατὰ, ἀντὶ
τῆς ἀπό. νυμφόδωρος δὲ καὶ θεόφραστός φασὶ, τοῦ
κράθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. ἄλλως. τὸ, ἢ κατὰ τί
νας. τὴν κατὰ, τῷ ἁλοίμην δεῖ συνάπτειν. ποιητι
κῶς γὰρ διαιρεῖται τοῦ ῥήματος, ἐν ταύτῃ τῇ σημα
σίᾳ, ὡς παρ' ὁμήρῳ. Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο κα
ρήνων χωόμενος κῆρ. παρὰ δὲ τῷ πεζῷ λόγῳ, συ
νημμένη ἐστὶν ἀεὶ ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ ῥήματι, ὡς πα
ρὰ φιλοστράτῳ. Ο δ' ὑπ' ἐκδὺς τῶν σπαργάνων
ἤδη βαδίζει. καὶ τοῦ ὀλύμπου κάτεισιν. Εν τῇ μὲν
οὐδὲν ἱερόν. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
φησὶ δὲ κλέανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν παροιμιῶν, ὅτι
ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν ἄδωνιν, ἔφη οὐδὲν ἱε
ρόν. οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἱδρύσεως ἔκρινεν.
διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναί φησιν, ἀπὸ τῶν ἱε
ρῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν ἐχόντων ἱεροῦ καὶ σεβασμοῦ
ἄξιον. ἢ οὐδὲν ἱερὸν, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἱδρύσεως καὶ τι
μῆς ὁ τοιοῦτος. ἄλλως. ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς δῖον πό
λιν τῆς μακεδονίας. εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξι
όντας. θέλων δὲ καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ προσκυνῆ
σαι, ἀνέκρινεν ἤγουν ἠρώτησε τίνος εἴη τὸ ἱερόν. μα
θὼν δὲ ἀδώνιδος εἶναι, ἔφη οὐδὲν ἱερόν. ἀντὶ τοῦ οὐδε
νὸς ἄξιον. οὐδεὶς γὰρ θεῶν ὑπάρχει. Οὐ μὰν οὔτ'
αὐλὰς τὰς λυμνάδας. οὐδαμῶς μὰ τὰς λιμνάδας αὐ

τὰς νύμφας. ἤγουν, τὰς ἀναστρεφομένας ἐν ταῖς
λίμναις. αἵ τινες ἐμοὶ προσηνεῖς εἰσιν, εἰ τόκ' ἔκλεψεν ὁ
Κομάτας τὴν σύριγγά σου λαθών. Ἀλλ' ἐγὼν αἴ κα
λῇς ἔριφον θέμεν. ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ἤγουν, κατάθου. τὸ
αἴ κα δωρικῶς ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται. διὸ καὶ ὑ-
ποτάσσει. Ἀλλά γέ τοι διαείσομαι. ἀλλά σοι ἄ-
δων ἐρείσω. διακριθῶ. ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς. τὴν ἧτταν
ὁμολογήσῃς. Ὗς ποκ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν. πα-
ροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντεριζόντων. ἐρί-
ζω ἐπὶ λόγων. ἐρείδω δὲ ἐπὶ πράγματος. Τὸν εὔ-
βοτον ἀμνὸν ἔρεξε. τὸν εὐτραφῆ. βόσις γὰρ ἡ τροφή. ὅ-
θεν καὶ τὸ αἰγίβοτον, καὶ ἱππόβοτον. ἔρεξε, ἤγουν
φέρων κατάθου. Καὶ πῶς ὦ κίναδε δεῦ. καὶ πῶς
ὦ πανοῦργε καλῶς ἔσται ἐξ ἴσου μέτρου ἡμῖν. οἱ
σικελιῶται γὰρ τὴν ἀλώπεκα, κίναδον προσαγορεύουσι.
τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον πανοῦργον. κίναδος δὲ, παρὰ τὸ
κινεῖσθαι ἐν ἄδῃ, ἢ ἀναιδὴς ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δό-
λῳ. Τὰς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. ἀντὶ τοῦ ἐκεί-
ρε. πόκους ἐπεκτήσατο. τὰς γοῦν ποτε ἔκειρε ἀντὶ ἐρίων
τρίχας. τρίχες γὰρ αἱ παχεῖαι, καὶ τεταμέναι, ὡς αἱ τῆς
αἰγός. ἔρια δὲ τὰ λεπτὰ καὶ οὖλα ὡς τὰ τῶν προ-
βάτων. ἢ τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθε-
ται, ἐκεῖνος δὲ ἔριφον, ὅστις οὐ ποκίζεται. Τὶς δὲ
παρεούσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα βούλε-
τ' ἀμέλγειν. ἢ δήλετ' ἀμέλγειν. γράφεται γὰρ καὶ οὕ-
τω δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βούλεται κατά τινας. Ὥς
τις νικασεῖ τὸν πλατίον. ἤγουν ἐκεῖνος ἐστὶ ποιεῖ;
ὅστις πέποιθε νικήσειν τὸν πλησίον, καθὰ σὺ πέποι-
θας. ἀπὸ τοῦ πέποιθα, πεποίθω ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τοῦ

δέδοικα, δεδοίκω. ἄλλως. ὅστις νικήσειν τὸν πλη-
σίον διαφορόντως ἐπαγγέλλεται, ἢ ὅστις θελήσει
ποιεῖν ἢ εἰπεῖν τοῦτο, ὅς αὐτ' αἰγὸς κνύα ἀμέλγει. οἷον
καὶ σὺ νικήσειν φὴς, τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδυφωνία σου
διαφέροντα, ὅσον τέττιγες σφηκῶν. Σφὰξ βομ-
βέων ὁ σφὴξ φησὶ σὺ ἐμοῦ κατ' ἐναντίον τοῦ τέττιγας
τολμᾷς βομβεῖν. Ἀλλὰ γὰρ οὔτοι ὤ ἔριφος ἰσο-
παλής. ἀλλὰ οὐδαμῶς. οὐ ἔριφος οὗτος, ἐν ἴσῃ μοί-
ρᾳ τοῦ κἀξιοῦται τῷ ἀμνῷ. ἀλλὰ ἰδοὺ τίθημι τράγον.
τὸ γὰρ ἰσοπαλὴς, ἴσος ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ἢ
ἐν τῇ πάλῃ. Μὴ σπεῦδ' οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι.
παροιμία ἐστὶν αὕτη τῶν διά, τι σπευδομένων μὴ σπου-
δαζε. οὐ γὰρ αὐθὶ πυρὸς βέβηκας. σπεύδω ἐγὼ ἀμε-
ταβάτως. αὐθι σπεύδω δὲ ἕτερον. Ἅδιον ᾀσῇ. ἤ-
γουν ἡδέως μᾶλλον ᾀσῇ. τᾷδ', ὑπὸ τὰν κότινον.
ὧδε ἐλθὼν καὶ καθίσας ὑπὸ τὴν ἀγριελαίαν, καὶ τὰ
δένδρα ταῦτα. τὸ τᾷδε, ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις γρά-
φεται τεῖνδε. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δωρικῶς. Ψυχρὸν
ὕδωρ τηνεί. ἀντὶ τοῦ αὐλοῦ καταρρεῖ ψυχρὸν ὕδωρ.
ἐνταῦθα ἐκπεφυκυῖα ἐστὶ βοτάνη. καὶ ἥδε ἡ στιβὰς ἥ
ἐστὶν εἶδος βοτάνης. τὸ τηνεὶ, ἐν ἄλλοις γράφεται, ἐ-
πιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Καὶ ἀκρίδες.
καὶ ἀκρίδες ἐνταῦθα λαλοῦσιν. Ἀλλ' οὔτι σπεύ-
δω. οὐδαμῶς σπουδάζω. μεγάλως δὲ ἀλγῶ, ὅτι με
τολμᾷς ἀφέτοις τοῖς ὄμμασι προσβλέπειν. ὅν τι-
νά ποτε ἐδίδασκον ἐγὼ ἄδειν δηλονότι ἔτι παῖ-
δα ὄντα. Ὃν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἔτι. ταῦτά φησιν,
αὐθι ὢ τῆς χάριν ὡς ἄμιλλαι αὐτοῦ συνεληλυθέναι

παρ' αὐτοῦ διδαχθέντα, ὡς καὶ προσκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἅμιλλαν. Ἵν' ἁ χάρις εἰς τί ποθέρπει. θέασαι εἰς τί προσέρπει καὶ τελευτᾷ ἡ χάρις ἡ ὀφειλομένη μοι δηλονότι. Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς ἐκθρέψειεν αὖτις καὶ λύκου ἐκγόνους, καὶ κύνας, ἐπὶ τῇ λύμῃ τῇ αὐτοῦ. ὡς κἀγὼ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστίᾳ. ἔστι δὲ τοῦτο σωκράτους. κακοὺς ποιῶν εὖ θρέψαι κύνας. Παροιμία ἀπὸ τῶν κατ' αὐτῶν ποιούντων τι. ἀπὸ ἀκταίωνος, τοῦ ὑπὸ ἰδίων κυνῶν βρωθέντος. τάσσεται δέ, ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὐεργέταις. ἤτοι, τῶν μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις. Ανδρεῖον. ἀνδράειον. ὑποκοριστικῶς ἀνθρωπάειον. ἡδὺ γένος καὶ ἀνελεύθερον. αὕτως δέ, οὕτως. ἐν οὐδεμιᾷ χρείᾳ. μάτην. Ἐπύγιζον. πυγμαῖς ἔτυπτον. ἔκρουον. ἄτοπον δὲ τοῦτο φανερῶς εἰπεῖν. ἢ ἐπέραινον. ἐβάτευον. σὺ δὲ ἤλγεις. αἱ δὲ αἶγες ἐβληχῶντο. ἤγουν ἐμηκῶντο βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων. τὸ βληχᾶσθαι γὰρ ἐπὶ προβάτων λέγεται. καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ὤχευεν. Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος. μὴ βαθύτερον τύχῃς τάφου τοῦ πυγίσματος, οὗ φής με εἰργάσθαι. τὸ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πεπύγισμαι. ἄλλως. ταφείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης βαθύτερον σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ ἐκ σοῦ πυγίσματος ὡς σὺ λέγεις. ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἐν βατράχοις φησὶ περὶ τοῦ κλέωνος: περὶ τὸ κρυπτόμενος, καὶ ἔνδον νοούμενον. Ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεσθαι. ἤγουν, ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ, τὰς θρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς. ἄλλως. εἴθε μὴ ἐν βαθυτέρῳ τάφῳ ταφείης ἐκείνου τοῦ πυ-

γίσματος ὕβε, ἤγουν συγκεκαμμένε τὸν τράχηλον. κυρτέ. τὸ δὲ ὕβος, ἀπὸ τοῦ κυφός. ἀποβολῇ τοῦ κ', καὶ τροπῇ τοῦ φ'. εἰς β'. ὕβωσις καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν, πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Καὶ ὕστατα βωκολιαξεῖς. καὶ τελευταῖον τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ χρήσῃ ἐρίζων. Οὐχ ἕρψομαι τηνεί. οὐκ ἐλεύσομαι εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. Τουτεὶ δρύες. ἐνταῦθα δρύες. ὧδε κύπειρος. ὧδε καλῶς βομβεῦντι ἐν τοῖς σίμβλοις μέλισσαι. ἔνθα δὲ εἰσὶ δύο πηγαὶ ὕδωρ ψυχρὸν βλύζουσαι. αἱ δὲ ὄρνιθες ἐπὶ τῷ δένδρῳ λιγυρὸν ᾄδουσι. καὶ ἡ σκιὰ οὐδαμῶς ὁμοία τῇ ὑπαρχούσῃ παρὰ σοί. καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους, στροβίλοις ἀφίησιν. Ὕπνω μαλακώτερα. μαλακὸν τὸ χαῦνον καὶ ὑπεῖκον. οὗ ἐναντίον τὸ σκληρόν. λέγεται δὲ μαλακὰ, ἔρια, καὶ κηρὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ ὕπνος, οὐ κατὰ ταῦτα λέγεται μαλακὸς, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός. Στασῶ δὲ κρατῆρα παρόσον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς νύμφαις. αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν ἀρισταῖον, ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. ἵστημι. ὁ μέλλων, στήσω. καὶ δωρικῶς, στασῶ. οἱ γὰρ δωριεῖς τοὺς μέλλοντας περισπῶσιν. ἱστᾶν δὲ, τὸ ζυγοστατεῖν καὶ τὸ ὀρθὸν τιθέναι. ἐνταῦθα τὸ δεύτερον. Καὶ γλάχων ἀνθεῦσαν. βλήχων, εἶδος βοτάνης. τὸ κοινῶς βληχώνιον. Γαυλὼς τῶς παν. γαυλοὶ, ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα. ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα. παρὸ καὶ εἴρηται πλεονασμῷ τοῦ υ.

εἰς τὸ

ἅ τινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσι. στάσω δὲ πανί, ὀκτὼ μὲν γαυλοὺς γάλακτος πεπληρωμένους δηλονότι. Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας, πλέα κηρία. σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας. τὸ δὲ πλέα, ἀντὶ τοῦ πλήρη, ἐν οἷς εἰσι μελικηρίδες. Τὰν σαυτοῦ πατέρων· γῆν δηλονότι, ἢ χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας. Σπάρταν ἔλαχες, ταύταν κόσμει. Βοσρύσομαι. ἀντὶ τοῦ καλέσομαι. Ξυλοχίζεται. ξυλίζεται. ξύλα τέμνων συνάγει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. Δρυὸς παρούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται. Βοστρέομεν. ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ο μικροῦ. τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον. Ἄμμες γὰρ ἐρισδόμεθα. ἤγουν, ἡμῖν δὲ ἔριν γέγονεν, ὁπότερος ἦν κρείττων τὴν ᾠδὴν τὴν βουκολικήν. ἢ ἐρίζοντες πειρώμεθα γνῶναι, ὅς τίς ἐστι κρείττων βουκολικῶν μελῶν ἐργάτης. Τὺ δ᾽ ὦ φίλε μήτ᾽ ἐμὲ μόρσων. σὺ δὲ ὦ φίλε μόρσων. μήτε πρὸς χάριν ἐμὲ κρίνῃς ὁμιλήσας καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ· μήτ᾽ οὖν σύ γε τούτῳ βοηθήσῃς κατὰ χάριν. ἢ μήτε μὴν παρίδῃς ἀδικούμενον. Ἃ δέ τοι ἁ ποίμνα. περισσὸς ὁ, τοί. Μή τυ τὶς ἠρώτα ποττῶ δῖος. τοῦτο ὁ λάκων φησὶν, ἀγανακτῶν τῷ προπετεῖ καὶ παρέργῳ τῆς γλώττης. Φιλοκέρτομος. λοιδοριῶν φίλος. Εἶα λέγ᾽ εἴ τι λέγεις. ἔτι καὶ νῦν τοῖς δι᾽ ὄχλου τινὸς γινομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν. αὖδε ποτὶ τὸν ἄνθρωπον. λέγε δὲ τοῦτον τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρῖναι. ἄλλως ἄγε λέγε εἴ τι λέγεις. καὶ τὸν ξένον ἄφες ζῶντα αὖθις ἀπελθεῖν δηλονότι. ὁ μοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέ

ἄψαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ὦ παιαί· ἐπὶ ἀγανακτήσεως ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις. Καὶ τὸν ξεῖνον ἐς πόλιν αὖθις ζῶντα ἄφες. πυτέσιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῖς μέλοις ὥσπερ ὑπὸ τῶν σειρήνων κρατηθεὶς, ἀπόλλυται. τοῦτο δὲ εἰρωνικῶς φησίν. ἄλλως· τοῦτό φησι θέλων σκῶψαι αὐτὸν τὸν αἰπόλον ὡς ἀηδές τι μέλος ἔλεξεν, καὶ ἴσως ἂν ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ Μόρσων ἡμιθνὴς γενήσεται· ἢ καὶ τέλος θανεῖν. ἢ ζῶντ' ἄφες, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἀπὸ τοῦ ζέω· τοὺς γὰρ ταχεῖς, ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι, ταῦτα δέ φησιν ὁ λάκων, ὡς διαλεγομένου τοῦ αἰπόλου τῷ μόρσωνι. Ταὶ μῶσαι με φιλεῦντι. ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ λάκων, καί φησιν αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν δάφνιν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλεῖσθαι. εἶτα ὁ λάκων, καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ ἀπόλλων φιλεῖ μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως καὶ κατὰ πολύ. Ταὶ δὲ κάρνεα, καὶ δὴ ἐφέρπει. ἐπέρχεται. παραγίνεται. κάρνεα δὲ ἑορτὴ ἀπόλλωνος καρνείου, ἀπό τινος κάρνου. οὗτος δὲ ὁ κάρνος μάντις ὤν, εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος· ὅν τινα ἐκφραπεὶς εἷς τῶν ἡρακλειδῶν ἱππότης τοὔνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε· δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ· καὶ ἀπελθόντες, ἔλαβον χρησμὸν ἐξ ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι ἀπόλλωνα. καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν. ἄλλως· κάρνεα, ἑορτὴ δωρική, τελουμένη καρνείῳ ἀπόλλωνι, κατὰ τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως ὃς ἔχρησε τοῖς ἡρακλείδαις.

ἀπ' αὐτοῦ δὲ κάρνειον ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ θεοπόμπῳ. ὅτι τὸν αὐτὸν, καὶ δία, καὶ ἡγήτορα καλοῦσιν ἀργεῖοι, διὰ τὸ κάρνον ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. ὃν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἐπερχόμενον εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος. ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. ἄλλως. πραξίλας μὲν, ἀπὸ καρνείου φησὶν ὀνομάσθαι τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ ἀπόλλωνι. ἀλκμὰν δὲ, ἀπὸ καρνέου τινὸς τρωϊκοῦ. δημήτριος δὲ, ἀπὸ τοῦ κραίνειν ὅ ἐστι τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς ὁ μενέλαος στρατεύσας εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν κραίνῃ. ἄλλως. κάρνεια ἑορτή ἐστι διὸς καρνεῖα ὀνομαζομένη. παρ' ἕλλησι δὲ τελεῖται, διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον, ἐκ καρνείου εἶναι ξύλου. Καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα. καί με ἡ παῖς ὁρῶσα. τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἀλκίππην λέγει. τὸ δὲ ὁρεῦσα, αἰολικόν. Φεῦ. φεῦ. λάκασθεν τοι. τὸ φεῦ, ἐπὶ θαύματος. τὸ δὲ τοὶ, περισσόν. Ρλαῖ δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκους. τὰ ἀπὸ τοῦ τίκτειν συγκείμενα, ἃ μὲν προπαροξύνεται, πάθος δηλοῖ. ἃ δὲ παροξύνεται ἐνέργειαν. ὡς καὶ τὰ παρὰ τὸ τίκτειν καὶ φέρειν. οἷον, πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. διδυματόκος αἴξ, ἡ δίδυμα τετοκυῖα. δοκεῖ δὲ τὸ διδυματόκος, ἀπὸ τοῦ διδυματόκος γίνεσθαι. τροπῇ τοῦ ο εἰς η. εἶτα τοῦ η εἰς α. διὸ καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α. ταλάρως, τοὺς καλαθίσκους ἐν οἷς τυροῦσι τὸ γάλα. Ἐν αὔθεσιν. ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὄντος αὐτοῦ παιδεραστοῦ. ἄλλως. τὸ μὲν ἔξω,

τοῖς ἄνθεσι τοῦ πυροῦ τὸν παῖδα τοῖς χείλεσι παραχρίει. τὸ δὲ ἔσω, ἐν τοῖς ἀνθώδεσι τόποις, τὸν ἄνηβον, τὸν μικρὸν ἔτι καὶ ἀτελῆ παῖδα τὸν κρατίδαν δηλονότι, κολαύει βινεῖ. Βάλλει καὶ μάλοισι. πτερᾶ τοί με ἃς ἔρωτα ὑπαναγέσθαι. τὸ γὰρ μήλοις βάλλειν ἐπὶ τοῖς ὅλοις ἔτασσον. Ἁ κλεαρίστα. ἡ τοῦ κλεαρίστου θυγάτηρ ἀλκίππη, ἡ ἐρωμένη αὐτῷ. Τὰς αἶγας παρελῶντα. ἤγουν παρήλασε καὶ παρέδραμεν. ἤγουν ἐνίκησεν ἐμὲ ἡ ἀλκίππη. τὸ δὲ παρελῶντα ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ παρακολουθεῖν καὶ ἐλαύνειν λέγεται. Καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει. καὶ ἡδύ τινα συριγμὸν συρίζει. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν ἐκμαίνει. καὶ ἐμὲ δὴ ὁ κρατίδας τὰ πρόβατα νέμοντα, ἀγένειος ὑπαντῶν, εἰς μανίαν ἔρωτος ἐμβάλλει. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος, οὐδ' ἀνεμώνα. ἤγουν συγκρίνεσθαι δυνάμενα ἐστίν. ἢ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. φυτάριον δὲ ὁ κυνόσβατός ἐστιν, ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρων, παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς ῥοδέαις. ἀκανθώδης, ὥς φησι θεόφραστος. ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος. Οὐδ' ἀνεμώνα. ἀνεμώνα ἄνθος ἄοσμον. ὅ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδώνιδος. ἄλλως. τὴν ἀνεμώνην νίκανδρος φησὶν ἐκ τοῦ ἀδώνιδος αἵματος φῦναι. κρατεύας δὲ ἡ κρατίδης κατά τινας, δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας. τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν τὴν δὲ φοινίκεον. σωσίβιος δὲ τὰς ἀνεμώνας παρὰ λάκωσι, φασὶν δας'

καλεῖσθαι φησί. ῥόδον δὲ, παρὰ τὸ θᾶττον ἀπορρεῖν· ῥοῶδες γάρ ἐστιν, ἤτοι φθειρόμενον. Τῶν, ἀνθηρὰ παρ' αἱμασιαῖσι. ὧν τινων δηλονότι τῶν κυνοσβάτων, καὶ τῶν ἀνεμωνῶν, ἀνθηρὰ ἤγουν ἄνθη, ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἐστιν. ἀνθηρὰ νῦν τὰ ἄνθη. ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἀνθηρὰ, τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν. ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω διερῶν εἶναι. τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα, καὶ πρωτεύοντα, φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. ἢ κυρίως ἄνθηρα, τὸν ἔνυδρον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχωρήματα γίνωσκε. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις. τοῖς τοῦ πρίνου βαλάνοις. ἄκυλος γὰρ, ὁ τοῦ πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι, λεπτόσαρκοι φησὶ καὶ σκληραὶ ἢ ξηραί. αἱ δὲ ὀρειμαλίδες δηλονότι, ἡδεῖαι. φησὶν οὖν ὅτι ὁ μὲν κρατίδας, μελίχρους. ἡ δὲ κλεαρίστη, ἀειδής. ὀρομαλίδες δὲ, τὰ ὄρεια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα. ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. Αἱ δὲ μελιχραί. τινὲς οὕτως ἑρμηνεύουσιν. αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν λέπυρον αἱ δὲ, μελιχραί. ἤγουν, χροιὰν ἔχουσι μέλιτος. κιτρινοειδεῖς. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πρίνου, κροκοειδής ἐστι. ποιεῖ οὖν ὁ λέγων τὴν μὲν κλεαρίστην, κιτρινοειδῆ καὶ οἱονεὶ ἄμορφον. τὸν δὲ κρατίδαν, κροκοειδῆ, καὶ οἷον εὔμορφον. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν. καὶ ἐγὼ φησὶ δώσω τῇ παρθένῳ ἀλκίππῃ αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει δηλοῦν τὸ αὐτίκα. ἐπεὶ ἄλλως, πῶς αὐτίκα δώσει ἣν οὔπω ἀπὸ τῆς ἀρκεύθου καθεῖλεν. φάσσα δὲ ὄνομα ὀρνέου. ἀ-

Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ μύνδιος, ἐπὶ ἡ μὲν φάσσα, ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλήν, καὶ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον. τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων. τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει. Ἐκ τᾶς ἀρκεύθω. ἄρκευθος ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ θεόφραστος, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη. πεύκη. ἄρκευθος. μελία. οἴα, καὶ ἀναρύκα. ἣν καλοῦσι φελλόδρυν. τὰν ὄϊν τὰν πέλλαν, τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ πελίδνωμα καλοῦμεν. ἢ τὰν πέλλαν, σκοτεινήν. μέλαιναν. πορφυρὰν τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν ἡνίκα δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πέλλαμα ἢ πελίδνωμα καλοῦσιν. ὃ τῇ ἀφροδίτῃ συμβεβηκέναι φησὶν ὅμηρος. Μελαίνετο δὲ χρόα καλόν. Ὁππόταν πέξω. πείκειν κνεύας, τὸ ξαίνειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ κείρειν. ὡς καὶ παρ' ἡσιόδῳ. Ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἠγ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι. τὸ δὲ ἐς χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐργάζεσθαι χλαῖναν. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω. τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς ἐπεφώνησε πρὸς τὰς αἶγας ἀναχωρεῖν τε τᾶς ἀγριελαίας. Ὧδε νέμεσθε. ἐνταῦθα ἐλθοῦσαι, βόσκεσθε εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον λόφον καὶ κατάντη. ἤγουν ὀξύν. ᾇτε καὶ ὅπου αἱ μυρσῖναι. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς ἀπόστητε φησὶν ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ φάλαρος, πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. καὶ ἀσκληπιάδης χωρίον τοῦτό φησι. τὸ νῦν καλούμενον φάλαρον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους, εἰς ἀνατολὰς κείμενον. ἄλλοι δὲ φάλαρον λέγουσι, τὸν λευκὸν κριόν. φαλὸν γὰρ τὸ λευκὸν καὶ ὅμηρος

κείματα φαληριόωντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. τὸ δὲ τουτεὶ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Ὁ κώναρος. κώναρος, διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ, καὶ φαρέχεα ἔχειν, ὡς κώνοις. ἤγουν, στροβύλοις. Κιναίθα. ἢ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διὰ πυρὸς, ἤγουν, ταχεῖα οἶς. παρὰ τὸ κινῶ, καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω. ἄλλως. Κιναίθα. τοῦτο τῆς αἰγός ἐστιν ὄνομα. τινὲς δὲ τὴν εὐκίνητον ἀκούουσιν. αἶθον γὰρ τὸ πυρῶδες. διαίθ. γὰρ ἐν κινήσει τὸ πῦρ. ὅθεν ὅμηρος τοὺς λέοντας, αἴθωνας φησίν. Ἔργον πραξιτέλους. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θαυμάσιον, λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, ὡς ἐξάκουστον. δύο δέ φασι πραξιτέλεις. τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν. τὸν δὲ νεώτερον, ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν, ἐπὶ δημητρίου τοῦ βασιλέως. περὶ οὗ φησιν ὁ θεόκριτος. Κύων φιλοποίμνιος ἐν τῇ ποίμνῃ φιλῶν ἀναστρέφεσθαι. ὅς λύκους πνίγει. ὃν δίδωμι τῷ παιδὶ, ὥς τε ἐλαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγεται τὸ διώκειν. ἐπὶ τοῦ ἀγρεύειν, καὶ αἱρεῖν.

Αὐταὶ γὰρ ἄβαι. τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις. οἷον, ἄβαι. ἀντὶ τοῦ ἡβῶσαι καὶ ἀκμάζουσαι. καὶ αὖαι. ἤγουν, ξηραί. καὶ ἄζαι. ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδάν τι καταλειφθῇ, ξηρανθὲν ἐξάλλεται. ἢ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις, ἄζα λέγεται. γράφεται καὶ αὐταὶ γὰρ αὗται. καὶ λέγει ἀντὶ τοῦ μόναι. τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον. οὕτω φησὶν ὡς ὁρᾶτε τὸν αἰπόλον παρεθίζοντά με εἰς ἅμιλλαν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε. ἤγουν διεγείρετε τὰς καλαμευτὰς, ἀντὶ τοῦ τὰς θεριστὰς εἰς ἐργασίαν,

γαρίαν, ᾄδοντες δηλονότι. τὸ δὲ θὼ, ἀντὶ τοῦ ὧδε πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή. Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας. τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς. τὰς ἐχούσας οὐρὰς πολυτρίχους. πλήρεις τριχῶν. κέρκος γὰρ ἡ οὐρά. αἵ τινες παραγενόμεναι κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ῥαγίζοντι. ἀντὶ τοῦ τὰς ῥᾶγας ἀναλέγουσι. ῥαγολογοῦσιν αὐτάς. δι' ἀλληγορίας ὁ κωμικὸς φησὶν, ὅτι ὁ λάκιθων ἐν τοῖς μήκωνος, ἀμπέλοις δηλονότι, ἀεὶ παραγενόμενος κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν, ἢ καὶ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν, ῥαγολογεῖ αὐτάς. ἀντὶ τοῦ πορνεύει, ἢ πορνεύεται. ἄλλως. τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον λέγουσι. μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας, καὶ δασυπύγους. οἱ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς, τὰ τοῦ μήκωνος ῥαγίζοντι. ἤγουν ῥαγολογοῦσιν. ἐσθίουσι. δηλονότι ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. ἀλώπηξι δὲ εἴκασε τούτους, ὡς πανούργους καὶ δολερούς. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισῶ τοὺς κανθάρους. καὶ ὁ ἕτερος ὧδε τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀλληγορεῖ ἐμφαίνων τοὺς περαίνοντας, καὶ πορνεύοντας τὸν κωμικὸν αὐτὸν κατὰ τὴν συκώδη φύσιν. Οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼ κατήλασα. οὐ μέμνησαι, ὅτε ἐγώ σε ἐπέραινον, καὶ σὺ γελῶν ἐκινοῦ προσερχόμενος καὶ οὐκ ἀποφεύγων. οὐ γὰρ δύναται ἡ πρός. σὺ δὲ ἐλαμβάνου, καὶ ἥπτου ἐκείνης τῆς δρυός. ἄλλως. τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ τούτου βεβαιοῖ, λέγων. οὐ μέμνησαι ὅτε σὲ ἐπέραινον κατ' ἐκείνην τὴν δρῦν, σὺ δὲ σεσαρὼς καὶ γελῶν κατεκίνου καὶ ἐσπαλεύου; γράφεται τὸ σεσαρὼς ἔν τισι, καὶ σιγηρῶς. Εὖ ποτε κιχλίζειν. κιχλίζειν λέγεται τὸ

σαλεύεσθαι, καὶ κινεῖσθαι. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς,
ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς,
ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποκρατῶν τὴν θύραν.
ἄλλως. ποτὲ κιγκλίζου· περιδινοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς
τοῦ κίγκλου οὕτω καλουμένου. ἔνιοι σεισοπυγίδα
καλοῦσιν· ἀφ' οὗ ἡ λέξις μετήνεκται. κιγκλίζειν δὲ,
τὸ τὴν ὀσφῦν κινεῖν φασίν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γί-
γνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ, κίκλω. καὶ κίγκλος.
Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ', ὅκκα μὰν τῇ δέτυ. γράφε-
ται καὶ τεῖν δέ τυ. τοῦτο μὲν οὐ μέμνημαι. ὅτε δὲ ὁ
δυμάρας ὁ σὸς δεσπότης δεσμεύσας ἐμαστίγωσεν, ἀ-
κριβῶς ἐπίσταμαι. ἢ περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνη-
μαι. τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ δεσπότης σου δήσας σε ἐ-
πύγιζεν. ἐμόλυνεν. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐκάθηρεν, ἀντὶ τοῦ
ἔτυπτε καὶ ἐξέδαιρε. καὶ Ἀριστοφάνης. τίλλει τὰς
πλευρὰς, καὶ ἐκάθηρεν. Οὐχὶ παρῄσθου. οὐκ ἐ-
νόησας. οὐ κατά τι ᾐσθάνθης. Ἦ δή τις μόρσων πε-
κραίνεται. ὦ μόρσων· ἀπὸ τοῦ νῦν τις δάκνεται. λυ-
πεῖται. πικρίαν ἔχει, νικώμενος ὑφ' ἡμῶν. Σκίλ-
λας ἰὼν γραίας. σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη ἀχρή-
στου. γραίας δὲ, τὰς γεγηρακυίας, καὶ ξηράς. ὁ λόγος
πάλιν πρὸς τὸν λάκωνα. ἄξιος εἶ φησὶ μᾶλλον ἀπελ-
θεῖν εἰς τὰ μνημεῖα, καὶ τὰς γεγραιωμένας καὶ παλαι-
ὰς, καὶ ξηρὰς σκίλλας τίλλειν, ἤπερ ἐμοὶ ἐρίζειν. αὗ-
ται γὰρ παντελῶς ἄχρηστοί εἰσι. καλοῦνται δὲ σκιλ-
λοκρόμμυα. ἢ τοῦτό φησι κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον. ἀπελ-
θὼν τίλλε φησὶ, τὰς παλαιὰς ῥίζας τοῦ τάφου σου.
ἤγουν, τῆς πηγῆς σου. τὸ τίλλοις, γράφεται. καὶ τίλ-

λειν ἀντὶ τοῦ τίλλε, καὶ κόπτε. Ἐλθὼν τὰν κυκλάμινον. ἡ κυκλάμινος, βοτανόν ἐστι ποιῶδες. λεπτόρριζον ὅπερ χλιανθὲν, ποιεῖ πρὸς χίμετλα. Εἰς τὸ ἀλεύτα ποταμὸς οὗτος ἐν ἰταλίᾳ. ἐλέγετο οὕτω καὶ τόπος τὶς ἐν κῶ. Ἱμέρα αἶθ᾽ ὕδατος. ἱμέρα, πόλις ἐν σικελίᾳ καὶ πηγὴ ἀφ᾽ ἧς ῥεῖ ποταμὸς, ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμενος. ἐνταῦθα δὲ, τὸν ποταμὸν λέγει. Καὶ κράθι ποταμὸς καὶ οὗτος περὶ σύβαριν. Οἴνῳ πορφύροις βλύζοις. ὑπὸ οἴνου εἴθε πορφυροῦς εἴης. τουτέστιν εἰς οἶνον μεταβληθείης. τὰ δέ τοι σία. βοτάνη τίς ἐστιν. ἢ αἰθύλλια ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς φερόμενα. κατὰ δέ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρῦλα. Χ' ἁ συβαρῖτις ἐμὶν. πηγὴ ἐν σικελίᾳ. τὸ δὲ ἐμὶν, ἀντὶ τοῦ χάριν ἐμοῦ. Καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον. καὶ κατὰ τὸ πρὸς ὄρθρον μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως λέγεται, διὰ τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν. Ταὶ κάλπιδα κηρία βάψαι. γράφεται καὶ, τᾶ κάλπιδι ἤγουν, τὴν ὑδρίαν εἰς κηρόμελι καταδύσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ, τὴν ξύλινον ὑδρίαν ἐν τοῖς κηρίοις βάψαι. καὶ ἡ ἐμή φησιν ἐρωμένη τῇ ὑδρίᾳ, τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι, ἀντλήσοι. Κύτισόν τε. κύτισος. αἴγιλος καὶ σχῖνος, θάμνοι εἰσὶν, οὓς ἐπινέμονται αἱ αἶγες. Ἐν κομάροισι κέονται. κόμαρος, εἶδος δένδρου. κέονται δὲ, ἀντὶ τοῦ κεῖνται. καθέζονται. Μελίτεια. εἶδος βοτάνης γλυκυζούσης. Καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ. κισσός ἐστιν εἶδος βοτάνης ἀκανθώδεις ἐοικυίας ῥόδοις. ἐν ἑτέροις δὲ, ῥοδόκισσος γράφεται ἓν μέρος λόγου.

ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν θάμνων, γλυκῶδες ἄνθος ποιοῦμένη. περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν φάγων καὶ τὸν πώγωνα πίασθαι. Αλλ' ἐγὼ δυμήδους. ἀντὶ τοῦ δυμήδους. ἕτερος οὗτος ὡς ἔοικεν ἐρώμενος αὐτοῦ. Ὤρεξα. ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ἐπεὶ δὲ ὁ δίδωσί τις, ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσιν, ὤρεξα λέγει, ἀντὶ τοῦ ἔδωκα. Εστὶ φιλεχθής. ὃς ἔχθος καὶ μῖσος τοῖς φίλοις ἄγων. ἢ φιλόνεικος. Κίσσας ἐρίζειν. κίσσα, εἶδος ὀρνέου ἀμούσου. ἐπιθυμητικοῦ. μιμηλοῦ. ὅθεν ἐπὶ γυναικῶν τὸ κισσᾶν παραλαμβάνει. παρόσον μὴ ὑμνῶσαι, ἀντιδίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν. ὁ νοῦς. ὥσπερ ἀπρεπές ἐστι κίσσαν ἀηδόνος φιλονεικεῖν οὐδ' ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτω οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ταλαίπωρε ἔοικας φιλόνεικός τις, καὶ δύσερις εἶναι. Τὶν δὲ κόματα δωρεῖται μόρσων. σοὶ δὲ κόματα τοῖς νικήσαντι δίδωμι τὸ ἔπαθλον. καὶ σὺ δὲ θύσας αὐτὴν δηλονότι τὴν ἀμνίδα ταῖς νύμφαις, καλὸν κρέας ἐμοὶ τῷ μόρσονι εὐθὺς πέμψον. Φριμάσσεο. τουτέστι, μεθ' ἡδονῆς σκίρτα φυσῶσα τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἐπαίρου πᾶσα ἀγέλη τῶν φάγων. τὸ δὲ φριμάσσεο, ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὀνοματοπεποίηται. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων. καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ φριμάσσεο, φριγμαδὸν ἀποδίδου μετὰ ἡδονῆς. τουτέστι, βρενθύου καὶ ἐναμβρύνου ὦ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις. τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ φαρμοῦ τῶν αἰγῶν. Κἠγὼ μὲν ἰδ' ὡς μέγα καχαξῶ. ἀντὶ τοῦ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελάσω τοῦ λάκωνος τὸ δὲ καχαξῶ, ἐκβολὴ τοῦ γ', εἴρηται διὰ τὸ μέτρον.

οὐ κυρίως ἐστὶ τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως ὁ τῶν ἵππων. βληχὴ δὲ, ἡ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. Ἀγωνισάμην. τὴν νίκην ἔλαβον. Ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλοῦμαι ἐκ περιχαρείας φησὶν ὦ αἶγες κρυχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι. ἡ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν. ἡ κερυχίδες, αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. κορυλκίδες δὲ, αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Ὁ λευκίτας. ὁ λευκός. πεποίηται τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης, καὶ ὁδὸς ὁδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. Ὁ κορυπίλος. ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. πρὸς τὸν τράγον δὲ τοῦτο φησὶν, ὥστε ὀρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα. φησὶν οὖν εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνὸν, ὃν ἐνίκησα τῷ λάκωνι, θλάσω σε. ἀντὶ τοῦ θλάσω σου τὰ αἰδοῖα. Ὁ δ᾽ αὖ πάλιν. ὥστε χρεῖ ὀχεύειν δηλονότι. Ἀλλὰ γενοίμαν. ἀλλ᾽ ἐὰν μή σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ κομάτα μελάνθιος, καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ εὐμαίου. καὶ οἱ λοιποὶ ἐγὼ, ἐν τοῖς ὀδυσσέως οἴκοις.

Σχόλια εἰς τὸ ϛʹ, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί. δάφνις καὶ δαμοίτας. Δαμοίτας, καὶ δάφνις ὁ βουκόλος, εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ᾽ ἄρατε. πρὸς τὸν ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα φίλον ὄντα διαλέγεται ὁ θεόκριτος· ἰσόχρονος γὰρ ἦν αὐτῷ. οὗ καὶ ἀλλαχόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς ἀγεάνακτα τὸν μιτυληναῖον ὡμίλει. ἄλλως. εἰς τὸν ἀστρονόμον ἄρατον εἶναι ᾧ συγχρονίζει ὁ θεόκριτος· οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς θαλυσίοις. Ἄρατος δ᾽ ὁ τὰ πάντα φίλαιτατος ἀνέρι τήνῳ. κεῖνται δὲ δύο ἀνέρες ᾄδοντες ἐν σικελίᾳ, δαμοίτας, καὶ δάφνις. ᾄδουσι δ᾽ ἀμφότεροι τοῦ πολυφήμου κύκλωπος τὸν ἔρωτα τὸν ἐπὶ γαλατείᾳ. ὁ δὲ δαμοίτας· οἱονεὶ δὲ ὁ πολύφημος ἀποκρινόμενος λέγεις ἔφη, πρὸς τοὺς ὑπ᾽ ἐκείνου εἰρημένοις. Ἦς δ᾽ ὁ μὲν αὐτῶν πυρρός. ἦν δὲ τῶν ᾀδόντων ὁ μὲν, ἀρτιχνοάζων τὸ γένειον. ὁ δὲ, πληρώσας αὐτὸ ταῖς θριξίν. ἢ πυρρὸς ὁ ἀρτίχνους. ὁ ἤδη πωγωνίτης· ὡς εὐριπίδης. Πυρρὸς γενύεσιν. ἡμιγένειος δὲ, ὁ οὔπω πᾶσαν γένυν πεπληρωμένην ἔ-

χων γενείων. Ἐσδόμενοι θέρεος μέσω ἤματι· μεσούσης ἡμέρας. ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους. ἢ τῆς μέσης ἡμέρας τοῦ θέρους. Βάλλει τοι πολύφαμε. ὡς πρὸς παρόντα τὸν κύκλωπα διαλέγεται. μήλοισι μηλοβολεῖ, ὃς ἔρωτα ὑπάγεσθαι βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπεν αὐτὸν, ἤγουν μὴ ἀδύτα ἐρᾶν, παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. θοῦεις φησὶ διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλήθειαν, τὸν πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ αἴτνῃ γαλατείας. φιλόξενον δὲ τὸν κυθήρειον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον νοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλάσαι ὅτι πολύφημος ἤρα τῆς γαλατείας. Τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα. τὸν ἄνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποιμένα, καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον. ἐπεὶ καὶ ὁ κύκλωψ ποιμὴν ἦν ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἔνεμεν ὁ κύκλωψ. καὶ ὅμηρος, Μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες. τέως γοῦν τὸ, αἰπόλον ἀντὶ τοῦ ποιμένα εἴρηται. Καὶ τύνιν οὐ ποθορῆσθα. καὶ σὺ αὐτὴν οὐ προσβλέπεις. Πάλιν ἄδ' ἰδὲ, τὰν κύνα βάλλει. καὶ πάλιν αὕτη τὴν κύνα βάλλει τοῖς μήλοις. τὸ γὰρ ἰδὲ, ἀντὶ τοῦ καί. γράφεται καὶ ἅδ' ἰδὲ. καὶ λέγει τὸ σχόλιον οὕτω. τινὲς χωρὶς τοῦ. δὲ. γράφουσιν. ἐκτείνουσι δὲ τὸ. ι. ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ δὲ ἑξῆς, τὴν κύνα βάλλει ἥσοι τῶν οἰῶν ἕπεται σκοπὸς, ἤγουν φύλαξ. Ἁ δὲ, βαΰσδει. αὕτη δὲ ἡ κύων, ὑλακτεῖ εἰς τὴν θάλασσαν βλέπουσα. τὸ βαΰζειν, ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως. ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν, τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν ὥστε τὸ βαΰσδει ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται.

Τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει, ἥσυχα καχλάζοντα. τὰ δὲ καλὰ κύματα ἡσύχως ἀναβραττόμενα, δεικνύει αὐτὴν τὴν γαλάτειαν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τρέχουσαν. ἢ αὐτὴν τὴν γαλάτειαν φησὶν ἐπὶ τρέχουσαν ἡσύχως κινουμένης τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. καὶ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύειν αὐτῆς τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα. τὸ καχλάζοντα. ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα. ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ καχλάζειν, τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τοὺς κάχληκας. τὸ δὲ, ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο θέοισαν, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης, πρὸς γαλάτειαν τρέπεται. καὶ λέγει ἐπάνω αὐτὴν τῶν κυμάτων βαίνειν. Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς. σκόπει ἵνα μὴ ἐπὶ τοὺς κνήμας τῆς παιδὸς ἤγουν τῆς γαλατείας ὁρμήσῃ. ἐπιπηδήσῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐρχομένης καὶ καταμύξῃ τὸ εὐειδὲς αὐτῆς σῶμα ἤγουν, καταξαίνῃ κατασπαράξῃ. Αἳ δὲ καὶ ἀλλόθιτοι. οἴκοθεν. ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως, διαρρεῖται ὑπὸ ψαφαρότητος. Ὡς ἀπ᾽ ἀκάνθας ταὶ καπυραὶ χαῖται. ὡς ἀπὸ τῆς κινάρας οἱ πάπποι. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. λέγονται δὲ οἶμαι χαῖται, διὰ τὸ κόμαις ἐοικέναι. καπυραὶ δὲ, αἱ κεκαυμέναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν θερμότητα. ἢ λευκότητα, ὡς ἐν ἄλλῳ. Καὶ φεύγει φιλέοντα. καὶ φεύγει σε δηλονότι φιλέοντα. καὶ οὐ φιλέοντα, διώκει, ἤγουν ζητεῖ. ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν αὐτῆς καὶ πανοῦργον σημαίνει. τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὐ φιλοῦντα δὲ διώκειν, κακοήθους ὁ νοῦς. καὶ ἐπειδὴν αἴσθηταί σε ὦ πολύφημε φιλοῦντα, φεύγει καὶ

οὐ προσδέχεται. μισοῦντα δὲ, διώκει. ἤγουν, εἰς πόθον ἄγειν πειρᾶται. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. παροιμία. καὶ πάντα τρόπον ποιεῖ ἢ κινεῖ τυχεῖν σου. ἄλλως. καὶ ὅταν προσποιῇ σὺ μὴ φιλεῖν αὐτὴν, πάντα κάλων κινεῖ καθελκύσαι σε πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα. ἡ δὲ λέξις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύνωνται ἑτέρως νικῆσαι τὸν ὅμοιον παίκτορα, κινοῦσι καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον. ἄλλως. γράψαι τὸ ξέσαι, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν γὰρ δηλοῦντος τὸ ξέειν, γίνεται γραμμὴ ἡ λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμμῆς ἐνταῦθα λέγει, τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς δύναται ἡ γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα, εἰς τὸν αὐτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι, δι' ὑπερβολὴν κάλλους. Ἦ γὰρ ἔρωτι πολλάκις ὦ πολύφαμε. ὄντως πολλάκις ὦ πολύφημε ὑπ' ἔρωτος, τὰ μὴ εὔμορφα, εὔμορφα φαίνονται. διὸ μὴ θαύμαζε εἰ ἐρᾷ σου ἡ γαλάτεια, ἀμόρφου ὄντος. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρως. ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἐρώντων. Τῷ δ' ἐπὶ δαμοίτας. ἐπὶ τῷ δάφνιδι δὲ, ἤγουν, μετὰ τὸν δάφνιν ὁ δαμοίτας ἀνεβάλλετο. ἀντὶ τοῦ ἤρξατο. ἐπροοιμιάζετο. ὁ γὰρ δαμοίτας ᾄδει, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος. Εἶδον ναὶ τὸν πᾶνα. καὶ γὰρ εἶδον ὡς λέγεις τὴν γαλάτειαν νὴ τὸν πᾶνα, ἡνίκα τὸ ποίμνιον ἐμηλοβόλει, καὶ οὐκ ἔλαθέ με. τὸν ἐμὸν ἕνα καὶ γλυκὺν ὀφθαλμὸν δι' οὗ νῦν βλέ-

πω, καὶ βλέψω δι' ὅλης μου τῆς ζωῆς. τοῦτο γὰρ τὸ ἐς τέλος. τὸ δὲ ἀναβάλλω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ προοιμιάζω. ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναπέμπω. ὡς τό, καὶ οἱ μὲν πέπληγες, μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον. τὸ ἐνδύομαι. ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι, ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τοῦδε τοῦ πράγματος. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ τήλεμος. οὗτός ἐστιν ὁ τήλεμος, ὁ παρ' ὁμήρῳ εὐρυμίδης, ἢ εὐρύμαχος καλούμενος. ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ, ὑπὸ τῶν χειρῶν ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. ὁ νοῦς. ὁ δὲ μάντις ὁ τήλεμος ὁ τὰ ἀπευκτά μοι μαντευόμενος, ἀπευκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλείπει. ἄλλως. ὁ μάντις δὲ ὁ τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων, ἢ γοῶν μαντευόμενος, ἐχθρὰ εἴθε φέροιτο. ἀντὶ τοῦ ἐνέγκαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. ὅπως τοῖς ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλάξῃ αὐτά. ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτὸς τῷ πολυφήμῳ δηλονότι κύκλωπι, ἐκ τῶν ὀδυσσέως χειρῶν ἁμαρτήσασθαι ὀπωπῆς. ὥσπερ τό, φίλος ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου, οὕτω καὶ τό, ἐχθρὸς τὸ ἐναντίον αὐτοῦ, ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐχθαίροντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπηχθημένου. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ἐχθρά. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς ἔρωτα διεγείρων αὐτήν, οὐ προσβλέπω ἐξεπίτηδες, καὶ ἄλλην τινὰ φημὶ γυναῖκα ἔχειν. ἡ δὲ ἀκούσασα, ζηλοτυποῖ με ὦ παιὰν καὶ διαρρεῖται. ἐπὶ θαύματος καὶ χαρᾶς ἐνταῦθα ἢ ἐπὶ

κ[illegible]τις· Οἰστρεῖ παπταίνουσα· τὸν οἶστρον, τὸν μύωπος σώστρατος διαστέλλει. οἶστρος δέ ἐστι πολέμιος τοῖς βουσίν. ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτὰς, οἰστρεῖν ποιοῦσι, καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν. μεταφορικῶς τοῦτόν φησιν ὁ θεόκριτος τὴν γαλάτειαν οἰστρεῖν, καὶ δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ κύκλωπος. Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί. λείπει τὸ ἐπέταξα. ἤγουν, ἐπέταξα τῇ κυνὶ, σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν. Ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα· ἡ κύων δηλονότι ἐκνυζᾶτο· ἔσαινε, καὶ κατετίθει τὸ στόμα ἔχουσα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς. κνυζηθμὸς λέγεται, ἡ τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. ἰσχία δὲ, τὰ ὑπὸ τοῦ ὀσφύος ἐξ ἑκατέρων τῶν μηρῶν ὀστᾶ. ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν· ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητας τινὰς εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται, καὶ πλοῦτα λέγονται. καὶ κοτύλαι, παρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος, καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κυνὸς νῦν λέγεται. κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. ἄλλως. εἷς λέγεται ῥίς·
ἐπὶ ἀνθρώπων. ρύγχος, ἐπὶ κυνῶν. ράμφος, ἐπὶ ὀρνέων. ῥύγχος
ῥάμφος
Γεμψεῖ ἄγγελον· μηνύειν ἐστὶ, τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν. ἢ φεύγοντα, ἢ τοιοῦτό τι ποιοῦντα· καὶ μηνυτὴς ἐπὶ τούτων. μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν. οἷον, ὁ τῆς κορώνης κρωγμὸς, χειμῶνα μηνύει. ἀγγέλλει δέ τις λόγους τινὸς πρός τινα, ἤγουν διακομίζει· καὶ ἀγγέλλειν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ λέγων περί τινος· καὶ ἄγγελος ἐπὶ τούτων. λέγει δὲ.

ἴσως δὲ αὐτὴ ὁρῶσά με ταῦτα ποιοῦντα, πέμψει ἄγγελον τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι πρέπον τι περὶ αὐτῆς. Αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας. κλείω ὁ μέλλων, κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. οἱ ποιηταὶ δὲ, κληΐσω λέγουσι. διαλύσει τῆς διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. εἶτα τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, κλάσω, καὶ κλασῶ δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κληΐζω εἶναι παρ' ἄλλοις, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. ἀφ' οὗ μέλλων δωρικῶς, κληΐξω. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, κλαξῶ. ἀφ' οὗ καὶ κλὰξ ἡ κλείς. Τᾶς δ' ἐπὶ νάσω. τῆς σικελίας δηλονότι. καὶ γὰρ οὐκ ἔχω, ὡς λέγουσιν εἶδος αἴσχιον. ἤγουν ἄσχημον. οὕτως γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλήνης οὔσης, εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον. καὶ εὔμορφα μὲν ἐμοὶ τὰ γένεια. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμοί. εὔμορφος δὲ ὁ εἷς ὀφθαλμός. Ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται. οἱ γὰρ μονόφθαλμοι κατὰ φύσιν τοῖς οὐ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν. οὐχ ὁμοίως γὰρ κρίνουσιν ἀμφότεροι τῷ ἀνομοίους τὴν φύσιν. Τῶν δέ τ' ὀδόντων. τῶν δὲ ὀδόντων ἡ λευκότης λευκοτέρα ἐδείκνυτο παρίας λίθου. παρία γάρ ἐστι λίθος λευκή. Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ. ἵνα δὲ μὴ βασκανθῶ, τρὶς εἰς τὸν ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. ποιοῦσι γὰρ καὶ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες. τὸ νέμεσιν ἐκτρεπόμεναι. καλλίμαχος. Δαίμων. τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες. ταῦτα γὰρ ἁ γραία ἅμε κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν. ἤγουν, τὸ πτύειν ἐπὶ κόλπον ἐδίδαξε ποιεῖν με ἐπὶ τῷ μὴ βασκαίνεσθαι. κοτυτταρὶς δὲ, ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸν κότον ἴσως

πεποίηται. καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν. ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ δωριεῦσι τιμωμένης κλεοῦς. ἦσαν δὲ τιμάνδρεως θυγατέρες, κλεὼ, καὶ εὐρύθεμις. ἃς ἐτίμησαν ἡρακλεῖδαι. διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς, κατὰ τὴν εἰς πελοπόννησον ἄφιξιν ὡς οἱ περὶ ἱππόστρατον ἀποφαίνουσι. Ραρ' ἱππικίονι ὄνομα κύριον. ἢ ὄνομα τόπου. Νίκη μὲν οὐδ' ἄλλως. ἐνίκα μὲν οὐδ' ἕτερος. ἔξω δὲ ἥττης ἀμφότεροι ἐγένοντο.

Σχόλια, εἰς τὸ ζ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον θαλύσια ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορεία.

Ης χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ καὶ εὔκριτος ἐς τὸν ἄλεντα εἵρπομες ἐκ πόλιος. σὺν καὶ φίλος ἄμμιν ἀμύντας. Χρόνος τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καὶ ἐπὶ ὅλου, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἐνταῦθα. καιρὸς δέ ἐστι χρόνος δέων. λέγονται καιροί, καὶ αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὧραι. ἦς χρόνος, ὁπότε ἐγὼ καὶ εὔκριτος, καὶ φίλος σὺν ἡμῖν ἀμύντας εἵρπομεν ἀντὶ τοῦ ἀπερχόμεθα. τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ

σκωλήκων. καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. καὶ καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀπόου ἀεὶ πορευομένων. νῦν δὲ, ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. εἰς τὸν ἄλευντα. ἄλευς, ἢ δῆμος τῆς κῶ οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἀλεῦτος, ἢ τόπος ἐν κῷ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἀλευτίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ ἄλευς, καὶ ποταμὸς σικελίας. θαλύσια, ἑορτὴ ἣν ἐτέλουν τῇ δήμητρι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ὅμηρος. Θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς. Καὶ φρασίδαμος. οὗτος ὁ καὶ προειρατός. τὸ δὲ ἑξῆς, τῇ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια, ὁ φρασίδαμος, καὶ ἀντιγένης.

Δύο τέκνα λυκώπεος. γράφεται καὶ λυκώπεως διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὅπερ αἰολικῶς προπαροξύνεται. ἐπειδὴ οἱ αἰολεῖς ἀχίλλευς. καὶ πήλευς. καὶ βασίλευς βαρυτόνως λέγουσι. ὁμοίως καὶ τὸ λυκώπευς. διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς ευς γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται. Εἴπερ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' αἴωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ χάλκωνος. χαὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ λακεδαιμονίοις. χαὸν δὲ καὶ τὸ εὐγενὲς, ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. εἴ τι ἐστὶν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντως ἀρχαίων ἀγαθῶν τῶν ἀπὸ τῆς κλυτίας τε, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος, οὗτοί εἰσι τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο. ἤγουν ὁ φρασίδαμος, καὶ ὁ ἀντιγένης. καὶ σαφέστερον φάναι, τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ὁ θεόκριτος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς κλυτίας βασιλίσσης τῶν κώων καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τοῦ χάλκωνος, κατάγονται ὁ φρασίδαμος καὶ ὁ ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν καταγομέ-

νων δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοί, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν. ἦν δὲ ἡ κλυτία, θυγάτηρ μέροπος. γαμηθεῖσα δὲ εὐρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν κώων, ἐγέννησε τὸν χάλκωνα, τὸν τὴν βασιλείαν τῶν κώων διαδεξάμενον. περὶ εὐρυπύλου δὲ καὶ κλυτίας ἱστορεῖται, ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τῆς ἡρακλέους πολυορκίας, τὴν κῶ κατοικήσαντες. καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιῄει ζητοῦσα τὴν κόρην. ἢ νήσῳ ἐπιδημήσας ὁ θεόκριτος ἐφιλιώθη φρασιδάμῳ. ἄλλως. Εἴ τι περ ἐσθλόν. εἴ τι ἀγαθὸν ὄντες ἀπὸ ἀγαθῶν. ἤτοι, εὐγενῶν τῶν ἀρχαιοτάτων. τοῦτο γὰρ δύναται τό, τῶν ἔτ' αἴωθεν καταγόμενοι. ἀπό τε τῆς κλυτίας λέγω, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος. ὃς τὴν πηγὴν τὴν βούρειαν. ἢ βούρειαν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. ἥτις φασὶν οὕτως ὀνομάσθη, διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν πόρον ὅθεν ῥεῖ μυκτῆρι βοός. ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἀντὶ τοῦ ἀναδίδοσθαι ἐποίει. καλῶς ἐρυσάμενος τῇ πέτρα τὸ γόνυ. αὐτὸς γάρ φασιν ἐπιδημήσας τῷ τόπῳ, τὴν ἔκρηξιν τῆς πηγῆς ταύτης εἰργάσατο. εἶτα χαλκοῦν ἀνδρειάντα εἰς τύπον ἑαυτοῦ κατασκευάσας, ἤρεισεν αὐτὸν τῇ πέτρα, ὅθεν ἡ πηγὴ ῥεῖ. καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν ἀναδίδοσθαι. Βούρειαν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ. ὅτι ὁ χάλκων ἐβασίλευσε τῶν κώων, εὑρέθη ἔν τινι τόπῳ τῆς κῶ ἡ πηγὴ μὴ πρότερον οὖσα, ἧς νῦν ὁ θεόκριτος μέμνηται. εὑρέθη δὲ οὕτως. ἀνηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρά τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐν δομυχεῖ.

καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτεπιστατήσας τῷ τόπῳ, ἠυτούργησεν ὅσα συνέτεινε πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. τοῦτο τοῦ ἐνδηλοῖ τὸ ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κρήναν. ὅτι ὁ χάλκων, διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' αὐτεπιστασίας ἤνυσεν, ἤγουν κατειργάσατο καὶ κατώρθωσε τὴν κρήνην. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, τοῦτό ἐστιν. ὅτι αὐτὸς ὁ χάλκων, οὐχὶ ὀρθοστάδην ἱστάμενος, ἀλλὰ οὕτω δεήσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ καλῶς ἐδράσας καὶ στηρίξας τοῦτο τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ, αὐτοχειρεὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. Βούρειαν δέ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν. οὕτω τοῦ χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. ἢ βούρεια. ἡ πολύρρους ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. βούπαις γὰρ καὶ βουγάϊος ὁ μέγας παῖς. ὅμηρος. Δὴ νῦν βουγάϊε. Νικάνωρ δὲ ὅκως ὑπομνηματίζων, βούρειν τὴν κρήνην καλεῖ. Συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς, βοὸς εἰκὼ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι ὁ χάλκων ἐποίησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη. καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρχετο. καὶ νοοῦσι τὸ, ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυεν, ἢ ἄνυσε κράναν, εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, ὅτι ὁ χάλκων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἤνυσε τὴν κρήνην βούρειαν, εὖ καὶ καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐνερεισάμενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ βούρειαν κρήνην, τὴν

πολύρροον, καὶ πολυχεύμενα. Εἰσὶ δέ τινες, οἳ τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν, τὸ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. λέγοντες ὅτι ἡ πηγὴ περὶ ἧς ὁ λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἀλλ' ἐκτός. Βούρειναν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. κρήνη ἡ βούρεινα τῆς κῶ. καὶ φιλιτᾶς.

Δάσαντο δ' ἐν προχοῆσι σε λαμπέφοιο βυρείνης.

Νικάνωρ δὲ ὁ κῷος ὑπομνηματίζων φησὶ, βούρεινα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ ἐστὶν ἣ τὸ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε βοὸς ἔνὶ παραπλήσιος. ἢ ὅτι ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς. Οἳ ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἤτοι ταχέως. ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δέ φασιν ἐκεῖσε ἐπιστῆναι ἀνδρείαντα, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἔφη εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ. ἢ ἀσφαλέως κατήρτησε τὴν κρήνην. καὶ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ ποδὸς, οἷον, εὐθέως. ὁ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε τὸ, ἐκ ποδός. ἤγουν, ἐξ ἐδάφους, καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως. καὶ γὰρ ὅμηρος τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη, νείατον φησὶ πόδα. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος, συνεκδοχικόν. παντὶ τῷ σώματι τῇ πέτρα ἐνερειδόμενος ὅθεν χεῖται. ἄλλως. ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἤγουν, ἐκ βάθους, ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ. πόδας γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῇ τῶν ὀρῶν. ἢ γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρᾳ. τινὲς δέ φασιν ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρύσσοντες, τὸ μὲν γόνυ ἐρείδουσι τῇ γῇ. τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ, τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι χῶμα, καὶ ὀπίσω αὐτῶν διωθοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἑτέρου ποδὸς, τὴν κρήνην ἐποίησε.

Ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν αἴγειροι, πτελέαι τε. αἱ δὲ παρ'

ἄλλην τὴν πηγὴν αἴγειροι καὶ πτελέαι, εὔσκιον ἄλσος ἐποίουν, κομῶσαι καὶ θάλλουσαι φύλλοις. ἤγουν δασεῖαι οὖσαι. κλείθρη, ἀεὶ ἐστὶ θηλυκοῦ. αἴγειρος δὲ, ἐνίοτε μὲν ἐστὶ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ἐστὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. ἡ δὲ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα δηλοῖ. κατηρεφέες δὲ, σκιώδεις. Κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες. καὶ οὔπω τὴν μέσην ἠνύομεν. ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέση γὰρ κοινόν. μεσάτη, παρὰ ποιηταῖς. Οὐδὲ τὸ σᾶμα ἁμὶν τὸ βρασίλα κατεφαίνετο. οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ', ἁμαρτάνουσιν. ἐγένετο δὲ βρασίδας λάκων τὸ γένος. ὁ δὲ βρασίλας κῷος. ὁ λακεδαιμόνιος δὲ βρασίδας οὐ θάπτεται ἐν κῷ, ἀλλ' ἐν ἀμφιπόλει. Καί τιν' ὁδίταν ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικόν. καί τινα συνοδίτην εὕρομεν. ἀντὶ τοῦ ἔχομεν ἄνδρα, μουσικὸν ἀγαθόν. κυδωνικόν, τουτέστι κρητικόν. κύδων γὰρ πόλις τῆς κρήτης. ἀπὸ κύδωνος ἑρμοῦ, καὶ ἀκακαλλίδος, καὶ ὅμηρος. Ἐν δὲ κρῆτες μεγαλήτορες. ἐν δὲ κύδωνες. Ἦς δ' αἰπόλος οὐδέ κέ τις. ἦν δὲ τὸ ἐστὶ τὸ ὄνομα δηλονότι αἰπόλος. οὐκ ἂν δέ τις ἄλλον ἠγνόησεν ἰδών. ἐπεὶ ἐξόχως καὶ ὑπερβαλλόντως αἰπόλῳ ὡμοιωμένος ἦν. Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο. ἀντὶ τοῦ τετριχωμένου ἐνταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέως. καὶ ἀεὶ ἴσως ἐστὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὀφείλει τὸ λάσιον λαμβάνεσθαι. Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. κνακὸν, ἤγουν ξανθόν. ἢ λευκόν. λευκὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ καρποῦ. ξανθὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους. ἄλλως. ἢ ὅτι ὁ μὲν κύκλος αὐτοῦ μέλας. τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνίδης.

τοιοῦτο γὰρ δὲ καὶ τὸ τῆς κνίκου ἄνθος. ἢ ψαρὸν, ἢ πυρρόν. Νέας ταμίσοιο ποτόσδων. ἀντὶ τοῦ, προσφάτου πυτίας πνέον. εἰώθασι γὰρ οἱ τυροποιοῦντες ἀπὸ ἐρεᾶ χειρομάκτρων, ἀποσπογγίζειν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐν οἷς δερματίνοις εἵμασι περιβέβληνται. τάμισος δὲ ἡ πυτία εἴρηται, παρὰ τὸ θαμίζειν ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ γάλα περὶ αὐτὸ συστρεφόμενον. ἢ παρὰ τὸ ταμιεῖον ἀξιοῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν. Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι. περιεσφίγγετο δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ, παλαιὸς πέπλος. γέρων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλικιῶν γέρων. τριβαλὸν ἱμάτιον. ὅ ἐστι παλαιόν. Ζωστῆρι πλακερῷ. πλατεῖ· πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλοκερῷ. ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ. παρὰ τὴν πλοκὴν, καὶ τὴν ὑφήν. Ῥοικὰν δ᾽ ἔχεν. καμπύλην δὲ εἶχεν ἀπὸ ἀγριελαίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον. ἢ ῥόπαλον. κορύνη δὲ καὶ ῥόπαλον, τὸ αὐτό. Καί μ᾽ ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς. καὶ ἡσύχως μοι εἶπε γελῶν, ἢ σεσαρὼς, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ χείλη καὶ μειδιῶν. οὐκέτι δὲ κέχρηται τῇ λέξει. Γέλως δέ οἱ. γέλως δὲ ἦν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Σιμιχίδα πᾶ δὴ τύ. οἱ μὲν αὐτόν φασι θεόκριτον, καθὸ σιμιχίδου ἦν υἱός. ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ οὐ θεόκριτον, διὰ τὸ, σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον. φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἀπὸ πατρίου κληθῆναι σιμιχίδην τοῦ περικλέους, τῶν ὀρχομενίων. οἳ τινὲς πολιτείας παρὰ κώοις τετυχήκασιν. ἄλλως. σιμιχίδα. ἔστι δὲ καὶ πατρωνυμικὰ οὕτως ἀπαραλλάκτως λεγόμενα, καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων. ὥσπερ

ὁ θεόκριτος σιμιχίδα υἱὸς ὤν, σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνο
μάζει παρωνυμικῶς. καὶ ἀσκληπιάδην τὸν σάμιον
ποιητὴν, σικελίδαν καὶ ἄλλον καλεῖ, παῖδα τινὸς σι
κελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰδυλ
λίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ, αἰπολικῷ, καὶ ποιμενικῷ,
καὶ τὸν εὐμήδην υἱὸν ὄντα τοῦ κρατίδα, κρατίδαν κα
λεῖ καὶ ἄλλον. οἱ δὲ λέγοντες σιμιχίδαν λέγεσθαι τὸν
θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν, κακῶς λέγουσι. Με
σαμέριον πόδα ἕλκεις; κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἕλ
κεις τοὺς πόδας. ἀντὶ τοῦ πορεύῃ. οἱ γὰρ βαδίζοντες,
ἕλκοντες τοὺς πόδας βαδίζουσιν. Ἁνίκα δὴ καὶ
σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσιν. ὁπότε καὶ ὁ σαῦρος ἡ κοι
νῶς λεγομένη χλωροσαῦρα, ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς ἠ
ρεμεῖ. ἀρσενικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ
σαῦρα. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τούτου, ὅτι
ξηραινόμενον, εἰς ὄφιν μεταβάλλεται. Οὐδ' ἐπι
τυμβίδιοι κορυδαλλίδες. αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμ
βον φέρουσαι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. κορυδαλλίδες ἐν
ταῦθα εἶδος ὀρνέου. λέγονται δὲ ἐπιτυμβίδιοι, ὅτι
τάφοις ὡς ἐπὶ πολὺ διατρίβουσιν. εἰ δὲ κορυδαλλί
δας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυδαλλίδες μὲν λέγον
ται, διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐ
τῶν ἀνάστημα. ἐπιτυμβίδιοι δὲ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ
τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται
δὲ καὶ ἐπὶ τούτων, ἱστορία τοιαύτη. ὅτι πρὸ τοῦ γενέ
σθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὗται. συνέβη δέ ποτε αὐ
τῶν τὸν πατέρα θανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης, ἐτάφη ὑ
πὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου. διὸ καὶ ἐπισυμβί

διοι ἐπεκλήθησαν. ἄλλως. παρὰ τυμβίδιοι, ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν ἢ ὡσεὶ τύμβον παρὰ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν. ἢ παρὰ τὸ τύφω. φλογοειδεῖς γάρ εἰσι. Ἠλαίνονται. ῥέμβονται. πλανώμεναι στρέφονται. ὅμως καὶ αὗται ἠρεμοῦσιν. Ἢ μὲν δαιτὰ κλητός. ἢ παρὰ εὐωχίαν κεκλημένος εἰσέρχεις. ἢ ἐπὶ ληνόν τινος ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἀπέρχῃ. οἱ γὰρ κεκλημένοι εἰσέρχονται. παρὰ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία. ὅς τις παρὰ δεῖπνον κληθεὶς ὀψὲ ἔρχεται, ἢ χωλός ἐστιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς. Ὥς τεῦ ποσὶν νισσομένοιο. ὄντως πορευομένου σου τοῖς ποσί, πᾶσα λίθος προσπταίουσα ἤγουν προσκρούουσα τοῖς ἀρβυλίσιν, ἐμμελῶς ἠχεῖ. Ἀρβύλη δέ, εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι. θηλυκῶς ἡ λίθος ὡς καὶ ὅμηρος. Λίθοι ποτοῦνται θαμειαί. καὶ δόμον ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον. λίθοις δηλονότι ξεστοῖς. Τόν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. πρὸς τοῦτον ἐγὼ ἀπεκρίθην. Λυκίδα φίλε. πάντες λέγουσί σε εἶναι συρικτὴν κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα, καὶ ἐν τοῖς νομεῦσι. καὶ ἐν τοῖς θερισταῖς. Συρικτάν. συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. καὶ συρικτὴς παρὰ τοῦτο. ἐνταῦθα δέ, συρικτὴν λέγει, τὸν κοινῶς ῥαγῳδίτην. Τὸ, δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει. ὅπερ δὴ τὸ ᾄδειν, ἢ τὸ εἶναι τινὰ συρικτήν, λίαν εὐφραίνει τὸν ἡμέτερον θυμόν. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐμὴν ψυχήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ δὴ μάλιστα καὶ αὐτὸς τέρπομαι. Καί τοι κατ' ἐμὸν νόον. κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, ἐλπίζω φησίν, ὅτι οὐ παρευδοκιμήσεις ἡμᾶς. καὶ ὅμηρος. οὔτι καθ' ἡμέ-

εἰς τὸ

τερόν γε νόον. Ἁδ᾽ ὁδὸς ἅδε, θαλυσιάς. ἤτοι θαλυσιὰς αἰνουμένη. ἢ ἤτοι θαλύσια ἄγουσα ἡμᾶς. Ἦ γὰρ ἑταῖροι. οὕτως γὰρ φίλοι ἀνέρες, τῇ Δήμητρι τῇ εὐπέπλῳ, εὐωχίαν τελοῦσι τῶν καρπῶν ἀπαρχὴν διδόντες. Μάλα γάρ σφιν πίονι μέτρῳ. εὔκαρπον γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τὴν ἀλωὰν αὐτῶν. ἤγουν, εὖ ἔχουσαν, ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν, μέτρῳ κατὰ πολὺ πλουσίῳ. Εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν. ἀπὸ μέρους τῆς κριθῆς, τὸν εὔκαρπον παρεδήλωσεν. εὔκριθον δέ, καὶ οὐχὶ εὔσιτον ἀλωὰν προσηγόρευσε, διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι τὸν τῆς κριθῆς καρπόν. κριθὴ δὲ ὠνομάσθη, ὅτι μετὰ τὸν σῖτον προεκρίθη τῶν ἄλλων καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς στάχυας τῆς κριθῆς, κεκριμένους, καὶ διακεχωρισμένους ἔχειν τὰς κόνικας. ἀλωὰν δὲ τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ ἅλως. ἅλως δέ, ἀπὸ τοῦ ἀλίζω τὸ συναθροίζω. ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας. καὶ Καλλίμαχος. Ἐς τὸ προτιχοῦς ἱερὸν ἁλέες δεῦτε. καὶ ἅλς ἡ θάλασσα ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀλεῖς, ἀντὶ τοῦ συστραφείς. Βουκολιασδώμεθα. βουκολικὴν ᾠδὴν ᾄδωμεν. ἴσως ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον ὠφελήσει. τοῦ χὤτερος, δωρικὴ ἡ συναλοιφή. τὸ γὰρ ὁ ἕτερος οὕτερος διὰ τοῦ υ. ὡς καὶ παρ᾽ Ἡροδότῳ. ἡμαρτημένως δὲ ὀξύνουσι τό, ὡτερος. ἕτερος γάρ, ἄλλος ἐκ πλειόνων. Οὔ Δί᾽. οὐ γάρ πω κατ᾽ ἐμὸν νόον. μὰ τὴν γῆν. ὤμνυον γὰρ κατὰ τῶν στοιχείων. ὡς Ὅμηρος. χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρᾳ, ἕλε χθόνα πολυβότειραν. τὸ δὲ κατ᾽ ἐμὸν νόον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἄνωθεν. Σικελίδαν. Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν

εἶδη γραμματογράφον. ὥσπερ γὰρ σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ θεόκριτος παρωνυμικῶς ὡς υἱὸν σιμιχίδα· καὶ τὸν εὐμήδην κρατίδαν υἱὸν ὄντα κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν σικελίδαν ὀνομάζει τὸν ἀσκληπιάδην τὸν σάμιον, ὡς υἱὸν σικελίδα. οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. ὁ δὲ φιλητᾶς, κῷος τὸ γένος· ἢ ὥς τινες, ῥόδιος υἱὸς τηλέφου· ποιητὴς δὲ ἦν καὶ οὗτος. Βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας. ἤγουν, πρὸς τοὺς εἰρημένους σοφοὺς, οὐδαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ἐρίζει πρὸς τὰς ἀκρίδας. οὕτω κἀγὼ πρὸς αὐτούς. ἤγουν, τοιαύτην δὲ ἔχω σύγκρισιν πρὸς αὐτοὺς, οἵαν ἔχει βάτραχος πρὸς ἀκρίδας. ὁ γὰρ βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν. ὅθεν καὶ ὠνόμασται βοάτραχός τις ὢν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς. τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσί τινες, αἳ συρίζουσιν ἐναρμόνιον. Τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι. ταύτην σοι ἔφη τὴν ῥάβδον χαρίσομαι, διότι εἶ φυτὸν ἐπ' ἀληθείᾳ ὅλον ἐκ διὸς εἰργασμένον. τὸ ἔφα μόνον θεοκρίτου. ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ λυκίδα. Πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ. ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δὲ ἐκ διὸς, ὅτι ἀψευδής ἐστιν ὁ ζεὺς, ὡς καὶ ὅμηρος. Οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν, ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. Ὥς μοι καὶ τέκτων μέγα. πλεῖστον ἐμοὶ μισεῖται καὶ ὁ τέκτων ἐκεῖνος, ὅς τις ἐρευνᾷ, ἀντὶ τοῦ ζητεῖ ἐργάσασθαι οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. ἐν τῇ κῷ φασὶν εἶναι τοῦτο τὸ ὄρος. ἄλλως. ὥς μοι καὶ τέκτων. οἷον, ὁ τέκτων ὁ καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν ὠρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς. παντελῶς ἀδυνάτου τοῦ

εἰς τὸ

πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ Ὠρομέδοντα τὸν Πᾶνα συνθέτως. ὅ ἐστι βασιλέα τῶν ὀρῶν. ἢ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ καὶ τέκτονα, ὅς ἐρευνᾷ οἶκον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν Κῷ ἀπὸ Ὠρομέδοντος τοῦ τῆς νήσου βασιλεύσαντος. καὶ Διονύσιος τὸν Πᾶνα φησὶ παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν. ἄλλοι δὲ τὸν οὐρανόν. ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλλοι μοιχὸν Ἥρας εἶναι τοιοῦτον. ἢ Ὠρομέδοντος, τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου τοῦ τῶν ὀρῶν μέδοντος ἤγουν. ἢ Ὠρομέδοντα τὸν Πᾶνα. ἀφροιηκὸς γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ ᾧ κατοικεῖ, τὸ τῆς Θεσσαλίας ὡς προϊὼν οὗτος λέξει. ἄλλως· Ὠρομέδοντα, οἱ μὲν τὸν Πᾶνα φασίν, ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο. οἱ δὲ τὸν ἥλιον, ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὀρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ ἀληθέν, Ὠρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν Κῷ, ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ Κῷ ἑτέρων ὀρέων. κατ' ἔκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ο. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ τέκτονας τοὺς καυχωμένους, καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὠρομέδοντος. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. Καὶ μοισᾶν ὄρνιχες. μουσῶν ὄρνιθες λέγονται πάντα τὰ εὔφωνα τῶν ὀρνέων. ἐνταῦθα δὲ τοὺς ποιητὰς λέγει μουσῶν ὄρνιθας μεταφορικῶς, διὰ τὰ μέτρα καὶ τὸ ἐν ἄλλοις ἐμμελεῖν. καὶ μοισᾶν ὄρνιχες. τὰ ἀνωτέρω συνυπακούεται ἀπὸ κοινοῦ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. ἤγουν, ἀπέχθονται πλεῖστον ἐμοὶ καὶ ὄρνιθες τῶν μουσῶν πάντες, τουτέστιν οἱ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τὸν ποιητὴν τὸν Χῖον, ἤτοι τὸν Ὅμηρον ἀπεναντίας ᾄδοντες ὁμοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐρίζοντες, μάταια μοχθοῦσι. τουτέστι, ματαιο-

πονοῦσιν. Σιμιχίδα, κἠγὼ μὲν. ἄλλως· ἀρξάμε
νος, ἄλλως ἀποδίδωσιν, ὥσπερ ἀπὸ μεταμελείας. οὐ
γὰρ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ἀπεδίδου, εἶχεν
δὲ ὁ λόγος οὕτως ὦ σιμιχίδα· καὶ ἐγὼ μὲν ἄσω τὸ
μελίδιον. ὃ πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ ὄρει πονήσας εἰργασά
μην. σὺ δὲ ὅρα εἴσοι τοῦτο ἀρέσκει. Ἔσσεται ἀγεά
νακτι. ἑαυτὸν παράγει λυκίδας μιτυληναίου τι
νὸς ἐρῶντα, καὶ τοῦτο εὐχόμενον. ἀλλ' οὖν ταῦ εἰς τὸν
ἀγεάνακτα. εὐχόμενος αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελθεῖν εἰς μι
τυλήνην καὶ ὅταν δύωσιν οἱ ἔριφοι, καὶ καταφέ
ρηται ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν, καὶ ὁ νότος πνέων ἐ
λαύνῃ τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύ
σῃ. Χ' ὥταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος. καὶ ὅταν
ὁ νότος τὰ ὑγρὰ ἐλαύνῃ κύματα, ἐπὶ τοῖς ἐρίφοις δύ
νουσι. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ, ἑσπερίοις τουτέστι κατὰ
τὸν καιρὸν, ὅτε οἱ ἔριφοι ἑσπέριοι γίνονται. ἤγουν,
κατὰ τὸν δυτικὸν ὁρίζοντα. τουτέστι δύουσι τὴν
ἑώαν δύσιν. καὶ ὅτε ὁ ὠρίων δύει τὴν ἑώαν δύσιν.
δύει δὲ οὗτος τὴν ἑώαν δύσιν, μετὰ τὰς πλειάδας εὐ
θύς. ἄλλως. ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις. δυόντων γὰρ
τῶν δύο ἐρίφων ἑσπέρας, νότος ταράσσει. ἢ σφοδροὶ
κατὰ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνες. καὶ ὅταν ὁ ὠ
ρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται. Καλὸς πλόος
ἐς μιτυλήνην. ἐπειδὴ μιτυληναῖος ὢν ὁ ἀγεάναξ
μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν ὅτι αὐτῷ κα
λὸς πλοῦς ἔσται κἂν χειμῶνος πλέῃ. ὥστε τοὺς μὲν
ἐρίφους ἑσπέρας δύειν, καὶ τὸν ὠρίωνα καταφέρε
σθαι. τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος, καταπειθήσε

δὲ φησὶν ὁ χειμὼν, καὶ εὐπλοήσοι ὁ ἀγκαίαξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἔρχιν παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας. ἔριφοι δέ εἰσιν ἀστέρες. ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν οὗτοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα. Χ' ἁλκυόνες. ἀλκυὼν θυγάτηρ αἰόλου. καὶ κανώβης. γυνὴ δὲ κήϋκος. ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ μύνδιος. ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε νηρηΐδων λευκοθέην παλαίμονα ἀφροδίτην. ἀλκυόνες δὲ ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. ἀντίγονος δέ φησὶν, ὅταν γηράσκουσιν αἱ ἀλκυόνες, κήρυλοι καλοῦνται. ἀριστοτέλης δὲ διήρησεν, ἀλκυόνα, καὶ κήρυλον. καὶ κορώνην. οἱ δέ φασιν ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων, κήρυλοι καλοῦνται. ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῶον. καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεύον, τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται τοὺς νεοσσοὺς αὐτοῦ. δεκατέσσαρας δὲ ἡμέρας φασὶν ὅταν γεννᾷ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς εὐδιάζειν ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας. ἑπτὰ πρὸ τῆς γεννήσεως, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὴν γέννησιν. Στορεσεῦντι τὰ κύματα. καταστορέουσι τὰ κύματα. γαλήναια ποιήσουσιν, ἐὰν μετὰ τοῦ ἔρωτος ἐξέληται τὸν λυκίδαν. Ε'χατα φυκία κινεῖ. τὸ φυκίον εἶδος βοτάνης. ἢ φῦκός ἐστι, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ, φυκίον φασὶ, βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ γινομένην, παρὰ τὸ φύεσθαι. ἕτεροι δὲ φυκία φασὶ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα καὶ κυανοειδῆ. Α'λκυόνες γλαυκαῖς. ἐπανάληψις τοῦτο. εἰσὶ δὲ ὄρνιθες θαλάσσιαι ὧν τικτουσῶν στορέννυται ἡ θάλασσα. Γλαυκαῖς νηρηΐσι. γλαυκὰς τὰς νηρηΐδας φησὶ, διὰ τὸ ἐν θαλάσσῃ διάγειν. οὐ γάρ εἰσι γλαυκαί.

ἀλκυόνεσ-
νῆ ·

τὸν χρῶτα. λέγω δὲ, λευκοθέαν. παλαίμονα, καὶ ἀφροδίτην. Ἐφίλαθεν, ἐφιλήθησαν, ἢ φιλῶνται. ἔστι δὲ αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. καλλίμαχος δὲ τοῦτο παροξύνει. Ὥρια πάντα γένοιτο. ὥρια, ἔγκαιρα. ἐπιτήδεια. ἢ ὥρια τῷ ἀγεάνακτι ἀποπλέοντι εἰς μιτυλήνην γένοιτο πάντα. ἤγουν τὰ διὰ φροντίδος αὐτῷ. ἢ ὥρια πάντα γένοιτο, ἀντὶ τοῦ φυλακτικά. ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. Κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήτινον. εἶδος ἄνθους τὸ ἀνήτινον. ἀνητίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς ἀλκαῖος. καὶ σαπφώ. φασὶ δέ τινες καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινος, παρὰ τὸ ἄνω τίνεσθαι. ἤγουν ἵστασθαι· ἄνηθον τὸ μάλαθρον, ἢ ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον, ι. Τὸν πτελεατικὸν οἶνον. πτελέα, τόπος ἐν κῷ. ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ἢ τὸν θεσσαλικὸν οἶνον. ἢ τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν. ἢ τὴν ἐν ἀναδενδράσι δρόσον, τὴν δρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμπλέκοντα. ἢ ἐφέσιον. πτελέα γὰρ ἡ ἔφεσος ἐκαλεῖτο. ἢ τόπος ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ὅμηρος. Πτελεὸν ἔλαιον. ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἳ ταῖς πτελέαις ἐποχοῦνται. ἢ ἀπὸ τόπου. ἔστι δὲ τόπος, μέσον ἐφέσου καὶ μιλήτου. Κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ. οὐ μάτην τοῦτό φησιν. ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός. πόσεως δὲ χάριν τοῦτο φησίν. Χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται. ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πήχεως. ἢ καὶ ἡ στρωμνὴ ἔσται ἐστιβασμένη ἐπὶ πῆχυν. τουτέστι μέχρι πήχεως. διὰ κνίζης, καὶ ἀσφοδέλου, καὶ σελίνου πολυγνάμπτου. ἤγουν, πολυελίκτου. πολυκαμποῦς. στιβὰς δὲ ἐστὶ στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων.

Κνύζατ' ἀσφοδέλω. τὴν κόνυζαν, κνύζαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον. ἔνθεν καὶ ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ὑποστρωννύουσι τὸ φυτόν. τὴν θερμότητα τὴν πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκκόπτοντες. Ασφόδελος δὲ, βοτάνη πλατύφυλλος. ἧς ὁ καυλὸς καλεῖται ἀνθέρικος. καὶ ἡσίοδος. Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε, καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. καὶ ἀσφοδελὸς, ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους καὶ ὅμηρος. Βῆ κατ' ἀσφοδελῶν λειμῶνα. Πολυγνάμπτῳ τε σελίνω. πολύγναμπτον λέγεται, ὅτι οὖλόν ἐστιν, ὡς καὶ καμπάς τινας ἔχειν. Καὶ πίομαι μαλακῶς. ἤγουν, ἡδέως. ἐν ἀναπαύσει. καὶ ἀθρόως. οὐ διαιρῶν εἰς τὰ μικρώτατα τῶν ἐκπωμάτων. Καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. ἤγουν, μέχρι τρυγὸς τῆς ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύλικος τοῦ οἴνου. τρὺξ δὲ κυρίως, ὁ νέος οἶνος λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ παλαιός. νῦν δὲ τὸν τρυγίαν λέγει. Αὐλησεῦντι δέ. ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ αὐλησεῦντι, ἀντὶ τοῦ, ᾄσουσιν. Εἷς μὲν, ἀχαρνεύς. ἀττικός. ἀχάρναι γὰρ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Εἷς δὲ λυκωπίτας. ἤγουν, αἰτωλός. λυκωπίτας γὰρ, ὁ ἀπὸ λυκώπης. ἡ δὲ λυκώπη, πόλις αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου. λύκωπος γὰρ δῆμος ἀποίκων ἢ λυκωπίτας, ἐκ λυκωπέως ἔχων τὴν κλῆσιν.

Ὁ δὲ τίτυρος. ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παραδιδοῦσι, τοὺς σατύρους ἀπὸ δεδώκασι λέγεσθαι. Ὥς ποκα τᾶς ξενέας ἠράσατο. ὄνομα κύριον ὡς τὸ, κενέας. ἀπέδωσαν δὲ τινὲς τῆς ἐκκρήτης ξένης. ἢ γράφεται. τῆς ξανθᾶς, ὡς ἔντισιν. ἄλλως. μία τῶν

νυμφῶν ἡ ξενέα, ἢ ὄνομα κύριον. Χ' ὡς ὄρος. τὸ πᾶν. καὶ ὅπως περιήρχετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐτήν. καὶ ὅπως αἱ δρύες αὐτὸν ἐθρήνουν. αἵτινες ἐκπεφυκῦαι εἰσι, παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἱμέρα ὁπηνίκα ὡς χιὼν διερρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπὸ τὸν αἷμον τὸν ὄρος πολὺ διήκοντα. ἢ ὑπὸ τὸν ἄθων. ἢ ὑπὸ τὴν ῥοδόπην ἢ ὑπὸ τὸν καύκασον τὸν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα. Ἱμέρα αἵ τε φύοντι. ἱμέρα γενικὴ πτῶσις. ἔστι δὲ πόλις σικελίας καὶ πηγή, καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ἢ ποταμὸς σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος. Ὑφ' αἷμον, ἢ ἄθω. ἢ ῥοδόπαν. αἷμος, ὄρος θράκης ἀπὸ αἵμου τοῦ βορέου καὶ ὠρειθυίας. καὶ ἡ ῥοδόπη, ὁμοίως ὄρος τῆς θράκης, καὶ ἔτι ὁ ἄθως. ὡς παρὰ ἀπολλωνίῳ τῷ ῥοδίῳ. Ἄθω αἰπεινὰ κολώνη θρηϊκίη. καὶ σοφοκλῆς. Ἄθως σκιάζει νῶτα λημνίας ἀλός. ὠνόμασται δὲ, ἀπό τινος γίγαντος ἄθου. ὃς ἦν ποσειδῶνος καὶ ῥοδόπης τῆς στρυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς τῶν τῆς θράκης τὸ ὄρος. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, τὸ πέλαγος ἐπωνόμασται. Ἢ καύκασον ἐσχατόωντα ἢ ἐν ἐσχάτοις μέρεσι τῆς γῆς ὄντα. ἄλλως. αετὸν φασιν εἶναι ποταμόν. περὶ δὲ τοὺς τόπους τοῦ καυκάσου ὄρους λαβρῶς φερόμενον, τὴν χώραν προμηθέως λυμαινόμενον. ὃν ἀπέστρεψεν ἡρακλῆς. ὅθεν οὕ φασιν ὁ μῦθος.

Ἄσει δ' ὥς ποκ' ἐδέκτο εὐρέα λάρναξ. τὶς αἰπόλος καλούμενος κομάτας, ταυτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν μενάλκας, τοῦ οἰκείου δεσπότου θρέμματα νέμων ἐν σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς θουρίας, ἔθυε συχνάκις ταῖς μού

σαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεραίνας, κατέκλεισεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην, πειράζων εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ μοῦσαι. δύο δὲ μηνῶν ἐλθόντων, παραγενόμενος καὶ ἀνοίξας, ζῶντα μὲν αὐτὸν εὗρε, πλήρη δὲ καὶ τὴν λάρνακα κηρίων. ἄλλως. εὐρέα λάρναξ. λύκιος φησὶ τῆς θουρίας ὄρος, θάλαμον. ὑφ' οὗ ἄντρον τῶν νυμφῶν· καλοῦσι δὲ αὐτὸ ἀλουσίας οἱ ἐπιχώριοι, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ἀλουσίου ποταμοῦ. ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμματα βόσκων, ἔθυε συχνῶς ταῖς μούσαις. οὗ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης, εἰς λάρνακα κατακλείσας αὐτὸν ἀπέθετο. ἐν τούτῳ ἐδίσταζεν ὁ δεσπότης βουλευόμενος εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ μοῦσαι. παραδραμόντος δὲ διμηναίου χρόνου, παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος διανοίξας, ζῶντα κατείληφε, καὶ τὴν λάρνακα πεπληρωμένην κηρίων εὗρεν. ἄνακτα δὲ φησὶ τὸν δεσπότην. Κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος. διὰ τὰς κακοτρόπους δυσσεβείας τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. φασὶν ὅτι ὁ θεόκριτος τὰ τοῦ δάφνιδος, εἰς τὸν κομάταν τοῦτον ἐξέθηκε. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε, τὸν πατέρα ἄνακτα εὐλαβουμένη. εἰδυῖα ὅτι οὐ πίσει ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ διακορηθεῖσαν λέγουσα. Ὥς τέ νιν αἱ σιμαί. ὅπως τε αὐτὸν αἱ σιμαὶ μέλισσαι ἔτρεφον ἀπὸ τοῦ λειμῶνος, δι' ἀνθέων ἁπαλῶν ἐρχόμεναι εἰς τὴν κέδρον. τὴν λάρνακα ἥτις ἦν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένη, τὴν ἡδίαν. διὰ τὴν ἐπισκοπὴν δηλονότι τῶν θεῶν. σιμὰς καλεῖν ἔθος τὰς μελίσσας. τὸ γοῦν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ

ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος, σίμβλον καλούμενον. ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βαλλόμενον. σιμοβόλαι τι ὤν. Οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα, κατὰ στόματος χέε νέκταρ. ἤγουν διότι ἔχεε κατὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἡ μοῦσα, γλυκὺ νέκταρ. ἤγουν, διότι ἦν ἄριστος μουσικῆς. αἱ μοῦσαι γὰρ αὐτὸν, ᾠδὸν ἐποίησαν. ἢ αἱ μοῦσαι αὐτὸν γλυκύτατον ῥαψῳδὸν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος, ὑπερβολικὴν τὴν μελιχρότητα. ἢ τὴν γλυκυφωνίαν, συνεκδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς τὰς πάσας δηλοῖ. τὸ δὲ χέε νέκταρ, ἀντὶ ἀορίστου τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ, ἔχεα. νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα. ἀμβροσία δὲ, ἡ τούτων τροφή. Ὦ μακαριστὲ κομάτα. τὸ πᾶν ὦ μακαρισμοῦ ἄξιε κομάτα. σὺ δὴ ταῦτα ἔπαθες. καὶ σὺ κατεκλείσθης εἰς λάρνακα. καὶ σὺ μελισσῶν κηρόμελι σιτούμενος, χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου. ἤγουν τοῦ ἔαρος, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζεται, ἐξεπόνασας. ἢ ἐξετέλεσας. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. ἤγουν μετὰ πόνου διήνυσας. εἴθε ἀποκείμενον ἦν εἶναί σε ἐναρίθμιον τοῖς ζῶσιν ἐπ' ἐμοί. ἤγουν, ἀντὶ τῇ ζωῇ τῇ ἐμῇ. πέπλασται τὰ περὶ τοῦ κομάτα ὑπὸ τοῦ θεοκρίτου, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμβανόμενα, ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον τὸν κομάταν, καθάπερ ὁ δάφνις ἱστορεῖται. οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. Κατεκλάσθης. ἡ κλεὶς παρὰ δωριεῦσι, κλὰξ λέγεται. ἀφ' οὗ τὸ, κατεκλάσθης. Ἔτος ὥριον ἐξετέλεσας. γράφεται καὶ ἐξεπόνασας. τινὲς τὸν ὅλον. ἐνιαυτόν. δύναται οὗτος, οὐ πάντως τὸ δωδεκά-

μηνον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὡρῶν μεταβολήν. διαιρεῖται δὲ εἰς δ΄. τὸ γοῦν ἔαρ ὁ θεόκριτος ὥριον εἶπε. τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. διὰ γὰρ τοῦ τριμηνιαίου καιροῦ, πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ χρόνου. ἢ εἰς ὥρας παρεγένου. ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἔαρος.

Αἴθ᾽ ἐπ᾽ ἐμοί. δωρικόν. τὸ αἴθε ἰωνικὸν τὸ εἴθε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. τὸ δὲ ἦμεν. ἀντὶ τοῦ εἶναι δωρικῶς. Ὥς τοι ἐγὼ ἐνόμευον. τὸ πᾶν. ἵνα ἐγὼ τὰς καλάς σου αἶγας καὶ τὰ ὄρη ἔβοσκον, τῆς σῆς φωνῆς ἀκούων. σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις ἡδέα μελίζων, ἤγουν ᾄδων κατέκεισο θεῖε κομάτα. καὶ οὗτος μὲν τόσα εἰπὼν ἐπαύσατο· μεθ᾽ ὃν αὖθις καὶ ἐγὼ τοιαῦτα ἔφαν. ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔφην. Λυκίδα φίλε. πολλὰ μὲν ἄλλα νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν. εἰρωνεία ὡς πρὸς αἰπόλον. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν αἱ μοῦσαι. ἢ μήτις παρέργως τὰς νύμφας ἀκούει μούσας. οὕτω γὰρ αὐτὰς οἱ λυδοὶ καλοῦσιν. Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄχρι φάμα. ἐπὶ τὴν τοῦ διὸς βασιλείαν. λέγει δὲ τὸν οὐρανόν. Ἀλλὰ τόγ᾽ ἐκ πάντων. ἀλλὰ ἐκ πάντων τοῦτο ὅ ἐστι καὶ πολὺ ὑπερέχον, ὅπερ ᾄδειν ἄρξομαι. ἀλλ᾽ ἐπάκουσον. Ὅ, ττι κ᾽ ἀείδειν. τὸ ὅ ττι κ᾽ ἀείδειν, γράφεται καὶ ᾧ τυ γεραίρειν, ἔν τισιν ἀντιγράφοις. καὶ λέγει, ᾧ τινί σε τιμήσω. ἢ δι᾽ οὗ, ἵν᾽ ἡ γενική. τὸ δὲ ἐκ πάντων, ἀντὶ τοῦ, ὃ μέλλω λέγειν, περὶ τὰ ἄλλα διενήνοχε. Ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις. ἐπεὶ φιλεῖ ὑπὸ τῶν μουσῶν. τουτέστιν, ἐπεὶ μουσικὸς εἶ. ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ θεόκριτος. Σιμιχίδα μὲν ἔρωτος ἐπέπταρον. καθὸ τῶν πταρμῶν, οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι. οἱ δὲ βλαβεροί.

αἱ δὲ βλαβεραί. καὶ γὰρ φησὶν αὐτός, σφόδρα μυρτοῦς ἐρᾷ. ὁ δὲ ὅμηρος, ἐπ' ἀγαθῶν τὸν πταρμὸν φησίν. Οὐχ ὁράας ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρεν. ἢ γὰρ περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητής φησι, τῷ σιμιχίδῃ οἱ ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ μυρτοῦς τοσοῦτον ἐρᾷ, ὅσον αἱ αἶγες ἔαρος. τὸν δὲ πταρμὸν, ἀντὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ. Ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος κείνω ταὐδεί. ὁ ἄρατος δὲ ὁ κατὰ τὰ πάντα φίλτατος ἐκείνω τῷ ἀνδρὶ, ἤγουν τῷ σιμιχίδῃ. ἔχει πόθον παιδὸς ἐντὸς τῶν σπλάγχνων. τουτέστιν, ἐν τῇ καρδίᾳ. ὁ ἄρατος δὲ τοῦ σιμιχίδα φίλος ὢν ἤρα παιδός. ἤδη δὲ καὶ ἠπίστατο αὐτοῦ τὸν ἔρωτα, ἄριστις ὁ κιθαρῳδός. ὄνομα δὲ τῷ ἐρωμένῳ παιδὶ, φιλῖνος. Οἶδεν ἄριστις. τὰ περὶ ἀρίστιδος, διὰ μέσου κεῖται. τὸ δὲ ἑξῆς, οἶδεν ὁ ἄριστις ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος· καὶ τὰ λοιπά. τοῦτον δέ φησι τὸν ἄριστιν, οὐδὲ ὁ ἀπόλλων ἐν πυθῶνι παρὰ τοῖς ἰδίοις τρίποσι κιθαρῳδοῦντα ἰδὼν, ἀποστραφήσεται. οὐδὲ φθονήσει αὐτῷ ᾄδειν ἐκεῖ. ἄλλως. οἶδεν ἄριστις. οἶδεν ὁ ἄριστις ὁ κιθαρῳδὸς ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ, ὁ μέγα ἄριστος. ὃν ᾄδειν σὺν φόρμιγγι, οὐδὲ αὐτὸς δηλονότι ὁ φοῖβος παρὰ τοῖς τρίποσι μεγαίροι. ἀντὶ τοῦ μέμψαιτο, ὅπως ἐν καὶ παιδὸς ὁ ἄρατος, καίεται ὑπὸ ἔρωτος ὑπ' ὀστέων. ἤγουν, μέχρι μυελῶν. ἡ ὑπὸ, τὸ ἐντὸς δηλοῖ ἐνταῦθα. Μέγ' ἄριστος. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἄριστος. ποιητῶν δὲ καὶ αὕτη ἐστὶν ἐξουσία. τὸ, ὑπερθετικοῖς χρῆσθαι μετὰ ἐπιτάσεως. Μεγαίροι. τὸ μεγαίρειν, τὸ φθονεῖν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μεγαίροι, ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο λέγεται, σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς. τὸ φθονεῖν. ἀντὶ τοῦ μέμ-

φέρεσθαι χρῆσθαι, καὶ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμψεως· ὡς παρ' Εὐριπίδῃ. Ὡς ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε. Τόν μοι Πὰν ὁ μόλας. ὅτι καλεῖται τὸν Πᾶνα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν. ὁ μόλος δὲ Θετταλίας ὄρος· ὡς Ἔφορος, καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος. ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολώων. καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς ὑπορχήμασιν. ἢ Ὅμολος ὄρος Θετταλίας ἔνθα τιμᾶται ὁ Πάν. εὔχεται δὲ αὐτῷ ὡς παιδεραστῇ ὁ νοῦς. ὃν παῖδα δηλονότι, δι' ἐμὴν χάριν ὦ Πὰν ὃς ἔλαχες τὸ ἐπέραστον χωρίον τῆς Ὁμόλου. ὄρος γὰρ Θετταλίας ὁ Ὅμολος. ἄκλητον, ἤγουν μὴ κεκλημένον. αὐθόρμητον, εἰς τὰς ἐκείνου τοῦ Ἀράτου χεῖρας ἄγων ἐμβάλλοις. ἀντὶ τοῦ ἄγων ἔμβαλον. λέγω, εἴ τέ ποτε Φιλῖνός ἐστιν ὁ ψυφερὸς, εἴ τέ τις ἄλλος. Φιλῖνος ὁ μαλθακός. μαλθακὸς ὁ ψυφερὸς, ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη δέ ἐστι κηρὸς ἀμόλθη συνεψημένος. χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων γομφώσεις· ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ ψυφερὸν, καὶ ἐν τῷ βίῳ λοιδόρημα λέγεται. Κὴν μὲν ταῦθ' ἔρδοις. καὶ ἐὰν μὲν τοῦτο ποιήσαις ὦ Πὰν φίλε, εἴθε μὴ δαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ Ἀρκαδικοὶ μαστίζοιεν ὑπὸ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηνικαῦτα, ὅτε ὀλίγα κρέα παρείη. Ἑορτή φασιν ἐτελεῖτο ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ. ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις ἔτυπτον, ὅτε οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον ἔθυον, καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθίουσιν. ἄλλως. παῖδες Ἀρκαδικοί. οἱ Ἀρκάδες ὅτε ἐπὶ θήραν ἐξιόντες, εἰ μὲν εὐθηνείας ἔτυχον, ἐτίμων τὸν Πᾶνα· εἰ δὲ τοὐναντίον, σκίλλαις εἰς αὐτὸν παρά

νόμῳ. * παρόσον ὠρείων τῆς θύρας ἀφίσταται. μου-
νάτος δέ φησιν ἑορτὴν ἀρκαδικὴν εἶναι. ἐν ᾗ οἱ παῖ-
δες τὸν πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι. χῖοι δέ, ὅταν οἱ χορη-
γοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι, καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίου-
σι. διό φησι κρέα τυτθὰ παρείη. τῶν ἐφήβων ἐν σικε-
λίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις. καὶ οἱ νικήσαντες, ταῦ-
ρον ὑπὸ τῶν γυμνασιάρχων τιθέμενον, λαμβάνουσιν
ἔπαθλον. Εἰ δ᾽ ἄλλως νεύσαις. εἰ δ᾽ ἄλλως ὦ πὰν
τὰ κατὰ τὸν φιλῖνον τελέσειας, καὶ μὴ βούλει συνελ-
θεῖν αὐτὸν τῷ ἀράτῳ, ἐπὶ κνιδῶν κοιμηθείης. τὸν δὲ
πᾶνα φασὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς πηνελόπης, συλλαβοῦ-
σαν ἐκ τῶν μνηστήρων, διὸ καὶ πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ
πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν ἑρμῆν εἰς τρά-
γον μεταβληθέντα, τότε ἐρασθεῖσα ἡ πηνελόπη, καὶ
ὑπ᾽ αὐτοῦ ὀχευθεῖσα, ἔτεκε τὸν πᾶνα. ἔστι δὲ ὁ πὰν τρα-
γόπους. Καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις. κνίδη ὑφ᾽ ἡμῶν.
ἀκαλύφη δὲ ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. ἔστι δὲ ἀγρία κνίδη. ἧς
τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἀλῶσιν. ἔ-
στι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον. Εἴης δ᾽ ἠδωνῶν ἐν οὔ-
ρεσιν. ἔθνος θράκης οὕτω δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ θρά-
κη, ὡς τρόπον τινὰ ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. ὅ-
μηρος. Βορέης καὶ ζέφυρος, τώ τε θρήκηθεν ἄητον.
ἄλλως. οἱ ἠδωνοί, ἔθνος θρακικόν. ἔνθα ψύχος πολὺ
γίνεται. δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ τοὺς ἀνέ-
μους ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύσαντο. Ἕβρον πὰρ
ποταμόν. ἀλκαῖος. ἕβρος καὶ κάλλιστος ποταμῶν.
διοκλῆς δὲ καταφέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ ῥοδόπης καὶ ἐξε-
ρεύγεσθαι κατὰ πόλιν αἶνον. Γέρα ὑπὸ βλε-

μύων. λέγω ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἤγουν τῷ ὄρει τῶν βλεμμύων, ἀφ' οὗ ὁ νεῖλος οὐδαμῶς ἐστὶν ὁρατός. ἤγουν, βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος αἰθιοπικὸν οἱ βλέμυες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς αἰθιοπίας ᾠκισμένον. ἄλλως. βλέμυες, ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχρουν. οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς τρωγλοδύταις. Οὐκέτι νεῖλος ὁρατός. οὐ πάνυ δὲ ἐπαληθεύει τὸν νεῖλον ἄδεκτον εἰπών. ἢ τοὺς βλέμυας. οὐκέτι γινώσκεται ὁ νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς. νεῖλος δὲ ἀπὸ νειλέως, ὃς μετὰ μάχην ἔκτισεν εὐκρατιν. ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν λαίως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν. ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει. ἢ κατ' ἔτος πλημμυρῶν, ὡρισμένον χρόνος νεάζειν δοκεῖ. Ὕμμες δ' ὑετίδες καὶ βιβλίδες. ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν πᾶνα, πρὸς τοὺς ἔρωτας τὸν λόγον ἀπέστρεψεν αὐτοὺς καλούμενος αὐτοῦ, καὶ φησίν. ὦ μήλοις ὅμοιοι ἔρωτες. τουτέστιν, ἐρυθροί. ὑετίδος καὶ βυβλίδος νάματα λιπόντες καὶ τὰ ἑξῆς. ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν φίλινον. ὑετὶς δὲ καὶ βυβλίς, ὄρη μιλήτου καὶ κρῆναι. μιλήτου γάρ φασι καὶ ἀρείας ἐγένοντο παῖδες καῦνος καὶ βυβλίς. ἧς ἐρασθεὶς ὁ καῦνος, ἀπέλιπε μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα, ἀπήγξατο. ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος. Καὶ οἰκοῦντες ξανθᾶς ἕδος. καὶ οἰκοῦντες τὴν ὑψηλὸν χώραν τῆς ξανθῆς διώνης ἤγουν, τὴν ἀφιερωμένον τῇ ξανθῇ διώνῃ τῇ μητρὶ τῆς ἀφροδίτης. Βάλλετέ μοι τόξοισι. βάλλετε τοῖς ὑμετέροις τόξοις, ἢ τοξεύετε δι' ἐμὴν χάριν. τὸν ἐπέρασον φίλινον. ὅτι τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ ἐλεεῖ ὁ δύσμορος. ἤγουν, ὁ κακῶς ἀποθανούμενος. ὁ κακῶς ἀπολλύμενος. Ἀπίοιο πεπαίτερος. ἀπίου

χαυνότερος ἀσθενέστερος γένοιτο δηλονότι ὁ φιλῖνος. Τό, τοι καλὸν ἄνθος. τὸ καλὸν ἄνθος σου. ἤγουν, ἡ ἀνθηρὰ καὶ εὔμορφος ὄψις σου, διαρρεῖται· φθείρεται. Μηκέτι τοι φρουρῶμεν. ἀποστρέψει τὸν λόγον πρὸς τὸν ἄρατον. καὶ φησί. μηδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς ἄρατε, ἀλλὰ τοῖς προθύροις τῶν ἐρωμένων σκοπῶμεν. Μὴ δὲ πόδας τρίβωμεν. μὴ δὲ τοὺς πόδας ἡμῶν κατατρίβωμεν· ἤγουν, καταπονῶμεν, ἀλλὰ τὴν ζήτησιν αὐτοῦ δηλονότι κινοῦντες αὐτούς. ἄλλως. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν ἄρατον, καὶ φησί, μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ἀλλὰ τῶν προθύμων τοὺς πόδας κατατριβόντων, καὶ ὁ ἀλέκτωρ λυπεῖ ἡμᾶς, ἅμα τῇ ᾠδῇ τῶν ἀλεκτρυόνων ἐγειρομένων καὶ φρουρούντων τὸν φιλῖνον. ἢ ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον, ἄλλον διδότω ἀπραξίαις ἀλγειναῖς. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ τὰ ἔργα, ἐν ἀπραξίᾳ γίνονται οἱ τὰς κρυφίους ζητοῦντες ὁμιλίας. Εἷς δ' ὑπὸ τᾶσδε φέροιτο μόλων· ἀλλὰ εἷς ἐξ ἡμῶν ὁ μόλων, ἢ μολὼν, ἀλλὰ ταύτης τῆς παλαίστρας τῇ φυλακῇ κακοπαθείτω. πάλιν δὲ εἶπε τὴν προσκαρτέρησιν ἤτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλιν. ἄλλως. ἡμῶν φησὶν εἷς καὶ μόνος ὁ μόλων, ἀλλὰ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω, μεταδιώκων αὐτὴν δηλονότι. λέγει δὲ ἢ τὴν παλαίστραν κυρίως ἐν ᾗ ἐγυμνάζετο φιλῖνος προσλιπαρούντων αὐτοῦ, ἢ μεταφορικῶς, ὡς καὶ ἡμεῖς φαμὲν, ὀρθίαν τὴν παλαίστραν. μόλων καὶ σίμων, ἀράτου ἑταῖροι. παλαίστραν δὲ λέγει, τὸν

ἔρωτα τοῦ παιδὸς, καὶ τὴν κακοπάθειαν. ὁ μόλων, ὀνομαστικῶς εἴρηται. δύναται δὲ μολὼν μετοχὴ εἶναι, ἀντὶ τοῦ μετερχόμενος. Ἄμμιν δ᾽ ἁσυχία. ἡμῖν δὲ ἡσυχία μελέτω. καὶ γραῖα ἥτις ἐπάδουσα τὰ μὴ δεξιῶς ἡμῖν προχωροῦντα, χωρὶς ἡμῶν ἀποπέμπουσα κατέχοι. Ἅτις ἐπιφθύσδοισα. ἥτις δι᾽ ἐπαοιδῶν, τὰ καθ᾽ ἡμᾶς ἀποδιοπομπήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν. εἰώθασι δὲ αἱ γραῖαι ὅταν ἐπάδωσιν ἐπιπτύειν. τινὲς δὲ, ὀλίγῳ χρόνῳ συμπαροῦσα.

Τόσσ᾽ ἐφάμαν. τόσα ἔφην. Ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας ὡς πάρος. ἄλλος δέ φησιν ἡδὺ γελάσας. ὡς πρότερον ἐπηγγείλατο, διὰ τὴν μουσικὴν ᾠδὴν ἣν ᾖσα, δῶρόν μοι ἔδωκε τὸ λαγωβόλον εἶναι. ὅπερ ἄνωθεν κορύνην εἶπε. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λαγωούς. Ἁδὺ γελάξας ὡς πάρος. ἡδέως γελάσας καθάπερ πρότερον ἐγέλασεν, ἕνεκα τῶν μουσῶν. τουτέστι τῆς ἐμῆς ᾠδῆς, δῶρον φιλικὸν ἔδωκεν εἶναι. τὸ λαγωβόλον δηλονότι. Τὰν ἐπὶ πύξας. πύξα δῆμος τῆς κῶ. ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος, παρὰ τὴν φύξιν τοῦ ἡρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν κώων γενομένην. ἄλλως. οἱ μὲν τὸν ἐν κῷ δῆμον. οἱ δὲ τόπον ἐν ᾧ ἱερὸν ἀπόλλωνος. ἀφ᾽ οὗ φύξιος λέγεται. ἤγουν τὴν ἐπὶ πύξαν φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν. ἡ πύξα ὄνομα πόλεως. ἀφ᾽ ἧς καὶ πύξιος ἀπόλλων, καὶ πάν. ἤγουν, φύξα τις ὤν. ἐκεῖθεν γὰρ ἔφυγεν ἡρακλῆς, ἄφνης ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν κώων. Ἀδείας χοίνοιο. ἔξωθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ παραγενόμενοι κατεκλίθημεν. χοίνοιο, ἤγουν ἀπὸ χοίνου γεγενημένης, καὶ

ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου. Οἰναρέοισιν. κυρίως τὰ φύλ-
λα τῆς ἀμπέλου. φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν, τὸ περιαι-
ρεῖν τῶν οἰναρέων καὶ φυζᾶν. Δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς
ἀμπέλους ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. Πολ-
λαὶ δ' ἄμμιν. πολλαὶ δὲ αἴγειροι καὶ πτελέαι ἐπάνω
κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ἐδονοῦντο, ἤγουν, ὑπὸ τοῦ πνεύ-
ματος ἐκλονοῦντο, ἐκινοῦντο. Ὀροδαμνίσι. σκιαὶ ποιού-
σαις, πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δὲ, παντὸς δένδρου
τοὺς κλάδους λέγει. μωσάτος δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον ἐν ὄ-
ρεσι θάμνοι. ἄλλως. ὀροδάμνους λέγουσι κυρίως καὶ ὀ-
ροδαμνίδας, τοὺς ἐν ὄρει θάμνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται
ἁπλῶς οὕτω καὶ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων. ὡς ἐν τούτοις.
Ταύτας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι. Αἰθαλίωνες τέττιγες. αἰθαλίωνες οἱ
τέττιγες, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γὰρ
ἐστὶ νότος καὶ καῦμα, μᾶλλον φθέγγονται. ἢ αἰθα-
λίωνες οἱ αἰθαλώδεις, διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.
οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίωνες, ἤγουν, οἱ τῇ θέρμῃ τοῦ
ἡλίου χαίροντες, πόνον εἶχον. ἤγουν, ἐπόνουν ᾄδον-
τες ἐπὶ τοῖς κλάδοις τοῖς σκιεροῖς. δασέσι. τοῖς σκι-
ὰν ἐμποιοῦσι, τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. Ἁ δ' ὀ-
λολυγών. ἡ χελιδὼν ἡ τὸν ἴτυν ὀλοφυρομένη. ἢ ὀλο-
λυγὼν, εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ ζῶόν τι ἐν βορβορώδεσι τό-
ποις μάλιστα διάγον ἢ ἀηδών. ὀλολυγὼν δὲ, ἀπὸ τοῦ
ὀλολύζειν. ὁ δὲ ἀριστοτέλης φησὶ, πάνυ ὀλολύζειν τὸ
ζῶον ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις, καὶ κατὰ τὴν νύκτα
ἔχειν πόνον. πολλὰ δὲ τῶν ζώων ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν
κλῆσιν. ὀλολύζω, ὀλολυγών. στάζω, σταγών. ἀηδῶ,

ἀηδόν. φρύζω, φρυγόν. πλάσσω, πλαγών. κοκκύζω, κόκ-
κυξ. Καὶ ἀκανθίδες. ἀκανθὶς δὲ ὄρνεόν ἐστι ποι-
κίλον καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς, διὰ τὴν
χροιάν. ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἀλέξανδρός φασι διατρί-
βειν ἐπ' ἀκανθῶν. τούτων θεόκριτος ἀκανθίδας εἶ-
πεν. ἢ ἀκανθίδες, ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. λέ-
γονται δὲ καὶ ἀκανθιλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χροιάν. ὅ-
θεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης τὸ
αἷμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι. Μά-
λα πίονος. κατὰ πολὺ πλουσίου. ἤγουν, εὐκάρπου. ἢ
πίονος, λιπαροῦ λαμπροῦ. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
εἰς αἴσθησιν πιπτόντων ὀσφραντικῶν. ἢ πίονα εἶπε τὸν
καιρὸν τοῦ θέρους, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρ-
πούς. Ὄχναι περ ποσί. ἄπια μὲν παρὰ τοῖς πό-
σιν ἡμῶν πλουσίως ἐκυλίετο. οἱ δὲ κλάδοι ἐκλίνοντο
εἰς τὴν γῆν βραβύλοις καταβαρούμενοι. βράβυλα,
τὰ κοινῶς κοκκύμηλα. ἤγουν, δαμασκηνά. καλῶς δὲ
ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλευραῖς περικρέμασθαι. τὸ
γὰρ μῆλον τῆς ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ
τὰ σπλάγχνα εἶναι. τὰ δὲ σπλάγχνα περὶ ταῖς
πλευραῖς. Νύμφαι κασταλίδες. θαυμάσας τὴν
πόσιν τοῦ οἴνου, ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς νύμφας.
καὶ πυνθάνεται αὐτῶν, εἰ ἄρα ποτὲ τὴν κρᾶσιν τοῦ
οἴνου ἔχοισι. κασταλίδας δὲ εἶπεν αὐτὰς, ἀπὸ κα-
σταλίας τῆς ἐν δελφοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρίβοισι.
τετράενον δὲ, ἤγουν τετραετὲς ἀττικῶς. ἢ τὸ ἐν ἔ-
τος κατά τινας. Ἔχοισαι. αἱ οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ
παρνασσοῦ. ὄρος ἐν τοῖς δελφοῖς ὁ παρνασός. ἐν ᾧ ἦν

Castalia fons In Delphis.

τὸ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος. Ἆρά γέ πα τοιόνδε φόλω κατ' λάϊνον. κατὰ τὸ λίθινον σπήλαιον τοῦ φόλου. ἱπποκένταυροι ἦσαν ὁ χείρων καὶ ὁ φόλος. ἀδολεσχίαν δὲ ἔχει, τὸ, λίθινον σπήλαιον. ἄλλως. φόλος ὄνομα κενταύρου ᾧ ποτε ξενωθεὶς ἡρακλῆς, οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ διονύσου δοθέντα. συνῴκει δὲ αὐτῷ καὶ χείρων. ἄλλως. οἱ μὲν τὸ σπήλαιον. οἱ δὲ τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ φολώην. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ᾤκησε χείρων. καὶ φόλως, ὑφ' οὗ ξενισθέντα, τὸν ἡρακλέα φασὶ πολλά. ὁ μέντοι οἶνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ διονύσου χαριστήριον. ἀνθ' ὧν νάξον προσένειμεν ὁ φόλος. κεινόμενος παρ' αὐτὸν εἰς τὸ ἥφαιστον. φόλω δὲ, ἀντὶ τοῦ φόλου. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν ου δίφθογγον, εἰς ω μεταφέρουσι. ποιεῖ δὲ τὸν χείρωνα, συνυποδεχόμενον τῷ φόλῳ τὸν ἡρακλέα. νέκταρ δὲ διὰ τὴν ἡδονὴν, τὸν οἶνον εἶπε τοῦ ὀδυσσέως. τὸ δὲ χορεῦσαι τὸν κύκλωπα, ἐξ εὐριπίδου μετήνεγκε. Τὸν ποιμένα τὸν ποκ' ἀνάπω. ἄναπος, ποταμὸς ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας. οἱονεὶ ἄνευ πόσεως ὤν, καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ποιμένα δὲ τὸν πολύφημον τὸν κύκλωπα λέγει. ὃς ἀντὶ λίθων, ὄρη ἔβαλλεν. ἢ τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθοις ὡς δημήτριός φησι, τοὺς πεπλωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη ἐλότης. Διεκρανώσατε νύμφαι. κατ' ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ διεκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθύσατε. καὶ ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατε. ἢ ἐπηγάσατε. Ὦξον δὲ θύρας ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν, καθ' ὅμηρον. Ρεεὶ δὲ μάφος ἀλωάδος. ἡ δὲ μήτηρ παρὰ τὴν ἀλωαὶ, ἀλωὶς, καὶ ἀλωὰς λέγεται. Ἆς ἐπὶ σωρῷ.

ὅταν δὲ λικμῶνται καὶ σορεύωσι τὸν πυρὸν, μετὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον, καὶ τὴν θρινάκην κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκ τοῦ πτολέμου. Ἇς ἐπὶ σορῷ πάξαιμι. εἰώθασι γὰρ ἐκθρίψαντες τοὺς καρποὺς καὶ σοροὺς ποιήσαντες, τὸ πτύον πῆσειν. αὐτῆς δὲ λέγει τὸν σορὸν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν. Ἁ δὲ γελάσαι. ἱλαρὰ γένοιτο. γελάσειεν. εὐφορίαν δηλονότι καρπῶν διδοῦσα. Δράγματα καὶ μάκωνας. δράγματα, τὰ πλεκώματα φησὶ, τοὺς σορούς, ἢ τῶν θημωνιάς. τὴν δήμητραν φησὶ μὴ μόνον ἄσταχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τὸ ἀμφοτέραις δὲ, τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνει. λείπει τὸ, χερσί. μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί.

Σχόλια εἰς τὸ η΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταὶ. δάφνις καὶ μενάλκας. μικτὸν διηγηματικόν.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ᾽ ὤρεα μακρὰ μενάλκας
ἄμφω τώγ᾽ ἤτην πυροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω.

Ὁ μενάλκας ὥς φασι πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη τὰ αὖθι μήκη, συνήντησε δάφνιδι τῷ χαρίεντι βοῦς νέμοντι. Ἄμφω τώγ᾽ ἤτην πυροτρίχω. ἀμφότεροι οὗτοι ἦσαν πυρότριχες. ἀμφότεροι δὲ ἄνηβοι. ἤγουν, ἀ-

τελεῖς ἐπὶ τὴν ἡλικίαν· ἄνηβοι γάρ, οἱ πεντεκαιδεκα-
ετεῖς καὶ πορρωτέρω. ἄνηβοι δέ, οἱ δωδεκαετεῖς καὶ
κατωτέρω ἀμφότεροι δὲ διὰ σύριγγος μέλπειν δὲ
δεδαγμένοι. ἄδειν δὲ ἐστί, τὸ κοινῶς φαγωδεῖν.
Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν. ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. ἐπίουρε δέ,
ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπε. φύλαξ. καὶ ὅμηρος. Ὅς τ' οἴων
ἐπίουρος· καὶ ὃς πρῶτον μίνωα τέκε. γίνεται δὲ ἡ λέ-
ξις, ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. Λῆς μοι ἀεῖσαι. ἀντὶ
θέλεις ἐρεῖσαι πρὸς ἐμὲ ἄδων. διατείνομαί σε νική-
σειν ἐγὼ ἄδων. καὶ τοσοῦτον, καθόσον ἐθέλω. Τὸν
δ' ἄρ' ἀχὼ δάφνις. πρὸς τοῦτον καὶ ὁ δάφνις ἠμείψα-
το. ἀπεκρίνατο, διὰ τοιούτου λόγου. ὦ μενάλκα συρι-
κτά. ἤγουν σύριγγι μέλπειν ἀδῶς. ἢ μεγάλως συρί-
ζειν δυνάμενος ποιμὴν προβάτων ἐξ ὧν τὰ ἔρια τα-
ῖς πέκησις ἐπὶ τῇ δείρᾳ. οὐδέποτέ με σὺ νικήσεις οὐδὲ ὅ-
πως διατεθείης· ἢ οὐδ' ἂν διαρραγείης ἄδων. ἢ παρὰ
τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, οὐδὲ ἐὰν ἀποθνήσκῃς. ἢ ἐὰν ἀπάγξῃ.
Χρήζεις δ' ὦν. θέλεις τοίνυν ἰδεῖν καὶ γνῶναι, καὶ ἔργοις
μαθεῖν ὅτι σοῦ καλλίων εἰμὶ δηλονότι. θέλεις κατα-
θεῖναι ἄεθλον. ἄεθλον τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τὸν ἀ-
γῶνα. ἐνταῦθα δὲ ἄεθλον, τὸ κοινῶς λεγόμενον στοίχη-
μα ὃ λήψεται ὁ νικήσας κατὰ τὴν ᾠδήν. Τῆνον πῶς
ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον. ἀντὶ τοῦ ἄγε δήπως ἐκεῖνον ἐφ'
ἡμᾶς καλέσωμεν. ἢ ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ
τοῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὑλακτεῖ ὁ λευκός, ἔκρινεν δ' ἂν
ἡμᾶς. ἄλλως τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, λεί-
πει τὸ σκόπει. ἵν' ᾖ, σκόπει. ἐὰν καλέσωμεν πως ἤ-
γουν τινὶ τρόπῳ τὸν αἰπόλον ἐκεῖνον. Φάλαρος δὲ

ὁ λευκός. καὶ ὅμηρος κύματα φαληριόωντα λέγει, τὰ λευκαινόμενα. τὸ φαλίων δὲ, καὶ βαλίον, λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ λευκὸν ἐν τῷ μετώπῳ. Πρᾶτος δ' ὦν ἄμφω λαχὼν, ἰυκτὰ μενάλκας. πρῶτος δὲ τῶν ᾖδεν ὁ μενάλκας ὁ συριγκτὴς ὁ λιγύφθογγος. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἰυκτής. καλλίμαχος. ἰύζων δ' ἂν ὁ ὅρος λαχὼν ἢ κληρωθείς. ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητικῶς. ἰυκτὴς δὲ, παρὰ τὸ ἰύζω, ἰύξω. συριγκτὴς δέ ἐστιν ἡ κλίσις ἤγουν, ἰυκτὰ ἀντὶ τοῦ ἰυκτής. ὡς τὸ, νεφεληγερέτα ζεύς. ἰύζειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν. κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Εἶτα δ' ἀμοιβαίην, εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν ᾠδὴν βουκόλος ἁρμόζουσαν, ὁ δάφνις διαδεχόμενος ᾖδεν. ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. τὸ δὲ μέτρον, ἡρωϊκὸν, καὶ ἡρωελεγεῖον. Ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος. ὡς πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος. ποιητικὸν δέ ἐστι τὸ ἔθος. ἄλλως. γλυκύτης τὸ σχῆμα. ὅτι τοῖς ἀψύχοις, ὡς ἐμψύχοις προσδιαλέγεται. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν. οἱ δὲ τὰ μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ. τὰ συγκεκλασμένα οἷον. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ τηθύος καὶ ὠκεανοῦ. ἢ ἐκ διὸς ὡς ὅμηρος. πρὸς τὰ ἄγκεα καὶ τοὺς ποταμοὺς λέγει ὡς σωματοειδεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματα αὐτοῦ μείνωσιν ὅλα. ἢ θεῖον, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι. παρὰ τὸ θέω, θεῖον. Αἴ τι μενάλκας πῆ ποχ' ὁ συρικτάς. εἴ τι που μέλος προσφιλὲς ὑμῖν ἦσε ποτὲ ὁ μενάλκας ὁ διὰ σύριγγος μέλπειν ἐπιστάμενος, βόσκετε ἐκ ψυχῆς. ἤγουν, ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας τὰς ἀμνίδας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τις τόδε ἤγουν, ἑκὼν καὶ ἀφ' ἑαυ-

τοῦ κινούμενος οὐκ ἐκ ψυχῆς δὲ ποιεῖ· ἤγουν ἄκων καὶ σὺν βίᾳ τινὶ καὶ οὐχ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. ἀπὸ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν ὀρῶν τὸ ἐκ ψυχῆς νῦν, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα· Μηδὲν ἔλασσον ἐμοῦ· δηλονότι ἔχοι, ἀντὶ τοῦ ἐχέτω. Γλυκερὸν φυτοῦ ἅπερ ὅμοιον γλυκύτητος μετέχον. γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς βοτάνας, διὰ τὸ τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ νεμόμενα ζῶα. τὸ δὲ, ἅπερ ὅμοιον, ἀντὶ τοῦ εἴπερ ὁμοίως. Κἤν τι μενάλκας· καὶ ἐὰν ὁ μενάλκας ἀγάγῃ τι ὧδε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. πληθυντικὸν ἀποδίδωσιν· ἐπεὶ τὸ τι ἀορίστως λεγόμενον, πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. Παντᾷ ἔαρ· πάντα δὲ νομοί. πανταχοῦ ἐστὶν ἔαρ, ἔνθα ἡ καλὴ παῖς ἐνδιατρίβει. τὸ ἔνθα, τόπον ἕνα δηλοῖ τινά· ἀορίστως δὲ λεγόμενον, πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. διὸ πρὸς τὸ πανταχοῦ νῦν ἀποδίδοται, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ. κἤν τι μενάλκας τῇδε ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμει. ὃ γὰρ δύναται ἐκεῖ τὸ τι, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ ἔνθα. καὶ ὃ ἐκεῖ τὸ, πάντα, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ, πανταχοῦ. πανταχοῦ δέ εἰσι νομαί. νομὸς, ποιητικόν. νομὴ, κοινόν. λέγεται δὲ οὕτως ἡ ἐνέργεια. ἤγουν, αὐτὸ τὸ βόσκεσθαι. καὶ ὁ χόρτος ὁ εἰς νομὴν ἐπιτήδειος. καὶ ὁ τόπος ὁ τὸν χόρτον ἔχων. ἐνταῦθα δὲ τὸ νομοὶ, ἀπὸ τοῦ δευτέρου λέγεται σημαινομένου. ἄλλως. πάντα ἔαρ πάντα δὲ νομαί. ὅπου φησὶν ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαί εἰσι, καὶ τὰ θρέμματα ἐκτρέφονται. ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ἀποξηραίνεται καὶ ὁ

ποίμνιον, καὶ αἱ βοτάναι. τὸ δὲ πάντη δωρικῶς παν-
τὰ περισπωμένως. τὸ δὲ οὔθατα πηδῶσιν. ἢ πλήθου-
σιν, ὅτι πλήθει διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα. φέρεται δέ,
ἢ τὰς ἀμνίδας καὶ τὰς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν μαζῶν φέ-
ρεσθαι, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων φέρον-
ται καὶ αὔξονται. πάντα δὲ γάλακτος οὔθατα. παν-
ταχοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτος εἰσὶ πεπληρωμένοι. καὶ
νεογνὰ φέρεται ὑπ' αὐτοῦ. Χ' ὡ ποιμήν. καὶ ὁ τὰς
βοῦς βόσκων, αὐότερος ἀπὸ κοινοῦ. ἀντὶ τοῦ αὖος ἤ-
γουν ξηρός. καὶ αἱ βόες αὖαι. Ἔνθ' ὄϊς ἔνθ' αἶγες.
ὁ δάφνις πάλιν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς εὐνοίας ἀντιπαραβάλ-
λων λέγει. ὅτι ὅπου ἂν ὁ ἐρώμενός μοι μίλων βαί-
νῃ, πάντα αὔξει. καὶ ποιμήν. καὶ θρέμματα. ὅταν δὲ
ἀπέλθῃ, ἀποξηραίνεται καὶ ὁ βουκόλος, καὶ αἱ βό-
ες. Ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν. κατὰ χρη-
στικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν, τὸν τράγον φησίν. Ὦ βά-
θος ὕλας. ὅπου ἐστὶν ὑψηλὴ δασύτης. ὅμηρος.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθών. ἐν ἐ-
κείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ μίλων. Ἴθ' ὦ κόλε, καὶ
λέγε μίλω. ὦ κολοβὲ τράγε ἄπελθε ἐκεῖ ὅπου ἐστὶν
ὁ μίλων καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ ὁ πρωτεὺς θεὸς ὢν
φώκας ἐνέμεν. οἷον, μετὰ δυσόσμων ζώων ἀνεστρέφε-
το. καὶ σὺ τοίνυν μὴ ὑπερηφαίνῃ διὰ τὴν τῶν τράγων ὀσ-
μὴν ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς. ἤτοι πρὸς ἐμὲ τὸν μενάλκ-
αν. μίλω δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μίλωνι. καὶ γὰρ τὴν εὐ-
θεῖαν, οὐχ ὁ μίλος ἔφη, ἀλλ' ὁ μίλων. ἄλλως. ὦ βά-
θος ὕλας. τὸ δεῦρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κα-
τὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. ἵν' ᾖ τὸ πᾶν οὕτως. ὦ

τράγε τῶν λευκῶν αἰγῶν ὀχευτά. δεῦρο ὧδε· ὅπου ἐστὶν ἡ πλείστη δασύτης τῶν δένδρων. ὅπου εἰσὶν αἱ σιμαὶ μέλισσαι. δεῦτε ἔριφοι ὧδε τὸ ὕδωρ. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ὕδατι δηλονότι ἐστὶν ἐκεῖνος ἤγουν, ὁ μίλων. ἴθ' ὦ κόλε. ἄπιθι, ὦ κολοβέ. πρὸς τράγον τινὰ ἀκέρων ἢ μικρὸν τοῦτο λέγει. κόλος γὰρ λέγεται, ὁ μὴ ἔχων κέρατα. καὶ ὅμηρος, κόλον δόρυ λέγει. καὶ λέγε τῷ μίλῳ, ἀντὶ τοῦ, τῷ μίλωνι, ὅτι ὁ πρωτεὺς φώκας ἔβοσκε, καίπερ ὢν θεός. Μή μοι γᾶν πέλοπος. μή μοι εἴη ἔχειν οὔτε τὴν πελοπόννησον. μήτε χρυσοῦ τάλαντα. ἤγουν, πλοῦτον. μηδὲ εἴη ἐμοὶ ἐν δρόμῳ τοῖς ἀνέμοις παραθέειν. ἀλλὰ εἴη μοι. τὸ ὑπὲρ τὴν πέτραν ταύτην ῥαψῳδεῖν ἔχων σὲ τὸν μίλωνα εἰς τὰς ἀγκάλας μου ὁρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκόμενα πρόβατα καὶ τὸ σικελικὸν πέλαγος. ἀντὶ τοῦ τὴν σικελίαν. τάλαντον δέ, ὁ ζυγός. Χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τάλαντα, καὶ τὰ τοῦ ζυγοῦ σταθμιζόμενα. ἐνταῦθα δὲ, τὸ δεύτερον. ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ. αὐλαρήκης ὁ δάφνις. ὅθεν καὶ λέγει. ἀλλὰ εὐφραίνομαί σε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων. ὧδε τῇδε τῇ πέτρᾳ ἀφορῶν τὴν σικελίαν. οὐκ ἀνιστορήτως τοῦτο ὁ θεόκριτος φησί· καὶ ὁ ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τῆς μενάλκα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται. οὗτος δὲ ὧδε σικελίας. Δενδρέσι μὲν χειμών. πρὸς τὰ δένδρα μὲν ἐστὶ κακὸν φόβον ἔχον, ὁ χειμών. πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρεία, ἐπεὶ ἀποξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά. πρὸς δὲ τοὺς ὄρνιθας

ὕσπλαξ· ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος. κυρίως δὲ ὕσπληξ, ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία. ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαμὲν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ, τὸ φοβερὸν κακόν. Ἀγροτέροις δὲ λίνα. τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαφθείρουσιν τὰ δίκτυα. αἱ ἄρκυς. ἀπὸ κοινοῦ φοβερὸν κακόν. τῷ ἀνθρώπῳ δὲ κακὸν φοβερὸν, παρθένου φυφορᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ ζεῦ. οὐ μόνως ἐγὼ ἔρωτα ἔχον, ἀλλὰ καὶ σὺ γυναικῶν ἐραστής. Τοῦτο μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων. τοῦτο μὲν οὖν κατ' ἀμοιβήν. ἐπιρρηματικῶς γὰρ εἴρηται τὸ, δι' ἀμοιβαίων, οἱ παῖδες ἐφαγώδησαν. τὴν ἐσχάτην δὲ ᾠδὴν, προηγουμένως ἦδεν ὁ μενάλκας. Φείδευ τῶν ἐρίφων. ἐγκρατῶς ἔχε. ἄπεχε λύκε τῶν ἐρίφων μου. ἄπεχε τῶν τοκάδων. ἤγουν, τῶν μητέρων αὐτῶν. Ὦ λάμπουρε κύων. ὄνομα κυνός. ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν οὐρὰν, ἢ πυρράν. ἢ ὁ ἐπιμελῶς φυλάσσων. ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὡρεῖν ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ παρὰ τὸ λαμπουρὶς ἴσως εἴρηκε. ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὅμοιοι, λαμπουρὶς γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Οὕτω βαθὺς ὕπνος. τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σε. δηλονότι. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁ θεόκριτος ἔχει. φησὶ γὰρ ἐν τῷ α. τῆς ἰλιάδος. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. σὺν παισὶ νέμονται. οἱ γὰρ παῖδες εἰώθασι μὴ προσήκουσαν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀμελεῖν. ἢ ῥαθυμοῦντες, ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι. οἱ δὲ ἔνηβοι, κρείττονα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσιν ὥς τε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις, οὐ φροντὶς αὐτοῖς.

Ἁπαλᾶς

ἀπαλᾶς κορέσασθαι. φυχρᾶς. θαλερᾶς χορτασθῆναι βοτάνης οὐδαμῶς κωπάσετε. ἐνεργοῦσαι δηλονότι τὴν ἔκφυσιν αὐτῆς ὅταν αὖθις πάλιν μόνη φύηται. ἤγουν, βλαστάνῃ. ἢ οὐ μὴ καταπονηθῆτε νεμόμεναι, ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῆ. Κἀμὲ ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα. καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ σπηλαίου κόρη τις τὰς συναπτούσας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς ἢ δασείας καὶ συγκεκολλημένας. τουτέστιν, εὐόφθαλμος ἢ συνετή. λέγει δὲ τὴν ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ νύμφην ἐχθὲς ἰδοῦσα τὰς δαμάλας ἐλαύνοντα, εὔμορφον εἶναι ἔλεγε. οὐ τελείως δοκεῖ χρήσασθαι μετὰ τοῦ συνδέσμου τῷ λόγῳ. θέλει γὰρ δηλοῦν διὰ τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέραστός ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἕτεροι. δηλονότι, οὐ μόνον ἄλλοις γυναῖκες ὁρῶσαι ἐπαινοῦσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ κόρη τις ἰδοῦσα ἐπῄνεσεν. καλὸν δὲ τὸν εὐειδῆ λέγει. κάλλος γάρ ἐστι, συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ᾽ εὐχροίας. Οὐ μάν. οὐδὲ λόγων ἐκείθην ἄπο. γράφεται καὶ λόγον. οὐ μὴν ἀπεκείθην αὐτῇ, οὔτι τοῦ ἀπεκειράμην. τὸ ἀπεκείθην γὰρ τὸ ἐχωρίσθην δηλοῖ. οὐ μόνον λόγον ἡδύν, ἀλλ᾽ οὐδὲ λόγων τὸν πικρόν. ἤγουν, τὸν ἀπεχθῆ τε ἀλγεινόν. ἄλλως. οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκείθη. οἷον, οὐδὲ τὸ τυχόν. ἢ οὐδὲ λόγων ἀπεκείθην ἄτοπον, πικρὸν αὐτῇ. τουτέστιν, οὐδὲ σκαιὸν λόγον ἀπεκειράμην αὐτῇ οὔτε τῶν πρὸς τὸ λιπαρὸν, οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν.

Λάσδεο τὰς σύριγγας. ἆθλον δὲ ἄλλοις ἡ σύριγξ ἐπέκειτο, ἣν αὐτῷ δίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι. Αἰ δέ τι λῆς με. εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδάξαι τι ἅμα σοι τὰς αἶγας βόσκοντα, διά-

σωπι τὰ δίδακτρα, ἤγουν τὸν μισθὸν τὸν ἕνεκα τῆς διδασκαλίας ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν. μιτύλαν αἶγα φησὶ τὴν ἄκερων. ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐπέκεινα τῶν χειλέων. ἢ ἕως τῆς κεφαλῆς πληροῖ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγεὺς δὲ, ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. Ὡς μὲν ὁ παῖς. οὕτως ὁ παῖς ὁ δάφνις ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἥλατο ἤγουν ἐπήδησεν. ὡς δὲ κατεσμύχθη. κατεσβέσθη καὶ ἐν αὐτῷ, κατεκάη, καὶ ἐλυπήθη. ἐταπεινώθη τὸν λογισμόν, ὥσπερ δὲ γυνὴ παρθένος, ἄρτι πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυποῖτο. Καὶ νύμφαι ἄκριβος. οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἡ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται, διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τιτρώσκεσθαι. Ναΐδα γᾶμαι. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπό τινος νύμφης. ἣν σωσίθεος θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῷ ἄλλῃ γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρῆσαι τὴν παραίνεσιν αὐτῆς. ὅθεν ὁ μὲν θεόκριτός φησι τὴν νύμφην ἀποστῆναι αὐτοῦ. αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβάλλοντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα, ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον ἐκτὸς εἰ μὴ αὐτὸν μέν φησιν ἀπείπασθαι αὐτῆς, ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι ὥς ποτε καὶ τᾶς ξενέας ἠράσατο δάφνις. οἱ δὲ λοιποί, φασὶν αὐτὸν τυφλωθῆναι. καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

Σχόλια, εἰς τὸ θ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί. δάφνις καὶ μενάλκας. προλογίζει νομεύς τις, ὁ καὶ κριτής.

Βουκολιάσδεο δάφνι. τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος.
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. ἐφαψάσθω δὲ μενάλκας
μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
Τὸ σχῆμα ἐπαναφορά. γίνεται δὲ ἡ ἐπαναφορὰ, ἢ κατὰ
κῶλον, ἢ κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ κῶλον μὲν ἐνταῦθα ὡς καὶ
ὅμηρος. Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας
ἔοικεν. εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
λέγει δέ. ὦ δάφνι βουκολικῶς ᾆδε. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρ
χὴν ποίει. ὁ δὲ μενάλκας ἐπακολουθησάτω. Ὑπὸ στεί
ραισιν. ἡ ὑπὸ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἵν' ᾖ, ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους
ἀφέντες, ἵνα τέκωσιν ὥς τινες. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔ
πω τετοκυίας. αἱ γὰρ εἰς ἅπαν ἄτοκοι, στεῖραι καλοῦν
ται διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ σῶμα ὡσανεὶ ὑπὸ τό-
κων μὴ ἐκλυόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι γόνου. Μηδὲν
ἀπιμαγελεῦντες. ἄτιμα καὶ ἄτακτα ἐν τῇ ἀγέλῃ ποι
οῦντες. ἢ μηδαμῶς καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. γὰρ κατα-
λιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμο
μένους, οὕτω καλοῦσιν. ἔστι δὲ δωρικῆς διαλέκτου. ἀπι
μαγελέοντες γὰρ ἰωνικῶς, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε, καὶ ὁ δωρι
κῶς εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀπιμαγελεῦντες. Ἁδὺ μὲν
χ' ὁ μόσχος. ἡδὺ καὶ ὁ μόσχος. καὶ ἡ βοῦς. καὶ ἡ σύριγξ. καὶ
ὁ βουκόλος βοῶσι. καὶ ἐγὼ ἡδὺ μελουργῶ δηλονότι.
Ἔντι δέ μοι παρ' ὕδωρ. ἔστι δέ μοι πλησίον τοῦ ψυχροῦ
ὕδατος. ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα. σημαίνει,
κοίτη ἐστιβασμένη ἀπὸ βοτανῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ κοίτῃ
δηλονότι, νένασται. ἤγουν ὑπέστρωται. σεσόρευται δέρ
ματα καλὰ δαμάλων λευκῶν. ἀπὸ τοῦ νάχω ἢ νῶ
τὸ σωρεύω ἅς τινας τὰς δαμάλας δηλονότι φαγού

σας κόμαρον, ὁ λίψ ἄνεμος ἀπέρειψεν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου σκοπιὰ γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐφ' οὗ ἔστι τινα ἱστάμενον, τὰ κύκλῳ περισκέπτεσθαι. Καὶ μηρὸς ἀηθῦνθ. λείπει τὸ παῖδες. Αἶγα ματέρ. τὴν αἶγα φησὶ μητέρα ὁ μενάλκας, καὶ θάσσον ἐν αὐτῇ διέτριβε ὡς καὶ ὁ ὅμηρος τὴν ἴδην, μητέρα θηρῶν. ἢ ὦ αὕτη ἡ θρέψασά με. ταύτην γὰρ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καλεῖ. καὶ ἐγὼ λαμπρὰν οἰκίαν κατοικῶ. ἔστι γὰρ αὕτη σπήλαιον ἐν κοίλαις πέτραις. Ἔχω δέ τοι ὅσα ἐν ὀνείρῳ. ἀπὸ τῆς παροιμίας. Ὅσ' ἂν ἐν ὀνείρῳ φέρειν. ὥστε ἔλεγε περιουσίαν ἄφθονον. τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ ὅμηρος. Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι ἢ ἔχω τόσα, ὅσα οἱ ὄνειροι πλάττουσι. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὸ πολύ τῶν γὰρ ὀνείρων ἡ φαντασία δαψιλής. Ἐν πυρὶ δρυΐνῳ χορία ζεῖ. δρύϊνον πῦρ τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. χόρια δὲ τὰ κυτάρια ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα. ἐκ τούτου δὲ παριστᾷ, τὰ πρὸς τροφὴν ἄφθονα. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἔγκατα πλήσαντες, καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν. εἶτα ἐσθίειν ταῦτα ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. * Κρατὶ νεοτρόφοιο γέννας. χόριά τε ἐμβρύων τὰ πλήθη. ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὔξεσθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος. ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πῦρ. ἢ χόρια, καὶ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί. Αὖαι φαγοί. φηγοὶ οἱ βάλανοι. εἴρηται δὲ, ὅτι

περὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τὰς βαλάνους ἔσθιον. ἤγουν πηγούς τινας, παρὰ τὸ εὐπαγεῖς αὐτὰς εἶναι. ἐστὶ δὲ δρυὸς γένη, πέντε· φηγός. ἡμερίς. ἐτυμόδρυς. ἄλυφλος καὶ ἄμυλος. Ἠ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος. νωδὸς ὁ ἐστερημένος ὀδόντων. λέγεται δὲ καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων. οὐ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτό. ἀλλ' ἐκεῖνον φαμὲν νωδὸν, τὸν ὀδόντας κτησάμενον. εἶτα ἀσθενείᾳ τινὶ ἢ γήρᾳ ἀποβεβληκότα. τὸ γὰρ βρέφος μὴ κτησάμενον ὀδόντας, πῶς ἐστέρηται. ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον καταστατόν· ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου καὶ σεσησμένου. καὶ ἀποπιεσμένου εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. τουτέστι, τοσοῦτον φροντίζω τοῦ χειμῶνος, ὅσον ὁ ἐστερημένος ὀδόντων φροντίζει καρύων, μαλακῆς τροφῆς παρούσης. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀμύλοιο. ἄλλως· ἄμυλος, εἶδός τι ἄρτου ἐκ τῶν σατινίων πυρῶν γενόμενος. ἄμυλος δὲ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου γενόμενος· ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι. Ταῖς μὲν ἐπεπλάγησαν· ἤγουν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, τὰς χεῖρας συνεκρότησαν. Κορύναν ῥάβδον ἐπὶ τὸ ἄκρον βάρος ἔχουσαν. ῥόπαλον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα ἤγουν τὸ ἄκρον βαρὺ ἔχειν. βαρύτεροι γάρ εἰσι περὶ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον δέ ἐστιν ἀμυντήριον, καὶ ἑτερορρεπὲς, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον, καὶ βάρος. ἦν τινα ὁ αὐτὸς τοῦ πατρός μου ἀνέθρεψεν. αὐτόριζον. ἦν τινα ἴσως οὐδὲ τέκτων μέμψαιτο. Κείνῳ δ' ὁ στρόμβῳ. στρόμβος, κογχύλιον ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. ἐκείνῳ δέ φησιν, ἤγουν τῷ

quercus genera quinque.

μενάλκα, ἐχαρισάμην ὄστρακον στρόμβου. οὗ τινος τὸ κρέας ἐγὼ ἔφαγον. ἀγρεύσας μετὰ σκέψεως, ὃν ταῖς πέτραις τῆς ἰκαρείου πελάγους. μέγας δὲ ἦν ὁ στρόμβος τοσοῦτον, ὅτι τὸ κρέας αὐτοῦ διέκοψα εἰς πέντε μερίδας. ὡς ἔλαβον ἄνθρωποι πέντε ὄντες. ὁ δὲ μενάλκας τὸν κόχλον λαβὼν, ἐπὶ τούτῳ ἡδέως ἐγέλασεν. Βουκολικαὶ μοῖσαι. ὁ λόγος ἐκ τοῦ συννομέως, ἢ ἐκ τοῦ θεοκρίτου. ὦ μοῦσαι τὸ μέλος τῆς ᾠδῆς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκφαίνετε. μήπως μου ἐπὶ γλώσσαι φλύκται ναφύηται. ἐκείνοις γὰρ εἴωθε γίνεσθαι τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὔλογον κρίνουσι. Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης ἄκρης. ὁ λόγος πρὸς τὴν μοῦσαν. ἰδίως δὲ, τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας, εἰς μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν δάφνιν ὃ καὶ κρεῖττον. ἄλλως. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης. εἴθε ἡ σὴ γλῶττα μηκέτι ἐμποδισθείη. ἐμπόδιον δὲ τῆς γλώττης αἱ ὀλοφυγδόνες. τουτέστιν, ὑπὸ φυμάτων μηκέτι ἐμποδισθείη ἡ σὴ γλῶττα. ὀλοφυγδὼν δέ ἐστιν, ἡ φλυκτώδης φύσκα. λέγουσι δὲ αὐτὴν οἱ ἀττικοὶ, ὀλοφυκτίδα. ὅταν δὲ αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες. ὡς ἀποστερήσασάν γοι μερίδα οὐκ ἀποδεδώκατέ τινι. ἢ κατά τινας ὀλοφυγδόνες εἰσὶ φύματα. ἤγουν, ἀναβλαστήματα ἐπὶ τῆς ῥινὸς γινόμενα. Τᾶς μοι πᾶς εἴη δόμος. ἧς τινος ᾠδῆς ὁ οἶκος ὅλος γένοιτο. οὔτε γὰρ ὕπνος ἡμῖν γλυκερώτερος, οὔτε τὸ ἔαρ ἐξαίφνης ἐλθὸν γλυκὺ, ὅσον ἡ μουσουργία. Ὡς μὲν ὁρῆτε. γράφεται καὶ οὓς γὰρ ὁρῶσαι, καὶ οὓς μὴ ὀρθῦντι. τουτέστιν, οἷς μὴ ἐστὶ φίλαι αἱ μοῦσαι, χαίρουσιν. ἐκεῖναι δὲ οὔστινας οὐ βλέπετε δηλονότι, διὰ τοῦ πρὸ

σέβλαψεν ἡ κίρκη. διὰ τὸ ὀδυσσέα φησίν. ὅν τινα οὐ κατέθελξε τὰ τῆς κίρκης φάρμακα. τοὺς δὲ ἑταίρους ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπειθεῖς καὶ ἀπειρσκέπτους, ἀπιθηκίωσεν ὁ κυκεών. συνώδεις ἐγένοντο, καὶ ἀμαθεῖς. καὶ ὑπὸ τῆς κίρκης δυνάμενοι, ἀπὸ τῶν μεταμορφωθῆναι εἰς ἄλλα ζῶα.

Σχόλια εἰς τὸ ι', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἐργατῖναι, ἢ θερισταί. Βάττος, καὶ Μίλων, προλογίζει δὲ ὁ Μίλων.

Ἐργατίνα βουκαῖε. τί νῦν ὀϊζυρὲ πεπόνθεις.

Ἐργατίνα. ἡ εὐθεῖα ὁ ἐργατίνης. καὶ κλίνεται τοῦ ἐργατίνου, ὡς ὁ χρύσης. ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσα. βουκαῖον, οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἤκουσαν, ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω. ὁ μεγάλως καίνων. ἢ σὺν βοῇ, καὶ ᾠδῇ. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται. δίφιλος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν νικάνδρου θηριακῶν, κύριον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. ὀϊζυρὸς δὲ ὁ ταλαίπορος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀϊζύς, ἡ κακοπάθεια. τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ ἐπίπονε, καὶ ταλαίπορε θεριστά, τί δὴ πέπονθας. ὅτι τὴν εὐθεῖαν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς, οὐδ' ἅμα τὸ πλησίον, λήϊον θερίζεις ἀλλὰ καθυστερεῖς. ἢ οὔτε ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θερίζεις θερισταῖς δηλονότι, ἀλλ' ὕστερος ἔρχῃ. Οὔθ' ἑὸν ὄγμον. ὄγμος κυρίως, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρότρου τομὴ ἤγουν, ἡ αὖλαξ. ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος, ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺ τάξεως

τοῦ θερισμοῦ. ἄλλως ὄγμον τὴν αὔλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τάξιν. οἱ δὲ τὸν ὄρχον. οἱ δὲ τὸν χόρτον κυρίως δὲ ἡ ἐπ' εὐθὺ τοῦ ἀρότρου τομή. καὶ ἔστιν ὄγμος, οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τῆς εἰς εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ. ὡς καὶ ὅμηρος. Ὄγμον ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν. Λαιοτομεῖς. ἀντὶ τοῦ θερίζεις. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήϊον τὸ χωράφιον. τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέσει τοῦ ι, λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ. δηλονότι, τὸ λήϊον τέμνω. κάκτος δὲ, εἶδος ἀκάνθης. Ποῖος τὶς δείλαν τὲ καὶ ἐν μέσῳ. δείλη ἑῷα, ὅτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. δείλη δὲ ὀψία, ὅτε πρὸς δυσμὰς κατέρχεται. ποταπὸς γίνῃ κατὰ μεσημβρίαν καὶ δείλην, ὃς νῦν ἀρξάμενος, οὐ μεθεῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους. τὸ γὰρ ἀποτρώγεις, τοῦτο δηλοῖ. ἄλλως. πῶς φησὶν οὐκ ἀργότερος ἔσῃ περιιούσης τῆς ἡμέρας. ὅτι νῦν ῥαθυμεῖς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος, καὶ οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν. αὔλακα δὲ, τὸν ὄγμον φησί. τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Μίλων ὀψαμάτα. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζων καὶ κακοπαθῶν, καὶ μὴ ἐνδιδοὺς ἢ ὁ ἀργὸς ὁ ὀψὲ καὶ μόλις θερίζων. ἢ ὁ καρτερικὸς ὁ μέχρις ὀψίας δείλης τὸ θέρος ὑπομένων. ἢ τοῦτο λέγει ἐπεὶ ὁ μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν βάττον ἔφη ἐκλελῦσθαι. ὀψαμάτην τὸν μίλωνα ὁ βάττος καλεῖ. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζοντα, καὶ μὴ ἀποκάμνοντα. Πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω. οἷον πέτρινε λίθινε. σκληρότατε. ἀτεράμνους γὰρ τὰς σκλη-

ρους φασὶ τοὺς μὴ τέρενας· ἐπεὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν. καὶ τὰς πέτρας τὰς μὴ τεμνομένας. καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια τὰ ἀνέψητα. Χαλεπὸν, χορίω κύνα γεῦσαι. παροιμία τοῦτο ἐστὶν, ἀπὸ τῶν γευσαμένων ἐφέσεως τινὸς δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας, λεγομένη. ὅτις καὶ ἑτέρως λέγεται χαλεπὸν φασὶ μαθοῦσαν κύνα σκυτοφαγεῖν ὥσπερ φησὶν ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσαποσπαστός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐρωτικοῦ πάθους γευσάμενος. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων. σὺ μὲν φησὶν ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἕνδεκα ἡμέρας ἤδη. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς. τουτέστιν οὕτως ἐν περιουσίᾳ ζῇς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν ἢ ἀρρωστούμενος. φησὶν, ἐκ περιουσίας, ἀπὸ πλήρους πίθου ἀντλεῖς, καὶ οὐκ ἐκ λαγηνίων. ἐγὼ δὲ, ὄξος ἔχω. ἄλλως. ἐκ πίθω ἀντλῇς. παροιμία ἀπὸ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζόντων. ἀφθόνων, φησὶ καὶ πλησίων ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. ὁ γὰρ οἴνου κεραννύμενος, πρὸς ἀφροδίσια ἐκκαίεται, ἅτε ἀργία συζῶν ὁ δὲ μηδ' ὄξους ἔχων πιεῖν καὶ τῷ πένῳ μαχόμενος, οὐκ ἐρᾷ. Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι. πάλαι φησὶν, ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἄσκαλα. οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν. νῦν δὲ διὰ τὸν ἔρωτα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ πρὸ θυρῶν μου ἐστὶν ἐσπαρμένα. ἀλλὰ ἄσπορα μένουσι διὰ τὸν ἔρωτα. ἄλλως. ἄσκαλα. τουτέστιν, ἅπερ ἔσπειρα μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα ἐστὶν ἐς τοσοῦτον ὅτι καὶ ἀσκάλευτά ἐστιν. σκαλεύω δὲ τὸ χαράσσω, ὅτε σκαλίσι καθαίρω αὐτό· σκαλὶς δὲ σκαλίδος, ἐργαλεῖον γεωργικὸν. τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον

ον. Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται. τοῦτο ὁμίλων
ἐρωτᾷ. εἶτα ὁ βάττος ἐπάγει, ἁ πολυβώτα. ἄδηλον
δὲ πότερον θυγατέρα ἢ θεράπαιναν τοῦ πολυβώτου λέ
γει. ἢ τοῦ πολυβώτου τοῦτον φησὶ λυμαίνεταί με. ἥτις πρώ
ην θεριζόντων ἡμῶν παρ' ἱπποκόωντι. ἢ παρ' ἱππο
κίωνι. διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, προσηύ
λει. καὶ τὸ μὲν παρ' ἱπποκόωντι γράφων, λέγει ἐπὶ πο
ταμῷ. τὸ δὲ παρ' ἱπποκίωνι λέγει, οὕτω καλουμένῳ.
Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. παροιμίαι εἰσὶ, τὸ εὗρε θεὸς
τὸν ἀλιτρόν. καὶ τὸ, εὗρε θεὸς τὸν αἴτιον. καὶ τὸ, ἔ
χεις ἅπερ ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν
λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ
νοῦς. ἁμαρτωλῷ σοι ὄντι, δικαίως περιῆλθε τὸ θεῖον.
ὅθεν καὶ περιπέπτωκας, οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. ἄλλως.
παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν καυχωμένων, ὅτε ἐμ
πέσωσιν εἰς ἃ ἐκφεύγουσι. Μάντιν τοι τὰν νύκτα
χροΐξεται ἁ καλαμαία. γράφεται καὶ, χροΐξεῖται. ἀντὶ
τοῦ συγχρωτισθήσεται, καὶ συγκοιμηθήσεται. ἁ κα
λαμαία δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡ ἀγραία. ἔστι δὲ ἀκρὶς ἐν τῇ κα
λάμῃ γινομένη. καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως τοῦτον ὁ θεό
κριτος τοῦ ἴχνην εἶπεν θέλων, καὶ διεφθινηκυῖαν τοσαύτην
φησὶν. ἢ τοῦ ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν. ἀρίσταρ
χος γὰρ ἐν ὑπομνήματι λυκούργου αἰσχύλου, τὰς ἀκρί
δας φησὶ ταύτην εἶναι προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνῳ
κακὸν γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκεις τοὺς ἔμπρο
σθε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτούς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς
κινοῦσα. λέγει δὲ, ἡ μάντις ἡ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα
χροΐξεῖται, καὶ πλησιάσει τῷ χροΐ, τοι, καὶ σοῦ. αὐ

τι τῆς, ἡ ἐοικυῖα τῇ καλαμαίᾳ μάντις, συνδυασθήσε-
ταί σοι. τινές φασιν ἀπεικάσαι τὴν βομβύκην τῇ ἀκρίδι
ταύτῃ, διὰ τὸ καὶ τὴν ἀκρίδα μέλαιναν εἶναι αὐτήν,
καὶ τὴν κέρκον σύρειν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἀκρὶς συγκοιμη-
θήσεταί σοι, ἥτις ἐστὶν ἰσχνή, καὶ λεπτή, καὶ μέλαινα, λέ-
γει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν ἀκρίδα ταύτην φησὶ κα-
λαμαίαν, ἢ ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθίει τοὺς στάχυας. τὴν
αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινο-
μένη, ἢ ὅτι κακόχροις καὶ περισίζουσα οὖσα, οἷς ἂν
ἐν φανίσῃ ζώοις, κακὸν προμηνύει. ἡ ἡ σὴ ἐρωμένη, ἡ
ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένῃ, τῇ
πρὸς μαντείας ἐπιτηδεία, περιβαλεῖται τὸν χρῶτά
σου κατὰ τὴν νύκτα. τουτέστιν, ἡ ἰσχνὴ καὶ λεπτή, καὶ μα-
κρόσκελος, συγκοιμηθήσεταί σοι. Τυφλὸς δ' οὐκ αὐ-
τὸς ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος ἔρως. τυφλὸν
τὸν πλοῦτόν φησιν. ἐπεὶ ἀπλήστους ποιῶν τινας πηρῶται τὴν
διάνοιαν. Δήμητρος δέ φασιν αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ Ἰασίω-
νος. ἐπεὶ τῇ τῶν καρπῶν περιουσίᾳ, ἢ εὐφορίᾳ, ἡ μὲν
ἰᾶται τὴν ἔνδειαν. ὑπὸ Διὸς δὲ αὐτὸν πηρωθῆναι φα-
σιν, ἵνα μὴ βλέπων, ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἔρχηται.
οἱ δὲ τυφλὸν αὐτόν φασι, διὰ τὸ ἄκριτον. ἄλλως. ὁ
ἀφρόντιστος. ὡς πολυμέριμνος. τὸ γὰρ ὠφρόντιστος ἀν-
τὶ τοῦ ὁ ἀφρόντιστος. τὸ α, ἐνταῦθα ἐπίτασιν σημαίνει.
τοιοῦτόν ἐστι τὸ πάθος τῶν ἐρώντων. οἱ γὰρ ἐρῶντες, ἐκ-
τήκονται ταῖς φροντίσι. Σημείωσαι ὅτι δύο οἱ πα-
λαιοὶ τυφλά φασι. τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐ-
ρῶν, ἔστιν ὅτε ἐρᾷ γυναικὸς δυσειδοῦς, ἥτις δοκεῖ αὐ-
τῷ καλλίστη εἶναι. ὅπερ ἐστὶ τυφλότης. ὥστε ὁ ἔρως

τυφλός ἤγουν, τυφλοποιός. ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας
τὰ μὴ καλὰ, καλὰ ἡγεῖσθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ πλοῦτος
τυφλός. παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ κοσμίους καὶ
δίδωσιν ἑαυτὸν, τοῖς κακίστοις καὶ βδελυροῖς. Μη-
δὲν μέγα μυθεῦ. ὅρα ἵνα μηδὲν ἀλαζονικὸν εἴποις.
Οὐ μέγα μυθεῦμαι. οὐκ ἀλαζονεύομαι. σὺ δὲ μόνον
δεῖξε τὸ λήϊον. καὶ ἕνεκα τῆς κόρης, μελῴδει. φα-
γύδει. οὕτως γὰρ ποιῶν, ἥδιον ἐργάσῃ. ὅτι μουσικός
ιερίδες. ποτε ὑπῆρχες. Μῶσαι πιερίδες. ὦ μοῦσαι πιερί-
ιερία. δες. ἤγουν, αἱ ἐν τῇ πιερίᾳ οὖσαι συνυμνήσατε σὺν ἐ-
μοὶ τὴν λεπτὴν παῖδα. ὧν τινων γὰρ πραγμάτων
ἅψησθε θεαὶ, πάντα καλὰ ποιεῖτε. Σύραν καλέον-
τί τυ πάντες. συρίαν σε ὀνομάζουσι πάντες. λε-
πτὴν καὶ μέλαιναν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἁλιόκαυστος τὸ ὑπὸ
ἡλίου κεκαυμένον. μελίχρουν δὲ, ἤγουν, ἐοικυῖαν κατὰ
τὸ χρῶμα μέλιτι. τουτέστι σιτόχρουν. τοιοῦτον γάρ
ἐστι καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σίτου, ὡς καὶ τοῦ μέλιτος. ἢ οἱ μὲν
ἄλλοι σύραν σε καλοῦσιν. ἐγὼ δὲ μελίχλωρον. οἷον,
μελανόχρωτα ἠρέμα, καὶ οὐ λίαν μέλαιναν. Καὶ
άκινθος ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. τὴν ὑάκινθόν φασιν, ἀπὸ τοῦ αἵ-
γραπτά = ματος τοῦ αἴαντος ἀναδοθῆναι τοῦ ἐν φοίᾳ μανέν-
τος. διά τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἶ αἶ. τὴν ἀρ-
χὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ αἴαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γρα-
πτὴν νῦν αὐτὴν εἶπεν. ἢ γραπτὴ ἡ ὑάκινθος, ἡ ἔχουσα
ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένα γράμματα θρηνώδη δηλο-
νότι, τὸ αἶ αἶ εἶναι δὲ σύμβολον, τῶν περὶ τὸν αἴαν-
τα μυθολογουμένων φασὶ γὰρ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ
φασὶ τὴν ὑάκινθον, ὅτε ἐμάνη περὶ φοίαν περιπεσών

τοῦ ξίφει ὅθεν καὶ τὸ πάθος τοῦ αἴαντος ὑποφαίνει.
εἰς τὸν εὐφορίωνα φειδὼν εἶπεν. ἢ εἰς τὸν εὐφορίωνα
ἄπιστον εἶπε. δηλῶς γὰρ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν γράφεν-
ται. Πορφυρ' ἢ ὑάκινθε. σὲ μὲν μία φάτις ἀοι-
* δῶν, ῥαπίνην ἀμάθοισι δεδουπότος αἰακίδαο. εἴα-
ρος ἀντιπαλλομένου γεγραμμένα κωκύουσαν. Τὰ
πρῶτα λέγονται. ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην τάξιν ἀριθ-
μουμένη. καταλέγονται. Α' αἶξ τὸν κύτισον. ὁ κύ- κύτισον [illegible]
τισος φυτόν. ὃ νεμόμεναι αἱ αἶγες, γάλακτος πλή- [illegible]
θουσιν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διώκει ἤγουν ζητεῖ. Α' γέ- [illegible]
ρανος τὤροτρον. ἀρχομένου γὰρ ἀρότου αἱ γέρανοι
φαίνονται. ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ μανίαν ἔχω. Αἴθε μοι ἦ-
σαν. εἴθε κεκτήμην τὰ κροίσου. ἀμφότεροι δὲ ἦμεν
ὥσπερ χρυσοῖ τῇ ἀφροδίτῃ. τὸ δὲ πεπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ
κεκτῆσθαι. Σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροις,
ἀμύκλας. ἀμύκλαι πόλις λακωνική. ὅθεν, καὶ ἀμυ- Ἀμύκλαι
κλαῖον παιδίον, τὸ ἐκ τῶν ἀμυκλῶν. καὶ ἀμύκλαι
εἶδος ὑποδήματος ὡς ἐνταῦθα ἀπὸ ἀμυκλαίου τοῦ
πρώτου ὑποδήματα εὑρόντος. γράφεται καὶ, σχῆμα
δ' ἐγώ· καὶ ἔστιν ὁ νοῦς τοιοῦτος. ὀρχούμενος δὲ ἐγὼ
ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα λακωνικὰ ὑπο-
δήματα. ἡ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο δὲ ἔχουσα σχῆμα ὀρ-
χηστοῦ. καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα.
Οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ. οἱ μὲν πόδες σου, ἀ-
στράγαλοι εἰσίν. ἴσον, εὔρυθμοι, καὶ ὀρθοί. ἢ λευκοὶ ὡς
οἱ ἀστράγαλοι. Α' φωνὰ δὲ, τρύχνα. ἢ τρύχνος. τοῦ-
το ἐπὶ τρυφερότητος τάσσεται. ἤγουν ἡ φωνή σου δὲ
μαλακή, ἐνικῆσα τρύχνω. τρύχνος δὲ καὶ τρύχνη,

εἰς τὸ

εἶδος λαχάνου, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα. ἱκανῶς μαλακόν. καὶ λέγεται στρύχνος. ὁ δὲ θεόκριτος ἐξέβαλε τὸ σ διὰ τὸ μέτρον φρύχνον εἰπών. Τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμίληκτον αὐτὸν λέγεις, ὡς μὴ δὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως. Ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδάς. τοῦτο ὁ μίλων εἰρωνευόμενος ἐν εἴθει φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα. τὸν βουκαῖον, βοῦκον καὶ βῶκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς. Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν. καὶ τοῦτο κατ᾽ εἰρωνείαν. ὡς εὖ τὸ τῆς ἁρμονίας εἶδος ἐρύθμησεν ὁ βουκαῖος. ὤμοι τῶ πώγονος. πώγονα, τὰ γένεια φησίν. ὁ δὲ λόγος ὑβριστικός. ὅτι τὰ γένειά σου μωραίνουσιν ἠλιθίως γὰρ αὐτὰ ἐπέφυσας. Θᾶσαι δὴ καὶ τοῦτο τὰ τῶ θείω λυτιέρσα. τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηνεν ὁ μίλων καταγελῶν αὐτοῦ. ὅτι ἐργάτης ὤν, ἐρωτικὸν ᾄδει. δυνατὸν δὲ τοῦτο λέγειν καὶ τὸν βουκαῖον. θᾶσαι δέ φησι καὶ ταύτην τὴν ῥαγῳδίαν τοῦ λυτιέρσου, ἣν μέλλω ᾆσαι. Ἱστορία. Οὗτος δὲ ὁ λυτιέρσης, ᾤκει κελαινὰς τῆς φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ μίδου. γεωργὸς δὲ ὤν, τοὺς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν, ἠνάγκαζε θερίζειν μετ᾽ αὐτοῦ. εἶτα ἑσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλάς, τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν ᾖδεν. ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας, ἔρριψεν εἰς τὸν μαίανδρον ποταμόν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ φρυγίαν, ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες, ὡς ἄριστον θεριστήν. τοῦτον δέ φησιν ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν. λέγων οὕτω. καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις ἴουλος, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς

καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴν λυτιέρσας. εἶτα ἑξῆς ᾄδων ὁ βάττος τὴν τοῦ λυτιέρσου ᾠδὴν, φησί. Δάματερ πολύκαρπε. αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ λυτιέρσου ᾠδή. Σφίγγετ' ἀμαλοδέται. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἑπομένους, καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δράγματα δὲ τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν. παρὰ τὸ δράττειν. ὅθεν καὶ δραχμὴ, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. ἀμάλη δὲ συνέστηκεν, ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν, ἢ καὶ διακοσίων. Σύκινοι ἄνδρες. ἤγουν ἀσθενεῖς, καὶ ἀχρεῖοι. ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον. εὔθραστον. ἀσθενὲς, καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁτομὰ ὔμμιν. παρατετηρημένον λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας θημονοθετοῦντας, οὕτω τιθέναι. ὥστε τοὺς στάχυας ἐμπνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου, ἢ βορέου. τὸν γὰρ κόκκον ἁδρότερον ὄντα οὕτω συμβαίνει πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον. κόρθυος δὲ, τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. ἄλλως. κόρθυν, τὸν σωρὸν λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δέωσι, τοὺς στάχυας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νενευκότας ἔσωθεν. τὰ δὲ κῶλα κάτω ἅ τινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἔξω ἐστραμμένα ἔωσιν ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ῥιπιζόμενος πιαίνηται, καὶ ἄβροχος, καὶ ἄσηπτος διαμείνῃ. ἡ κόρθυς δὲ κλίνεται τῆς κόρθυος. ὡς ἡ πίτυς, τῆς πίτυος. Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸν μεσαμβρινὸν ὕπνον. ἑτέρα παραίνεσις. δεῖ τοὺς ἀλοιῶντας μεσημβρίας ἀλοᾶν. ἐπιτηδειότατος γάρ ἐστιν ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς πρὸς τὸ ἀλοᾶν. φλέγοντος γὰρ

τοῦ ἡλίου τηνικαῦτα τὴν καλάμην, τὸ ἄχυρον συμβαίνει λεπτότερον γίνεσθαι. καλάμη δὲ, τὸ κατωτέρω τοῦ στάχυος. ὅσον τε σὺν τῷ στάχυϊ τέμνεται, καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτμητον ὑπολιμπάνεται. Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ. δεῖ φησι τοὺς ἀλοῶντας, μεσημβρίας ἀλοᾶν· τοὺς δὲ ἀμῶντας, ἄρτι ἐκλευκαινομένης τῆς ἠοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ. λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς. Ἐλινύσαι δὲ τὸ καῦμα. ἤτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν. βραδῦναι. τὸ θέμα, ἐλινύω τὸ βραδύνω. οὐκ ἀσκόπως δὲ τοῦτο λέγει. ὁ γὰρ κορυδαλλὸς τῶν ὀρνέων, πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ἐπὶ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται, καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει. Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος. μακάριος. ἐπισκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην, ὡς μὴ αὐταρκὲς ποτὸν παρεχόμενον. εὐκτὸς δὲ, ὁ εὐχῆς ἄξιος. καὶ εὐκταῖος. ἀπευκτὸς δὲ καὶ ἀπευκταῖος, ὁ μισητός. Κάλλιον ὦ 'πιμελητά. ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν. ὀλίγην φακὴν αὐτῷ παρεχόμενον. ἄλλως. τὸ ἐπιμελητὰ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἐργοδότα. ὃν δὴ ἐργοδότα φιλάργυρον φησί. τὸ δὲ τὸν φακὸν ἕψειν, παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας. ἢ κάλλιον ὦ ἐπιστάτα ἕψειν σε τὸν φακὸν ὁλόκληρον. καὶ ὅρα ἵνα μὴ ἐπιτάμης, ἤγουν σχίσης τὴν χεῖρα κατατρίων αὐτὸν δηλονότι. ὡς οἱ τὸ κύμινον· καθὰ διαβάλλομεν τοὺς ἄγαν φειδωλούς. κυμινοπρίστας καλεῖν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὁ λόγος ὡς φειδωλόν. Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδεν. τινὲς ἐκ τοῦ μίλωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ ὦ κα

λὰς

λαὶς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς, μέχρι τε ἀλυεῖ τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ μίλωνος ἐστιν ὁ λόγος τὸ, ἢ καλὰς ἄμμε ποῶν, μέχρις ὦ μοι τοῦ πώγωνος, ὃν ἀληθῶς ἀνέφυσας τὸ, δὲ μετὰ ταῦτα, ἢ γουν τὸ, θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ θείω λυτέρσα, λέγουσι τὸν βάττον λέγειν μέχρι τοῦ, μὴ ἰδῃ τάμης τὰν χεῖρα καὶ ταπείων τὸ κύμινον. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ μίλωνος, ἤτοι τὸ, ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα δύο στίχοις. ἄλλως. ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας. ταῦτα τὰ μέλη τὰ προειρημένα δηλονότι, χρὴ τοὺς θερίζοντας ἄδειν. καὶ οὐχὶ ἐρωτικὰ ὥσπερ σὺ ποιεῖς βουκαῖε δηλονότι. ἢ ἐνδέχεται τοὺς θερίζοντας τοῦ θερισμοῦ φροντίζειν, καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ μίλωνος. οἱ δὲ, καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι. Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα. περὶ δὲ τοῦ ἔρωτός σου ὦ βάσταξ τοῦ πτωχοῦ, προσῆκόν ἐστι τῇ μητρί σου λέγειν ἐν τῇ κοίτῃ κατὰ τὸν ὄρθρον κειμένῃ ἢ ἀνισταμένῃ ὄρθρου, καὶ μὴ νῦν ἐμοί. τὸ δὲ λιμηρὸν, ἀντὶ τοῦ πτωχόν. ἢ χρὴ δέ σε τὸν σαυτοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν μητέρα λέγειν, ὅτι γρηγορεῖ ἐν τῇ κοίτῃ.

Σχόλια εἰς τὸ ια', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, κύκλωψ. καὶ γαλάτεια. προλογίζει δὲ ὁ θεόκριτος, πρὸς τὸν νικίαν.

Οὐδὲν ποτὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
νικία, οὔτε ἔγχειστον ἐμοὶ δοκεῖ οὔτ' ἐπίπαστον.

ὁ νοῦς. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι

ὦ νικία, ἢ μὴ ἡ παιδεία καὶ αἱ μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ φιλόξενος ποιεῖ τὸν κύκλωπα παραμυθούμενον ἑαυτὸν, ἐπὶ τῷ τῆς γαλατείας ἔρωτι, καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὅπως ταῖς μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται. καὶ καλλίμαχος. ὡς ἀγαθὸς πολύφαμος, ἀνεύρατο τὰν ἀοιδὰν, αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατίσχανον. ἄλλως. ὦ νικία. οὐδὲ μία θεραπεία ἄλλη ἐστὶ πρὸς τὸν ἔρωτα, παρὸ αἱ μοῦσαι. αὗται γὰρ θεραπεύουσι τὸν ἔρωτα. τὸ δὲ τοιοῦτο φάρμακον, κοῦφον καὶ χάριεν γίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. δύσκολον δὲ κατὰ τὴν εὕρεσιν. γινώσκεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο ἐπιστημόνως, ὡς ἰατρὸς καὶ φίλος ταῖς μούσαις. καὶ τούτου παράδειγμα ὁ κύκλωψ. εὐκολώτατα γὰρ ἐκεῖνος ἐθεράπευε τὸν ἔρωτα μελουργῶν, καὶ ταῖς μούσαις προσέχων, ὅτι ἠράσθη τῆς γαλατείας νέος ὢν, καὶ ἄρτι τὴν ἔκφυσιν τῶν γενείων ἐν τῷ πώγωνι δεικνύων. ἐκινήθη δ᾽ εἰς ἔρωτα, οὐχ ὑπὸ μήλων, ἢ ῥόδων ἢ ὑπὸ φαύλων τινῶν λέγω κικίννων, τουτέστι βοστρύχων, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ὀλοῶν μανιῶν. ὥστε καὶ τὰ πρόσοντα αὐτῷ ἡγεῖσθαι πάρεργα. καὶ γὰρ αἱ ὄϊες αὐτοῦ ἄδοντος ἐπὶ τοῦ κιόνος, ἐκ τῆς νομῆς μόναι ἐπανῆλθον εἰς τὸ αὔλιον. τουτέστιν εἰς τὴν μάνδραν. αὐτὸς δὲ καθήμενος, ᾖδεν ἔχων ἐκ τῆς ἀφροδίτης ἐγκάρδιον ἕλκος, ὅπερ ἐνέπηξε τῷ ἥπατι αὐτοῦ. ἰστέον ὅτι, τῶν φαρμάκων, τὰ μέν εἰσι χριστά. ἤγουν, ἅπερ χριόμεθα εἰς θεραπείαν. τὰ δὲ, ποτά. ἤγουν, ἅπερ πίνομεν. τὰ δὲ ἐπίπαστα. ἤγουν, ἅπερ ἐπιπάττομεν. Κοῦφον δέ τι τοῦτο. τὸ κατὰ φιλό-

σοφίαν ἔρχει κουφότατον παρέχει τὸ πάθος. ἤγουν, συντόμως γίνεται ἡ σοφία. καὶ σύντομον τὸ μουσικὸν εἶναί τινα. Εὑρεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον. τὴν φιλοσοφίαν λέγει. ἢ τὴν παιδείαν. ὅτι οὐκ ἔστιν εὐχερὲς περιγενέσθαι φιλοσοφίας. ἢ παιδείας. Οὕτω γοῦν ῥᾷστα. τὸν γὰρ τὸν τρόπον ῥᾴδιον διῆγε καὶ ὁ παρ' ἡμῖν κύκλωψ. διὰ τῶν ᾠδῶν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ἀντὶ τοῦ σικελίας φέρει. καθὸ καὶ συρρακούσιος ἐστί. δοκεῖ δέ τισιν, ὅτι καὶ ἡ πλάνη τοῦ ὀδυσσέως, περὶ σικελίαν που γέγονε. Ηρατο δ' οὐ μάλοις ἀλλ' ἔρωτα ἐκινήθη. ἠράσθη, οὐκ ἐλαφρῶς. ὥστε μῆλα διδόναι. ἢ ῥόδα. ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν. ἀλλ' ἠράσθη οὐκ ἐλαφρῶς, καὶ τὸ κατὰ μέρος αὐτῆς. οὔτε ῥόδων, οὔτε μήλων. μήλων μὲν ἀντὶ τῆς ὄψεως. ῥόδων δὲ, τῆς γυναικείας ἥβης. παρόσον καὶ ῥόδωνιαὶ αὐτὴν ἔσθ' ὅτε λέγει. ὡς κρατῖνος ἐν νεμέσει. Ὡς τῶν ἐσθίων τοῖς πτίοις ἥδομαι. ἅπαντα δ' εἶναι δοκεῖ ῥοδωνιὰ, καὶ μῆλα, καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια. Οὐ δὲ κικίνοις. τοῖς μαλλίοις τῇ κόμῃ ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται. Ὥσπερ ἐγχέλυς χρυσοῦς ἔχων κικίνους. Ποτὶ τωὔλιον αὐτοῦ. αὐταὶ ἀντὶ τοῦ μόναι. ὅμηρος. Τυδείδης δ' αὐτὸς πονέων. ἀντὶ τοῦ αὐτόματος, καὶ μόνος. ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε. ἀλλὰ τιτρωμένος ὑπὸ τῆς ἀφροδίτης, εὗρε τὸ φάρμακον. τουτέστι τὴν θεραπείαν. καθεζόμενος γὰρ ἐπάνω τινὸς πέτρας ὑψηλῆς, μέλη τινὰ συνετίθει, ἐμμούσως πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων. ἀποβάλλει. μισεῖς ἀπορρίπτεις, ἀποβάλλω γὰρ, τὸ ἀπορρίπτω. προσβάλλω, τὸ προσκρούω. ὡς τὸ, προσβάλλουσιν οἱ πολέμιοι τῷ τείχει τῆς

πόλεως περιβάλλω, τὸ ἐνδύω. ὅθεν καὶ περιβολή, τὸ ἔνδυμα. Λευκοτέρα πακτᾶς. τυροῦ πεπηγότος. ὃ οἱ Ἀττικοὶ ῥοφαλίδα καλοῦσι. Μόσχω γαυροτέρα. αὐθαδεστέρα. γαῦρος γὰρ ὁ ἐπηρμένος καὶ γαυριᾶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἐκ τούτου συγκριτικόν, γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυκόν. Φιαρωτέρα, ὄμφακος ὠμῆς. σκληροτέρα ἀώρου σταφυλῆς. ὄμφαξ γὰρ ἡ ἄωρος σταφυλή, καὶ ἡ ἄωρος ἐλαία. ὅθεν καὶ ὀμφάκιον ἔλαιον, τὸ ἐξ ἀώρων ἐλαιῶν γενόμενον. ὃ δὴ πινόμενον, τὰς ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ. Πολιὸν λύκον. ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι, αἰθαλώδεις τὴν χροιάν. ἐπεὶ τῶν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, εἴ τι καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκούς. ἢ πολιούς, ἀντὶ τοῦ γηραιούς, καὶ παλαιούς. Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. τὸ δρέψασθαι, κυρίως ἐπὶ βοτανῶν, καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων. καὶ λέγεται ἀεὶ παθητικῶς. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω. ἐκ δὲ τούτου δρέπω ἀχρήστου, καὶ δρεπάνη, δι' ἧς τοὺς ἀστάχυας δρέπομεν. Παύσασθαι δ' ἐσθίοντι. οὐ δύναμαι παύσασθαι δὲ ἐκείνου τοῦ καιροῦ καθ' ὃν εἶδόν σε. οὔτι μέχρι τούτου. οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. Πλατεῖα εἰς ἐπὶ χείλη. τουτέστιν, ἤγουν σιμός. σιμὸς δέ ἐστιν, ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥῖνα, καὶ ἀνεστηκότας τοὺς ῥώθωνας. γρυπὸς δέ, ὁ ἐπὶ τὸ καμπτὴν ταύτην ἔχων, δίκην ἱέρακος. Ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος. ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοιοῦτος ὢν ἀσχήμων δηλονότι καὶ δυσειδής, ποιμαίνω ἤγουν προβάτων χιλίων καὶ βόσκω αὐτά. καὶ τὸ γάλα τούτων τὸ κάλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. Ἰστέον ὅτι, τὸ ἀμέλγω κοινόν. ὃ καὶ

βδέλλω τὸ ἐκπιέζω. ἐκ τοῦ βδέλλα. ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα. ἀττικῶς δὲ, βδάλλω τὸ αὐτό. Ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέοντι αἰεί. ταρσοὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τείρω, τερῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου τέρσω. ἀφ' οὗ ταρσὸς ἐν ᾧ τινι δηλονότι, ὁ τυρὸν ξηραίνεται. Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις. γινώσκω δὲ διὰ σύριγγος μελουργεῖν, ὡς οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα ὄντων κυκλώπων. Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον. τοῦτο πρόσφθεγμα ἐρωτικόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν, γλυκύμου μῆλον. ἐμαυτὸν καὶ σὲ παρὰ καιρὸν τῆς νυκτὸς ἄδω. τουτέστι, διὰ μελουργημάτων ἐγκωμιάζω. ἄλλως. γλυκύμαλον. ναί φησιν οὕτω τὸ συρίζειν ἐπίσταμαι, ὡς οὐδεὶς τῶν κυκλώπων, ὑμνῶν τὸ προσφιλέστατόν μοι γλυκύμηλον. ἤγουν, τὸ γλυκὺ μῆλον. μῆλον δέ ἐστιν ὡς μελίλωτον. ἔστι γὰρ μήλου γένος. σαπφώ. Γλυκύμαλον ἐρεύγεται, ὡς ἄκρα ἐπ' οὐδῷ. Τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς. τοῦτο ἐρεθιστικόν. ἤγουν, παρακινητικὸν πρὸς ἔρωτα. ὅτι ἐκ περιουσίας, ἔχω καὶ ἐλάφους μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῶν. ἀμνοφόρως γάρ, ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ μαννοφόρως. γράφεται γὰρ ἔνιοι καὶ οὕτω. μάννος δέ ἐστιν, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. τὸ λεγόμενον μαννάκιον. Καὶ σκύμνως τέσσαρας. καὶ σκύμνους ἄρκτων τέσσαρας. Ἀλλ' ἀφίκευ τύ. ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἕξεις. δηλονότι, ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Ἐντὶ ῥάδιναὶ κυπάρισσοι. ῥαδινὸν τὸ ἐπίμηκες καὶ λεπτόν. τὸ, ῥᾷα ἢ

γρου εὐκόλως δυνούμενον. Ἐντὶ μέλας κισσός. οὐκ
ἀσκόπως τοῦτό φησι. παραδίδωσι δὲ ὁ κρατῖνος, καὶ
ἄλλον λευκὸν κισσόν. οὗ τὸν καρπὸν μετὰ τὸ φιβλιῶσαι
πινόμενον, πρὸς παιδοποιΐαν φασὶ συντελεῖν. Ἁ
πολυδένδρεος αἴτνα. Ἰστέον ὅτι ἡ αἴτνη τὸ ὄρος τῆς σι
κελίας, ἐξ ἑνὸς μέρους πῦρ ἀναπέμπει. ὃ καὶ αἰτ-
ναῖον λέγεται, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐστὶ δενδροφό-
ρον. ἐν ᾧ καὶ χιὼν δι᾽ ἔτους τηρεῖται. ἐξ οὗ φησιν ὁ θεό
κριτος τῆς χιόνος τηκομένης, ῥεῖν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα
ψυχρόν. Ποτὸν ἀμβρόσιον. νέκταρ θεῶν πόμα. ἀμ
βροσία, τροφὴ θεῶν, ὡς φασιν Ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀβρο
σίας, καὶ ἀμβρόσιον πόμα. τὸ θεῖον, τουτέστι, τὸ γλυ-
κύτατον. Τίς κἂν τῶνδε θάλασσαν. ἤγουν, τίς τοι-
αῦτα ἔχων ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφεὶς ταῦτα
προέλοιτο, ἤγουν προκρίνοι οἰκεῖν θάλασσαν καὶ κύ
ματα. Αἰδέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω. εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ
σοὶ νομίζομαι λάσιος εἶναι, δηλονότι σύνοφρυς καὶ
διὰ τοῦτο μεμίσημαι. ἔστι μοι ξύλα δρύϊνα καὶ καιόμε
νος καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν, οὗ γλυκερώτε-
ρον οὐδὲν ἐμοὶ ὑπὸ σοῦ, ὑπομείναιμι ἂν ἡδέως. τοῦ
τό φησιν ὅτι οἱ ἐρῶντες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων
τὰ ἔσχατα τῶν δεινῶν, ἡδέως φέρουσιν. Ὤ μοι ὅτ᾽ οὐκ
ἔτεκέ μ᾽ ἁ. ἀπορῶν ὁ κύκλωψ καὶ ἀποτυγχάνων ὡς
ἐρῶν νηρεΐδος τῆς γαλατείας, φησὶ δεινοπαθῶν. φεῦ
μοι ὅτι οὐκ ἐγέννησέ με ἡ μήτηρ μου ἰχθύν. οὕτω γὰρ
ἂν κατεφίλησα τὴν χεῖρά σου, ἐὰν μὴ τὸ στόμα ἤθε-
λες. Ἔφερον δέ τοι κρίνα λευκά. ἔφερον δέ σοι καὶ
ἐρωτικὰ σύμβολα. κρίνα δηλονότι λευκὰ, καὶ μήκω-

νος φύλλα. ἀλλ' οὐκ ἂν δυνηθείην φέρειν σοι ἀμφότερα ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ· τὰ γὰρ κρίνα τοῦ θέρους ἐστί. τὰ δὲ τῆς μήκωνος φύλλα, τοῦ χειμῶνος. μήκων δὲ λέγεται ἡ κεφαλή, καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κωδία. Ἐρυθρὰ πλαταγώνια· τὰ τῆς μήκωνος φύλλα φησί, καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν ὅ ἐστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρί, καὶ οὕτω σημειοῦνται εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πλαταγῶνος ψόφου, εἰ ἀψόφως ἐπικρουσθείη. Νῦν μὰν ὦ κόρειον. λέπεται τοίνυν ὦ κόρη ὅτι οὐ βραγχία ἔχω, τουτέστιν, οὐκ ἰχθὺς ἐγενόμην, μαθεῖν ἐμὲ τὸ νεῖν· τουτέστι τὸ πλέειν καὶ κολυμβᾶν. ἐάνπερ ἀφίκηταί τις ξένος ἐνταῦθα μετὰ νηός. οὗτος γὰρ ἐμὲ διδάξεται δηλονότι πλέειν. ἵνα μάθω τί γλυκὺ ἐστὶν ὑμῖν ταῖς νηρείσι. δηλονότι τὸ κατοικεῖν τὸν βυθόν. Ἐξένθοις γαλάτεια τὸ παῖν. εἴθε ἐξέλθοις ὦ γαλάτεια καὶ ἐξελθοῦσα, εἴθε λήθην λάβοις ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἐνταῦθα καθήμενος, εἰς τὸν οἶκον ἀπελθεῖν· καὶ εἴθε βουληθείης σὺν ἐμοὶ ποιμαίνειν, καὶ ὁμοῦ γάλα ἀμέλγειν. καὶ εἴθε βουληθείης ἀπὸ κοινοῦ τὸ σχῆμα, τυρὸν πῆξαι, πιτύαν δριμυτάτην ἐμβαλοῦσα. Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με. ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη ἂν εἴη φόρκυος θυγάτηρ ἡ θόωσα. καθὼς φησὶν ὁ ποιητής. ἄλλως. τοῦτο ἀγροικικόν, καὶ ἀφελὲς τὸ ἦθος, ὅτι ἡ μήτηρ μου ἀδικεῖ με μὴ προσαγωγεύουσα τὴν ἐμὴν ἐρωμένην πρὸς ἐμέ. καὶ ταῦτα ὁρῶσά με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἰσχναινόμενον, καὶ λεπτυνόμενον καθ' ἑκάστην ἡμέραν. διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ

αὐτὸ λυπήσω αὐτὴν, προφασιζόμενος ὅτι τὴν κεφαλὴν μου ὀδυνῶμαι· καὶ τοὺς πόδας μου ἀμφοτέρους. ἤτοι τοῦ ἔρωτος μου οὐ φροντίζει. Ὦ κύκλωψ κύκλωψ. ὡς περὶ συγγραφεὶς, καὶ ἀλγήσας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως, πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται. ποῦ τὰς φρένας ὦ κύκλωψ ἐκπεπετασμένας, καὶ πεπλανημένας ἔχεις. ἐὰν ἀπελθὼν καλαθίσκους συμπλέκῃς, καὶ πόαν θερίσας τοῖς ἀρνίοις φέροις, ἴσως γένοιο φρονιμώτερος. Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. ὁ νοῦς. τί πρὸς ἀμηχανίαν φέρει ἡ ὁδός. Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν τὰ ἀνέτοιμα διώκει κατὰ τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν. τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει. Οὕτω τοι πολύφαμος. πρὸς τὸν νικίαν ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. οὕτως ὁ πολύφημός φησι μετεχείριζετο τὸν ἔρωτα ἐθεράπευε μελουργῶν. Ῥᾷον δὲ διῆγεν. δυσχερέστερον δὲ διέζη, παρὸ μισθὸν δοῦναι εἰς θεραπείαν τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἢ ἢ χρυσίον εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν γαλάτειαν.

Σχόλια, εἰς τὸ ιβ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἀΐτης. γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἀφηγηματικόν. ἀφ' ἑνὸς γὰρ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τουτέστι τοῦ θεοκρίτου. διαλέγεται γὰρ ὡς ἐραστὴς πρός τινα ἐρώμενον, οὐ πλέον τριῶν ἡμερῶν ἀποδεδημηκότα. ὅθεν φησὶν, ἤλυθες μετὰ τρεῖς ἡμέρας. ἐγὼ δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα, ὡς ποθῶν. ἔστι δὲ εἴσπνιλος ὁ ἐραστὴς κατὰ τὴν τῶν ἀμυκλαίων διάλεκτον. ἀΐτης δὲ, ὁ ἐρώμε-

νος ὡς θετταλοὶ φασίν. εὔχεται δὲ ἵνα μετὰ θάνατον γένοιντο ἀοίδιμοι. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τοὺς μεγαρεῖς ὡς τετιμηκότας τὸν διοκλῆ παιδεραστὴν ὄντα, ᾧ ἐπιταφίῳ ἀγῶνι ἐν ᾧ οἱ νέοι ἠγωνίζοντο φιλήμασι· καὶ ὁ μᾶλλον φιλήσας ἐστεφανοῦτο βαρεῖ στεφάνῳ, καὶ ἀπήρχετο πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε· τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ; ἤλυθες ὦ φίλε μοι νέε, ἦλθες μετὰ τρεῖς νύκτας τε καὶ ἡμέρας. εἶτα ἐπαναφέρων εἴρηκεν, ὅτι βραδέως ἦλθες. Οἱ δὲ ποθεῦντες. οἱ δὲ ἐρῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποδυρόμενοι, γηρῶσιν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι, βροτοὶ καταγηράσκουσιν, ἢ οἱ δὲ ποθοῦντες, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ γηρῶσι τῶν ἐρωμένων ἀποτυγχάνοντες. ἄλλως. οἱ ἐρῶντες εἰ μίαν μόνην ἡμέραν τοῦ ἐρωμένου ἀπολειφθεῖεν, τὴν πᾶσαν ζωὴν ἐστερῆσθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας νομίζουσιν. Ὅσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον δὲ ἡδύτερον τὸ ἔαρ τοῦ χειμῶνος, ὅσον ἡ οἶς τῆς ἰδίας ἀρνὸς δασυτέρα. ὅσον ἡ παρθένος προτιμωτέρα τῆς πολυγάμου γυναικὸς, ὅσον ταχυτέρα ἡ ἔλαφος τοῦ μόσχου, ὅσον ἡ ἀηδὼν γλυκυτάτη εἰς τὸ ᾄδειν δηλονότι τῶν πετεινῶν πάντων, τόσον φανεὶς σὺ εὔφρανας ἐμέ. κατέφυγον δὲ ὑπὸ σὲ, ἀναψυχὴν ληψόμενος δηλονότι. ὥσπερ καὶ ὁδοιπόρος τῷ ἡλίῳ φλεγόμενος, ὑπὸ σκιὰν δένδρου κατέφυγε. Σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγόν. ὡς αὖτις φησὶ φλεγόμενος ὑπὸ ἡλίου εἰς σκιὰν φηγοῦ παρέλθῃ, οὕτω κἀγώ σοι προσανεπαυσάμην ἀσμένως. Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν. εἴθε φησὶν ἐνεχώροι ὅμοιον γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἔρωτα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῶν μετα-

γενεστέρων περιβόητος ἡμῶν ἡ φιλία ἦν. ἢ εἴθε δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέροις εὐμενεῖς οἱ ἔρωτες γένοιντο, καὶ ὥσπερ πνεύσειαν ἀταράχως. γενοίμεθα δὲ καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις, λόγος ᾀδόμενος. ὅτι δύο τινὲς, ἐν ἀλλήλοις ἐγένοντο συντακέντες τῷ ἔρωτι. Ἐπεσσομένοισι δέ. ὥσπερ πᾶσι δὲ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι, ἤτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα ἀοιδή. ἤτοι ἄκουσμα. λέγουσι δηλονότι. Δοιώ δή τινε. τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς προγενεστέρους. ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες, λέγωσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἕτερος μὲν, ὑπὸ λακώνων λεγόμενος εἴσπνιλος. τουτέστιν ἐραστής. ἕτερος δὲ ὑπὸ θεσσαλῶν ἀΐτας. τουτέστιν ἐρώμενος. οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν. τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες. Φῶθ' ὁ μὲν, ἦν εἴσπνιλος, φαίη χ' ὡ μυκλαΐσδων. ὁ μὲν κατὰ τοὺς ἀμυκλαίους εἴσπνιλος ὀνομαζόμενος. οὗτοι γὰρ τὸν ἐραστὴν εἴσπνιλον φασίν. ὁ δὲ ἕτερος κατὰ τοὺς θετταλοὺς ἀΐτης. τουτέστιν ἐρώμενος. τὴν ἀλλήλων δὲ φιλίαν ἰσόρροπον εἶχον. ὡς ὥσπερ ζυγοῦ ἰσοσταθμοῦ. ὡς ἔοικε δὲ τότε ἦσαν πάλιν ἄνδρες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους, ὅτε ὁ φιλῶν ἀντεφιλεῖτο. ἀμύκλαι δὲ πόλις λακωνική. Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ κρονίδα. εἴθε γὰρ τοῦτο ὦ ζεῦ γένοιτο υἱὲ τοῦ κρόνου. ἢ ὦ ἀγήρω ἀθάνατοι, ἤγουν, ὦ ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ οἱ μὴ γηράσκοντες, καὶ ἀθάνατοι. ἄλλως. εἰ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι. νοητέον ἔξωθεν, ἡμεῖς. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς αὐτοὺς εἶναι φησὶν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς μεταγενεστέροις, διὰ μνήμης εἶναι καὶ ᾄδεσθαι, καὶ μὴ ὥσπερ κληθῆναι. ἢ εἰ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς ὦ ἀθάνατοι. ἤγουν διὰ

μνήμης ὑπάρχομεν. ὁ νοῦς· τὸ πᾶν. εἴθε ἀθάνατοι γενοίμεθα, μηδόλως γήρως γευσάμενοι. εἰ δὲ συμβαίνοι ἡμᾶς θανεῖν δηλοῖ ὅτι εἴθε τις ἀγγείλειεν ἡμῖν εἰς τὸν ἀνέκβατον τόπον τοῦ ᾅδου, μετὰ διακοσίας γενεὰς, ὅτι ἡ σὴ νῦν φιλία καὶ τοῦ ἐρωμένου, τοῖς πάντων ἔγκειται στόμασι· μάλιστα δὲ, τοῖς τῶν ἠϊθέων στόμασι δηλονότι. Ἀλλ᾽ ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι. ἀλλ᾽ οἱ θεοὶ μὲν ἔσονται οἱ οὐρανίωνες ὑπέρτεροι τούτων. τουτέστιν ἰσχυρότατοι βοηθοὶ ὡς ἐθέλουσιν ἐγὼ δὲ παινῶν σε τὸν καλὸν, οὐ ψεύσομαι. οὐδὲ ἐπὶ τῆς ῥινὸς τῆς ἐμῆς ἀναβλαστήσουσι τὰ τῶν ψευδῶν σύμβολα. ἄλλως. ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων, λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον, οὐ ψεύσομαι περὶ σοῦ. οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γεννήσω, ἢ μᾶλλον φύσω· εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια, ψεύματα καλεῖν. καὶ εἶναι ταῦτα σημεῖον ψευδολογίας. ἢ ψεύδεα ῥινὸς φύσεσθαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λευκαὶ αἱ λεγόμεναι ἴονθοι, ἢ ὄνθοι ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γενόμεναι. ἃς ψυδράκια ἐκάλουν. καὶ οἱ σικελιῶται τὸν ταῦτα φύσαντα, ψευδηγόρον ἐσήμαινον τὸ εἶναι. ἴονθος δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ἄνθος οἱονεὶ μολισμὸς τῆς ὄψεως. Ἢν γάρ καί τι δάκνῃς. ἐὰν γὰρ καὶ λυπηρόν τι ἢ δηκτικὸν δράσῃς, ὁ λόγος ὁ τρώσας ἰάσεται. ἢ ἐὰν γὰρ δηχθῶ ὑπὸ σοῦ, τὸ μὲν δῆγμα τεθεράπευκας, καὶ ἀβλαβὲς ἐποίησας. μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον ὠφέλησας. καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸν οἶκον, ἔχων τὸ ἴσον μέτρον τῆς φιλίας. Νισαῖοι μεγαρῆες. νισαίους τοὺς πρὸ τῆς ἀττικῆς. ἐπώνυμον γὰρ μεγαρέων ἡ νίσα. ἀφ᾽ οὗ νισαῖοι

καλοῦνται οἱ μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ, ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος· συνοικήσαντες αὐτῷ ἀριστεύοντες. καὶ σιμωνίδης, ἐπαινεῖ τοὺς μεγαρεῖς. Οἰκείοιτε. μακαριεῖσθαι εἶπε, ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν διοκλέα ἐτίμησαν. οὗτος γὰρ ἀθήνηθεν φυγὼν εἰς μέγαρα φιλόπαις ὑπερφυῶς ὢν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε. καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα, τοῦτον ὑπ' αὐτῶν, ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι. ἄλλως. ὦ μεγαρεῖς οἱ τὴν νίσαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχείοι τε ὀλβίως, τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα. ἐπεὶ τὸν ἀθηναῖον διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα· καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθήκατε. ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας, καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη τοῖς τῶν ἀντιφιλούντων χείλεσι προσκολλήσας, βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθεὶς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Ἦ που τὸν χαροπὸν γανυμήδεα. ὄντως ὁ κρίτης φησὶν εὔχεται τῷ γανυμήδει, ἵνα [illegible] λύδειον ἔχῃ τὸ στόμα, πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως, ὡς ἡ λυδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλὸς, εἴτε καὶ μή. ἡ λεγομένη χρυσᾶ. ὡς τοὺς λίθους τούτους παρὰ λυδοῖς εὑρισκομένους. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως· εὔχεται τῇ λυδίᾳ πέτρᾳ ἴσον ἔχειν τὸ στόμα. ᾗ τινι οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσιν.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ὕλας. πάλιν δὲ τῷ νικίᾳ προσδιαλέγεται, ὡς καὶ ἐν τῷ κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν ὕλαν καὶ ἡρακλέα. τοῦ μὲν ὕλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ ἡρακλέος, τὴν πλάνην, καὶ τὴν περὶ τοῦ ὕλα βάσανον.

Θεοκρίτου ὕλας. Δωρίδι. ς. διαλέκτῳ

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκεῦμες
νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο.

Ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε. λῖν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λίς. καὶ ὅμηρος. Ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων. καὶ, λὶς ἠυγένειος. ἱστορεῖται γὰρ λέοντας ὑφ' ἡρακλέους διαφθαρῆναι τὸν ἑλικώνιον. τὸν λέσβιον. τὸν νεμαῖον. Χαρίεντος ὕλα. τὸν ὕλαν σωκράτης, υἱὸν ἡρακλέους φησίν. ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος, φιλοδάμου, καὶ κύηκος· εὐφορίων δὲ, εὐφήμου τοῦ ποσειδῶνος ἐρώμενον. καὶ ἄλλοι ἄλλων. Τῶ πλοκαμῖδα φορεῦντος. τοῦ ἔχοντος τὰς θρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένας. ἵν' ᾖ τὸ φοροῦντος, ἀντὶ τοῦ φέροντος καὶ ἔχοντος. Ὅσσα μαθὼν, ἀγαθός. ἀριστοτέλης φησὶν, ὑπὸ ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν ἡρακλέα. ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ τοῦ βουκόλων ἀμφιτρύωνος. τινὲς δὲ ὑπὸ χείρωνος καὶ θεστιάδους. Χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἧς. οὐδέποτέ φησιν ὁ ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο. οὐδὲ μεσούσης τῆς ἡμέρας. οὐδὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις. Οὔθ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροί. οὔτε τὸν καιρὸν καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ ἐν ἀκμῇ τινὶ ὄντες, ἀποβλέποιεν εἰς τὴν κοίτην, πτερυσσομένης τῆς μητρὸς

καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης, τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι
τροφήν. ὀρτάλιχοι δὲ, νεοσσοὶ μικροί, μηδέποτε πετό-
μενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες, καὶ λεπτὴν φω-
νὴν θρηνοῦντες, μητρὸς περιπτυσσομένης, ὅπως ὑπὸ
τὰς πτέρυγας λάβῃ τοὺς νεοσσούς. πέτευρον δὲ, σανίδι-
ον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ᾧ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κε-
ραμίων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὸν
δοκὸν λέγουσιν. ὡς καὶ ὅμηρος. Αὐτοὶ δ' αἰθαλόεν-
τας ἀναρῶγας μεγάροιο. τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν εἰ-
πεῖν τὸ πέτευρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀ-
πὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν. οὕτως αὐτὸ ἔφη. τὸ δὲ πᾶν ὅλον οὔ-
πω. μέχρι τοῦ, αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων. Πάλιν ὁ λόγος πρὸς
τὸν νικίαν, φίλον ὄντα τοῦ θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ θεόκρι-
τος πρὸς αὐτόν, ὅτι. ὡς ἐδοκοῦμεν ὦ νικία, οὐχ ἕνε-
κα ἡμῶν μόνον ἐγέννησε τὸν ἔρωτα ὁ θεός. ᾧ τινι ἐγέ-
νετο τέκνον. οὐχ ἡμῖν μόνοις τὸ καλὸν φαίνεται καλὸν
εἶναι. οἵτινες θνητοὶ ἐσμέν, καὶ σήμερον ὁρῶμεν, αὔρι-
ον δ' οὐχ ὁρῶμεν. τουτέστι, σήμερον ζῶμεν, αὔριον δὲ
τεθνηξόμεθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος
τουτέστιν ὁ στερρὸς υἱὸς τοῦ ἀμφιτρύωνος. ὅστις ὁ ἡρα-
κλῆς ἀπέκτεινε τὸν ἐν νεμέα λέοντα, δεδούλωτο τῷ ἔ-
ρωτι. ἠράσθη γὰρ παιδὸς τοῦ χαρίεντος ὕλλα. τοῦ φέ-
ροντος πλόκαμον. τουτέστι, τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας
πεπλεγμένας· καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸν ὕλλαν ὁ ἡρα-
κλῆς πάντα τὰ πρὸς ὠφέλειαν. ὡς καὶ πατὴρ διδά-
ξειεν ἂν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. ἐκεῖνα δηλονότι ἐδίδαξεν
αὐτόν, ὅσα αὐτὸς ὁ ἡρακλῆς μαθὼν, ἀγαθὸς ἐγένετο.
τουτέστιν, ἐπαινετός. ἐς τοσοῦτον δὲ δεδούλωτο ὁ ἡρα-

κλῆς τῷ ἔρωτι τοῦ παιδὸς, ὥστε οὐδέποτε ἦν χωρὶς αὐτοῦ. τουτέστι, κεχαρισμένος. ἀλλὰ διαπαντὸς συνῆν καὶ ὡμίλει αὐτῷ. τοῦτο γὰρ δίδωσιν ὁ λόγος, τῷ μηδέποτε ἀφίστασθαι τοῦ παιδὸς· μήτε τῷ μέσῳ τοῦ ἤματος, τουτέστι τῇ μεσημβρίᾳ, μήτε ὁπότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. τοῦτο γὰρ σημαίνει, τὸ ἀνατρέχει ἡ λευκίππος ἠὼς ἐς τὸ δῶμα τοῦ διός. τουτέστιν, ἡ ὑπὸ λευκῶν ἵππων ὀχουμένη· μήτε ὁπότε ὄρνις τὰς νεοσσοὺς ἔχουσα καὶ ὄντας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ ἡλίου δύοντος ἐπὶ ξύλου καθημένη, καὶ τὰ πτερὰ αὐτῆς περιβάλλουσα, σκέπει καὶ περιθάλπει. οὕτω πεπαίδευτο ὁ παῖς αὐτῷ κατὰ θυμόν. τουτέστι, κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρέσκειαν. Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων. αὐτὶ τοῦ αὐτόθι. ὥσπερ αὐτόθεν ἐκνεότητος καλῶς ἕλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος, μὴ δὲ ἐλλείπων, ἀνὴρ γένοιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου ἐθισμένων καλῶς ἕλκειν. Μιδεάτιδος. Μίδεα πόλις Ἄργους. οἱ δὲ κώμην αὐτήν φασιν. ἀργεία δὲ καὶ ἡ ἀλκμήνη. Ἅτις κυανεᾶν. καρύστιος ὁ περγαμηνός φησι, κυανέας μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων. ὑπὸ δὲ θεῶν, ὅμηρον πύλας κεκλῆσθαι. τιμοσθένης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον, εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς τόπου ἄκρας κυανέας. Συνδρομάδων. διὰ τὸ συντρέχειν ἀλλήλαις, καὶ συνέρχεσθαι. καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δὲ τὴν ἀργὼ φασὶ προνοίᾳ τῆς ἀθηνᾶς διαβεβηκέναι. ἦν δὲ πεπρωμένον τοῖς συμπληγάσι πέτραις ὡς εἰ διαβαίη τὶς ἅπαξ ναῦς αὐτὰς ἀβλαβῶς, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μηδέν τι πάσχειν

εἰς τὸ

δεινόν. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ ἡ ἀργὼ διέβη, ἔστησαν τῆς συνδρομῆς. Βαθὺν δ' ἐσέδραμον φᾶσιν. φᾶσις ποταμὸς καὶ πόλις ὁμώνυμος ἐν κόλχοις. παρ' ἣν ἔλαυνον. μιλησίων ἄποικοι. Ἀντέλλοντι πλειάδες. περὶ ἀνατολήν φησι τῶν πλειάδων, ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες εἰς κόλχους. ἔστι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους. διὸ καὶ ἐπήγαγε, τετραμμένου εἴαρος. τουτέστι, λήξαντος. ἄλλως. αἱ πλειάδες φησὶ καλλίμαχος τῆς βασιλίσσης τῶν ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες. αἳ πλειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὗται χορείαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς. καθ' ὃν φησι καιρὸν ἀνατέλλουσιν αἱ πλειάδες, θάλλει τε πᾶσα γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηνικαῦτα τοῦ ἀπόπλου φρόντιζον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν πλειάδων εἰσὶ ταῦτα. κοκκυμώ. γλαυκία. πρωτίς. παρθενία. μαῖα. στονυχία. λαμπαδώ. Θεῖος ἄωτος. ἄωτος τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἀνθῶν. οἷον, οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων. τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. εἴρηται δὲ ἄωτος, ἀπὸ τοῦ ἄειν. ἤγουν, πνεῖν καὶ ὀδωδέναι. Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο. καθωρμίσθησαν ἐν τῇ προποντίδι. κατὰ τὴν κίον τὴν νῦν καλουμένην προῦσαν. ἔνθα τὰ κατὰ τὸν ὕλαν. ἢ ἔνθα καὶ ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων κατελείφθη. Ἔνθα κιανοῦ αὔλακας. εἰς τὸν τόπον τῶν κυανῶν. κυανοὶ γὰρ οἱ τὴν κίον οἰκοῦντες. ἥτις νῦν καλεῖται προῦσα. ἀπὸ τοῦ τῶν ἀθηνῶν βασιλέως προυσίου. κίος δὲ ἀπὸ κίου τοῦ υἱοῦ ὀλύμπου. ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ ὄλυμπος. Στιβάδεσσιν ὄνειαρ. ἤγουν ταῖς κοίταις ὠφέλεια. παρ' ὅσον ἐποίουν τὰς στιβά

δας· ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φυομένης ὕλης. στιβάδας δὲ καλοῦσι, τὰς ἐξ ὕλης χορτώδη καταστρῶσιν. ἄλλως. αὐτῷ δ' ἦν ἑλκῶν. τὸ παῖ μέχρι τοῦ, ἔνθα βούτομον ὀξύ. βαθὺ δὲ τάμον κύπειρον, ἔχει οὕτως. ἀγόμενος δὲ ὁ παῖς αὐτῷ τῷ ἡρακλεῖ, ἵνα ἀποβαίη εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα, τουτέστιν ἀνδρεῖος ἀναφανείη. μὴ ψευδόμενος τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλονότι. ἀλλ' ὅτε ὁ ἰάσων ἔπλει εἰς τὸ χρύσεον δέρμα, ὁ υἱὸς τοῦ αἴσονος, συνέπλεον δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν ἑλλήνων, ἐκλελεγμένοι ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, οἵ τινες ἦσαν ὠφέλιμοι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ὧν ὄφελός τι. ἀφίκετο καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τῆς ἀλκμήνης τῆς μιδεάτιδος τῆς ἡρωίνης ὁ ταλαεργός. τουτέστιν ὁ καρτερικὸς, ἐς τὴν πόλιν τὴν ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν. τουτέστι τὴν πλουσίαν. σὺν αὐτῷ δὲ τῷ ἡρακλεῖ καὶ ὁ ὕλλας εἰσέβαινεν εἰς τὴν νῆα τὴν ἀργὼ τὴν εὔεδρον, καὶ εὐκάθεδρον. ἥτις ἡ ἀργὼ ναῦς δηλονότι, οὐχ ἥψατο τῶν πετρῶν τῶν μελαινῶν τῶν συνδρομάδων τουτέστι, τῶν συγκροτουμένων πρὸς ἀλλήλας. ἀλλὰ διέδραμεν αὐτὰς, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαθὺν, ὥσπερ ἀετὸς διαπερᾷ τὴν θάλατταν. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ, ἔμειναν αἱ χοιράδες πέτραι ἀκίνητοι. Ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες. τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ ἀργοναῦται πλεύσεως, λέγω τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ θεῖος ἄωτος, ὅτε αἱ πλειάδες ἀνατέλλουσιν. ἀνατέλλουσι δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος ὅτε καὶ τὰ ζῷα εἰσὶν ἀπολελυμένα πρὸς νομάς. τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ, ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι. καὶ δὴ ἐπιβάντες τῆς ἀργοῦς τοῦτο γὰρ ἡ ναῦς ὠνομάζετο, νό

τοῦ λαμπροῦ πνέοντος μέχρι τρίτης ἡμέρας, εἰς τὴν ἑλλήσποντον ἵκοντο. ἐν τοῖς δὲ τῆς προποντίδος ὥρμησαν ἐς τὸν τόπον τῶν κιανῶν, ἐν ᾧ οἱ βόες ἀροτριοῦντες, εὐρεῖαν τὴν αὔλακα ποιοῦσι. καὶ κατατρίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. ἔστι δὲ τὸ ὅλον περίφρασις. κίος δὲ, πόλις τῆς προποντίδος. ἡ κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἠῶ κειμένη. οἱ δὲ τὴν κίον οἰκοῦντες κιανοί. ἐκβάντες δ' τῆς νηὸς, δηλονότι, σύνδυο δεῖπνον ἐποιοῦντο περὶ τὸν αἰγιαλὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δείλης. κοίτην δὲ ἐποιήσαντο μίαν πολλοί. προέκειτο γὰρ αὐτοῖς λειμὼν, ὅστις ἦν ὠφέλεια τῶν στρωμνῶν ὅθεν ἐξ οὗτινος λειμῶνος ἔκοψαν βούτομον ὀξὺ, κύπειρον. Ὤχετο ὕλλας ὁ ξανθός. ὁ νοῦς καὶ ὁ ὕλλας ὁ ξανθὸς ἐπορεύθη κομίσων ὕδωρ περὶ δείπνιον, ἕνεκεν τοῦ ἡρακλέους καὶ τοῦ στερροῦ τελαμῶνος, καὶ ἐμβριθοῦς τὴν ψυχήν. ἢ ἀκαμποῦς καὶ σκληροῦ. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ἀστεμφεῖ, οἱονεὶ ἀστρεφεῖ. οἵτινες κοινὴν ἐποιοῦντο τράπεζαν. ὤχετο δὲ ὁ ὕλλας, κρατῶν ξίφος σιδηροῦν. ταχέως δὲ κρήνην εἶδεν ἐν τινι χώρῳ κοίλῳ καὶ οἱονεὶ καθημένῳ. παραπεφύκασι δὲ ταύτῃ, βοτάναι πολλαί. λέγω, θρύα. χελιδόνιον μέλαν. καὶ ἀδίαντον χλωρὸν, καὶ σέλινα θαλερὰ, καὶ ἄγρωστις, ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἑλισσομένη. μέσον δὲ τῆς κρήνης, αἱ νύμφαι ἐχόρευον. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, χορὸν ἀρτίζοντο. λέγω αἱ νύμφαι αἱ μηδέπω ἐφ' ὕπνῳ δουλεύουσαι. αἱ φοβεραὶ τοῖς ἀγροίκοις θεαί. Θρῖα πολλά. θρῖον κυρίως, τὸ τῆς συκῆς φύλλον. παρὰ τὸ εἰς τρία διῃρημένον εἶναι, τρίον, καὶ θρῖον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ θρίαμβος ὠνόμασται. οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὸ πομπὴν ποι-

ὅμως τις, φύλλα σικῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἐ-
βαυνον. Κυάνεόν τε χελιδόνιον. φυτάριόν ἐστι. πλα-
τύφυλλον μέλαν ὥσπερ χελιδών. ὃ ἅμα τῷ φανῆναι
τῇ χελιδόνι, ἀνθεῖ. Ἀδίαντον βοτάνη ἐστὶν ἀεὶ καὶ διὰ
παντὸς ἄβροχον. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ α στερητι-
κοῦ μορίου, καὶ τοῦ διαίνω, τὸ βρέχω, ἤγουν, τὸ μηδό-
λως βρεχόμενον, διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὀξὺ, καὶ στί-
χρον. ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότα-
τα καὶ μέλανα. καυλὸς δὲ οὐκ ἔχει. οὐδὲ ἄνθος. οὐδὲ καρ-
πόν. ῥίζαν δὲ μόνην ἄχρηστον, καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ
οὕτω, παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι. ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέηται
ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεῦσαι
γὰρ τὸ βρέξαι. Εἰλιτενὴς ἄγρωστις ἡ συνεστραμμένη.
καθὸ ἁλεῖται ἐπὶ μῆκος, καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς
κισσοειδῶς. ἥτις παρὰ τοῖς γεωργοῖς καλεῖται ἀ-
γρία. ἄλλοι δὲ τὴν ἄγρωστιν φασὶν εἶναι βοτάνην πρα-
σοειδῆ. ἣν ἰδιωτικῶς φασι κολλιντζίδαν. Νύμφαι χο-
ρὸν ἀρτίζοντο· ἡτοίμαζον. εὐτρέπιζον. συνέβη φησὶ
καθ' ὃν καιρὸν ὁ ὕλλας ἦλθεν ἀντλῆσαι, τὰς νύμ-
φας αὐτόθι χορείαν στήσασθαι. Δειναὶ θεαί. παρόσον
φόβον ἔσθ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγινῶνται, καὶ ἐπάγουσιν. ὅθεν
καὶ νυμφολήπτους τινὰς φασί. Ἔαρ θ' ὁρόωσα νύχεια.
ἱλαρ' καὶ ἡδὺ βλέπουσα ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ ἔαρ τερπνό-
τητος. Ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ. ὁ μὲν δὴ νέος ὕλ-
λας, ἐπὶ τῷ ὕδατι τὸν κρωσσὸν, ἤγουν τὸ ὑδροφόρον ἀγ-
γεῖον εἶχε τὸ πολυχώρητον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐ-
τὸ ὕδατος. αἱ δὲ νύμφαι ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
τὰς γὰρ φρένας αὐτῶν τὰς ἁπαλὰς ἁπασῶν ὁ ἔρως πτο-

ἐλέγχειν, οὕνεκεν τοῦ παιδὸς τοῦ ἀργείου. κατέπεσε δὲ εἰς
τὸ βαθὺ ὕδωρ δίκην ἀστέρος. ὅς τις πυρώδης ὤν, εἰς
τὴν θάλατταν κατέπεσεν ἐξαίφνης. ὅς τις σύμβο-
λον εὐπλοΐας ἐστί. συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπαγῇ, καὶ ἀπολ-
λώνιος ὁ ῥόδιος. καὶ νίκανδρος. ὁ δὲ ὄνατος ἐν τοῖς
ἀμαζονικοῖς, φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν, καὶ ἀπο-
θανεῖν. κρωσσὸς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὑδροδόχον ἀγ-
γεῖόν ἐστι. διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ, εἶδος ἱματίου καὶ πύργου.
Ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος. ἰδὼν γάρ τις αὐτὸν κα-
ταπεσόντα λέγει πρὸς τοὺς συμπλέοντας. ὦ παῖδες,
μετεωρίσατε τὰ ἱστία. ὁ γὰρ ἄνεμος φορὸς καὶ πρὸς
πλοῦν ἐπιτηδειότατος. ἄλλως. κουφότερον ὦ παῖ-
δες. εὔλυτα καὶ εὐπρεπῆ ποιεῖτε τὰ ἱστία. οὔριον γὰρ
ἐπιγενήσεται τὸ πνεῦμα. ὡς τοιούτου ὄντος σημείου,
ἐπὰν πέσῃ ἀστήρ. Νύμφαι μὲν σφετέροις. αἱ μὲν δὴ
νύμφαι τὸν ὕλαν ἐπὶ τῶν γονάτων ἔχουσαι, παρε-
ψύχοντο καὶ παρεμυθοῦντο ἱλαροῖς τισὶ λόγοις κλαί-
οντα, βουκολικῶς δὲ τὸ παρεψύχοντο. ὡς ἐπὶ τῶν πη-
γῶν. ὁ δὲ ἡρακλῆς ὁ τοῦ ἀμφιτρύωνος οὕνεκεν τοῦ παιδὸς
ταρασσόμενος, ἐπορεύθη κατὰ τοὺς σκύθας, λαβὼν τὰ τό-
ξα τὰ κυκλοτερῆ. Ὤιχετο μαιωτιστί. ἤτοι σκυθιστί.
μαιῶται γὰρ οἱ σκύθαι περιοικοῦντες τὴν μαιῶτιν λί-
μνην. ἐχρῆτο δὲ ἡρακλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξοις, διδα-
χθεὶς παρά τινος σκύθου τευτάρου, ὡς ἱστορεῖ ἡρόδοτος,
καὶ καλλίμαχος. Τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανεν. ἀντὶ τοῦ ἐχώ-
ρει, ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ χάδω. καὶ ἀπὸ τοῦ χάδω, χαν-
δάνω. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἁνδάνω.
Τρὶς μὲν ὕλαν ἄυσεν. ἐκ τρίτου μὲν ἐφώνησε τὸν ὕλαν,

ὅσον ἤρυγεν· ἤγουν, ἐχώρει ὁ λαιμὸς αὐτοῦ, τουτέστιν,
ὅσον ἠδύνατο. ἐκ τρίτου δὲ καὶ ὁ παῖς ἤκουσεν αὐτοῦ βο
ῶντος. Ἀραιὰ δ᾽ ἵκετο φωνά. οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθε
νῆ φωνὴν τοῦ ὕλα ἔχοντος, ἀλλ᾽ ὡς ἐν βάθει ὄντος, καὶ
ὑπὸ τῶν νυμφῶν κατεχομένη. ἡ λεπτὴ δὲ καὶ ἀμυδρὰ ἡ
φωνὴ αὐτοῦ ἐγένετο, ἅτε ἐν τῷ ὕδατι ὄντος. καὶ ἐγγὺς
ὄντος αὐτοῦ, διὰ τὸ λεπτότατον τῆς φωνῆς, ἐδόκει πόρ
ρω. ἤγουν, ἐῴκει πόρρω εἶναι. Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἠϋγένειος.
ὁ δὲ ἡρακλῆς τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἀκούων, ἐκινήθη
κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ᾽ ὃν αἰεὶ καὶ λέων χαροπὸς ἀπὸ
τῆς ἑαυτοῦ κοίτης ὤν, καὶ πεινῶν ἀκούσας νεβροῦ φθεγ
ξαμένης, ἐπήδησεν εἰς τροφὴν ἑτοιμοτάτην. ἐκινήθη
δὲ, εἰς τὰς ἀκάνθας τὰς ἀδιοδεύτους, καὶ τετάρακτο
ποθῶν τὸν παῖδα. ἐπῆλθε δὲ πολλὴν τινὰ χῶρον.
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἐλεεινοὶ οἱ φιλοῦντες. καὶ γὰρ
ὁ ἡρακλῆς πολλὰ ἐκακοπάθησε πλανώμενος εἰς τὰ
ὄρη καὶ εἰς τοὺς δρυμούς. τὰ δὲ τοῦ ἰάσονος, ἐν δευτέρῳ
λόγῳ ἦν αὐτῷ. τουτέστι τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ οὐδὲν ἡγεῖ
το. Ναῦς μὲν ἄρμενα. ἡ μὲν ναῦς τὰ ἄρμενα εἶχε
μετέωρα. διὰ τῶν παρόντων οἱ δὲ νέοι ἐκάθηρον τὰ ἱσ
τία κατὰ τὸ μεσονύκτιον περιμένοντες τὸν ἡρακλέα ὁ δὲ
ἡρακλῆς, ὡς μαινόμενος ἐχώρει, ὅπου οἱ πόδες αὐτοῦ
ἔφερον. ὁ γὰρ θεὸς, τουτέστιν ὁ ἔρως, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ἐ
κοπτε. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄμυσσεν. ἀμύσσω γὰρ, τὸ διὰ
ξηροῦ τῆς σάρκα τέμνω. ὅθεν καὶ ἀμυχαὶ, αἱ δὲ δέρμα
τος τομαί. Οὕτω μὲν κάλλιστος. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον
ὁ κάλλιστος ὕλας, ἐναρίθμιος τοῖς θεοῖς ἐγεγόνει.
τὸν δὲ ἡρακλῆν, οἱ συμπλέοντες ἥρωες ἐλοιδόρουν.

λέγοντες δηλονότι λειποναύταν, διότι κατέλιπε τὴν ἀργὼ τὴν φιαλήεντα ζυγόν. τουτέστι τὴν πολυκάθεδρον. ἢ τὴν φιαλήεντα ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ἑξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. τὸ δὲ ἡρώησεν, αἴτιον τοῦ κατέλιπεν. ἐξέφυγεν. ἀπὸ τοῦ ἀραιῶσθαι. Πεζᾶ δ᾽ ἐς κόλχως. ἰδίως πεζὸν φησὶν ὁ θεόκριτος τὸν ἡρακλέα εἰς κόλχους ἐλθεῖν. ἡ γὰρ πολλὴ κατεῖχε δόξα ὅτι βουλῇ ἥρας ὑστέρησεν ἡρακλῆς, ὑπὲρ τοῦ τὸν ἰάσονα κατορθῶσαι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς κόλχους πλοῦν, καὶ μὴ ἐξιδιοποιήσασθαι τὸν ἆθλον αὐτοῦ. ἄλλως. πεζᾶ δ᾽ ἐς κόλχως. ὁ δὲ ἡρακλῆς τῶν ἀργοναυτῶν ἀποπλευσάντων δηλονότι, πεζῇ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς κόλχους, καὶ εἰς τὸν φᾶσιν τὸν ἄξενον. τουτέστι, τὸν κακόξενον. μνασέας δὲ κόλχους φησὶ κληθῆναι, ἀπὸ κόλχου τοῦ φάσιδος.

Σχόλια εἰς τὸ ιδ´, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, κυνίσκας ἔρως. ἢ θυώνιχος. Προλογίζει δὲ αἰσχίνης.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. Θ. ἄλλα τοι αὐτῷ αἰσχίνα. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα. Προλέγει, ὁ αἰσχίνης λέγων χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ, τὸ, γένοιτο. ἢ τὸ λέγω. Τί δέ τοι τὸ μέλημα. ὁ θυώνιχος. οἶδα κἀγὼ ὅτι βραδέως ἥκω τί δέ σοι ἡ φροντίς. ὁ ἐρώμενός φησι. πράσσομεν οὐχ ὡς λῷστα. ἤγουν οὐ κατὰ γνώμην. Ταῦτ᾽ ἄρα λεπτός. διὰ τοῦτο λεπτὸς ἐγένου ὦ αἰσχίνα. καὶ ὁ μύσταξ οὗτος πολὺς ὤν, ἐκ τῶν φροντίδων.

τοκ' ἔτυχεν περὶ μελείας. Αὐαλέοι δὲ κίκιννοι. αἵ τι τῷ κομῶντί σοι τὸ γένειον, καὶ οἱ κίκιννοι κατάξηροί εἰσιν. ὡς διὰ τὴν λύπην, καὶ τὸ κείρεσθαι παραιτουμένω. τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο πυθαγοριστάς. τοιοῦτός τις ἧκεν ἀθήνηθεν εἰς σικελίαν περὶ τούτου ἐπαγγελλόμενος πυθαγορικὸν δόγμα. τινὲς δέ φασι τοῦτο λέγειν, εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον. ἀκούσαντες αὐτὸν ἐν ἰταλίᾳ διατρίψαι εἰς σικελίαν, συνταξόμενον διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. διαφέρουσι δὲ πυθαγορικοὶ τῶν πυθαγοριστῶν. ὅτι οἱ μὲν πυθαγορικοὶ, πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος. οἱ δὲ πυθαγορισταὶ, περιεσταλμένῃ καὶ αὐχμηρᾷ διαίτῃ χρῶνται. τινὲς δὲ πυθαγοριστὰς λέγουσι, τοὺς ἀποδεχομένους τὰ πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου δόξης. πυθαγορικοὺς δὲ, τοὺς οὕτω φρονοῦντας ὡς ἐκεῖνος καὶ κατὰ πυθαγόραν διαιτωμένους. ἐλέγετο δὲ ὁ πλάτων τὸν πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι, ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ. ὥστε πυθαγοριστὴν τὸν πλάτωνα εἰρῆσθαι. τοῦ πυθαγόρου. οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι. οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα. οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων δὲ οἱ μὲν αὐτῷ συγγινόμενοι τῷ πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζηλωταὶ, πυθαγορισταί. Ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ. ἐμοὶ φησὶ δοκεῖ ὅτι λιμώττων, ἤρατο καὶ ἐκεῖνος ἤγουν ἐπεθύμει ὀπτοῦ ἀλεύρου. ὅθεν ὠχρός τις ἦν. Ῥαίσδεις ὠγάθ' ἔχων.

ἀττικῶς τὸ ἔχον, παρέλκει. ἤγουν, σὺ μὲν παίζεις. ἐμὲ δὲ ἡ χαρίεσσα κυνίσκα ἐκμαίνει. Λασῶ δὲ μανέας ποκα. λανθάνω φησὶν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών. εἶτα διὰ μέσου, τὸ, θρὶξ. ἤγουν ὀλίγον δέεται τὸ μεταξὺ, τοῦ πάντη με μανῆναι. Ἄσυχος, ὀξύς. ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυνόμενος. ἢ ὅτι μανιώδης εἶ, ἠρέμα οἷον ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος. οὐ γὰρ πάντη σιωπηλὸς ὑπάρχεις. Ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν. ἀλλ' ὅμως εἰπέ μοι τί τὸ νεώτερον. ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε. Ὡργεῖος κἠγών. διηγεῖται τὴν τῆς μανίας ὑπόθεσιν. Ἀνῶξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς. οἶνον δηλονότι θρακικόν. ἢ οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τῆς θράκης. παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν. ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι. σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει ἀντλεῖσθαι τοῦ ληνοῦ. Βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη. βολβὸς εἶδος βοτάνης, ὁμοίας κρομμύῳ κοχλικῶ. Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον, ᾧ τινος ἤθελ' ἕκαστος ἤγουν, ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ ποτοῦ ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον. ἤτοι, λαμβάνειν καὶ ἐπισπένδειν. οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις. ἄκρατον λαμβάνειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους ἢ φίλους, ἐπιχεῖν τῇ γῇ καὶ φθέγγεσθαι τῶν φιλτάτων τὰ ὀνόματα. Ἔδει μόνον ᾧ τινος εἰπεῖν. ἔδει δέ φησι μόνον εἰπεῖν, οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο. Ἀμμὲς μὲν φωνεῦντες. ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστον ἐπιθύομεν. Ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. αὕτη δὲ ἡ κυνίσκα δηλονότι, οὐκ ἔπιε παρόντος ἐμοῦ. οὐδὲ ἀποκρίσεως με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεῖσθαι, αὐτῇ κυάθους.

τινα τῶν με ἔχειν δοκεῖς διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα.
Οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες. τοῦτο ἀμφιβόλως εἴρηται.
ἢ ὅτι λύκου ἐρᾷ ἡ κυνίσκα. ἢ ὅτι καθὸ οἱ ὀφθέντες
ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ
ἐναντίως εἶπεν. οὐχὶ μήποτε ὑπὸ λύκου ὤφθης, ἀλλὰ
μήτι λύκον εἶδες. Ἔπαιξέ τις ὡς σοφὸς εἶπον. ἡ κυ
νίσκα φησὶ πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα ὡς σοφός τις.
καὶ ἅμα τοῦτο εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ λύκου, οὕτως
ἐφλέγετο ὡς καὶ λύχνον εὐκόλως ἀπ' αὐτοῦ ἅψαι.
Μάταν ἐς ἄνδρα γενειῶν. τουτέστι ματαιοπώγων ὑ
πάρχων. οἷον μάτην ἀνδρὸς πώγωνα ἔχων. διὰ τὸ
μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς ῥώμῃ. Τᾶμος ἐγὼ τὸν, ἴσης.
τότε ἐγὼ ἰδὼν αὐτὴν κλαίουσαν οἷόν με σὺ θυώνιχε γι
νώσκεις ὀργίλον, πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῇ ἔπαισα.
κόρρην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγόνα, οἱ ἀττικοί. Τήνῳ
τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. ἐκείνῳ φησὶ τῷ λύκῳ τὰ
ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα πίπτειν. τουτέστιν ἔρως, καὶ
ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ ἕκαστον τῶν ἔρωτας, διὰ τὸ πε
ρὶ αὐτὰ κάλλος. Μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφί
οισι χελιδών. οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφὴν δοῦσα τοῖς
νεοσσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεφεν ἐπὶ τῷ ἕτερα κο
μίσαι, ὡς ἐκείνη λιποῦσα τὸν δίφρον ἤγουν, τὴν καθέ
δραν ᾤχετο. μαλακαῖς δὲ, παρόσον αἱ γυναικῶν μα
λακαῖς κάθηνται καθέδραις, ὡς ἐν συρακούσαις.
Ἰθὺ δι' ἀμφιθύρου. ἤγουν εὐθὺ αὐτικρὺ τοῦ οἴκου τοῦ δι
θύρου. ἀμφίθυρον γὰρ καὶ δίπτυχον, ταυτόν ἐστι. δηλοῖ
δὲ τὸ δίθυρον. Ἃ πόδες ἆγον. ὅπου οἱ πόδες ἦγον.
Ἔβα κεν, ταῦρος ἀν' ὕλαν. παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τοῦ μὴ

ἀναστρεφόντων. διὰ τό, τοὺς ταύρους ὕλης ἐπιλαμβα-
νομένους ἀλύπτους εἶναι. Ταῖς δ' ὀκτὼ ψηφίζει τὰς ἡ-
μέρας ἀφοῦ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι εἰσί, καὶ ἀφ'
οὗ τὸν ἐκάρην κατὰ κάρας τὰς τρίχας. Ἀ δὲ λύκῳ νῦν
πάντα. αὐτὴ δὲ κατὰ τὰ πάντα τῷ λύκῳ ἐστίν. ὥστε καὶ
νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῷχθαι. Ἄμμεν δ' οὔτε
λόγῳ τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί. ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ
οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμέν. ὥσπερ οὐδὲ οἱ μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς
πυθίας ἐλέχθησαν εἶναι τινὸς ἄξιοι λόγου. Ἱστορεῖ
γὰρ δεινίας, ὅτι οἱ μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτὲ
ὅτι κράτιστοι τῶν ἑλλήνων εἰσίν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ τίνος
κρείττονες τυγχάνειεν. ὁ δὲ ἔφη.

Γαίης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἄργος ἄμεινον.
ἵπποι θρηίκιαι, λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.
ἄνδρες δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἵ τε μεσηγὺ
τίρυνθος ναίουσι, καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου.
ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο.
ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Κἂν μὲν ἀποστέρξαιμι. καὶ εἰ μὴ καταφρονήσαιμι αὐ-
τῆς, δεόντως ἄν μοι τὰ πάντα προχωροίη. Νῦν δὲ
πού ὡς μῦς φαντὶ θυώννυχε γενόμεθα πίσσας. παροι-
μία ἐστί, τὸ μῦς γενόμενος πίσσης. λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν
εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, καὶ δυσεξελίκτως ἀ-
παλλαττομένων. ὥσπερ γὰρ φησιν ὁ πίσσης γενόμενος
μῦς ἐνειληθεὶς κρατεῖται, καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω
κἀγώ. ᾶ τάχος εἰς αἴγυπτον καθὰ τάχος, ἔρχου δή-

λονότι εἰς αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων. ἀπὸ τῶν μυνίγγων γινόμεθα πάντες γέροντες. καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἐς τὴν παρειὰν ἔρχοιτο λευκαίνων ὁ χρόνος. διὸ δεῖ τι ποιεῖν εἰς γόνυ χλωρὸν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν.

Σχόλια, εἰς τὸ ιε', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, συρακούσιαι. ἢ ἀδωνιάζουσαι. προλογίζει δὲ, Γοργώ.

Ἔνδοι πραξινόα. εὖ. γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ. ἔνδοι. ἔνδοι, ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί· τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ μεγαροῖ. πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. Ἡ γοργὼ δέ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν, ἔνδον ἐστὶν ἡ πραξινόα. πρὸς ἣν ἡ δούλη ὡς χρονίαν λέγει· γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ. ἀντὶ τοῦ ὡς διὰ χρόνου. εἶτα μικρὸν διαστήσασα, ἐπάγει. ἔνδοι. ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. Μόλις ὔμμιν ἐσώθην. ἤδη μετὰ πόνως μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην, ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων. Παντᾶ κρηπῖδες. ἤγουν, πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας. ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. ἡ δὲ ὁδὸς πολλή. σὺ δὲ ἑκαστοτέρω ἀντὶ τοῦ πόρρω μοι οἰκεῖς. Ταῦθ' ὁ πάραρος. ἡ πραξινόα τοῦτο φησὶ περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός. ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ, ὁ παρηρτημένος τὴν γνώμην. ὁ ἀνάρμοστος. ὁ ἀχρήσιμος καὶ μάταιος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρήορων ἵππων. οἵ τινες ὑπὸ ζυγῷ οὐ χρησιμεύουσιν. ἰλεὸν δὲ λέγουσι τὸν φωλεὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. Οὐ λέγω ἀπφῦν. οὕτω τὸν πατέρα καλ-

λοῦσιν ἀφ' οὗ τις πέφυκεν. λέγεται δὲ ὑποκοριστικῶς ἤδη δὲ ἀπὸ τούτου, κατὰ τὸν πρεσβύτην. Ναὶ τὰν πότνιαν καλὸς ἀπφῦς. ναὶ μὰ τὴν θεόν. ναὶ μὰ τὴν κόρην. οὐ δὲ τὸ, τὰς συρακουσίας ταύτην ὀμνύουσι. φασὶ γὰρ τὴν δία τῇ περσεφόνῃ τὴν σικελίαν δωρήσασθαι. ἡ πραξινόα δέ φησι τοῦτο τὸν ἄνδρα μεμφομένη. ὁ ἀπφῦς τοῦτον φησὶν ἐκεῖνος ὡς λόγος ἀπεῖν ἑκκαιδεκαπηχυς ὑπάρχων ἀνήρ, πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον θέλων ἀγοράσαι, ἅλας ἡμῖν ἀντὶ νίτρου ἤνεγκεν, ὡς τοῦ πωλοῦντος ἅλας ἀντὶ νίτρου δεδωκότος. Χ' ὡ 'μὸς τοῦτο ἄλλος φθόρος. ἡ γοργὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί. καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ διοκλείδας, ἑπτὰ δραχμῶν ἠγόρασε πόκεια γεγηρακότων προβάτων. Ρύπε πόκους ἔλαβεν ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργῳ. τὸ κοινὸν ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπὶ ἔργῳ. διὰ τὸ δὶς αὐτὸ πλυθαύεσθαι. κυνάδες δὲ, οἷον κώεια. φακέα. Ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον. τὸ περιβόλαιον. τὸ ἱμάτιον. Καὶ τὰν περοναστρίδα. τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα ὅπερ πρῶτον ὑπεζώννυντο. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι, κατὰ τὰς ἐπωμίδας ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς αἱ μακεδονίτιδες. Βᾶμεν τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ. εἰς τὰ βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ ἀφνειοῦ καὶ πλουσίου πτολεμαίου, θεασόμεναι τὸν ἄδωνιν. Ὧν εἶδες χ' ὧν εἶπας. ἀντὶ τοῦ ὅσ' ὧν εἶπες, καὶ ὅσ' ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ. Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶμα. ἡ πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει ὦ εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα, εἰς μέσον θὲς αὐτό. θέλει εἰπεῖν, μὴ ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις. Γαῦ

σαι. ὁποῖα θεοῖς. ἀντὶ τοῦ εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς. κλᾷξ δὲ, ἡ κλεὶς δωρικῶς. Μάλα τοι τὸ κατὰ πτυχές. τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγει δὲ τὴν διπλοΐδα. ἣν ὅμηρός φησι, δίπλακα μαρμαρέην. Πόσσω κατέβα τοι ἀφ᾽ ἱστῶ ἤγουν, διὰ πόσης ἐξόδου σοι κέκοπται ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ. ἢ διὰ πόσον σοι ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ καθῃρέθη καὶ οἷον ἐξυφάνθη; Πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶς. πλέον ἀνάλωσέ φησιν, ἢ δυοῖν μναῖν καθαροῦ ἀργυρίου. Ναὶ καλὸν εἶπας. τὸ ἀληθὲς εἶπας λέγει ἡ πραξινόα, ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη. εἶτα ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν καὶ φησὶ φέρε μοι τὸ ἀμπέχονον, καὶ τὴν θολίαν. ἤγουν τὸ σκιάδιον τὸ πέτασον εὐκόσμως ἀνάθες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον, σκίρρον καλοῦσι. Οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸ παιδίον τὸ κλαῖον. καὶ φησίν. οὐκ ἄξω σε τέκνον μετ᾽ ἐμοῦ ὅτι ἡ μορμὼ ἵππος δάκνει. ὡς κατάπληξιν τοῦτο ἔλεγον. ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα, μορμολύκια ἔλεγον. Πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε. τὸν φιλάδελφον λέγει, ἐποιήθησαν καλὰ ἔργα. ἐξ ὧ σὺ ἀθανάτοις ὁ τελῶν. ἐξ οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη ὁ σωτὴρ πτολεμαῖος, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου. [ὁ Πτολεμαῖος σωτὴρ πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου.] δαλεῖται δὲ, ἀντὶ τοῦ βλάπτει. παρέρπων, παρασυρόμενος, αἰγυπτιστί. τὸ πᾶν. σὺν τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ἔργοις, καὶ τοῦτο οὐκέτι γὰρ κακοῦργος λυμαίνεται τὸν παριόντα, ἐξαπατήσας αἰγυπτιστί. ἠπάτων γὰρ πολυπείρως παίζοντες κακὰ παίγνια παραλογισμοῖς αἰγυπτιακοῖς. ἀπατηλοὶ γὰρ καὶ αἰγύπτιοι κεκροτημέ

ναι δὲ, διαρραπισμένοι, ἐβάδιζες πανούργων ἔργων. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκινωφωμένων χαλκῶν. Ἁδίστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. ὦ γλυκεῖά μοι γοργὼ, τί ἄρα ἡμῖν ἔσται. εὐλαβοῦμαι γὰρ θεασάμενοι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας. Διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα. διαφθείρει τὸν ὑποκόμον. ἢ τὸν ἡνίοχον. Τοί δ' ἔβαν ἐς χώραν. οἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ κατασυναγείρομαι ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι ἐμαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς. Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν. ἢ γοῦν τὸν ψυχροποιόν. ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. ἐν ἄλλοις γράφεται, καὶ ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ ἡ γοργώ φησι πρὸς γραῦν τινά. λέγε ἡμῖν ὦ μῆτερ. εὐμαρὲς εἰσελθεῖν, ἡ δὲ, φησὶ πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις. ἡ γοργὼ φησὶν ὅτι, χρησμοὺς ἀποφοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθε. πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ' ἥρην. φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι καὶ ὅτι ὁ ζεὺς λάθρα τῇ ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ ὅμηρος. εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους ἐλάθοντο τοκῆας. ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ, ἐν τῷ περὶ ἑρμιόνης ἱερῷ, ἰδιώτερον περὶ τοῦ διὸς καὶ τῆς ἥρας γάμου.

Ἱστορία.

Τὸν γὰρ δία μυθολογοῦσιν ἐπιβουλεύειν τῇ ἥρᾳ μιγῆναι ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα. καὶ καθίζεται εἰς ὄρος ὃ πρῶτον μὲν θρόναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ κόκκυξ. τὸν δὲ δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τὴν δὲ ἥραν πορευομένην μόνην, ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος.

καὶ καθέζεσθαι ἐπ' αὐτὸ ὅπου νῦν ἐστὶν ἱερὸν ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ῥιγῶντα καὶ πεφρικότα διὰ τὸν χειμῶνα, καταπέτασθαι καὶ καθέζεσθαι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς. τὴν δὲ ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς ἥρας. τῆς δὲ τὴν μῖξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. καὶ παρ' ἀργείοις δὲ οἱ μέγιστοι τῶν ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον. καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ, κόκκυξ. Λαβὲ καὶ τὴν εὐνόα εὐτυχίδος. εἰκὸς τὴν εὐτυχίδα γοργοῦς εἶναι θεράπαιναν. ἀπρὶξ ἔχου εὐνόα. ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως. ὥστε μὴ διαπρῆσαι τὴν συμφυΐαν. Κεἰς ὥρας κἤπειτα. ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ὥρας καὶ ἔπειτα καλῶς εἴης περιστέλλων καὶ τημελούμενος ἡμῶν. ἄγ' ὦ δειλαία τὺ βιάζευ. ἄγε ὦ δειλαία βιάζου καὶ σύ, ὦθει, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς φησὶ κάλλιστα, ἔνδοι πᾶσαι. Ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας. ὡς παροιμίας οὔσης, ἀποκλείσας τὴν νύμφην τις, καλῶς τάγε ἔνδον ἡμῖν ἔχει φησί, διὸ καὶ ἡ γοργὼ οὕτως ἐφρόνησεν. ἔριθοι δὲ οἱ ὑπουργοί. ἤγουν, ἱερουργοί. Ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἀληθῶς ἑστήκασι καὶ ὡς ζῶντα ἀληθῶς συστρέφονται καὶ οὐκ ἐνυφαντά εἰσιν. Ὁ τριφίλητος ἄδωνις. ὁ πολυφίλητος, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. ἀπασίῃ τριφίλητος. ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη. διός. ἀφροδίτης, καὶ περσεφόνης ἐν ἅδῃ. παύσασθ' ὦ δύστανοι. παύ-

σαθε φησὶν ὦ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἀπειρακωτίλλοισαι, ἤγουν πολυλογοῦσαι. κωτίλλην γὰρ λέγουσι τὴν χελιδόνα. τοῦτο δέ φησί τις παρεπτώμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτοῦ ἀδολεσχίᾳ· διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐταῖς, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν ἀγώνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατυάσδουσαι ἅπαντα. ἤγουν δωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδουσαι, τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ γὰρ δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. ἐκκναισεῦνται δὲ, ἀντὶ τοῦ διαλέγουσιν. Κορίνθιαι δ' ἐμὲν ἄνωθεν. κορινθίων γὰρ ἄποικοι οἱ συρακούσιοι ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. κορίνθιος δὲ καὶ ὁ βελλεροφόντης. πελοποννησὶ λαλεῦμες. ἀντὶ τοῦ κατὰ τοὺς πελοποννησίους. τὴν γὰρ πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ δωριεῖς οἱ σὺν ἡρακλείδαις. Μὴ φύη μελιτῶδες. ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιτο ὦ περσεφόνη ἄλλος ἡμῶν κύριος. μελιτῶδες δὲ τὴν περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ κόρην· διὰ τὸ τὰς ἑταίρας αὐτῆς καὶ τῆς δήμητρος, μελίσσας λέγεσθαι. Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. μή μοι κενὸν τὸ μέτρον ἀποψήσῃς. ἁ τᾶς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρις· ἄδηλον τίς ἡ ποιήτρια αὕτη. ἔνιοι δὲ ἀργείας αὐτὴν φασὶν εἶναι θυγατέρα, ὁμώνυμον τῇ μητρί. εἶναι δὲ ἐκείνην, σικυωνίαν. Δέσποιν' ἃ γολγόν τε. γολγὸς πόλις κύπρου· ὠνομασμένη ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης. ἰδάλιον δὲ, πόλις καὶ αὐτὴ κύπρου. αἰπεινάν τε ἔρυκα. ἔρυξ, πόλις σικελίας. ἀπὸ ἔρυκος τοῦ βοιωτοῦ καὶ ἀφροδίτης. Χρυσῷ παίζουσ' ἀφροδίτα. διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι οἱ ἐρῶντες, χρυσῷ πείθουσι τοὺς ἐρωμένους. Μηνὶ δυωδε

καὶ τῶ.

καὶ τῷ. τινὲς δὲ ἑξαμήνου φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν ἄδωνιν. Ἐποίησας βερονίκαν. βερονίκην δὲ λέγει, τὴν τοῦ σωτῆρος γυναῖκα· μητέρα δὲ τοῦ φιλαδέλφου καὶ ἀρσινόης. μαλακοὺς δὲ ἄγον πόδας ἔφη τὰς ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν. Τὶν δὲ χαριζομένα. ἀντὶ τοῦ σοὶ φησὶ χαριζομένη ἡ τῆς βερονίκης θυγάτηρ ἀρσινόη πᾶσι καλοῖς ἀτιτάλλει, καὶ δεξιοῦται τὸν ἄδωνιν. ἀτιτάλλω γὰρ ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ταλλάσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω, καὶ μὴ διὰ κόπου ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτάλω τὸ ὁρμῶ, καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ. καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω. Ὅσσα δρυὸς ἄκρα φέροντι. πάντα φησὶ τὰ ἀκρόδρυα, παρατίθενται τῷ ἀδώνιδι. ἀπὸ παντοίας ἰδέας ὀπωρῶν. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀδωνίοις, πυροὺς καὶ κριθὰς σπείρειν ἔν τισι προαστείοις. καὶ τοὺς φυτευθέντας κήπους, ἀδωνίους προσαγορεύειν. Συρίω δὲ μύρω, χρύσει' ἀλάβαστρα. ἀλάβαστρα, σκεύη μύρων δεκτικά. πλάθανοι δὲ ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. ἄνθεα δὲ τὰ εἴδη πέμματα τῶν ἄρτων. λέγει δὲ τὰ σήσαμα. Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος. ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες διάφοροι. Χλωραὶ δὲ σκιάδες. ἀντὶ τοῦ χλωραὶ σκηναὶ καὶ καλύβαι, ἀνήθων σὺν αὐτῷ τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν. Οἳ δέ τε κῶροι. τὰς καλύβας φησὶν ὑπερπέτονται οἱ ἔρωτες, ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων. Ὦ ἔβενος. τὴν λοιπὴν κόσμησιν τῆς βασιλικῆς θαυμάζει. αἰετώ. ὡς πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαντίνων, καὶ βασταζόντων τὸν γαννυμήδην. Πορφύρεοι δὲ τάπητες. ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς ἀφροδίτης. οὓς φησὶν ὑπὸ τῆς μιλήτου καὶ σάμου

ῥηθήσεσθαι μαλακωτέρους ὕπνου, διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλιον τὰ στρώματα γίνεσθαι. Οὐκ ἐκεντεῖ τὸ φίλαμ' ἔτι. τὸ τοῦ Ἀδώνιδος δηλαδή. οὐδέπω γὰρ κέκαρται τὰ γένεια ὥς κεντοῦσιν. ἀλλ' ἔτι χνοάζει. Ἅμα δρόσῳ. ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρᾳ. τότε γὰρ πίπτει ἡ δρόσος ἐν τῇ γῇ. Οἰσεῦμές νιν. ἀντὶ γὰρ τοῦ θάλασσαν ἐκφέροντες τὸν ἄδωνιν, ἔρειπτον ἐπ' αὐτήν. Εἴκατι παίδων. εἴκοσι παίδων. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται. ὡς καὶ σιμωνίδης. ὅμηρος δὲ, ἐννεακαίδεκα λέγει. Δευκαλίωνες. ἀντὶ τοῦ δευκαλίδαι. ἀπὸ δευκαλίωνος θεσσαλοῦ. τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ δευκαλίων. ἢ οἱ λοκροί. δευκαλίων γὰρ ἐν κύνῳ τῆς λοκρίδος ᾤκησεν. Ἵλαθι νῦν φίλ' ἄδωνι. ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι, κατὰ ἀποκοπὴν δωρικῶς.

Σχόλια εἰς τὸ ιε', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, χάριτες. ἢ ἱέρων.
Αἰεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Ἡμετέρας χάριτας. τὰ οἰκεῖα ποιήματα. Σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσί. λοιδοροῦνται. τὸ σκύζειν κυρίως ἐπὶ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον χαλάσῃ ὀργιζόμενος. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κάθεσις, ἐπισκύνιον. τοῦτο δὲ ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ, καὶ μέλλει πολεμεῖν αὐτοῖς. Ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦλθον. ἤγουν, ματαίαν ὁδόν. ἀλλοφρίαν. πεπλανημένην. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ. ἀποτέρω, ἢ γόνυ κνήμα. παροιμία ἐστί, τὸ

πορρωτέρω ἡ κνήμη τοῦ γόνατος. τίθεται δὲ αὕτη, ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτὴν, καὶ λεγόντων προτιμοτέρους εἶναι αὐτῇ τῶν ξένων. οἱ γὰρ πορρωτέρω, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς εἰσίν. ἐνήλλακται δὲ ἡ παροιμία, ἀλεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν, πορρωτέρω κνήμη γόνυος. ἡ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς οὐκ ἐνήλλακται. ἐν ἀντιόχοιο δόμοις. ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλούσιος, ὥστε πολλοῖς παρέχειν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτον αὐτῷ πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ σιμωνίδου ἐμνήσθησαν. ἀντίοχος δὲ βασιλεὺς συρίας. τὰ δὲ περὶ ἀλεύαν τὸν σιμίου πάντα ἀνείλετο ἐφορείων. ὁ δὲ ἀντίοχος, ἐχεκρατίδου καὶ σύριδος υἱὸς ἦν, ὥς φησι σιμωνίδης. ἐμετρήσαντο πενέσται θεόπονπος φησὶ τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων, πενέστας καλεῖσθαι παρὰ θεσσαλοῖς, ὡς παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλωτας. Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν. ἐκ τούτου πολὺν πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ σκοπάδαι, κραννώνιοι τὸ γένος. κραννὼν δὲ πόλις θεσσαλίας. ὅθεν σκόπας ὁ κραννώνιος κρέοντος καὶ ἐχεκρατίας υἱός. καὶ σιμωνίδης ἐν θρήνοις σκοπάδαι τῶν οἱ θεσσαλοί. κρεοντίδας δὲ ὁ σκόπας. ἀοιδὸς ὁ κεῖος αἰόλα φωνέων. τὸν σιμωνίδην φησί. παρόσον ἐκεῖνος τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν θεσσαλῶν, ἐπινίκια ἔγραψε, καὶ θρήνους. Κύκνον ἔγνω. κύκνον λέγει τὸν ποσειδῶνος καὶ καλύκης, τὸν ἀνῃρημένον ὑπὸ ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν ἑλλάνικος. διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν εἶπεν ὁ θεόκριτος διὰ τὴν χροιάν. ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν ἔχειν

Ἀβύκῳ, διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν. Οὔπω μιᾶς ἄγων ἔκαμ' οὐρανός. οὔπω φησὶν ὁ πᾶς δῆλθεν ἀγών. Ἀλέσονται πολλοὶ νικηφόροι, ποιητῇ χρέαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν, τὴν ἱππονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἅρματος τὸ τῆδε λέγει. ἀντὶ τοῦ πολλαὶ ἔσονται μεταβολαί. Ἢ δὴ νῦν φοίνικες ὑπ' ἡλίῳ δύοντι. τοὺς καρχηδονίαν οἰκοῦντας φησὶ φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς ἐστράτευσαν συρακουσίοις ὡς λέγεται καὶ παρὰ πινδάρῳ. οἱ γὰρ φοίνικες, ἄποικοι τυρίων. Καὶ πότνι' ἀθαλάσσα κούρηθ' ἃ σὺν τῇ μητρί. τὴν δήμητραν λέγει καὶ τὴν περσεφόνην εἰληφέναι τὸ τῶν συρακουσίων ἄστυ οἷον, τὰς συρακούσας παρόσον κορινθίων ἄποικοι οἱ συρακούσιοι. Παρ' ὕδασι λυσιμελείας. ὡς θουκυδίδης φησὶ, λυσιμελείας λιμὴν ἐν συρακούσαις. Ἐχθροὺς ἐννάσσοιο. τοὺς καρχηδονίους ἐκ τῆς σικελίας. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα. διὰ τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ εἰς καρχηδόνας πλοῦς ὁ κατὰ τὴν νῆσον σαρδὼ, ὃ καλεῖται σαρδῶον. Σκιπναῖον δὲ, ἑσπερινόν. ἢ παρὰ τὴν σκίπαν, ἢ παρὰ τὸ κνέφας πεποίηται. κνὶψ γὰρ ζῶόν ἐστι βραδυκίνητον. Μειοῖ δὲ νέοιντο. τουτέστιν, αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον. τουτέστιν, ἀροτριοῖντο. Ἡνίκα τέττιξ ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος. ἡνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἠχεῖ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, θηρῶσι τοὺς τέττιγας. τὸ δὲ διαστήσαιντο, ἀντὶ τοῦ διυφήνωσαν. Καὶ πόντου σκυθικοῖο. τοῦ λεγομένου εὐξείνου. Ἀσφάλτῳ δήσασα. ἡ ῥόδωπος ἱστα

ρεῖ, ὅτι ἀσφάλτω ἔδησεν ἡ σεμίραμις τὸ τεῖχος αὐτῆς πηλοῦ. εἷς μὲν ἐγώ. ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι. ἐτεόκλειοι θυγατέρες. ἐτεοκλέους θυγατέρας ἔφη τὰς χάριτας, διὰ τὸ ἐτεοκλέα τοῦ κηφισσοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι χάρισιν ἐν ὀρχομενῷ τῷ μινυείω. Απεχθόμενόν ποτε θήβαις. ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς θήβαις, διὰ τὰ τεθρυλλημένα ἤδη ὀργίλω τῷ ὀρχομενίῳ. οὗτος γὰρ ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κλυμένου ὑπὸ θηβαίων, εἷλε τὰς θήβας. καὶ φόρους ἔταξεν. ἕως οὗ ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς θηβαίους ἀπέλυσε, μάχῃ νικήσας τοὺς ὀρχομενίους. Α'κλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν. οὐκ ἂν δὲ ἀπέλθοιμι. καλούμενος δὲ, μεθ' ὑμῶν ὦ χάριτες καὶ τῶν μουσῶν, πορεύσομαι θαρρῶν.

Σχόλια εἰς τὸ ιζ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Τὸ παρὸν εἰδύλλιον εἰς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. ἀττικία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ.

Ε'κ διὸς ἀρχώμεσθα καὶ εἰς δία λήγετε μοῖσαι.
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος καὶ μέσσος. ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.

Ο' νοῦς. πᾶν φησι ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν τὸν δία ἐν πρώτοις. καὶ πυμάτοις, καὶ μέσοις καὶ πτολεμαίου δὲ μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ, καὶ μέσῳ, καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος. Ιδαν ἐς πολύδενδρον. ὡς περὶ τὴν ἴδην τὴν πολύδενδρον ὑλοτόμος ἐλθὼν, ἔργου πολλοῦ προκειμένου σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπορῶ, πό

θον πρὸς ὕπνον εἰς βάλλω. ἴδας δὲ φασὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη. ἀπὸ τῆς ἀπ' αὐτῶν δυνάσθαι ἰδεῖν πάντα. Λαγίδας Πτολεμαῖος. τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου φησὶν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου. Οἷα καὶ φρεσὶν, ἀντὶ τοῦ ὅσα ἂν βουλεύσηται. Τῆνον καὶ μακάρεσσι. τὸν σωτῆρα φησὶ Πτολεμαῖον τὸν Λάγου καθὸ ἠξιώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. Χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσι. χαίρων ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς τῶν ἐγγόνων υἱοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀπαθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον, εἴς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον, καὶ εἰς τὸν Πτολεμαῖον. ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί. τῷ Πτολεμαίῳ, καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. ὑπωλένιον δὲ τὴν ὑπὸ μασχάλην οὖσαν. Περικλειτὰ Βερενίκα. Βερενίκην λέγει τὴν Λάγου μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος. αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν. Τᾶς μὲν Κύπρον ἔχοισα. ἡ Ἀφροδίτη φησὶν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας. τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Θαρσήσας, σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. ζῶν γὰρ ἔτι ὁ σωτὴρ, ἐκοινοποίησε τῷ φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν. τρεῖς δὲ ἐγένοντο Πτολεμαῖοι. ὁ Λαγωὸς ἐγέννησε δὲ οὗτος, τὸν Πτολεμαῖον τὸν σωτῆρα, ὅστις εἶχε τὴν Βερενίκην γυναῖκα. οὗτος δὲ πάλιν ἐγέννησε Πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Ἀρσινόην. Σοὶ τήνα μεμέλητο. ἤγουν ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι ἦν. Τεὰς δ' ἀπεδέξασαο τιμάς. ἀπημείψω τὰς σὰς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. Κούφας δὲ δίδοι ποθέοντι μερίμνας. τοῦτο δὲ ποιεῖ φησὶν, ἐπεὶ ἡ Ἀφροδίτη

Πτολεμαῖος Λαγίδης . i. Lagi filius ὁ Πτολεμαῖος Λάγου filius φιλαδέλφου, et pater τοῦ Σωτῆρος

ἐπαθανατήσασα αὐτῶν, τῶν δυναμένων καὶ τιμῶν ἐκληρονόμησεν. ἀργεία κυνάοφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα. ἀργείαν εἶπε τῶν τοῦ διομήδους μητέρα δηΐπύλην. καθὸ δὲ ἄργους ἦν ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ ὀνομαστικῶς καὶ ἀργεία καλουμένη. καλυδώνιον δέ φησι τὸν διομήδην, ὅτι ὁ τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν. Καί σε κόως ἀτίταλλε. ὅτι ὁ φιλάδελφος, ἐν κῷ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ βερενίκης. Αντιγόνας θυγατέρα βεβαρημένα ὠδίνεσιν. ἡ γὰρ βερενίκη, θυγάτηρ ἀντιγόνης τῆς κασάνδρου τοῦ ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ, ἐπιδημήσαντος τοῦ ἐν τῷ τριοπίῳ τῶν δωριέων σύνοδον, καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην πανήγυριν, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον, ποσειδῶνι καὶ νύμφαις. Ἐν μιᾷ τιμῇ, τριόπιον κατάθειο κολώνην. τριόπας γὰρ βασιλεὺς τῆς κῶ. ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς κνίδου. Ἶσον δωριέεσσι νέμων δέρας. ἡ τῶν δωριέων πεντάπολις, κίνδος. ἄλυσος. κάμηρος. κῶς. κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν δωριέων ἀγὼν ἐν τριόπῳ, νύμφαις ἀπόλλωνι, ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ δώριος ὁ ἀγὼν ὡς ἀριστείδης φησί. τὸ δὲ τριόπιον, ἀκρωτήριον τῆς κνίδου. ἀπὸ τριόπου τοῦ ἄβαντος. ὡς ἐν τοῖς περὶ κνίδου ἰάσων φησίν. Ἶσον καὶ ῥήναιαν. νῆσος οὕτω λεγομένη. ἣν καὶ δῆλον φασί. τὴν δὲ ῥήναιαν προσῆψε τῇ δήλῳ πολυκράτης ὁ σαμίων βασιλεύς. Οὐδέ τις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔργα. ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις, τρισμύριαι. τρισχίλιαι. τριακονταοκτώ. Τὰ δὲ κτεατίζεται καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ, Μυρμάκων περὶ τῶν μυρμήκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν ἰνδοῖς, πολλοὶ ἱστορήκασι.

Μοῦνος ὅδε προτέρων. οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκπάλαι θανόντων καὶ πρὸ μικροῦ, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισε. Αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος. Πτολεμαίῳ τῷ φιλαδέλφῳ συνῴκει πρότερον Ἀρσινόη ἡ Λυσιμάχου. ἀφ' ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησεν. Πτολεμαῖον. καὶ Λυσίμαχον, καὶ Βερενίκην. ἐπιβουλεύουσαν δὲ ταύτην εὑρών, καὶ σὺν αὐτῇ Ἀμύνταν καὶ Χρύσιππον τὸν Ῥόδιον ἰατρὸν τούτους μὲν ἀνεῖλεν. αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς Κοπτόν, ἢ εἰς τόπον τῆς Θηβαΐδος. καὶ τὴν οἰκείαν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἔγημε. καὶ εἰσεποιήσατο αὐτῇ, τοὺς ἐκ τῆς προτέρας Ἀρσινόης γεννηθέντας παῖδας. ἡ γὰρ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ αὐτοῦ, ἄτεκνος ἀπέθανεν.

Σχόλια εἰς τὸ ιη΄, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Ἑλένης ἐπιθαλάμιος. καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης ἐπιθαλαμίου. τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων, τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας. ἃ λέγεται κατακοιμητικά. ἅτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι. τινὰ δὲ ὄρθρια. ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. τὸ δὲ ἐπιθαλάμιον ᾄδουσιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούηται: λανθάνῃ δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. Πρωΐζα. ἤγουν, πρωϊνός. πρὸ τοῦ δέοντος. Νεολαία. νεολαία ἐστὶ κυρίως, ὁ ἐκ νέων λαός. Ἐξ ὄλπιδος δέ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ληκύθου. Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες, Σωσιφάνης καὶ Ἴολμος. οἱ δέ, Θρόνιον. θυγατέρες δέ, Μελίτη, καὶ Ἑρμιόνη.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης βουλγαρείας, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ πεδιασίμου, ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ θεοκρίτου σύριγγα.

Δίκαιος ἂν εἴην, οὐχ ἁπλῶς τὰ τῇ ἀληθείᾳ δοκοῦντα, δύσληπτον γὰρ ἡ ἀλήθεια· τὰ δὲ ἐμοὶ τυγχάνειν ἀληθείας ἐπειλημμένα διὰ τὴν ὑμετέραν λέγειν ἀξίωσιν. εἴη δὲ τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα, καὶ ἀληθείας αὐτὸς εἶναι. τὸ δὴ τοῦ θεοκρίτου σύριγγος, αἴνιγμά τι μὲν ὅμοιον· διά τε τὴν τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθιγῶς τῶν μνημονευθεισῶν ἱστοριῶν ἔχεσθαι, καὶ τὸ ἐλλειπὲς τῆς συντάξεως. καὶ ἔστιν μὴ κατὰ τὴν ἀττικὴν συνήθειαν, ἀλλά τινα ἔκφυλον πολλὴν ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν. ἔχει μέντοι τόνδε τὸν τρόπον ἡ ταύτης ἀνάπτυξις ὅσα ἐμοὶ δοκεῖ. Σύριγξ οὔνομ' ἔχεις. ἄδει δέσοι μέτρα σοφίης. Ὁ πρῶτος στίχος, ἀπεσκευασμένην ἰδίως ἔχει τὴν ἔννοιαν· ἔστι γὰρ ἐπιγραφὴ τῆς σύριγγος. πρὸς τὴν σύριγγα δὲ αὐτὸς ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος, ὡς ἔχεις μὲν ὄνομα αὐλή, τὸ, σύριγξ. τουτέστιν, σύριγξ μὲν καλῇ, κατὰ τὰς λοιπὰς σύριγγας, ἀλλὰ δέσοι αὐτὴ τὸ ψάλλει, οὐ τὸ ᾀδικόν, εἴπουν ἁρμονικὸν μέρος τῆς σοφίας, ἤγουν μουσικῆς, ἀλλὰ τὸ μετρικόν. οὐ γὰρ ἐμπνευστὴ αὕτη ἡ σύριγξ ἵνα καὶ ᾠδὰς ἔχῃ, ἀλλὰ μετρουμένη τῷ καλλίστῳ τῶν μέτρων δακτυλικῷ. ἢ καὶ ἄλλως. ἄδει δέσοι, οὐχὶ αἰσθητῇ ἐμπνεύσει σώματος. ἀλλὰ τὰ μέτρα τῆς σοφίας, ἤγουν, αὐλὴ ἡ σοφία περιφραστικῶς. εἶτα ἀποτείνει τὸν λόγον πρὸς τὴν πηνελόπην, τὴν τοῦ ὀδυσσέως ὁμόκοιτον· ἐπεὶ γὰρ τῷ πατρὶ

ἀφ' ἑτέρου τῆς σύριγγα, τοῦ πανὸς δὲ μήτηρ ἡ πηνελόπη κατὰ τὸν μῦθον, ἐκεῖθεν ἀξιοῖ τοῦ λόγου κατάρξασθαι. καὶ φησίν. Οὐδενὸς δυνάτειρα. μακροπτολέμοιο δέ. ὦ δυνάτειρα καὶ σύζυγε τοῦ οὐδενός. ἤγουν τοῦ ὀδυσσέως οὕτω γὰρ ὀδυσσεὺς κεκλῆσθαι προσεποιήσατο, ἡνίκα μετὰ τὴν ἐκ τροίας ὑποστροφὴν ἀλώμενος, τῷ κύκλωπι πολυφήμῳ συνέκυρσεν, ὃν καὶ τετύφλωκεν. ἢ, οὐδενὸς τῶν μνηστήρων δυνάτειρα. ἵνα καὶ οἰκείως ἔχῃ ὁ λόγος. πηνελόπης γὰρ καὶ τῶν μνηστήρων ὁ πάν, ἐξ οὐρείων εἴτουν ἀνεμιαίων γάμων, κατὰ τὴν μυθώδη τερατείαν παρείς. ἑκάστῳ μὲν γὰρ τῶν μνηστήρων, ὑπισχνεῖτο τὸν γάμον ἡ πηνελόπη. ταῖς δὲ ἀληθείαις, οὐδενὸς γυνὴ γέγονε. μήτηρ δὲ μακροπτολέμου, ἤγουν, τοῦ τηλεμάχου. τῆλε γὰρ τὸ μακράν, καὶ μάχη ὁ πόλεμος. ἐκ μὲν γὰρ κίρκης, τηλέγονος. ἐκ δὲ πηνελόπης τῷ ὀδυσσεῖ γεννᾶται τηλέμαχος. Μαίης ἀντιπάτροιο θοὸν τέκος ἰθωτῆρα τὸ ἑξῆς, ὦ πηνελόπη. σὺ τέκες καὶ ἐγέννησας τὸν θοὸν καὶ ταχὺν ἰθωτῆρα καὶ ποιμένα τῆς ἀμαλθείας τῆς μαίας καὶ τῆς τροφοῦ τοῦ διὸς τοῦ ἀντιπάτρου, καὶ τοῦ ἀντιποθέντος τῷ ἰδίῳ πατρί. τῷ κρόνῳ δηλαδή. ἤγουν, τὸν πᾶνα. οὕτω γάρ φησιν ἀεὶ εἶναι πανὶ, τὴν τῶν ποιμνίων ἐφορείαν. ἀπὸ δὲ μόνης τῆς ἀμαλθείας, συννοεῖν δεῖ καὶ πᾶν θρέμμα. τινὲς δὲ τὸ ἀντιπάτρου, ἐκ τοῦ ἀντὶ πέτρας γεγεννῆσθαι φασὶν ἵν' ᾖ, ἀντίπετρος ὁ ζεύς. ἀνθ' οὗ δηλονότι πέτρα ἐδόθη τῷ κρόνῳ, ζητοῦντι τὸν δία βρέφος ἔτι ὄντα καταπιεῖν. ὡς δὲ παιδοφάγος ὁ κρόνος, καὶ ὡς λίθον ἀντὶ τοῦ διὸς καταπέπωκεν ὑπὸ τῆς ῥέας ἀπατηθείς, καὶ ὡς ἐκτεθείη ὁ ζεύς,

καὶ ὑπ' ἀμαλθείας αἰγὸς μαιωθείη, δῆλον ἐκ τῶν ἱστο-
ριῶν, καὶ οὐδὲν λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτοῦ ἀκριβώσασ-
θαι. Οὐχὶ κεράσταν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.
ἐπεὶ δὲ οὐ κυριωνυμικῶς εἶπε τὸν πᾶνα, ἀλλὰ ἰθυώ-
περα τῶν θρεμμάτων, ἐπεὶ δὲ καὶ κομάτας ποιμένων ἐ-
πίσημος, ὡς φιλόθεος ἢ φιλόμουσος, ποιεῖται διαστο-
λὴν καὶ φησίν. οὐχὶ τὸν κομάταν λέγω τὸν κεράσταν.
τουτέστι, τὸν ποιμένα τῶν κερασφόρων ζώων. οὐ γὰρ
αὐτὸς ἦν κεράστης, ἤγουν κερασφόρος· ὅν ποτ' ἐθρέψα-
το μέλισσα, ἣν φησι ταυροπάτορα· τὴν ἔχουσαν δηλα-
δὴ τὸν ταῦρον πατέρα. γενέσθαι γὰρ ταῖς μελίσσαις ἀρ-
χὴ σῆψις βοείων κρεῶν. Ἱστορία. Ἱστόρηται δὲ πε-
ρὶ τοῦ κομάτα τούτου ὡς ποιμὴν ὤν, καθ' ἑκάστην ταῖς
μούσαις, ἐκ τῶν θρεμμάτων ἔθυεν. ἐφ' ᾧ δυσχεράνας
ὁ δεσπότης αὐτοῦ, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν ξυλίνῃ λάρ-
νακι, μούσαις ἐπιτρέψας τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, ἃς ὑπερ-
βαλλόντως ἐσέβετο. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀνοίξας τὴν
λάρνακα ζῶντά τε τὸν κομάταν εὑρίσκει, καὶ κηρία μέ-
λιτος οἷς περιεσώσατο τὴν ζωήν. ἀλλ' ἀπέλιπες. οὐ αὖ-
θε πάρος φρένα τέρμα σάκους. οὐχὶ τὸν κομάταν οὖν φη-
σι λέγω ἀλλὰ τὸν πᾶνα ὃν ἀπὸ σοῦ ἡμῖν ἔλιπες. αἰ-
τίᾳ τοῦ, ὃν γεννηθέντα σοι, δέδωκας ἡμῖν. τὸ δὲ λέγειν
ὡς καὶ κομάτας πηνελόπης υἱός, μὴ καὶ ταῖς ἀληθεί-
αις ἀνάρμοστον εἴη, σκοπεῖν ἄξιον. πηνελόπη μὲν γὰρ
εἰς ἰθάκην. κομάτας δὲ σικελός. καὶ ἡ μὲν, ἐπὶ τῶν ἰλια-
κῶν. ὁ δὲ, ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν. μεταξὺ δὲ τοῖν τόποιν καὶ
χρόνοιν τούτοιν, χάσμα μέγα ἐστήρικται. οὐ πανὸς, αὖ-
θε καὶ ἔφλεγε καὶ αὐτὴ περὶ τὴν φρένα καὶ τὴν ψυχήν.

τέρμα σάκεος. οὐχὶ μεταληπτικῶς γυνὴ τῆς ἴτυς καὶ λεγομένη ὁμωνύμως τῇ ἴτυϊ τῷ τέρματι τοῦ σάκεος, ἀλλ' αὐτὸ ἡ ἴτυς τουτέστιν ἡ ἀσπὶς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ μόνης τῆς ἀσπίδος, καὶ πᾶν ὅπλον. ἵν' οὖν ἡ ἔννοια, ὅτι ἔρωτα εἶχε τῶν ὅπλων. ἤγουν, τῶν πολεμικῶν ἔργων. ἱστόρηται γὰρ ὁ πὰν, συστρατεῦσαι τῷ διονύσῳ παρ' ἰνδοὺς, καὶ ἔργα ποιῆσαι πολεμικά. τὸ δὲ πάρος ἤγουν πρότερον, οὐκ ἐναντιοῦται τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἀεὶ ὁ πὰν περὶ τὰ πολεμικὰ ἠσχολῆσθαι ἱστόρηται, ἀλλ' ὅτε ὁ διόνυσος κατὰ τῆς ἀσίας ἐστράτευσεν. Οὔνομ' ὅλον δίζων. ἤγουν, οὗ ὄνομα ὅλον δίζων. τουτέστιν ἐκ δύο ζώων σύνθετον. τὰ μὲν γὰρ κάτω ὁ πὰν φάγος. τὰ δ' ἄνω, ἄνθρωπος. λαμβάνει δὲ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἀντὶ εἴδους τοῦ πανός. οὐ γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ πανὸς δίζων, ἀλλὰ τὸ εἶδος. Ὃς τᾶς μέροπος πόθον κούρας γηρυόνας ἄθεν. ὃς ἦθε καὶ ἀνῆπτε πόθον καὶ ἔρωτα ἕνεκεν τῆς κούρης. ἤγουν τῆς σύριγγος. οὐ γυναικός τινος ὥς φασι κατὰ μετάληψιν, ἀλλὰ τοῦ ἐμπνεύστου ὀργάνου. κούρην δέ φησι, διὰ τὸ τερπνὸν καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μαλθακὸν καὶ φιλοτήτων ἐπαγωγόν. οὗ χαίρειν καὶ ἀποφέρει, μέροπος γηρυόνης. τουτέστι, μεμεσμένης κατὰ τὴν ὄπα. ἡ γὰρ μονόφθογγος, εἴτουν μονόφωνος ἦν ἡ σύριγξ, ἦν δὲ οὐκ ἀνάρμοστος, καὶ μὴ δὲ ψυχὴν ἀνθρωπίνην καλεῖν οἷά τε. ἡ γὰρ ψυχὴ, ἐξ ἁρμονιῶν συνέστηκε, καὶ ἐκ μόνων τῶν συγγενῶν ἁρμονιῶν καλεῖσθαι πέφυκεν. ἁρμονία δέ ἐστι πολυμιγέων καὶ δίχα φρονεόντων ἕνωσις. τὸ δὲ γηρυόνης, ἀντὶ τῆς φωνητικῆς, ἀπὸ τοῦ γῆρυς ἡ φωνή. Ὑστερόφωνα δὲ ἢ ο

χοῦς καὶ θυγατέρας φωνῆς, ὡς ἀρχά μοι παρέδραμε. τᾶς ἀνεμώδεος. ἤγουν, τῆς ἐμπνευστῆς. ἐμπνευστὸν γὰρ ἡ σύριγξ. Ὅς μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ. ὅς ἤγουν ὁ πὰν τῇ μούσῃ τῇ καλλιόπῃ, μᾶλλον δὲ τῇ μελπομένῃ, καὶ πάσαις· διὰ τὸ ἑνικοῦ ἀντίτεται ὀνόματος. πᾶξε δὲ καὶ κατεσκεύασε λιγὺ καὶ ὀξύφωνον ἕλκος· καὶ σύριγγα κατὰ μετάληψιν. καὶ γὰρ ἡ σύριγξ, οὐ μόνον τὸ ἐμπνευστὸν ὄργανον τὸ ποιμενικὸν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ διαβεβρωμένον ἕλκος τὸ μοτοῦ δεόμενον. ἀντὶ γοῦν τοῦ ἑτέρου σημαινομένου τῆς σύριγγος ἤγουν τοῦ ὀργάνου, τὸ ἕλκος παρείληφεν. ὅπερ ἐστὶ μετάληψις. ἰοστεφάνῳ δὲ μούσῃ, ὡς θηλείᾳ θεᾷ. θηλείαις γὰρ πρέπον ὁ στέφανος. τὸ δὲ λέγειν μοῦσαν ἰοστέφανον τὸ ἔαρ, οὔ μοι δοκεῖ λόγου ἔχεσθαι. Ἕλκος ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου. ἔστι δὲ ἡ σύριγξ, ἄγαλμα. ἤγουν τέρψις καὶ παροξυσμὸς τοῦ πόθου τοῦ ἐγκαρδίου. ὃν πυρισφάραγον λέγει, ὡς ἐν τῷ πυρὶ τῆς καρδιακῆς θέρμης σπαραττόμενον, καὶ ἀναφλεγόμενον. εἰδέναι δὲ ἄξιον, ὡς ὑποδοχὴν τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς, λέγω δὴ λόγου, θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας, τρεῖς σωματικὰς ἀρχὰς κυριωτάτας, ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. ἐγκέφαλον μὲν, εἰς ὑποδοχὴν τοῦ λογιστικοῦ. καρδίαν δὲ τοῦ θυμοειδοῦς, ἧπαρ δὲ, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ. ἀρχὴ δὲ πάλιν αὐτοῦ ἡ καρδία. διὸ καὶ ἀπαθεστάτη. τοίνυν εἰ καὶ ἐγκάρδιόν τις τὸν πόθον ἐρεῖ, οὐχ ἁμάρτῃ τοῦ δέοντος, διὰ τὸ καὶ τοῦ ἥπατος εἶναι τὴν καρδίαν ἀρχήν.

Ὅς σβέσεν αἰορέαν ἰσαυδέα. ὃς ἤγουν ὁ πὰν, ἔσβεσε τὴν περσικὴν ἀγρευχίαν, ὅτι συνεστρατήγει τῷ

διονύσῳ. ἣν καὶ ἰσαυδέα, ἤγουν ὁμώνυμον φησὶ τοῦ παπποφόνου. τοῦ περσέως δηλαδή· ἀπὸ γὰρ περσέως πέρσης· ἐξ οὗ τὸ περσῶν γένος. παπποφόνος δὲ ὁ περσεὺς, καθὼς ἱστορεῖ καὶ λυκόφρων. τὸν γὰρ πάππον ἀκρίσιον, μετὰ τὸν κατὰ γοργόνης ἆθλον ἀπέκτεινε. καὶ ἀφείλετο. ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἠνορέαν, καὶ τὴν περσικὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τῆς τυρίας. ἤγουν τῆς εὐρώπης μετωνυμικῶς. ἐν γὰρ τῇ τύρῳ, τῇ εὐρώπῃ ὁ ζεὺς ἐμίγη. Ὢ, τόδε τυφλοφόρων. ὦ τινὶ παντὶ τὸ πῆμα καὶ κτῆμα τόδε τῶν τυφλοφόρων, ἤγουν, τῶν ποιμένων κατὰ μετάληψιν. τουτέστι πηροφόρων. καὶ σακοφόρων. πηροφόρος γὰρ καὶ ὁ τυφλοφόρος, τὸ ἐρατὸν καὶ ἐπιθυμητὸν κατὰ ψυχὴν ὁ πάρις ἤγουν ὁ θεόκριτος, κατὰ μετάληψιν, διὰ τὸ καὶ τὸν πριαμίδην πάριν κρῖναι τὰς τρεῖς θεὰς περὶ τοῦ μήλου. καὶ τῆς ἔριδος. καὶ διὰ τοῦτο καλεῖσθαι θεόκριτον, διότι καὶ ἀνέθηκεν ὁ σιμιχίδης, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ σιμιχίδου. εἶτα πρὸς αὐτὸν τὸν πᾶνα προσφώνημα. Ὢ βροτοβάμον στάχυς. ὦ πὰν βροτοβάμον. ἤγουν πετροβάμον. ἐκ πετρῶν γὰρ οἱ βροτοὶ κατὰ τὸν παλαιὸν μῦθον. οἶστρε καὶ ἔρως τῆς νυμφάλης τῆς σήτης καὶ γυναικὸς, τῆς δέτας καὶ λυδῆς. Κλοποπάτορ τ' ἀπάτορ. ἤγουν, ἑρμοῦ τοῦ κλέπτου υἱέ. κατά τινας γὰρ πάλιν, ἑρμοῦ παῖς ὁ πάν. ἀπάτορ, ἤγουν, πολυπάτορ. ἐκ πολλῶν γὰρ τῶν μνηστήρων γεγέννηται. λαρνακόγυιε. ἤγουν χηλόπου κατὰ μετάληψιν. χηλὸς γὰρ τὸ κιβώτιον, καὶ ἡ λάρναξ. καὶ χηλὴ ὁ ὄνυξ. χαίροις ἤδη μελίζοις ἐν τῇ σύριγγι τῇ ἔλλοπι καὶ τῇ ἀφώνῳ. τῇ ἐλλειπομένῃ δηλαδὴ, ὃ πρὸς

σύριγγα.

καὶ φωνῆς. αὐτὴ γὰρ καθ' ἑαυτὴν ἡ σύριγξ μὴ ἐμπνεομένη πρός τινος, ἄφωνός ἐστι. τῇ κόρῃ πάλιν καθὼς εἶπον, διὰ τὸ τερπνὸν καὶ ἐπαγωγὸν, τῇ καλλιόπῃ, καὶ καλλίστην ἐχούσῃ ὄπα ἐπὰν ἐμπνέηται. τῇ νηλεύστῳ, καὶ ἀθεάτῳ. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λάω, τὸ βλέπω. ἀθέατος γὰρ τὸ ἀπήχημα. ἢ νηλεύστῳ, τῇ ἀλιθοβολήτῳ. ἤγουν ἀθανάτῳ. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ τοῦ λεύω τὸ λιθοβολῶ. ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθάζεται.

ΤΕΛΟΣ.

Venetijs in ædibus Bartholomæi de Zanettis, à Casterzago. Anno à partu uirginis.
M D XXXIX.

Sopra ogn'uso mortal M'è dato albergo.